

Uytbreyding over de psalmen des propheten Davids

<https://hdl.handle.net/1874/35573>

UITBREIDINGE
over
DAVIDS PSALMEN
door
DIDERICK CAMPHUYZ.

UYTBREYDING
over
De Psalmen des Prophe-
ten Davids.

Na de Fransche dicht-mate van
C. Marot, en T. de Beze.

Dood
DIDERICK CAMPHUYZEN,

TOT AMSTERDAM,
By Michiel Colijn, Boeck-vercooper
op't Water in't Huisboeck over
de Cozen-markt.

ANNO 1630.

Rijmdichtsche uytbreyding

over den PSALTER DAVIDS.

EERSTE BOECK.

Den eersten Psalm.

1.
En wegh ter rust/van menigh hert
gesocht / Maer noyt te recht van

aerdtich vernuft bedocht; Van veel' in Schat off

Tijffelycke Weelden/ Van veel' in Naem en trotse

Ceren-beelden; Van dees /in Dit; van die/in Dat/

verstaen/Wyft mijn Gedicht den Wyisen soecker aen.

2.
O! rijk van heyl/die/noch dooz boosen raet/ 1
Noch all' mans doen/nach ledigh spot-gepraet/
Van't saligh padt sijn gangen aff wil geben/
Maer aen Gods Wet (den spiegel van wel-lehen) 2
Sijns zielen lust vol-willigh ober geeft/
En grondt en mondt reyn opgeoffert heeft.

3.
Belijck een boom/ aen d' open-lucht schen kant 3
Eens frischen beecks dooz dachtelijck geplant/

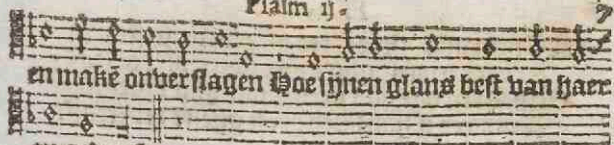
Psalm ij.

Ter rechter tijdt met vruchten is geladen/
 En/ onbeweicht/ blyft staen in al syn bladen:
 Soo groept en bloept de Godt-geaerde mensch/
 Soo blydt en bleept hem alle ding na wensch.

- 4 Heel anders is't met haer wiens slim gemoedt/
 Ontaerdt van God/ niet jaeght na 'tware goedt/
 Sp zijn als kaff/ dat/ van den vloer geheven/
 Dooz d' yd'le lucht wordt heen en we'er gedreven.
 5 Dooz recht gericht schaemt siez haer mōmeschyn/
 En houdt geen standt daer vrome t' samen zyn.
 6 Schoon/ nu en dan/ de vrome/ onbekent/
 Gehoont/ misloont/ syn stille dagen endt:
 Godt/ nochtans/ siet/ en looft en lieft syn wandel.
 Schoon/ nu en dan/ der Goddeloosen handel
 Gesegent schijnt: het oogh dat alles siet/
 Doet anders sien/ en maecht haer doen te niet.

Den ij. Psalm.

W At magh het zyn/ dat 't Heydendom/ verhaest/
 Krioelt en woelt/ wat magh de Volcken deeren/
 Dat sy in't hert soe innerlyck verdwaest/ Daer
 2 sin/ vergeefs/ tot losse dingen keeren: De Groot' ou
 aerdt/ die Dozst' lyck hulsel dragen/ Staen tegen
 Godt/ en 't overolijt hoost/ Sp Godt soe waerd;
 en ma-

en makē onberſlagen Hoe ſijnen glans beſt van haer
 zy gedooft.

2.
 Sa/ (ſeggen ſy) dat elck ſich rep; en treck
 Haer banden ſlucx van handen/ en met penen
 Haer dwingend' jock van ſijn verladen neck/
 Haer klupſter-boep van ſijn gepzangde beenen.
 Doch hy wiens woonſt is in den hoogen Hemel/
 Aenhoort haer tael/deur-ooght haerſ hertē raet/ 4
 En drijft den ſpot met haer gewoel/ gewemel/
 Beſeg/ beleg/ en pd' len toeberlaet.

3.
 Maer als hem nu de neuse grammich dampyt/
 En' llydtſaem hert den ingehouden toozen 5
 Te baren dreyghyt/ en heſtigh is ontblamt/
 Sal hy/tot ſchrick/ haer deſe re' en doen hoozen:
 Nu/nu heb ick (trotſ u en al die leben) 6
 Mijns Konings ſtoel (gelijcker was voozſept)
 Eenmael geveſt/ en hem ſijn throon gegeven
 Op Spon/ woonſt van mijne Hephlichepdt.

4.
 O! heerlijck woordt! waer dooz ick/diep getrooſt/ 7
 In mijnen geeſt/deur-vrolijcht/ ga beſluyten/
 Dat ick alom (Zuydt/Noordt/ en Weſt/en Ooſt)
 Sijns wijs beſluyt vrymoedelyck wil upten,
 Want dus heeft hy/ met dypdelijcke reden/
 Aen my den ſin ſijns herten met gedeelt:
 Ghy zyt (ſprack hy) ghy zyt mijn Sone heden
 Van my verhooght/en als van nieuws geteelt.

5.
 Doe my een enſch. en hy gewoardt u wijs. 8
 Het Hependenſch volck naeck u ten eygendoimme/
 En' t'groot beſit der rijcher erffenis.
 Dienaer u wacht repect heel de Werelt omme. 9

Wil pemandt 'thoost ter muptee op-steken;
 Stracx bypselt ghy't met uwen ps'ten staff;
 Gelijck een dat van aerde/ sult ghy't byken
 Wanneer u hant sich heeft gheset ter straff.

6.

10 Daerom merckt op/ en hebt mijn woort in waerd'/
 Al wie hier 'troer der saken hebt in handen/
 Bekroonde Hooghd' en Dozsten op der aerd'/
 Richt u ter Verchjdt en saligen verstande.

11 Wel aen dient Godt: maer laet een heyligh byesen
 En diep ontsach de ziel uwz Godtdiensts zyn.
 Verheucht in Godt; maer met een yed' nigh wesen;
 D dienst en byeucht sal staē vooz Gods' aenschijn.

7.

12 Erkent den Soon vooz opperst' Ober-Heer;
 Besweert sijn throon/ met onderdaenhepts' teekens;
 Op dat sijn toorn u niet in sond' verkeer/
 Sijn toorn die snel ter wzake sal ontsteken,
 Ellendigh sal/ ellendigh sal dan blycken
 Al wie/ verhardt/ sich onder hem niet geeft:
 Maer salich die/ die/sonder opt te wycken/
 Sijn gantsche Heyl aen hem geanchert heeft.

Den iij. Psalm.

1.

W At is de mensch een ding Vol vā verandering!
 Hoe onvast sijnne stappen! 't Is een gemeene plaegh/
 Maect pemandt in het laegh/ Elck een wil op hem
 trappē. Hoe byuchtbaer is den druck Wanneer 't ber-
 radigh

radigh luck Den mensch begint t'ontsackē! Dwaes/
die hier trouwept droomt, Daer 'tquaet eens henen
stroomt/ Wil peder quaet toe-smacken,

2.
Hoe klaer is dit in my!
Wat naecht my al party
In mijns gelucks ver-herren!
Hoe wast/ o! Heer/ 'tgetal
Dat/ in mijn ongeval/
Mijn ziele komt benennen!
Wat isser al by een/
Hoe sterck zijns' op de beer
Die/ gierigh om te deeren/
In mijne hooght' ellendt
En alle welbaerts' endt
Godtloos' lyck t' samen-sweeren!

3.
Ellendt krijght ellendt by.
Tot ramp komt spottery/
En 't algemeyne vonnis:
Dat Godt den genen haet
Dien/ dooz' t' uytwendigh quaedt/
Aen 't dalen sijne Son is,
Alsulcks is nu mijn deel,
upt is 't/ (soo spreken veel
Tot schending mijnder hopen)
upt is 't met hem, de Heer
En is syn Godt niet meer,
Hoe kan hy 'tquaedt ontloopen?

4.
Hoe lustigh is 't en soet/
Als 't wel-bewust gemoedt

Kan boben 't Sierlijck stralen;
 En dooz gemeenen waen
 Sich niet en last verra' en
 Om met de Wer' te dwaalen!
 Elck seg dan wat hy wil:
 Ick ondertusschen/ stil/
 Heb dy ten troost in lijden:
 Ghy zijt mijn Beuckelaer/
 Afschutter van gevaer/
 En voozgang in het stryden.

5.
 Wat hindert sinaet en spot/
 Wanneer de mensche Godt
 Magh hebben tot sijn eerder?
 Van u/ Heer/ vloeyt my loff;
 Dooz u bereydt sich stof/
 Gedurichlyck tot meerder.
 Al leg ick mi ter ne'er;
 Al schijnt mi myne eer
 In donckhekerdt vertreden:
 Ghy heft my 'thooft we'er op/
 En voert myn naem ten top
 Der hooghster heerlyckheden.

6.
 Hoe over-troost'lyck is't
 Als menschen hulpe mist/
 Op sulck een met gebeden
 Te mogen kloppen a'n
 Die hooren wil en kan
 Op alle tijt en steden!
 Dus bind ick Godt. mijn stem/
 Met klacht bezacht/ socht hem;
 Op/ van sijn uytverkoren
 Verheven Godlyck Oordt/
 Heeft mijn gebedt gehoozt
 Met vrundelycke ooren.

7.
 Die kracht en trouw bevindt

In hem dien hy bemint/
 Sal daer een moedt op krijgen.
 Van heydt's doet Godt my blijck,
 Dies ick vrymoedelijck
 Ter leger-plaets sal stynen;
 En geben my ter rust/
 En slapen met een lust/
 En wederom ontwaken/
 Ontleegt van allen dut/
 (Nu my mijn Godt soo stut)
 Dat my yet quaets sal naken.

8.
 Als 'thert/ niet troost bestraelt/
 De troost-re' en dieper haelt
 En nader gaet beschouwen/
 Te meerder wort het vast
 En des te hooger wast
 Het mannelijck vertrouwen,
 Aldrongen op my in/
 Met een verbolgen sin/
 Veel dypsent ps' re koppen;
 Al waer ick rondt benert:
 Noch sou' / noch sou' mijn hert
 Van vreesse niet eens kloppen.

9.
 Op/ op/ ter hulpe/ Heer.
 Doet bystandt/ als wel eer/
 Doe ghy all' mijn vpanden
 Den kop te mozffel smeet/
 En/ krachtigh/ byps' len deedt
 Der Goddeloosen tanden.
 'tZy wien het qualijck gaet/
 'tZy wieder wanckel staet/
 'tZy wieder is verlegen:
 D volck heeft overvloedt
 Van hepl en goeden spoedt,
 O! wenschelijcken zegen!

1.

M In Godt / ghy die d' onsondicheden Der on-
 beblechter herten kent / En my / wanneer mijn bange
 reden D' thoon be/ocht met droeve beden / Doo
 troost den angst haest hebt ge-endt: Weest nu als
 in voozleden tijden. Verhoor in't tegenwoordigh
 leet. Stel mijne klachte niet ter zijde. Ontwaech tot
 gunstigh medelijden. Weest / als wel eer / ten troost
 gereedt.

- 2.
- Hoe lang sal't duren / domme sinnen /
 Dat ghy niet past op trouwe leer?
 Hoe lang sult ghy de leugen mimmen?
 Hoe lang heeft d' ydelheyt u binnen?
 Hoe lang rooft ghy de Deuchd' haer eer?
 Een / mannen. Dilt na reden hoozen.
 Erkent des Heeren Godtlijckheyt.
 Schouwt aen hoe hy sijn' up verkozen
 Oy haren wegh noyt laet verlozen /
 Maer wonderlijck bestuert en leydt.

3.

In my hekt ghy een wisse proebe.
 Want als ellend my wil aenboozdt

En ick/ dooz' t' d'zeppend' onshepl' d'zoebe/
 Geboel dat ick verquicking hoebe/
 Roep ick tot Godt/ en word verhoort.
 Laet schrick u ingewandt van roeren/
 En ober u gemoet het quaedt
 Niet langer heerschappije voeren/
 Om niet de Werelt heen te sloeren
 In d'aengewende sonden-daedt.

Des nachts/ als ghy ter rust gelegen/
 D'lyfen/ sinnen hebt in stilt/
 Soo daelt in u/ om t' overwegen
 Den eppen aert en loop der wegen
 Die g' hebt gegaen/ en noch gaen wilt.
 Wilt ghy den Heer' een offer geben
 Dat hem behaeghlijck zy en soet:
 Men beesten-bloedt is niet bedzeben:
 Een louter en rechtvaerdigh leven/
 Is't offer dat ghy bzingen moet.

Die sulcken gift ten Altaer dragen/
 Die mogen lustigh henen gaen/
 En allen angst upt' therte jagen/
 Ja in de dichtste noode-blagen
 Op Godt haer hope laten staen.
 Hoewel my 't uptghemenscht gepuffelt/
 Belscht als ick dit openbaer/
 En/ in syn sinnen als verbuffelt/
 Da' tware Goet in stoff-dreck sinuffelt:
 Dat waer is/ evenwel/ blijft waer.

O! dat u Goddelijck aenschouwen
 Op my slechts/ Heer/ syn stralen schoot!
 O mocht mijn ziel het soet bedouwen
 Van u troost-rijcke gunst behouwen/
 Soo waer mijns herten vzeuchde groot.
 Als ick maer uwes magh genieten/

En blijven byndt van u/ mijn Godt:
 Laet menschen gunste my ontblijeten;
 Laet aerdt'schen troost byp henen schieten:
 Mijn geest en wenscht gheen beter lot.

- 7 Een ander viert van sozgh en truren:
 Als hy sijn kielders heeft vol wijn/
 En sijne rupme hozen-schuren
 Van voozraedt/ die vooz lang kan duren
 Gezopt en overladen zijn:
- 8 Maer ick/al mist my t'eenemalen
 De sichteijckhe toeberlaet/
 Genoeg' aen Godt; laet sozgen dalen;
 Slaep diep en sacht. Dopt mocht hy falen
 Wiens hoop' op Godes hulpe staet.

Den v. Psalm.

Hoor/ Heer/ mijn woort/ merck op mijn reden;
 Geeff op mijn droebich schreyen acht/ En sinck het
 in u grondt-gedacht: Want overbloedt van
 bangigheden Dozt my tot beden.

- 3 Eer noch de nacht heel is ten enden
 Zijt ghy't mijn Godt en Over-Heer/
 Daer ick alleen mijn re' en toe keer.
 Ick haest met be'e. Haest ghy in't wenden
 Van mijn ellenden.

- 4 Ghy zijt geen Godt gelijk de Goden

Gesmeedt in't Goddeloose herten/
 Van menschen/die/in't hert niet reyn/
 Door vuylen Godt dienst en geboden
 Ter onderichdt nodden.

4.
 Door u en kan geen Godloose wesen/
 Hoe ober-konstigh geblancket/
 Hoe hepligh-schijnigh t' saem geset/
 Hoe aengebden en gepresen/
 Behaeghlijck wesen.

5.
 Geen Goddeloose kalder duren
 Door uwe heplighst' Veplicheydt.
 Door u bestaet geen ziel/ bereydt
 Haer eben-mensch/ door boose kuren/
 Ramp toe te sturen.

6.
 Geen hoofden die sich trots verhoogen/
 Geen handen stout tot tyranij/
 Geen monden vol van snozcherij
 En konnen uwe Godlijck' oogen
 Door sich gedaogen.

7.
 Ghy zijt een vrandt aller quaden/
 En pbert over haer ter straff.
 De leugen-tongen snijdt ghy aff
 Die vaerdigh leggen ten verrade
 En' snaesten schade.

8.
 Ghy hebt een grouwel van de keelen
 Die dozstigh zijn na menschen bloedt;
 D' hert ver soept het valsch gebroedt
 Dat door bedrieghlijck tonge-spelen
 Elchs gunst kan stelen.

9.
 Maer ick/ bedauwt in mijn' gedachten
 Met voor-smaeck uwer goediche' en/
 Wil ten gewijden d'rempel tre' en/

En/ in ontzack/ mijn beed' en klachten
Troost laten wachten.

8 ^{10.} Weest my een voor-licht op de wegen
Die leyden ter gerechticheydt/
Op dat ick in het net/ gespreydt
Van haer/ wiens hert my hard is tegen/
Niet werd gektegen.

9 ^{11.} Wat zijn haer' monden? Wapffel-scholen,
Haer herten? Nesten van veel pijn.
Haer tong? Een woonst van valschen schijn,
Haer keelen? Open stanck-ryolen
En sonden-holen.

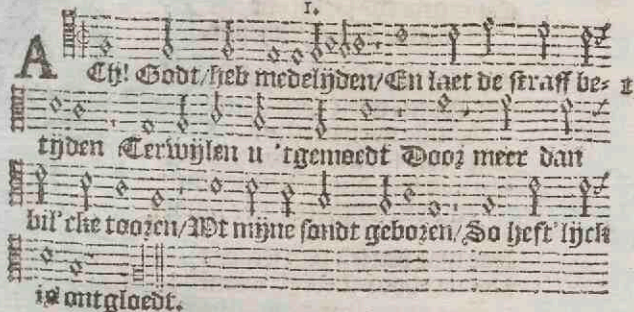
10 ^{12.} Versmijtsel/ Godt; verbreeck haer poogen;
Verpdel haer's herten raedt:
Op datse d'ingebeelde daedt/
Daer't hert soo seer heeft na getogen/
Roep en vermogen.

^{13.} Verstoatse; roeptse upt/ ten gronde/
Die uw's gebodts geen acht en slaen/
Maer na haer eygen lusten gaen/
En rennen/ stout en ongebonden/
Langhs' tpadt der sonden.

11 ^{14.} Maer heugelijck sal sich verblijden
Al wie/ terwijl hy streeft na't best/
Op u sijn gantsche hope vest.
Den vromen sal geen lengt' van tijden
Haer roem affshijden.

12 ^{15.} Geen wonder. want uw' kracht beschermtse/
Uw' sorg' is om haer als een schildt/
Uw' zegen kroont en loontse mildt/
Uw' lieffde hoestert en verwermtse
Uw' gunst om-ermtse.

1.

A **A** **Ch!** Godt/ heb medelijden/ En laet de straff be-
 tijden Terwijl en u 'tgemoecht Dooz meer dan
 bil' che toozen/ Wt myne sondt gebozen/ So heft' ijck
 is ontgloedt.

2.
 Vergaeff/ vergaeff misdaden.
 Toon rijckheyt van genaden.
 Het lichaem/ afgepynt/
 Ontmerght/ en t'enden krachten/
 Derepscht een uindt ver sachten/
 Cer't teemael verquint.

3.
 Hert-schpiet trest my inwendigh/
 't Geweet maecht my ellendigh/
 Cer doot toe is my bang:
 Ick smelt dooz diep benouwen
 En sidderigh vergronden.
 Hoe lang/ ach Heer/ hoe lang?

4.
 Hoe lang laet ghy my quijnen/
 En/ uur aen uur/ verdwynen?
 In een soo harden noot?
 Ach wil te mywaerts nalien/
 En treck my upt de kaken
 Van een gewisse doot.

5.
 Of geht ghy my/ rechtbeerdigh
 En strenge Godt/ onwaerdigh
 Dat ghy my troost berept:
 Soo doettet om de goettheyde

En ingeaerde soetheydt
Van uwe Godlyckheydt.

6.

5 O plaes! in doodes nachte
Is Wet en noch Gedachte/
Is tale noch verstant.
Ach! wie sal uws gedencken
En met loff-danck beschencken
In't eeuwigh-duyster landt?

7.

6 Hoe moe ben ick van stenen!
Hoe nat dooz stadigh weenen!
In tranen swemt mijn bedt;
De bloem der jeught is henen/
7 'r Gestalt/ dooz druck/verdweenen;
Met angst leeff ick om-set.

8.

8 Wech/ Goddeloos gebroedt sel.
Daer koomt/ daer koomt ver soet sel/
Ver soet sel van ellendt.
9 De Heer heeft tot mijn reden/
Mijn tranen/ mijn gebeden
Sijn gunstigh ooz ghewendt.

9.

10 Wech alle druck en schzomen.
Ick sie den tijt vast komen
Dat al 't vrandigh rot/
Met schzick en schaemt' omgeven/
Te rug sal zyn gedreven.
Soo goedt en trou is Godt.

Den vij. Psalm.

I.

1 I N swaer' belastheyt des benouwens Zijt ghy de
vastheyt mijns vertrouwens; Dies koom/mijn
Godt!

Godt/ en maech mi by Dan mijn nagaende we'er-
 party. Versmyt u handt: licht kan't gebeuren
 Dat si mi wreedelyck verscheuren/ Gelyck een
 Leeu het Vee verslindt Wanneer hy't sonder
 Herder vindt.

2.
 Mijn Godt/ ick neem u tot mijn richter:
 Ben ick een rader off een strichter
 Van eenigh quaedt off quaedts' gelyck;
 Bientg eenigh mensche twygh off blyck
 Dat ick/ die rustigh niet mi woonden/
 De rust met onrust opt beloonden;
 Of heb' ick opt'rbewesen quaedt
 Vergolden niet gelycke maet.

3.
 Soo wensch ick dat party/ verholgen/
 Op't alder strengst mi moet verholgen;
 Vervolgt/ in sijn stricken vang;
 Gevangen/ neder sijnt en prang;
 Gepzangt/ van lijff en goedt beroobe/
 En mijnen naem/ geheel bedoben
 In eenwiger vergetings' stoff/
 Op sonder alle klanck en loff.

4.
 Ontwaeck. laet ober mijn vanden
 Om' gramschap/ Heer/ ter wrake vanden.
 Sta op. gedenck uws woordts. en maech
 Dat ick eens tot mijn recht geraeck.

7 Laet vooz de sterff'lycke gesichten
 D'hoogh-waerdichepdt uws Godthepdt& lichten;
 Dat elck sich bupgh vooz uwen stoel/
 En alles volcks dy richter voel.

8 Opper-richter op der aerde/
 Doe mp na mijner denckden waerde.
 Heb ich gelijck : soo red mijn saeck.
 Bid ich met recht : soo schaff mp wzaeck.
 9 Rechtvaerdigh Godt/ die't al moet stieren/
 Wiens ooge straelt dooz hert en nieren/
 Der gun het quaedt niet meer een poozt/
 Maer help den vromen mensche voozt.

10 Gelijck een krijger sonder schromen
 Den byandt onder ooggh durff komen/
 En d'ooze graegh heeft ten alarm/
 Als hy maer 't schildt heeft aen den arm;
 Soo laet ick oock/ heel los van wesen/
 Op Godt al mijn vertrouwen wesen/
 Om dat hy/ in haer kommiernis/
 Der vromen troost en helper is.

11 Godt is een richter die niet spoedigh
 Ter wzaake stapt/maer die lang-moedigh
 (Op dat hy't hert ten goede nepgh)
 Gedurigh aenhoudt niet gedreygh.
 12 Wil pemandt sich niet laten leeren/
 Noch op sijn stem ter denckde keeren:
 13 Wel den/ hy wett sijn swaerd'ter sne'e/
 En maectt sijn boogh ten scheute ree.

8.
 Volhardt m' in't quaedt : soo mickt sijn ooge;
 De boge-pees wozt ingetogen.
 Der stockmen 'thert : de pisl suozt aff
 En geeft een doodelijcke straff.
 14 Dus wozt in't endt de mensch bedrogen
 Dooz 'tschoon-bemoutt vertraedt der logen,

Daer 'therte swanger gaet met windt/
Is yd'le waen 'tgebaerde kindt.

Een mensch bebrucht in sijn gedachten 15

Met 'snaestens onheyl/ is te achten

Gelyck als een die kuplen maect

Daer hy noch selver in geraecht.

De hoon wil doch den hoonder hoonen/ 16

En 'tquaedt sijn eygen meester loonen.

De vondt komt sijnen vinder t'hups/

Hy draeght noch selffs 'tbereyde kruys.

10.

Du vloeyt mijn tong van dancke-reden 17

Tot Godt/ vol van gerechticheden.

Den naem van d' Alderhoogheste Heer

Te loven/ is mijns herts begeer.

Den viij. Psalm.

1.

Groot-machtigh Heer/ bestuerder aller dingen/ 1

Hoe krachtigh gaen door alle landen dzingen Dins

Godlijckhepds hoogh-waerd' ont sachlyckhe'en/

Waer voor en Herdt en Hemel is te liden!

2.

De teere mondt van die aen borsten leggen/ 2

Kan tynge zyn/ en/ sonder seggen/ seggen

Wat nauwe sozgh uw' Godlijck herte raecht

Als 't hepligh oogh de heel Natuer bewaecht:

3.

Kan tynge zyn/ en krachtelyck verstoppen

Den stijben mond der harder warre-koppen/
 Wijs tong vol giffs/ wijs hert/ ter wraeck gewet/
 Godtloos heydt bzaecht/ en uwe macht onthent.

3 Als ick aenschouw/ en ⁴innigh/ ga bemercken
 De wonderheydt van uwe schoone wercken/
 Het Hemel-welck/ dat/ dicht met licht bezaept/
 De Mane boert/ en 't siende oogh verfraeyt :

4 Dan spreekt mijn hert/ in aendacht op-getogen :
 Wat is de Mensch/ dat uw' hoogh-siende oogen
 Op hem oock sien? Dat syne kleynicheydt
 Op/ grootē Godt/ soo dicht aen 't herte leyt ?

5 Ghy hebt uw' Beeldt op aerden hem gegeven/
 En weynigh min dan tot een Godt verheben :
 Ghy hebt aen hem uw' volle gunst betoont/
 En 't sterff'lyck hooft met hooge eer be kroont :

6 Tot Heer en Vorst van al wat op der aerde
 De diepe konst uws wijsen handts opt baerde/
 Heeft hem (o gunst!) uw' goedicheydt gestelt/
 En al wat leeft gedaen in syn geweldt :

7 Het dienstbaer vee/ de schapen en de osschen ;
 't Ondienstbaer wildt/ de dieren in de bosschen :
 8 En wat de lucht al vliegende dooz-sijdt/
 En wat de zee al swemmende dooz-glydt.

9 Groot-machtigh Heer/ bestuerder aller dingen/
 Hoe krachtigh gaen dooz alle landen dzingen
 Dws Godlycheyts hoogh-waerd' ont sachlijcke 't/
 Waer dooz en Aerdt en Hemel is te kleen !

Den ix. Psalm.

23

1.

Uyt ober-volle zielen-kracht Dank ick dy / 1
 Heer / en roem uw' macht ; En wilder tong en
 pen toefstellen Om uwe wond' ren te vertellen.

2.

In Gode is mijn hert verheught. 2
 Godt is fonteyn van alle brenghdt,
 Des Alderhooghsten loff te singen
 Daet my vooz alle and' re dingen.

3.

Met recht. Want dooz uws handts geweldt 3
 Moest ons de vbandt wpt het veldt ;
 Moest hy wpt syne leger-wallen/
 En schand' lijk vooz uw' voeten vallen.

4.

Ghy neemt u mijnes trouwlijck aen 4
 Om in mijn recht my vooz te staen,
 Ghy wpt 't / recht vaerdigh richter / 't oordeel
 wpt uwen thron tot mijnen voordeel.

5.

Het Heydensch volck / verwaent van sin / 5
 Zindt ghy syn pracht en trotshepdt in,
 Vaer naem / verdoemt ter duysternissen /
 Moet eeuw' lijk allen lusten missen.

6.

Sie / trotser / hoe dijn trotshepdt zijght / 6
 Hebt ghy nu alles wpt- gekryght ?
 Sijn onse Ste' en al heel verdozven ?
 En / t' saem met haer / haer' naem gestozven ?

7.

O ! ver van daen. Daer isser een 7
 Die blijft in aller eeuwiche' en :

De Heer, wiens richt-ſtoel vaſt geſet iſ/
En 't algemeene recht en wet iſ.

8.

8 Al wat hy heurt/ iſ recht en ſluyt,
Doyt gaſſ ſijn banck quaedt vonnis uyt,

9 Den armen ſtaen ſijn' ooren open
Als ſy met noodt-be'e tot hem loopen.

9.

10 Te recht vertrouwt dy/ in ellendt
Al wie uw' grooten name kent.
Want ghy/ Heer/ ſult ſe niet begeven
Die langs het deuchdt-padt t' uwaerts ſtreben.

10.

11 Du looft den Heere onſen Godt
Die wooning houdt op Sponts ſlot,
Maecht ſyne eer van eere vruchtbaer
En ſynen naem by allen ruchtbaer.

11.

12 Des armen bloedt/ meeft kleyn geacht/
Iſ koſtelijck in ſijn gebacht.
't Geſchrey van die in kommer leven
Staet onderger'lijck opgeſchreven.

12.

13 Genaed'/ ach! Heer, ſie aff op my
Die ſoo veel quaedts en ellendt ly'
Van haer die my vrandigh naken;
En ruck my uyt des doodes haken.

13.

14 Soo krijght mijn tonge rijcke ſtoff
Om uw' daden hoogen loff
In Sponts poortten uyt te meten/
En elck ten volſten te doen weten.

14.

Soo ſwemt mijn hert in vrolijkhepdt/
Wanneer 't aendachtigh overlept
Hoe ſoet uw' hulp iſ komen dalen
Tot eyndiging van alle qualen.

15.

15 De Hepd'nen zijn verſtrickt in 't net

Van hun booz and' ren toe-geſet.
 Sy vallen in haer eppen grachten
 Derraden van haerſ ſelfſ gedachten.

16.

O! oordeel vol verwondernis!
 Getuyge dat Godt Richter iſ.
 De boof (o! ſaeck wel waerd om mercken!)
 Beſtrickt ſich in ſyn eppen wercken.

16

17.

Dus komt in't endt deſ ondeuchdſ ſtraff.
 De boofe moetter ſchielijck aff/
 En woꝝdt/ met hen die Godtſ vergeten/
 Ter epndeloofſer doodt verſmeten.

17

18.

Heel anders iſ't met 't ned' righ hert/
 't Welck treurt/ doch niet verdoft in ſinert;
 't Welck ongebal wel dꝛepgh't te krencken/
 Maer noyt en iſ uyt Godtſ gedencken:

18

19.

Wiens hoop' wel duyckt/ maer niet en ſterft;
 Wel uytſtel llydt en omme-ſwerft/
 Maer/ niet in eenwichheꝝdt verlozen/
 In't endt bereꝝckt 't geen ſ heeft verkozen.

20.

Sta op/ mijn Godt, ach! heng het niet
 Dat hier een Menſch (een woꝝm/ een riedt)
 Sich over alles Meeſter make/
 En tot den toom der dingen rake.

19

21.

Dat alle Heyden/ onder toom/
 In ogtmoꝝdt t' uwer vierſchaer koom.
 Dat ſich de groothheꝝdt uwer machten
 Dertoon/ en u booz Heer doe achten.

20

22.

Dat ſchꝛick de zielen dieꝝ booz-ſny':
 Op dat ſe die dooz hoobaerdy
 Na al te groote dingen rennen/
 Haer ſwache menſchlijckheꝝdt erkennen.

Den x. Psalm,

1.

1. **G**odt/kracht/ en wacht van alles op der aerdt/
 Hoe koomtet by/ dat ghy/ in tijdt van noodt/ Soe
 vzeemdt dy houdt; en laet ons/ hoogh beswaert/
 Als tot een prap/ van alle bystandt bloot? Den
 2 overmoedht/ ach! Heer/ is' heel en groot/ Dien volles
 loops de Goddeloose drijven/ Daer 't ned' righ hert
 schier onder doodt moet blijven,

2.

O! dat de bondt den binder selfs besloop/
 En hy selfs dronck van 't ingeschoncken sop?
 O dat het quaedt op synen meester droop/
 En 't schelem-stuck den schelm viel op den kop?
 3 't Godtloose hert blaest sich in moetwil op/
 En spreekt en roemt van sijne stimme micken
 Als van goedt werck en lovens-waerde stucken,

3.

De Dreckaert prijst sijn holle gelt-begeert/
 En geeft in 't hert sijn doen een schoone verff/
 Ja lastert Godt die in sijn wetten leert
 Dat Gierighejdt de wegh is ten verderff.

4. De Groot-hert/ stout en Godloos boven kerff/
 Doet wat hy denckt/ en vleydt sich in sijn sothepdts
 Want in sijn grondt ontkent hy alle Godt hejdt.

De

4.
 De wreedde pilt na sijn gedroomde heyl;
 Geen quaedt soo groot / waer booz hy stille staet; 5
 Ter schelmery acht hy geen wegh onbepl/
 Terwijl sijn hert niet een gedacht in-laet
 Van uw' gericht / dat traegh / doch seker / gaet,
 Min dan een Diet acht hyse all' niet eenen
 ('t zy wiese zyn) die't ewel niet hem meenen.

5.
 In't hert maectt hy een sulcken ober slagh: 6
 Dus gatet wel / en 'rsal soo blijven gaen;
 Al sachjens a'n krijgh ick den ouden dagh;
 Wijn baen is klaer, wat noodt niet nu voortaan?
 Dus denckt hy heen, en kupert d'oude pa'en,
 Sijn keel / vol bloecks / siedt over / nu van leugen / 7
 Dan van bedroch en dingen die niet deugen,

6.
 Sijn tonge is een schat-kist van gequel/
 Een bloedt van quael / een werelt vol verdriet,
 Hy sit en loert, sijn oogh en handt zyn suel 8
 Ter roobery. Als hy maer voordeel siet
 Der schoont sijn klaedw oock selfs den armen niet.
 Donnooselhepdt belaeght hy langs de wegen:
 Om't even / hoe / als 't goetd maer is verkregen:

7.
 Gelijck een Leeu / verscholen in het hol / 9
 Leyt hongerslyck op sijnen rooff en wacht:
 Alsoo oock hy, sijn hert van schalckhepdt vol/
 Stout ten bedroch verstants en lichaems kracht.
 Hy stuypt en niyght / doch niypt en grijpt, 'tgedacht
 Waecht / onbermoeyt / om / dooz versmitste lagen
 Te vangen / en 'tgevangen wreedt te plagen.

8.
 Hy ruckt / hy pluckt / hy quelt / en belt ter ne'er 10
 Al watter valt in sijn bedrieghlyck neer.
 Dan 'tgeen hy is / lyckt hy na 't oogh heel veer;
 Een loosen schijn sijn le'en en re'en geset.
 Als maer geen mensch op sijne werken let / 11

Soo acht hy sich vooz alle oogh verscholen/
En vooz Godt selffs/ syn gantsche Doen verholent.

12 Vertoon dy/ Godt. verheff uw' stercke handt.
Stel niet al heel d'ellende in vergeet.

13 Sal dan alsoo de boose/ u ter schandt/
In't dwase hert/ tot alle quaedt gereedt/
Beslupten/ Godt/ dat ghyder niet van weet?

14 Daer't nochtans vast/ en allen goeden klaer is/
Dat vooz uw' oogh geen ding onopenbaer is?

Wie is't/ dan ghy/ die allen noodt aenschouwt?

Wie is't/ dan ghy/ die 'troer in handen heeft?

Wie is't/ dan ghy/ daer d'arme sich aenhoudt?

'r Verlaten hert syn gantsche saeck aen geeft?

De We'eu toe sucht? De Wees in hoop' door leeft?

15 Wel aen/ roep upt de Meesters aller boosheydt/
En/ r' saem niet haer/ den wortel van Godloosheydt.

16 't Blijckt klaer/ o God/ wanneer u straf niet sluymt/
Dat ghy het zijt die eeuwigh sonder endt
Den scepter draeght. die 'thepligh erve schuymt
Van 't heydensch volck dat uwen naem niet kent.

17 Dit is de be'e die kammer en ellendt
't Benaude volck met pijn ter ziel upt prangen/
Met wisse hoop' dat ghyse sult ontfangen:

Met wisse hoop' dat u haer bitt're smert

Me' edoogentijck in't Godlyck ooz sal gaen/
En raken soo den grondt van 'thepligh hert

Dat ghy dy haers in ernst sult nemen aen/
Om We'eu en Wees haer recht te doen ontsaent.

18 Op dat de mēsch/ syns kleyns en bzooshepts kōdigh/
upt trotsen geest niet meer op aerden sondigh.

Den xj. Psalm.

N
1 A dien ghy fiet / o Mensche / dat de hope /

Dooz heul aen Godt/ noch in mijn herte leeft/ Hoe
doet sich dan uw' mondt soo dwaess'lyck open
Dat hy/ upt spot/ alsulcken tale geeft: upt is't niet
op. hadt ghy nu snelle penmen/ Om/ als 't gebiert
dat dooz het ydel sweeft/ Na 't ver' geberght uw'
ongeluck t'ontremmen.

2.
 't Is waer/ de hoogh der boosen is gespannen; 2
 De pees/ gepijnt/ verwacht des schutters handt;
 't Doornemen is/ oprechte vrome mannen
 Dooz duyft'ren bondt te helpen aen een kant.
 Doch al vergeefts. haer trachten en gedachten/ 3
 In sich verwert/ sijn sonder grondt off standt:
 Die't niet verschuldt/en heeft geen quaet te wachten.
3.
 Daer is een Godt/ een Godt/ die/ hoogh-verheven 4
 In 't Hemels Hof/ wiens bouffel is soo schoon/
 Het oogge heeft op alle die der leven/
 En oordeel velt upt sijnen hoogen thron
 Van doen en laet der boosen en der vromen/
 Om/ na verdienst/ gerechte straff en loon/
 Dooz quaedt en goedt/ op elck te laten komen.
4.
 De boose mensch/ ten moet wil overgeven/ 5
 Hoopt sich by Godt onsterffelycken haet;
 In Godts gedacht is hy ter plaegh verschreven:
 Ter

Ter plaegh/ die staegh dicht op de hielen gaet/
 En hem/ in't endt/ met vuyt en solffer-regen/
 Dooz storm en blaegh/ geheel te gronde slaet.
 Dus wort quaedt endt dooz quaedt bedryff gekirgen.

- 6 De vrome ziel/ ter billijckhepdt geheplight/
 Die/ vast van tredt/ niet swicht noch om en kijekt/
 En noyt haer padt dooz slimme gangen verplight/
 Maer vā haer dencht dooz lief noch leet en wijekt/
 Wat is haer endt? De Heer/ trouw en rechtbaerdigh/
 Acht haer (want eich bemint 'tgeen hem gelijekt)
 Sijns aengesichts gewenscht aenschouwe waerdigh.

Den xij. Psalm.

1.

H Elp/Heer/ 'tis tijdt. De dencht heest affgeno-
 men; Gelooff en Trouw zyn schier ter werelt wyt;
 'tHeel Adams zaedt en levert namu een vromen:
 De booshepdt (laes!) en heest niets dat haer stuyt.

2. Bedriegery/ verdichtsel/ leugen-reden/
 Is 't dag' lijchs werck. d' een leertet d' ander voort.
 Pliymstrjeker/ schijn/ dubbel-herticheden/
 En niet dan quaedt is 't watmen siet en hoort.
3. Verderff van Godt/ genaecht den boosen keelen/
 Genaeckt de tong die hare gal verberghyt/
 En soet van tael/ den hov' ling weet te spelen;
 Die steets hoogh dzaest/ en God en Menschē terghyt.
4. Want waer en durff de booshepdt niet heen remmen?
 Onf.

Ons tong kan veel. (dees' woorden spreken sy)
 Welaen/ laets' ons ter huypheling gewennen:
 Wie isser Heer van onse tong/ dan wy?

5.
 Maer Godt/ geraeck't met innerlijck erbarmen
 Dooz' t'bang gesicht der zielen swaer bela'en/
 Dooz' t' droeff geklach der hulpsosser armen/
 Laet dese re' en ten heyl' gen mond' uyt gaen:

6.
 Al moet mi schoon' t'onschuldigh herte truren;
 Al leeft het doff/ om-kerckert dooz' den schrick:
 Ick koom/ ick koom. 'ten sal niet langer duren;
 'k Herbzeng sijn heyl/ en redd' het uyt den strickt.

7.
 Dus ver de Heer. Doch ghy tot wien sijn reden
 Haer gangen neemt/ merck op/ en neemse waer:
 Want wat iyt- spraeck opt sijne lippen deden/
 Bevindt sich wis en van onwaerhepdt klaer:

8.
 Soo klaer van seyl/ als 't silver/ in den oven/
 Dooz' goudt sinit's kunst tot sevenwerf beproeft/
 Daer van al 't schuym en vuyl is afgeschoven/
 En dat noch proouf noch supb'ring meer behoeft.

9.
 Geeff/ Heer/ in my/ een toon-stuck in ver waerhepdt.
 Ach! neem's in haed' die op uw' woorden staen.
 De boose aert/ wiens tonge ten gevaer leydt/
 Daer van/ o Godt/ by eeuw'lijck onse pa'en.

10.
 Geen booser pest/ dan dat het schuym van menschen
 Den kop verheft/ en breedt op aerden wepdt;
 Der dingen standt behooght en draept na wenschen/
 En van het goedt dooz' quaden voorzgang leydt.

Den xij. Psalm.

I.

H *De lang ben ick / van hulpe bloot / Mijn* I
 Godt/

2. Hoe lang sal banger sorgen smert
 Haer leger houden om mijn hert/
 Ja dagh op dagh met wee door-tressen;
 En sich mijn v'pand't trots verheffen
 Als hy mijn ziel soo siet benert?

3. O! dat uw' oogh my open ga!
 O dat uw' oog my gunstigh sta!
 Beson mijn oogen niet uw' luster/
 Op dat my 'teeuwigh-eeuwigh dupster
 Met syne schaduw niet besla.

4. Op dat party/ met hoogh geronck/
 Niet met mijn nederlage pronck/
 Noch sich bertrotse op sijn krachten;
 Noch v'reuchde schep in sijn gedachten/
 Wanneer ick soo in ramp versanck.

5. Uw' goedtheydt is 't daer ick op hoop/
 En/ als ten wiffen wijck/toe loop.
 Mijn hert is moedigh (en niet reden)
 Als't denckt aen uw' hulp-baerdicheden/
 Om be'e (een klepnen prijs!) te koop.

6. Welaen/ ick wil/ met soet geklanck/
 Den Heere mijnen Godt ten danck/
 Een ongemeen gedicht gaen singen;
 Want vooz soo vele goede dingen
 Verdient hy loff en eeren-sanck.

Den xiiij. Psalm.

33

1.

Wier toe vervalt het roeckeloose byem/ Als 't/
 eens in swijn/ los heen begint te rasen! Hoe kan de
 mensch allencken sich verdwasen Dooz stil bedroch/
 als hy van gront niet reyn/ Volght 't swerelts treyn!

2.

Daer is (soo diep verwoydt de geest in't sot) r
 Daer is seyt hy in't endt (hoe wel de tonge
 Meest anders praet/ dooz wenst of vrees bedwongē).
 Daer is/ seyt hy in't herte/ beestigh-bot/
 Daer is gheen Godt:

3.

Godtsdiensticheydt is maer een menschen droom/
 Een mijmer-blaegh/ een waen/ een ydel wesen/
 Een eygen vondt/ gegrondt op't kindtsche vreesen
 Des slechten volcks/ dat sich dooz vies gheschroom
 Geeft onder toom.

4.

Dusdanich is het heymelijck gedacht
 Des slimmen grondts. dies opent sich een deure
 Ter grouwlijckhe'en. en niet s so schelmisch kan beure/
 Off 't woort (als 't dient) van haer of me'e volbracht/
 Off na ghetracht.

5.

Niet een van haer die sich ten goede geeft.
 't Wtwendigh doen is off een schalck vermomsel
 En 's boosen grondts bedrieghelijck verblomsel/
 Off donne fleur daer 't hert geen keur in heeft/
 Maer los na leeft.

G

Godt

6.

- 2 Godt sach op aerdt van sijnen Hemel aff/
 Off noch mischien pet goedts waer by de lypden/
 En haerder een/bydwyl dooz deuchbe-bypden
 Geraect/upt smaech van keomstigh loon off straff/
 Tot hem sich gaff.

7.

- 3 Waer niet en is/ daer wordt vergeefs gesocht.
 Boos/dooz en dooz/was 'trot der slooder mannen.
 Ter schelmery was van haer t' saem gespannen.
 Niet een die deucht/off deuchts gelijc/voortbracht/
 Off eens om docht.

8.

- 4 En hoe sou deuchdt behechten in 't gemoet
 Dat/heel verpest 't/ en rupnis-tooms overgeven
 Ter vuplicheydt van 't Godt-bergeten leven/
 Als 'thong' rich wilt/na 'r vleysch der vromē woet/
 En dynckt haer bloedt?

9.

Hoe kander deuchdt herberghen in een geest
 Die d'heelen grondt sijn levens vest in logen/
 En/ van sich selfs moedtwillighlyck bedrogen/
 Den grooten Godt (gelijck een reed' loos beest)
 Noch bidt noch vrees?

10.

- 5 De tijdt/ nochtans/ sal komen/dat haer dick
 En eeltigh hert / dat sich geens quaet kan grouwen/
 En Godts getuygh' sijn aenklacht stil doet houwen/
 Getreft sal zijn in eenen oogenblich
 Van Godes schrick.

11.

Getreft sal zijn/als Godt het ongeval
 Sijns waerden volcks sal eenmael komen enden/
 En hen/die nu upt zijn op sijn' ellenden/
 Dit hert-doozslaend' en snijdend' stem-geschal
 Doen hoozen sal:

12.

- 6 De vroom' hebt ghy in haer eenboudt veracht/
 Verdrucht geschent, en haer Godtsdienstigheden/
 Waer

Haer hoop/haer vrees/haer wer/haer gebeden/
 Haer ernst/haer Doen by elck in haet gebzacht
 En trots belacht:

13.

Nu keert het lot: nu neemt sich Godt haer s' aen;
 Nu is de draet haer s' ramp's ten endt geloopen.
 Nu blyckt hoe wijs sy zyn die op Godt hopen/
 Hoe dwaes/die/dooz't hoodbaerdich God-ver sma'e/
 Haer ziel verr'a' en.

14.

Ach! quam de tydt/dat/in dit swaer gegrielt/
 De Heer met hulp/upt Syon eens ghenacchte/
 En theplich volck upt slaverny gheracchte!
 Dat waer een vzeuchdt en ceunigh herten-wel
 Dooz' Israel.

Den xv. Psalm.

1.

W

Je stijght soo hoogh in heyl en eer/Dat hy met
 Op/de grootste koning/ Met Op/de alderhooghste
 Heer/Op uw' gewyden bergh verkeer/En plaets be-
 erv' in uwe wosning?

2.

Die is't/die/lonter van gemoedt/
 Doch afgerecht op sinime streken/
 Syn gang van quade paden hoedt;
 Niet anders opt dan recht en doet;
 Niet anders opt dan waer wil spreken.

2

Die is't/die niet los-mondigh snaapt/
 Maer houdt syn tong alsoo in banden

En

Dat

Dat sy van niemandt achterklapt/
En niet lichtbaerdigh sich verrapt
Tot 's even-menschens leet off schande.

4. Die is 't/ die/ edel van gedacht/
De Godt-vergeten snoode zielen/
Al zijns schoon in staet en pracht/
Geen eer noch achtens waerdigh acht/
En niet vooz haer geluck wil knielen.

5. Die is 't/ die/ Goddelijck gesint/
Sijn met-gefinde houdt in waerden/
En 'tborne hert van herten mint/
Off 't schoon by niemant gunst en vindt/
En een uytvaeghjel is op aerden.

6. Die is 't/ die/ reyn en trouw van grondt/
't Gesproken woorzdt noyt laet verlozen;
Wiens tong niet 'thert is in verbondt;
Die/ schoon hy daer al scha' by vondt/
Niet swacht in 't geen hy heeft geswozen.

7. Die is 't/ die/ niet verdwaeft op geldt/
Den Goudt-gier noyt in 't hert laet sluppen;
En 't sijne niet op woecker stelt/
Om/ dooz een ongevoeldt geweldt/
Sijns even-naestens bloet te suppen.

8. Die is 't/ die/ vast aen Deuchdt verknecht/
Dooz geenich ding sich laet verrucken/
Waer niet men 's rechters hert bevecht/
Om van onrecht te maken recht/
En die geen schuldt heeft te verdrucken.

9. Die soo in hert en daden is/
Wat goedts off soets kan hem ontzeken;
Sijn doen en laet is wys en wis?
Godts wooning/ sijne erffenis:
Noyt bleeff reyn Deughdt van loon versteken.

1.

B Ewaer my / Godt / my / die op u vertrouwd / 1

En / in eenboudt / vol-taligh wyl durff seggen / Dat 2

ick alleen u vooz mijn Heere hou' ; Doch middel-

tijds wel me'e kan overleggen / Dat al mijn

deuchdt / met alle Godts diensts saken / D / saligh

Heer / niet saliger kan maken.

2.

Hierom heb ick mijn lusten omgekeert 3

Ten dienst van haer die ghy hebt wyl verkozen

En metten naem van Heyligh Dolck vercert.

'k Socht ware Deuchdt: doch die was al verlozen. 4

Dooz Heete drift na selfs-verdichte Goden

Was Liefde Gods al wyl het hert gevloeden.

3.

Een bitter wec is sulcker menschen loon.

Dies ick aen all' haer pzonck-Godts diensticheden

Geen deel begeer. my lyst haer beest-gedoon /

Haer bloedt-gequist / haer offer / haer danck-reden.

Daer't waerheyt geldt sal ick haer nae niet spelen /

En op haer woort noyt vromis laten vellen.

4.

Godt is mijn Goedt / mijn Deel / mijn Erf / mijn Al / 5

Mijns herten steun. die my / en al dat mijn is /

Dooz nauwe sorg / in wesen houden sal.

6 Hoe Lieff'lijck is 't dat Godt aen all' de sijn' is?
 Wat schoonder lot heeft hy my toegeschreben!
 O Hoogh gheluck daer ick toe ben verheben!

7 Loff/ eenwigh loff zy Gode/ die my raedt/
 Gelepd/ bestuert/ en richt mijn padt ter eer en;
 Die sich des nachts in mijn gedacht in-laet/
 8 En my/ in still' / sijn heymen's kout leeren.
 't Zy waer ick ben/ 't zy wat ick doe off pooge/
 Altydt is Godt in mynes herten poege.

Sijn hulp en gunst staen stadigh my gereedt.
 Ick magh in kamp/maer sal ten ramp niet konnen/
 9 Soo dat mijn hert/ nu ick dat sie en weet/
 Tot in sijn diepst' met vzeuchden is om-swommen.
 Ick voel mijn tong/ doo? vzeuchde-ryckheyt/ haken
 Om Godes naem met spreken groot te maken.

10 Want ghy sult my/ wanneer de laetste noodt
 Afzreecht den draedt der sterff'lycher naturen/
 Niet laten zijn ver slonden van een doodt
 Die eeuwelyck en sonder endt sal duren.
 't Is waer/ mijn vleysch sal indet aerde wesen/
 Doch sonder oyt verderff'lyckheyt te vreesen.

Want ghy sult niet gedoogen dat het lijff
 Des heyl' gen Ziels/ soo hoogh by u in waerde/
 In 't doncket grass een aeg der wormen blyff/
 Off minnermeer wech-votte in der aerde.
 11 Ghy/ Godt/ wiens hant de sleutel draeght vā 'tleve/
 Sult my daer toe een open deure geben.

De mensche soeck/ soo lang hy is/ en leeft :
 Tot volle vzeuchdt en sal hy nout geraken/
 Soo lang sijn hert in 't Sterffelycke sweeft/
 En buyten u/ o Godt/ sich wil vermaken.
 Ghy geeftet al/ alleen/ en t' allen tyden
 Wat sal gen kan/ en waerlyck doet verblijden.

1.

O **P**rfang/ Heer / met een billijck ooz / **M**ijn
 billijck en gegrondt begeeren. **M**et recht mooght
 ghy u t' mywaerts keeren / **D**ie anders niet van
 recht heb vooz : **D**ie niet en bidt uyt valschen gron-
 de / **M**aer uyt een ziele / die / opzecht **E**n in haer
 wesen reyn en slecht / **H**eeft volle reendzacht metten
 monde,

2.

Verongelijckt / neem ick mijn gaenck /
 Niet tot de menschen / die de saken
 uyt recht wel licht tot onrecht maken /
Maer tot uwr' stracke vonnis-banck.
Neem ick in mijn saeck tot richter /
In u ergeb' en set ick my.
Veroordeel daer de schuldt is by /
Het 3^e off my off mijn betichter.

3.

Ghy weet wat sich in my oythoudt :
Want dickwils / in de stille nachten /
Zijt ghy gedaelt in mijn gedachten /
En hebt haer diepsten grondt dooz-schouwt
Dooz druck en tegen-val van dingen

E iij

Hebt

40 Hebt ghy my op de proeff geset/
 Doch vondt mijn bumenst' onbesmet/
 't Zy wat ellend my quam bespringen,

4 ^{4.} Mijn tong en mijn gemoedt zijn een;
 (Dat neem ick voor/ en houde 't Gode)
 Mijn stemmie is een trouwe bode
 Van d' innerlijcke herten-meen.
 Op 't richtsnoer uwer wijser reden
 Sie ick al 't Menschen-doen voor by;
 En ga mijn wegh recht upt/ en my
 De paden van ongodlijchheden.

5 ^{5.} Wat restet/ dan dat ghy mijn tredt/
 Op dat hy noyt onseker glibber/
 Off upt het spoor der deuchden stibber/
 Ten wissen gange onder-set?
 6 Ick roep tot dy, ach! woudt ghy hooren
 En geben mijnes herten klacht/
 upt noodt voor uwen 'thoon gebracht/
 Een gunstigh' ingang t' uwer ooren.

7 ^{6.} Geest heerlijck blijck uws goedicheyds/
 Ghy Heylandt dier die dy vertrouwen/
 Als uw' party haer komt benouwen
 upt dzift des overmoedicheyds.
 8 Behoed my niet soo teeren sozge/
 Gelijck Nature 't oogen-licht
 (Het noodigh werck-tuygh van 't gesicht)
 In 't haast voorzicht'lyck heeft geborgen.

9 ^{7.} Gelijck (als 'traoff-dier lagen leyt/
 Off stoutelijck komt aengedzongen)
 De vogel sijne teere jongen
 Met ruyne wiecken over-spreydt:
 9 Laet soo uw' gunst mijn schutsel wesen
 Daar alle byands' overlast!

Die booff' lijck na mijn leven tast/
En houdt my om end' om in vreesen.

8.

De veelt van goedt/waer in haer hert/
Gelijck in't vette/lept ombangen/
Doet haer aen and're gaven langen
En hulper's huren tot mijn smert.
Haer tong is trots en schots van talen.
De Wegen zijn ons afgesae en/
En sy ons overal om-heen
Om op de blucht te achterhalen.

10

11

9.

Haer voeten gaen geen and're pa'en
Dan om ons deerlijck tedoen sneven.
Sy hebben over onse leven
Den Moordt al in haer hert gedaen:
Niet anders als een Leeu de helen
Verlaet/ en graegh ter prope rast/
Off als sijn Jong op't rooff-aes past
In sijn gebaort-spelonck ver scholen.

12

10.

Op/Heere/op. treedt's onder ooght.
Verbreeck/dooz d'uwre/hare krachten.
Stuyt alle quaedt daer sy na trachten.
Stoxt's aff van haer gewaende Hooght.
Laet sich uw' swaerdt ter hulpe spoeden.
Geeff my mijn leven wederom
Van haer/die/boos en sinne-krom/
Haer herten in Godtlooshepdt voeden:

13

11.

Dan 'tvolck daer uwre wzaeck na vast't/
Dat uwre handt niet kan ontstuppen/
Maer 'sDoodes kelek in't endt moet suppen/
En smoozen onder onhepls last:
Dan 'tvolck dat trat sich heen gaet strijcken/
En sacht geblepdt dooz aerdtsejen schijn/
De Werelt meynt gemaecht te zijn
Alleen dooz sich en sijn's ghelijcken:

14

E n

Dat

12.

Dat/door verkeerde zede-kunst/
 Gestreelt/sijn streelder we'er kan streelen;
 Dat met de Werelt weet te spelen/
 En'twindtjen krijght van all'mans gunst;
 Dat/als d'onredelijke dieren/
 Genutticht'tgeen het vooz sich vindt/
 Doch sonder'thert/ moerwillens blindt/
 eens na den ooz sprong op te stieren:

13.

Dat/van u/Heere/opgevoopt
 Met schatten/en/door'twilt toe-spoeden
 Van alle lijffelijke goeden/
 Ter voller zatticheyt gekroopt/
 Met herten-lust sijn stam siet bloeyen
 In rijck getal van na-geslacht/
 En'tgoedt van hui te saem gebracht/
 Van kind'ren op kindts kind'ren bloeyen:

14.

Dat/alle heyl en salicheydt
 Herbergend' in de valsche ruste
 Van syne ingebeelde lusten/
 Men'tAerdtsej sich gants te koste leyt/
 Geen ding oock acht noch loff wil geben
 Dan dat daer henen strecht en vlydt;
 En soo/vooz een geringen tydt/
 Sijn deel al heel heeft in dit leven,

15.

15 O! ver van my alsulcken sin.
 (O! wydt-verdookde menschen oordeel!)
 Ach! neen. in sulck geluck en voordeel
 En stel ick't ware heyl niet in.
 Magh ick maer/in een rein Geweten/
 Door u/ mijn Godt/ behaeghlyck zyn/
 En sien den glans van uw'aenschyn:
 Soo sal ick my geluckigh heeten.

16.

Magh mijnen geest slechts zyn gelepdt
 (Door uw' hulp-rijcke handt ont-velty

En

En met geen wolck van druck benevelt)
 Door 't Beeldt van uw' Hooghwaerdicheydt
 Soo trots ick alle heyl van Menschen;
 Soo heb ick alle goedt en schat;
 Soo is mijn ziel volkomen zat,
 Die Godt heeft / kan niet hooger & wenschen.

Den xvij. Psalm.

1.

En sterke Liedt' / in 't diepst' van 'thert gehozen / 1
 Vraagh ick dy / Heer / dien ick my heb verkozen
 Ter vaster rgt & in 's leuens woeste zee / Ter hooger 2
 burght in alle angst en wee / Ter stercker schans in
 allen nootd en lyden / Ten dichten schildt en wapen
 tunggh in 't strijden ; Die my verlost / my redt / my
 helpt / my vrydt / Mijn Heer / mijn eer / mijn Godt /
 mijn Heylandt zijt.

2.

Soo haest mijn tang / uyt ongebeynsden gronde / 3
 Tot loff en be'e den Heere wordt ontbonden:
 Sijn hulp is ree / Sijn handt ontkluyfsterd my /
 En breecht de kracht van mijne we' erparty.
 Ich was / ick was verkwert in 's doodes stricken ; 4
 Der

Der hellen angst deed' al mijn blaedt verschicken;
 De geest stontt tee' ter dooher duysternis/
 Ter dieper stilt' daer perck noch endt aen is :

6 Maer met mijn klacht quam vooz den hoogē d'empel
 Van Godes onberganchelijcken Tempel/
 Heeft mijn gebedt sijn Godlijk hert geraecht/
 En hy ter hulp sich snellijck opgemaecht.

7 De Aerd vernam't, en beefden vooz sijn toozen.
 't Geberght/beangst in sijnēs koomst's aen-hoozen/
 Heeft sich verschudd't tot in sijn laeghsten grondt.
 8 Damp/gaff sijn neus; buyz-stralen/synen mondt.

9 't Was't Hemel-wulff verhoogh sich heen en weder;
 Bewees ont sach; en liet sijn Schepper neder.
 Met nebel-roock en dichte donckerhepdt
 Was't onder hem als doozgaens geplaveyt.
 10 Een dichte schaer van Eng'len/was de wagen
 Dien hy betradt/waer op hy wierd gedragen/
 En in sijn ren soo rad was en geswindt
 Als dzoegen hem de vleugels van de Windt.

11 Het swart gewolck/daer hy me'e ging om-togen/
 Was als een tent die hem verschool vooz d'oogen/
 13 Tot dat sijn glans de donckerhepdt ont sloot/
 De wolcken kliefsd'/en helder licht upt-schoot.
 Het hangend' Docht goot hagel, en met eenen
 Bloogh't dicht gestrael van Hemel-buyz daer henen.
 14 Maer doe sijn stem/hoogh-donderend'/upt-bzack/
 De heel natuer verrepten sich/en schzack.

6.
 Den Hemel gaff een tegen-dreun op't b'rommen.
 Den hagel joegh. De lichte lucht/alamme
 14 Op't dichst doozstraelt/was (soo't dē oogē scheen)
 Een enkel vlam van boven tot bene'en.
 O! heplloos volck dat upt waert my te plagen/
 Hoe was/hoe was u't hert van schzick dooz-flagen!

Hoe koudt wierd' u het Goddelooſe bloedt!
 Hoe kleyn verkromp den yd' len hoogemoedt!

7.
 Wat ſaghtmen meer? De onder-aerdtſche goten
 Des diepen bochts haer aderen ontblaoten.
 De Aerdt brack op/ en gaapte grouwelyck;
 Tot in haer hert voor 't oogh aenſchouwelyck/
 Ontdeckten ſy den ongemeten afgrondt/
 Daer noyt geſicht boozheen ſijn ſtralen af-ſondt.
 So krachtigh blies Gods geeſt de gramschap upt!
 Soo val ontſachs was ſijnes ſtems geluydt!

8.
 Aldus quam Godt upt ſijnen thzoone dalen/
 En van Doodts deur mijn leven wederhalen.
 Dus redd' hy my/ als met een snellen ruck/
 Mids upt den bloedt van 't dreygend' ongeluck.
 Sijn handt toeght my upt ſtercke vbandts handen;
 Den bitt' ren haet en liſt maectt' hy te ſchanden/
 Den bitt' ren haet en liſt van haer/wiens macht
 Der overſtack de grootheydt van mijn kracht.

9.
 Doe ſy mijn ramp met meerder quamen hoopen/
 Bieeff ober my 'tanſterfflijck ooge open;
 Mijn hoop' kreegh ſtaf/haer grontveſt van doe aen
 Onwanchelijck op hem te laten ſtaen.
 Na engheyt/ rupint; na droefheyt/gaff hy vzeuchde.
 Wat was de re'en? Mijn ongevalschte Deuchde/
 Mijn louter hert/ mijn handen ſhou van quaedt
 Behaegghden hem en locten ter weldaedt.

10.
 Het werck is tyngh. Wat noch des dolings looſheyt/
 Noch ſchoone glimpy der opgeſmuckter booſheyt/
 En hebben opt mijn ziele wech gehadt
 Om aff te tre en van 't Goddelynke padt.
 Des Heeren Wet was 't oogh-punct der gedachten;
 Noyt ſaghtmen my ſijn trouw bevel verachten;
 Gants smetteloos en helder was mijn grondt;
 En hield' het hert geſloten booz de ſondt.

11.

- 24 Dit (seg ick) heeft mijn Godt tot my getogen ;
 Dit was een lust in syne heylig' oogen ;
 Dit heeft/ dit heeft sijn goedtheydt aengepoort
 Dat hy Denchdts loon soo rijcklijck op my stort.
 Ghy/ Heer/ ghy weet de waerheyt van mijn seggen ;
 25 Ghy/ die in loon en straffe toe te leggen
 Vol-billijck zijt : den rechten/ goedt en recht ;
 26 Den repnen/repn; trouw Heer/aen trouwe knecht.

12.

- Den loosen/ loos om sijne schalcke treken
 Dooz tegen-list/ tot schandt van hem/ te brenken;
 27 Den lagen/ laegh/ en met genaed' ontrent
 Om synen rugh t' ontflaven van ellendt;
 Den trotsen trots/ om 'choogh-verwaent gesichte
 Des stouten ooghs sijn opslagh te doen swichten.
 28 Ghy zijt het/ Godt/ die my/ van staet veracht
 En onbermaert/ ter klaerheyt hebt gebracht.

13.

- 29 Met u verwin/ en doe ick groote dingen/
 Met u/ geen muur/ off 'kwilder ober springen.
 30 Een heyligh padt leert onse Godt ons gaen ;
 Een dwaelloos spooz wijst ons sijn reden aen.
 Geen eenigh woordt sal hem ten mond' uyt vloepen/
 Off 'tis soo puer als goudt dat/ dooz't veel gloepen/
 Dooz loutert woordt en niet onreyns behoudt/
 Hy is een schildt vooz al wie hem vertrouwt.

14.

- 31 Du segt/ die knielt vooz 't doode hout of steene/
 Waer is een Godt / dan onse Godt alleene?
 Waer isser pet waer op men vast magh staen/
 Dan onse Godt/ die troost kan doen ontfaen ?
 32 Dan onse Godt/ die kracht in spier' en zenen/
 In lijff en lidt in-ademt. en met eenen
 De ziel bestraelt/ en toont in dypsternis
 Een lebens wegh die sonder doling is?

15.

- 33 Hy maecht my suel; verleent my herten-boeten;

Brenge

Zeggt my op't hoogh daer noyt het quaets k̄n mostē;
 Maecht mijne handt bedzeben ten alarm;
 Geest sulcken sterck in mijnen rechter arm
 Dat ick een boogh van enckelen metale/
 Met kracht gepeest/gerad weet in te halen,
 Hy is my by niet zegen en gena/
 Als met een schildt daer'ck wond-vry achter ga.

34

35

16.

Fael-treedt mijn gang: soe komt u handt my stutten,
 Verneert ghy my: 'tberne' eren dijd'ten nutte
 En brengt ter hooght'. Ghy effent my de baen/
 Op dat mijn voet niet slibber op u pa'en.
 Met u/mijn Godt/wil ick flux op de beenen
 En zyn gezwind mijn v'pand't achter henē/
 En jagen sterck/en komen niet upt 'tweldt
 Dooz hy/ gestort/gantsz yn in mijn geweldt.

36

37

38

17.

Ghy zijt die my/ om krijghs-eer te betrachten/
 De ad'ren vult met levendige krachten.
 Al die sich trots versetten tegen my/
 Dat sy soo plots ter he'er zyn/ is dooz dy.
 Mijn we'erparty doet ghy met schande vluchten/
 En onder 't swaerd't des overwinners suchten.
 Hy roept; doch krijght geen hulp in sijn verdriet:
 Tot Godt, vergeefs. want hy verhoort hem niet.

39

40

41

18.

Ick wisse na. ick denise op de leden.
 Gelijck de windt het stoff haest doet verspre'eden/
 Dooz d'zing/ soo p'rang/ soo ruck/ soo pluck/ soo plet/
 Dooz mozt' ick al wat tegen my sich set.
 Hy zyn dooz my gelijck als d'reck op strate;
 Dooz my/dien ghy upt ongesienen state
 Geholpen hebt van 'tvolck vol muypertp/
 En groot gemaect dooz nieuwe heerschapp.

42

43

19.

Dooz uwe handt ben ick ten thron verheben
 En 't heydensch volck tot Heer en hoost gegeven.
 O won-

- 44 O wonderhepdt! een volck dat my niet kent
 Ergeeft sich my, en heeft sijn ooz' gewendt
 Om mijn bevel eerbiedelijck te vaten.
 Maer aen de Mijne' (als breeuit van haer verlaten)
 Is't my gemist, s' erkennen my niet meer.
- 45 Dies naecht haer schzick en droevigh zielen-zeer.
 20.
- 46 Beloost zy Godt/die leeft/en my doet leven;
 Onsterfelgck sta sijnen loff geschreven
- 47 In mijn gemoedt. Hy is het die my wreecht;
 48 Die my 'tgeweldt der tegen-strevers breecht/
 My helpt/verhooght/verlost upt stoute handen.
 49 Hem sing ick loff in breeuder volcken landen.
 50 Hem seg ick danck/ om dat hy/ eeuwigh goedt/
 Men David en sijn zaedt veel weldaedt doet.

Den xix. Psalm.

G Hy die/ dooz schzist off tael / Wt eng of breecht
 verhael/ Hebt per van Godt verstaen: Soecht u ge-
 looff een tugh Die 'thert noch stercker bugh:
 Kroon schouw den Hemel aen. Des Hemels vast
 Gesticht / Soo konstigh toe-gericht/ Dooz d'aller
 dingen Heere/ Derkondight overlupt/ En roept vol-
 stemmigh upt Sjns Wyfen Meesters cere.

2.
 Sijn wercking die gaet wis.
 Na licht volght duysternis/
 Na nacht we'erom de dagh.
 'tHoudt oꝛdentlijck sijn beurt/
 Die niemant opt gesteuert
 Off onderlaten sagh.
 'tHoudt vasten streeck. en leert
 Dat sich geen ding en keert
 Na 'tloss'lijck wordt gebreuen
 Dooꝛ onbesuyst gebal/
 Maer van den grooten Al
 Is werck en perck gegeuen.

2

3.
 Dees stemme sonder stem
 Heeft dooꝛgaens kracht en klem/
 Is nergens ongehooꝛt.
 Geen volck/ hoe onbegaeft/
 Geen ooꝛ/ hoe onbeschaeft/
 Off 'tbaet dit stomme woꝛdt.
 Geen mensch/ off hy kan stoff
 Tot sijnes Scheppers loff
 upt dit sijn werck-stuck scheppen/
 Soo hy van Godlijckhepdt
 Dooꝛ duystertlijck bescheydt
 Opt pet heeft hoozen reppen.

3

4.
 Wat oogh verwondert niet
 Wanneer het stonck'ren siet
 De Heugelijcke Zon/
 Die Godt/ver boven't vuyꝛ
 In 's Hemels schoon Azuyꝛ
 Wel eer haer plaets vergon?
 Die in den dageraedt/
 Als sp in't Oost op-gaet/
 Dooꝛ haers gestraels cieraeden
 Een bruydegom gelijckt

4

Die upt ſijn kamer ſtrijckt
In glauffenden gewade.

5.

Die/ als ſp' tzeewaerts rent
En dagh ten avondt ment
De tijden ſchielijck ſcheydt/
En laet de heel natuer
Als in een doff getruer
Dooz haer af-weſentheydt.
Diet anders als een heidt
Dooz ſynes arms geweldt
De droebe kan ver friſſchen/
En we'er/ als 't hem gebalt/
De blijde tegen- valt
En d'eerſte vzeuchdt doet miſſen.

6.

Die/ met geſwinden ſchoot/
Den grooten Hemel-ſloot
Dan't Ooſt tot in het Weſt/
Dan 't Weſt in't Ooſt dooz-gaet/
En ſich aenſchouwen laet
Ten algemeenen beſt.
Die met haer teelbaer' hit
't Dooz ſpronckelijcke pit
Der dingen komt genaken/
En dooz leeff-rijcke kracht
Elck ding in ſyn geſlacht
Sich doet onſterfflyck maken.

7.

De ſchoone ordening
Die ſich in alle ding
Soo mildt t'aenſchouwen geeſt :
De juſte voeghlyckhe'en
En word'rens waerde re'en
Die 's Hemels bouwfel heeſt/
Als't overwogen werdt/
Kan 't dooz-berepde heet

Als ſichtb're tujge leeren/
 Dochtans in geenem deel
 Soo grondigh en ſoo veel
 Als't repne Woordt des Heeren.

8.

Als't Woordt/ dat/ ſonder bleef
 En menſchelijck gebreeck/
 Met trooſt ter zielen daect.
 Daer wylt elck/ die't recht cert
 (Hoe kleyn en angeleert)
 Gewiſſe wiſſhepdt haect.
 Als't Woordt/ dat door en door
 Niet anders en heeft voor
 Dan Loutherhepdt van zeden;
 Dat nergens in ſich ſchaemt/
 En niets dat niet betaemt
 Behuſt in all' ſyn reden.

9.

Als't Woordt/ wiens re'ens gehoor/
 In't hert gegaen door d'oor/
 De danckerhendt beſtraect/
 En van't ellendigh oogh
 Dat ſich door Schijn bedroogh/
 Des blindthepdt's nevel haect:
 Niet anders als het licht/
 Wanneer't komt in't geſicht/
 Sich door ſich ſelfs laet ſchouwen.
 En van de geen diet ſiet
 En wetelijck geniet/
 Door ſulcx als't is/ doet houwen.

10.

Als't Woordt/ wiens zeden-draect
 En wiſſe levens maect/
 Een repnen Godts dienſt ſtelt/
 Waer in die denchdt bemint
 Niet ongerechtighs vindt
 Off pet dat dwaeshept meldt:

Dieſ geen verloop van tijdt
 Sijn waerdichepdt en ſijht/
 Of immer aff doet laten/
 Maer waerder blyft dan goudt/
 En ſoet/ vooz die het houdt/
 Der boben houigh-raten.

11.

11

Als't woordt/dat my/o Heer/
 Der ſtreckt een les en leer/
 Een heylſaem onderwijs/
 Een ſchildtwacht vooz de ſondt/
 Een wijshepdt in mijn mondt/
 Een nutte zielen-ſpijs.
 Als 't'Woozt/ dat/ trou beleeft/
 Geen valsche hope geeft
 Of op't onwijs doet dzaben/
 Maer ghy upt uwen throon
 Met ongemeten loon
 Gunst-bloedigh komt begaben.

12.

12

De wet uws woordts is klaer:
 Wie iſt die ſonder haer
 Ontwijſelijck verſtaet
 Hoe dickmaels hy wel ſeyt
 En op een dwael-streeck zeyt
 In al ſijn doen en laet?
 Ach ſcheld de ſchulden quijt
 Die (t'Wij) het ooggh te wydt
 'sWets ſpiegel ſtelt ter zjden
 Vooz ſtilk' aſtockings kracht
 In ſluymering gebzacht)
 'tGeheugh alengs ontglijden.

13.

13

Ach! maeck uw' knecht ſoo vzoedt
 Dat ondeucht ſijn gemaedt
 Ropt diep beſmet noch plaegh/
 En ſtoute ſotterny

Dooz moedt wils hoobaerdp
 Den scepter niet en draeght.
 De reden die mijn mondt
 upt binnenst van mijn grondt
 Dooz uwen thoon komt draeghen/
 Laet die/ o! steun mijns herts/
 O! epndiger mijns smerts/
 Uw' Godlyckhepdt behagen.

Den xx. Psalm.

1.

A **U is de vbandt op de beenen / En sijne heez-**
kracht groot ; Al is geen menschen-hulp versche-
nen: Creur niet in tijdt van noodt/ Maer laet uw' r
hert sijn hulp gaen halen Op Jacobs Godt / den
Stercken/ Die sijnen naem soo menighmalen Ver-
glanst heeft dooz sijn wercken.

2.

Uw' bede moet een ingang krijgen
In d' ooren van dijn Godt/
En koom niet hulpe neder-stijgen
upt Sponts hooge slot.
Uw' hepl' ge giften moeten leven
In sijn gedachtenissen/
En 't offer-vee/ ten brandt gegeven
Been vupz ten endt toe missen.

2

3

Dij

Op

3.

Op late dy na herts behagen
 Al dijne saken gaen/
 En uws wel-gegrond' aenslagen
 Ten goeden eynde slaen.

Alsdan / verheught in onse geesten
 Dooz voorszpoedt uwer saken/
 Gaen wy u blyde zege-seeften
 En Dozlaoghs-spielen maken.

4.

Dan sullen wy de krijghs-banieren
 Tot roem van onsen Heer/
 Van hare standaerds laten swieren/
 En doen sijn name eer.

Dies bidden wy (gelijck te vozen)
 Dat Godt acht' op uw' reden/
 En u/ goedit-gunstigh wil verhooren
 In alle uwe beden.

5.

't Hert tuyght dat Godt (en 't sal niet liegen)
 Sijn koning sal' gen sal;

En/ als sijn beden opwaerts vliegen/
 In't nakend' ongeval/
 Wyt syne hooge Hemel-wooning
 En eeuwich-heyl' ge stede/
 Sal doen doozluchtige vertooning
 Van sijn' Almachtigheden.

6.

D'Assyrier heb in sijn Wagen

Sijn lust en hoovaerdij:

De Persiaen magh roem gaen dzagen
 Op sijne kuyterp:

Maer wy/ dooz wijser geest gebzeven/
 Vertrouwen op Godts krachten/
 En gaen sijn naem een wooning geben
 In't biniensf der gedachten.

7.

Sy/vallen/ ne' ergestozt ter aerden;

Wij/ rijssen uyt het zandt:
 Haer / baect noch wagen-tuygh noch paerden;
 Ons/ helpt des Heeren handt.
 Dus staen wy/ Godt. dies is't begeeren
 Dat ghy ons wilt beschermen.
 't Gebedt heeft kracht. De Heer der Heeren
 Sal letten op ons kernien.

Den xxj. Psalm.

1.

D At sieh de koning soo verbloodt In vollen
 lust der sinnen / Doo? 'shyandts overwinnen En
 redding uyt sijn swaren noodt: Daer van / o
 Godt/ geest hy Den gantschen loff aen dy.

2.

Dw' kracht is't die hem krachten geest
 In strijdt-noodt en beswaring.
 Dw' hulp is sijn bewaring.
 Doo? u is't dat hy alles heeft
 Waer' thert begeert toe voert/
 En sijnen mond van roert.

3.

Dw' goettheydt loopt sijn bede vooz
 In milde zegens vullsel:
 Ghy scharckt hem 'theerlyck hulsel
 Van Goudt beglinsfert dooz en dooz/
 En byengt hem vooz den dagh
 In konincklyck ont sacy.

- 4 Om 'leven waren sijne be'en:
 Ghy hebt het hem gegeven/
 En/ boven dat/ een leven
 Dat sich in aller eeuwiche'en
 Dooz alle during streckt/
 En/ onafzoeck'lijck/ reekt.
- 5 Dooz hulp van uw' heyl-rijcke handt/
 Is hy/ langs' hooge wegen/
 Dooz spoedelijck gestegen
 Tot ober-treffelijcken standt/
 Met eer en roem om-glaust
 En cietelijck bekrant.
- 6 Ghy hebt hem (o! al-wijs beleydt!)
 Ten spiegel van uw' trouwe
 En rijcken segen-douwe/
 (Die duren sal in eeuwichheydt)
 Dooz aller menschen ooght
 Gestelt in't hooghste hooght.
- 7 Ghy hebt sijn hert vol-uyt verneught
 In't lieffelijcke lichte
 Van uwen aengesichte;
 Dooz-volijck met volmaecte vzeuchdt/
 En dooz dijn hemel-lust
 Sijn geest gebzacht ter rust.
- 8 Want ghy/ Heer/ zijt de gantsche grondt
 Waer op het sterck vertrouwen
 Des Konings' sich gaet bouwven.
 Dies' ghy dooz uwe goettheydt gont
 Dat hy (hoe't oock magh gaen)
 Onwanckelijck sal staen.
- 9 Al wie u/ we'er-partijdigh/ haet/
 En maectt sich plagen waerdigh/

Dien sal uw' handt/straff-vaerdigh/
 (Hoe seer hy oock sijn boose daedt
 Dooz't sterff'lijck ooght ont-lept)
 Betrappen op het sept.

10.

Gelijck het hout tot aschen moet
 Wanneer het is geschoven
 In d'aengesteken oven:
 Soo sal't met 't Goddeloos gebroedt/
 Ter tijdt als uw' aenschijn
 Sich groudlijck toont/ oock zijn.

9

11.

De toorn-damp die ten neus' upt stoomt
 En als een vlam komt schieten/
 Sal't al end' al vernieten/
 Wanneer't/van uwen bloeck bestraomt/
 Met sijn geheele aert
 Gants' wech moet van der Aerdt.

10

12.

Met recht. Want 'therte stondt gereedt
 (Al deckten't seer behendigh
 Den raedt-slaght van't inwendigh)
 D/in den uwen/ te doen leet/
 Doch heeft met al sijn moept'
 Het schelm-stuck niet vol-bzoept.

11

13.

Haer schouder sal gebommist zijn
 Om ellendts last te dragen.
 Haer lichaem/ sal ter plagen
 En allerhande leet en pijn;
 Haer ziel/ tot smerts' geboel/
 Verstrecken eenen Doel.

12

14.

Soo sy met ij' de vlucht bestaen:
 Uw' handt sal sich verheffen
 En haer van acht'ren tressen.
 Soo sy verbaest/ te rugge gaen:

D h

Kerke

Recht op haer aengesicht
Staet uwe pyl gericht.

15.

- 13 Verheff dy/ Heer. Laet uwe kracht
Sich mogentlijck vertoogen
Den sterffelijcken oogten:
Soo sullen wy uws Godthepdts macht
Verheffen door 't gesanck
Van vralijck heel-geklanck.

Den xxij. Psalm.

1.

Mijn Godt/ mijn Godt/ hoe is 't? hoe komet by

Dat ick al heel verlaten ben van dy? Ick huyl/ ey-

laes! doch niemandt is met my In mijn ellende.

De hulp is ver. Wie maecht mijns smerts een ende?

2 'tZy dattet licht/ 'tZy datter duysternissen Op aerden

zijn/mijn klacht en sal niet missen Tot u te gaen.

2.

Tot u/ mijn Godt/ doch sonder troost t'ontfaen.

- 3 Pochtans zijt ghy het heplijgh Opper-hoofd/
In Israell gepresen en geloost

Van alle monden.

- 4 Op u/ Heer/ was 't dat onse Dad'ren stonden
En niet vergeefs met al haer hert toe liepen.

- 5 Ghy gaest gehoor soe die klacks alsse riepen/
In haer verdriet.

'tGehedt

3.

't Gebedt had kracht, de hoop' bedzoogh haer niet/
Maer wat be Ick? eē aert-worm/en geē Mensch/
Een all' mans spot/ dien niet een goeden wensch
En woordt gegeven;

Veracht/ belacht/ ver soept van al die neven
Mij henen gaen/ en d' oogen op mij werpen.
Haer bitt're tong gaet sich ter sinacthept scherpen.
Eck schijdt den kop.

4.

Eck grijnst mij toe/ en schoyt de lippen op.
Ach! bitter lot! hoe woordt mij 'thert dooz-sac'en
Als ick haer dees/ in-gal-lyalite/re'en
Moet hoozen braken:

Dat's hy die Godt in al sijn daen en saken
Te troost verkoos. Nu magh hy't God gaē klagē.
Die help hem nu/ heeft hy in hem behagen/
Moept hy sich sijns.

5.

Dit spreekt de tong/ wyl vol't des hert-venijns,
En nochtans/ Heer/ is't een onlochbaer ding
Dat uwe gunst wel eer te mijwaerts ging
Met milde stralen/

Dan datm' u macht wyl 's Moeders lijff quam halen
Ten schoonen licht' / en uw' al-siende ooge/
Doe't Moeder-sap van mij noch wierd getogen/
Mijn wake was.

6.

Ach! quam opt hulp/ soo komtse nu te pas.
Weest nu niet ver mi banghepdt en ellendt
Mij/ vruudeloos/ ten dichtsten zijn outrent.
Mijn haters swieren

Kontsam mij heen gelijk verwoedde stieren.
Sp dzingen aen als dick-gemeste osschen/
En als een Leeu die dooz de woeste bosschen
Rooff-gierigh byult

7.

En na het vleysch van and're dieren dult :

- 14 **Soo gaep** haer keel/ die na mijn leven woedt.
 Als water bloept ten wonden upt het bloedt
 De le'en-gewrichten
 Zijn als ont-seent. Het leven is aen't swichten.
 Het herte smelt als 't wasch doet voor de vlammen
 15 **De leden/** doz als scherpen/ zijn aen't strammen
 En weyg' ten plicht.

8.

- 16 **De tong/** doorz dooght' / is vast. Ick sie my dicht
 Doorz & Doodes deur. Niet anders als een ry'
 Van dulle hond' / eplaes omringen my
 Des booshepdt's slaven.
 Sy hebben my en hand' en boet' doorz-graven.
 Gereckt/ gestreckt/ gelijk de trommel-vellen/
 17 **Kan ick** aen't lijff al mijne beenders tellen.
 (O! sinert! o! leet!)

9.

- En alse** nu geen niculwe pijn meer weet
 Verlustight sich de wreedthepdt in haer werck
 Mijn deerlijc lijff wort haer ooghwepdens perck.
 En wat het ende?
 't Godtloose rot/ dat sich in mijn' ellende
 Vermoepen kan/ maer niet en laet versaden/
 18 **Deplt/** als een buyt/ mijn arme lijf-gewaden/
 En werpt het lot.

10.

- 19 **In sulcken** noodt genaeck my/ stercke Godt.
 Ach! dooff de quael die 's leuens krachten breekt/
 20 **En/** als een swaert dat divers dooz 'therte steeckt/
 Ter doodt kan wonden.
 21 **Bedwing/** bedwing de boose/ die/ als honden
 Als Leeuwen/ als Eenhooznen / my beprangen
 En hungerlijck na mijn verderff verlangen/
 Ter doodt toe/sel.

11.

- 22 **Het loff** uws naems (wanneer ick Doodt en Hel
 Te boven ben) wordt klaer van my gedacht
 En stemmelijck in goz en hert gebzacht
 By mijner Broeders

Hoer-reede schaer. Aendachtige bebroeders
 Van Godes Wet: welaen/ trompet 't Godes eere/
 Gants Israel. erken hem voor u Heere
 Al Jacobs zaedt.

23

12.

Roemt hem/roemt hem/die in geringen staet
 't Ver schoven hert/bedoben in ellendt
 Niet heeft versmaedt/noch hem het hooft gewent
 Als 't angstigh weenden.

24

Maer t' sijner be'e gereede ooren leenden.
 Dies wil ick/Heer/by groeter volcken scharen
 De werelt door hoogh-loffelijck vermaren
 Uw' goedicheydt;

25

13.

En'tgeen ick selfs my selfs heb op-gelept/
 Door 'thepligh oogh vā 't volc/dat/reyn vā geest/
 V/als sijn Godt en waerdigh Heere heeft/
 Oprecht betalen.

O! goetheyt Godes! hoe troost-ryck komt ghy dalē!
 Een hoopjen/slecht/verworpen en versmadicht
 Genaecht Godts disch en wortter aen versadicht;
 En is verheucht

26

14.

Om dat haer hert verknaept aen Godt en deuchdt/
 Niet (als voorheen) onrustelijck en woelt/
 En in sijn grondt niet meer den angst geboelt
 Dan't eeuwigh sterven.

Geen Werelts oort sal Godts genade derben:
 Wie wil/sal sich aen God' ergeven konnen:
 Aen alle volck sal hy den toegang gommen
 Tot sijnen thron.

27

15.

In Isr'el draecht hy niet alleen de kroon/
 Maer 't heydensch volck erkent dan oock den staf
 Sijns heerschappys. en van sijn disch-geschaf
 Sal peder nutten.

28

't Zy groott' op aerdt/ 't zy die in lage hutten
 Een ongesten en doncker leven leven.

Der=

Verzaedt en vza/ sal elck sich tot hem gebent
In diep ootmoecht.

16.

- 30 **E**t Geslacht houdt duy? dat dienst en eere doet
Doo? Gods aenschijn/en soo aen hem sich bindt
Dat sijnen naem geduerich plaetse vindt
In alle monden/
31 **D**ie sijnen loff van tijdt tot tijdt verkonden/
Van stam tot stam ten aenwas voort gaen setten/
En op sijn woort en wet met ernst doen letten
Van kindt tot kindt.

Den xxij. Psalm.

1.

Vergeefs bestoot de ramp my met sijn golven;
Vergeefs scherpt sich de tandt der wreeder wolven;
Vergeefs dreyght my des vbandts moordtsche wa-
pen: Godt is niet my als d'Herder met sijn schapen/
tWijck al wat wil/ als Godt niet is geweken.
Die d'oo?hozonck heeft/hoe kan hem pets ontbreken?

2.

- 2 **E**en Herder brengh sijn schaepkens npt der heyden
Ter milder groent' van ober-bloemde weyden/
Ten vetten Beemdt/daer versche beecksens blieten/
Beguam hoo? twee/ ten dzynek-lust/te gemeten:
Wijn Godt verfrischht mijn ziel/doo? angst ellendight.
Geen soeter soet dan soetheyt in't inwendigh.

Een

3.

Een Herder soeckt/ wanneer de schapen dwaalen;
 Om 'tass-geboold' we'er by de kud te halen:
 Mijn Godt/doe ick/ van't rechte padt getreden/
 Ten dool-wegh sloegh/ heeft vol van goedicheden/
 Mijn voet herbracht op 's Levens rechte straten.
 Noyt doold' hy lang dien Godt niet wil verlaten.

4.

Een Herder trou/ wanneer in donck're nachten 3
 De kud niet siet waer sy den Wolf sal wachten/
 Is met syn staff om haer een wisse wake:
 Mijn Godt/off my al schoon des Doodes kake
 Naby begaept/ ontleecht mijn hert van breefen.
 Dien Godt bestut't/ hoe kan hy onvast wesen?

5.

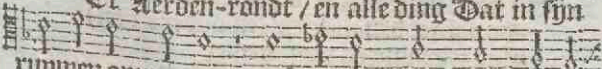
Op u/mijn Godt/magh ick met recht wel boogen 4
 Vol-op/ vol-op schaft ghy my voor de oogen
 Wijns We'erpartys. Daer vloeyt het allenthalven;
 Van spijs/mijns dishes; van edel-reucksche salven/
 Mijn hanz en hoost; van saeten wijn/mijn beker.
 O! die Godt heeft/is aller breechden seker.

6.

Mijn leven lang (dat is mijns herten hopen) 5
 Staet my de deur van Godes goedtheydt open.
 Mijn leven lang (des durff ick my ver trouwen)
 Sal ick mijn plaets in syne wooning houwen.
 Wat vaster strom kan eenigh hert gewenschen/
 Van die noyt wancht/als alle troost op menschen?

Den xxiiij. Psalm.

I.

H
 Et Aerden-rondt / en alle ding Dat in syn I

 rupinen omme-ring Sich off verschuyt off laet aen-
 schou-

schouwen; Op woont; (het zy off kleyn off groot)
 In is; ('tzy lebend' ofte doodt) Is Godes/die't wel
 eer ging bouwen;

2. ^{2.}
 2 Die't konstelijck heeft toegericht/
 Gebenaert in iust gewicht/
 Soo dattet heen noch we'er magh schricken/
 Maer vast leyt op't onbaste vocht/
 Om-togen niet d'onbaste locht/
 Dooz sijnē Al-machts wijs beschicken.

3. ^{3.}
 3 De Aerdt is Godes, en peder een
 Maect huse/ goedighlijck/gemeen:
 Dach eene plaets heeft hy verkozen
 En sich ter eppen woonst gemaeckt/
 Daer peder een niet in en raect.
 Wien is daer't bozger-recht gebozen.

4. ^{4.}
 4 Hem/die/ wpt onbervalscht gemoedt/
 Godt-deuchdelijckie daden doet/
 Oprecht in al sijnē levens wandel:
 Die in sijn hert niet is vergeckt
 Op wijshepdt die tot booshepdt streckt
 En kloeck maect in verkeerden handel:

5. ^{5.}
 Die/dooz gebeynsden valschen eedt
 Sijn tonge niet tot pemandts leet
 Off heeft berepdt/off wil verkoopen.
 Dus staet den mensch' (en anders niet)
 Tot zegening en recht geniet
 Van Godes heyl/den ingang open,

6.

Dit's 't padt waer langs men God genaecht. 5
 Dit zynse die Godt straff-vyz maecht
 En geen van haer boozleden sonden
 Tot sonde nu meer toe en telt/
 Maer heeftse in't vergeet gestelt/
 Als in de diepe zee verflonden.

7.

6

Dit is het ware Israel:
 Dit zynse die/na Godts bebel/
 Ter deuchdt/ou-aff-gemat/sich kloecken:
 Dit zynse die vooz Godts aenschijn
 Behaechelijcke vyzonden zyn.
 O! Hepl wel waerdigh om te soecken!

8.

7

Gaet op/ gaet op/en maecht u wijdt
 Ghy poozten Godts die eeuwich zyt:
 Daer komt/ daer komt een heerlijck Koning.
 Wie is de Koning die der naecht/
 En/ eeren-rijck/ sijn gangen maecht
 Na Godes upberkozen wooming?

9.

8

De Koning/ soo omringt met eer/
 Die is een over-machtich Heer/
 In't stryden/dapper en stoutmoedigh;
 In't oorlogh/een groot-hertich heldt;
 Een man nopt afgeslooft in't veldt/
 En in't verwinnen overbloedigh.

10.

Was opt een sterff'lijck mensche waerd/
 Dooz deuchdt en Godlijckhepdt van aert
 In't eeuwich Godes huys te leven:
 Soo is het dese/ die op't padt
 Ter ombergankelijcker Stadt/
 Sich selfs ten voorbeeldt heeft gegeven.

11.

9

Gaet op dan/ (o!) en maecht u wijdt
 Ghy poozten Godts die eeuwich zyt:

E

Daer

19

Daer komt/daer komt/ een heerlijck Koning.
 Wie is de Koning die der naecht/
 En/ehren-rijck/ syn gangen maecht
 Na Godes wylt verkozen wooning?

12.

De Koning/ soo omringt niet eer/
 Die is een over-machtich Heer.
 De groote Heere der Heydscharen/
 Die dupsendt/ dupsendt/ dupsendt telt
 Wanneer hy syn slach-orden stelt/
 Die is't/ die/ zeegh-rijck/ in komt varen.

Den xxv. Psalm.

1.

N Och op schilden noch op swarden/ Noch op
 stercke onzlooghs-mans / Noch op ruyters noch op
 peerden/ Noch op spieffe noch op lans/ Daer
 op Godt / wiens mogentheydt Alle macht van
 aerdtse dingen Overstijght/ heb ick gelept 't An-
 ker mijnder hopeningen.

2.

2

Heng niet/ Heere/ dat mijn hope
 Geuwelijck onbzuchtbaer zy/
 Op dat ick geen schandt en loope
 By mijn trotsse we'erpary:

Op dat sy haer niet verblp^o
 In mijn al-te-dichte tranen
 En/ wanneer ick stadigh ly'
 Mijn Godsdienst niet lijk een Danell.

3.
 Hoort en quammer mensch ter sehanden
 Die op u sijn vasthepdt set
 En dooz uw' vermogen' handen
 Wenscht en hoopt te zyn geredt:
 Doch bedrogen sal hy zyn
 Die/ ver smader van Godts zegen/
 Sich verstaert aen loosen schijn/
 En belacht des vromen wegen.

4.
 In de dichte duysternissen/
 Daer de wer'lt met is ombaen/
 Weest een richt-snoer mijns Gewissert
 Om uw' wegen recht te gaen.
 Overstrael my met het licht
 Dwer Goddelijcker klaerhepdt/
 Daer 't verstandt dooz werd' gericht
 Op het padt der wissert waerhepdt.

5.
 Niemandt/ Heer/ en is des machtigh/
 Dan ghy die my hulpe doet/
 Dien ick/ mijns gebrecks gedachtigh/
 Neem ten steun van mijn gemoedt,
 Vol van rijck' erbarmenis
 Waert ghy opt van aen-beginne:
 Gaen wy ergens los off mis/
 Laet die we'er ter herten inne.

6.
 Heeft misschien mijn achteloose/
 Heeft misschien mijn brossche jeught
 Sich benadert tot het boose
 En geglist wyt 't spoor van deuchdt:
 Set daer van de heugenis
 Gemelijck in't hert ter zjden.

't Fepelen spreekt om straff: ('tis wijs)
Maer uw' goedthepdt kan't niet lijden:

8 Kan't niet lijden/ als de Mensche/
Sijns voozgangen dolings wijs/
In all' sijn gebedt en wensche
Sucht na hepligh onderwijs;
Hem te brengen op het padt
Staet van uwe goedthepdt vaerdigh.
9 Uwes leerings hoogen schat
Acht ghy lage zielen waerdigh.

10 Ober-goedigh en waerachtigh
Is de Heer/ in al sijn doen/
Men haer die/ sijns Bondts gedachtigh/
Da sijn wet ter Deuchde spoen:
Trouw/ in ellendts afgeweer;
Rupm/ in rijcken loon te schaffen;
Reed' / in onderwijs en leer;
Sacht/ in't mind'ren van de straffen.

11 Godt/ gedoogh' niet dat de luyster
Over milder goediche' en
Inmer in ons hert verduyster
Dooz te heet ter straff te tre'en.
Da de swaerhepdt van misdaedt
Moet uw' handt sich niet verstrengen/
En sich na de rupmt van't quaedt
Uwe goedthepdt niet be-engen.

12 O! gewenschten standt der zielen/
Die/ upt louterhepdt van grondt/
Dooz d' onzichtb're Godthepdt knielen/
Hou en trou in't Wet-verbondt:
't Zp hoe't hier op aerden gaet/
Godt en salse niet begeven;
Hy blijft haer geley' en raedt
Dooz den loop van 'tgantsche leven.

11.

Kumm/ en ongepjnt van vzeesen/
Sal haer ſoude-klaer gemoedt

12

In een ſachte ſtilhepdt weſen

Op'tgenot van alle goedt.

Haer geſlacht (dooz mildt geteel
Veel in tal) kent geen verſterben

Van Godts zegen. 'tSaligh deel

Is en blijft haer eeuwigh erbe.

12.

'tRecht verſtandt van hepl' ge ſaken/
(Daer nopt waen-wijs toe en quam/
Die de buyten-ſtreep moght raken/
Maer ter diept nopt aff en klam)

14

'tGrondt-merch van Godts Hepmeniſ

Smaken ſu die Godt recht vzeesen:

Op beluchtight haer 'tGewiff

Met ſyns klaerheydts ware weſen.

13.

Stadigh zijn op Godt mijn oogen/
Die mijn boet ontwerpen ſal

15

(Trots mijns vbandts tegen-poogen)
upt het net van ongeval.

Van ellendt ombangen dicht

Ga ick vzoeff en eenſaem dwaalen:

16

Laet uw' Vaderlyck geſicht

Trooſtelijck te mywaerts ſralen.

14.

Groot is mijner zielen ſinerte,

17

Help my in ſoo ſwaren ſtrijdt.

(Ach! wat lydt een eenigh herte!)

18

Maeck my 't pack der ſonden quijt.

Sie de veelt van die/ met quaedt

19

Groff beſwangert/ my beſtryen/
En upt in-geblepſchten haet

My ſich maken tot partjen.

15.

Ach! verſeker my mijn leven;

20

Koom mit sterke hulpe by;
 Wil my niet ter schande geven/
 Want op u vertrouwd ick my,
 Dast te staen in Godts geua/
 Slecht en recht te zijn van zeden/
 Is't daer ick op roem en sta
 Wids in alle tegenheden.

16.

22 Help myt allen angst en nooden/
 Help myt alle leedt en pijn
 'tWelck dat uwes monds geboden
 Hoer en suer sijns doens laet zijn/
 'tWelck daer ghy uw' lust in scheidt/
 'tWelck dat ghy u myt verkozen
 En ten Welck geheylight hebt/
 'tWelck van Jacob voort-gebozen.

Den xxvj. Psalm.

1.

Geweldelijck geplaecht/Arglistelijck belaecht
 Met lasteringe dicht om-vaen / Onreyn in men-
 schen-oogen Dooz konst der stouter logen/ Roep
 ick u/ Godt/ tot richter aen.

2.

In't dichst van tegen-spoedt
 Geeft my mijn onschuldt moedt;
 De moedt/ vertrouwen op den Heer;
 De Heer/ my/ zijn vertrouwer
 En nauwe bondt-behouwer
 Ten val te komen minnermeer.

Doe/

3.
 Doe/ Heer mijn Godt/ doe by
 Een scherpe proev' op my
 Off 'rbinnenst is als 'tbuypenst toont.
 Sinck ne'er met 'gheestes krachten
 Int donkerst der gedachten ;
 Aenschouw wat in mijn diepste woont.

2

4.
 Daer sult ghy sien een hert
 Waer niets geherberghet werdt.
 Dan louterhepdt van geest en sin/
 Daer klare heugenuisse
 Van uw' erbarmenisse
 Heeft alle denckens krachten ins

3

5.
 Daer alles wo'dt gericht
 Na 'tshoer van waerhepdt's licht ;
 Dies ick noyt lossen gang en doe/
 Maer met bedachte treden
 In supberhepdt van zeden
 Standt vastelijck tot uwaerts' spoe'.

6.
 Den mensch wiens pd'le mondt
 Is oneens met sijn grondt
 Gewaerdig' ick mijn by-zijn niet.
 Wie isser die met sluppers
 Off schoon-vernomde lupper's
 My inuner my vermengen siet ?

4

7.
 Ick haet in ernst/ en my'
 De t'samen-votterij
 Van menschen/ die/ veraerd't van ze'en/
 In stoute achtelooshepdt
 En ongetoomde baashepdt
 Ongoddelijcke paden tre'en.

5

8.
 Met een gewis-gemoedt
 Daer niet in woont dan goedt/
 E iij

6

Daer

Daer geen verholen sonden hzoen/
 Wil ick my/ Heer/ op-maken/
 En 'thepligh altaer naken/
 En een behaeghlyck offer doen.

9.

7 Daer sal met soet gebzom
 't Geluydt van Luyt en trom/
 Verselschapt niet mijn stem-geklanck/
 Dw' wonderhe' en doen hoorzen
 En d' omme-staende oozen
 Verlustigen door loff-gesanc.

10.

8 De plaetse daer ghy woont
 En sichtelyck in toont
 Dws goedtheydts en dws Godthepts glants/
 Daer d' uytgedzuchte panden
 Dws glozijs zijn voozhanden/
 Vermaectt myn ziel en trecktse gants.

11.

9 Dus hangt mijn hert aen dy:
 Daerom en blusch t' ontp'
 Des levens vonck alsoo niet uyt
 Als in haer/ dien/ aen sonden
 Te slaeffelyck gebonden/
 De straff den deur der boete sluyt.

12.

Ontruck my' tleven niet/
 Gelyckmen veeltijts siet
 Dat sp in pl ter Hellen gaen/
 Wiens keel om bloedt te dzycken/
 10 Wiens handen tot geschincken/
 Wiens le'en tot listen vaerdich staen.

13.

11 De dwaleloose baen
 Van mijn volmaeckte pae'n
 Sal ick/ onsondigh/ blijven tre'en.
 Daerom/ Heer/ maeck een ende

Van droefheyt en ellende.
 Ipt volheyt der genadiche' en.

14.

Dat ick met vasten tredt
 Mijn gangen richtigh set/
 Is uwes goedthepts milde vrucht.
 Dies ick my niet sal schromen
 Waer menschen t' samen komen
 Te eeuwigen uwes naems gerucht.

12

Den xxvij. Psalm.

1.

Mijn levens Sonn' / het vooz-licht op mijn pa- x
 den / De grondt mijns heyls / het stutsel van mijn
 gang Is Godt de Heer. puff alle nootd en quaden:
 Een Godt-rijck hert en voelt sich nimmer bang.
 Doe mijn part / bezucht met ongebal / Het 2
 gantsch geweldt van hare wapen-kracht / In
 boosen wil / moordt-gierigh / op my vracht / Stiet
 sy den kop / en viel een swaren val.

Men sla om my een dichten leger henen / 3
 Men spitt' en grab' en treck' sijn wallen hoogh /
 E v Men

Men zy met schild' en spieffen op de beenen/
 De glans van't stael beschittere mijn oogh/
 De oozloghs-trom dooz-schattere mijn ooz:
 Geen bloode blaegh/ geen killing raecht mijn hert,
 Mijn hert/dat sich/ in allen noodt en sinert/
 Op Godt verlaet/ en racchter bepligh dooz.

3.

- 4 Een eenigh ding heb ick vooz alle dingen
 Van Godt gebe'en/ en salder oock na staen:
 Dat ick (ontslacft van aerdt'sche stommelingen/
 En bupten vrees van upterlijcke qua'en)
 Mijn leven lang een blijff-plaets hebben magh
 Ontrent de ste'e daer hy syn wooning houdt/
 Daer' toogh met vzeucht de schoone dieft aeschou
 En' thepligh hups besichticht dagh aen dagh.

4.

- 5 Wanneer my dan ellende gaet bespringen
 En sware ramp gevaerlijck wil aen boozdt/
 Wanneer party/ geweldigh/ aen komt dzingen/
 En alles dzevghit en neught na swaert en moozdt/
 Soo wordt my mijn Gods diensticheydt te nut/
 Dooz dien Godts gunst huts-wijse om my staet/
 Waer achter ick het over-hangend' quaedt
 Ontschuylen kan/en rontsom ben beschut.

5.

- Gelijck een Slot/ dooz kloeccke menschen-handen
 Gebouwt op een onmakelijcke rots/
 Men geen en doozt dooz storm is aen te randen/
 Maer/ vast gegroundt/den vrand' staet ten trots:
 6 Alsoo oock Ick. de gunst mijns Godts houdt my
 Houdt my het hoofdt/ mids in ellenden/ op.
 De vrandt woelt/ doch stoot syn trotsen kop/
 Hoe dicht en swaer syn handt rondt som my zy.

6.

Dies wil ick hem het stemmen-offer brengen/
 En spreken loff in syn gewijdde tent/
 En' tloff-gespraeck met sang-gedichten mengen
 Mijn Godt ten danck/ die alle qualen endt.

Dan

Wanneer den angst/ dooz booz-geblick van pijn/
 Spwijlen my tot droeve klachten perst/
 Wanneer 'tgebedt ter banger bozst uyt berst/
 Laet/ Heer/ mijn woordt by u niet vzychloos zyn:

7.
 Laet/ Heer/ mijn woordt by u genaed' erlangen
 En onverhoort van uwen thoon niet gaen.
 Waer sal ick heen om vasten troost t'ontfangen?
 Waer/ dan by u? dien t' duydelyck vermaen
 Dws trouwen woordt s in noodt te soecken raedt/
 Als ick my 't hert gestadigh dese re'en
 Coe-lupst'ren hooz: soekit mijn aenschijn alleen/
 Daer vindtmen troost en vollen toerberlaet.

8.
 Welaen/ mijn Godt/ uwa' aenschijn sal ick soekken:
 Verberg'et/ o! verberget dooz my niet/
 Laet immermeer my d' ooggen niet bedoecken
 Van duysternis daer wanhoops quael uyt blict.
 Verwerp uwa' knecht/ verwerp hem in de hit
 Dws gramschaps niet. Verlies ick u/ mijn Godt/
 Verlies temael daer ick in heylloos lot
 Mijn hulp/ en al van heb wat ick besit.

9.
 Daerom/ o Godt/ vertraegh niet in genaden;
 En 'twijl ick diep in quaedt bedoven leggh/
 Verlaet my niet ten rooff-aes van den quaden;
 Creck uwe handt niet heelyck van my wech.
 Wie wil (helaes!) wie wil op menschen staen?
 Mijn Ouders bey' / de naeste dooz natuyt/
 Verlaten my nu 'tkomt op harder wyt:
 Maer trou is Godt. die neemt sich mynder aen.

10.
 Weest / Heer/ weest my een Leydt sman op uwa' wegen
 Die sepleloos ter stracker Deuchde gaen/
 Op dat ick noyt/ dooz 'sbhandts macht verlegen/
 Den onweggh kies van doodelycke pa'en.
 O! dat party den wil haers wrevel-moedts
 Aen my niet pleeghd' / en 'tquaedt waer met de ziel

Be-

Beswangert gaet (haer ondancck) niet en viel
 Na lust van d'handt noyt sat des vromen bloeds.

II.

Haer leugen-balgh braecht valsche tuggenissen/
 En dicht my op daer ick noyt deel aen hadt.

Mijn hert besweeck/ den adem moest my missen

13 Soo soete hoop' 't inwendigh niet besat.

Mijns Heeren heyl/ de vult van alle goedt/

Sal ick/ verweckt uyt desen doot van ramp/

14 Gewis noch sien. Dert saeght niet in den kamp/

Maer weest getroost. misschië wat Godt haest doet.

Den xxvij. Psalm.

I.

I **G**odt/sterckt' en bolwerck van mijn leven/ Dooz
 diepen nootd en angst gedreven/ Laet ick mijn
 klacht ten Hemel stijgen: Ach! laetse gunstigh'
 doozen krijgen; Ach! laet mijn droevigh stem-getreue
 Diet kiloppen vooz een doove deur.

2.

Want spreekt ghy niet/ dooz klare daden/

Tot redding uyt na-bye quaden/

Soo sta ick/ wanckelijck en onweyl/

Op d'oever-kant van't hoochste onheyl/

Piet ongelijck het koude lijck

Dat henen gaet na 't Hellen rijck:

3.

Dat henen gaet/ en/ niets van waerden/

Een eygendom wordt van der aerden/

Daerom

Daerom verhoor het smeek'lijck karmen
 Dat ick met opgeheben armen
 Laet komen vooz de hooge Dooz
 Van't Godlijck d'pmael-heplich Chooz.

2

^{4.}
 Tel my niet met den Goddeloosen.
 Laet my/ als metgesel der boosen/
 Dw' straffe 'leben niet ontrukken
 Als hen/ wiens hert/vol boose stucken/
 De tonge / met een soet gelaet
 Verleydt en bleydt dooz vreden-pzaet.

3

^{5.}
 Laet die den loon haers moetwils smaken/
 En 't stoute quaedt sijn Heere raken/
 Laet die haers herten raedt selfs haonen/
 En 'twerck sijn dwaesen meester loonen:
 Laet die der wel-verschulder pijn
 Rechtveerdelijck gēpgent zyn.

4

^{6.}
 Want sonder onderwijs t'ontfangen
 Vol-treden sy haer slinme gangen/
 Terwijlen sy/ niet wel beraden/
 Den lupster uwer hooger daden
 Domsinnighlijck geen acht en slaen
 Noch opt in 't herte laten gaen.

5

^{7.}
 Daerom sal Godt sich aen haer wrekens/
 Des levens draedt ontjydigh bzekens/
 Haer zaedt na wensch niet laten dijen
 Om voozt te slaen tot lange rijen.
 Loff Gode/ die mijn smeek-gebedt
 Niet onverhoort heeft aff-geset.

6

^{8.}
 Van Hem heb ick mijn moedt/mijn krachten/
 Mijn schut/mijn stut/mijn nut te wachten.
 Ick was bela'en/ en hy verblijde:
 Met ramp om-baen/ en hy bevrjide.

7

Psalm xxix:

Dies my de geest inwendigh springt
En tot een vralijck danck-liedt dzingt.

8

9.
Hy is/ (getuyge zijn sijn wercken)
Hy is de sterckhepdt aller stercken:
Hy is 't die sijnen uptverkozen/
In nooden niet en laet verlozen/
Waer hem met stercke handen redt
En in behouden stande set.

9

10.
Hely/Heer/dijn volck, giet upt een regen
Van on-op-houdelijcken zegen
Op haer die ghy ten eygendomme
Verkozen hebt. Weest haer rondtsomme/
Gelepdtsse/wepdtsse/voertse op
Ten eyndeloozen eeren-top.

Den xxix. Psalm.

1.

1 O/wel op/ dat elck sich spoe' Na 'tgewijdde
Altaer toe: Bzengt den Heer daer't al van quam/
Tonge teelsels van den Kam. Geest hem loff en
roemt sijn krachten/ Doet sijn naem hooghwaerdigh
achten/ Buzght in heyl' ge voechlijckheden Voor
2 sijn Groothepdt uwe leden.

Groot

2.
 Groot is Hy. want sijne stem
 Heeft alomme kracht en klen.
 't Is een stem daer 't wolcken-nat
 Droppelings op d' aerdt dooz spat:
 Die dooz 't schrick'lijck/ donder-schat 'ren
 't Heele hemel-rondt doet klat'ren/
 En de sterke winden rupsschen/
 En de groote wat'ren bzuyschen.

3

3.
 't Is een stemme wiens geluydt
 Nergens krachteloos en stuyt/
 Maer/ vol van ont factlijckheydt/
 Al doet worden wat se seyt.
 Hoert se haer: De dichte wonden
 Konnen haer geboomt niet houden.
 Slept se maer: Den schoonen Cedex
 Moet op Libanon ter neder.

4

4.
 't Is een stemme die't gebergh
 Boven-macht selche dingen bergh:
 Die den vasten Sirion
 En den trotsen Libanon
 Heen en weder doet verzwieren/
 Eben als de kalber-stieren/
 Off des Eenhoozns wilde jongen
 Lust bedryven niet haer sprongen.

6

5.
 't Is een stem waer dooz natuyz/
 Steedt& bemeeftert vlam en wuyz
 uyt de dicke wolcken geeft:
 Daer 't Arabisch Woest dooz beeft/
 En de Hinden sich verbaren
 Dats' outjdigh moeten baren/
 En de Bosschen/naeckt van boomen/
 Zyn getrest met Godlijck schroomen.

7

8

9

6.
 Enckel roem en majestept/

Enckel

Enckel eer en Godtlijckhepdt
 Heeft de Heer (die alles kan)
 In sijn Tempel om end' a'n.
 Stijght ten hemel/ daelt ter aerden/
 Ploeght de zee met wisse vaerden/
 Laet uw' oogh op alles merken:
 Vol van loff zyn al sijn wercken.

- 10 Godt is't die upt sijnen throon
 t'recht-verschulde sonden-loon
 Men den boozen heeft verschafte
 En met water d' aerdt gestraft.
 Hy/ (der dingen groote stichter)
 Eeuwigh Dozst en opper-richter/
 11 Sal den sijnen krachten geben
 En in vze doen hepl-ryck leven.

Den xxx. Psalm.

1.

M Et eeren-woorden wil ick dy Verheffen/
 hooghste Heer/ die my In onderwindelycker daedt
 Verheben hebt tot hoogen staet/ En in mijn tranen
 mijn partjen Niet laten trotsen noch verblij'en.

2. Doe ick my diep in quale bandt
 En nare klachten t' uwaerts sandt/
 Ten leed' niet lang/ ghy daelde ne'er
 En gaest my kracht en leven we'er.
 3 Ghy haelde my/ vol angst en treuren
 Van d' eeuwlyck-stille Hellen-deuren,

3.

Ghy dooghde niet dat ick/ gebzacht
 Een on-op-hondelijcken nacht
 En in de koude aerdt gelept
 Tot prope der vergetenhepdt/
 t'Verheughlijck licht niet soud' aenschouwen/
 Maer liet my' thieve leven houwen.

4.

Du singt den Heer een eeren-liedt
 Ghy die sijns goedichepds geniet' t:
 Laet eeuwigh leven in t' gedacht
 De heugenisse sijnder macht:
 Laet metten monde zijn beleden
 Sijns naemis hoogh-waerde waerdicheden.

5.

Recht veerdigh is sulck loff-gefang:
 Syn toorn is kort; sijn goedthepdt lang.
 Hy heeft geen lust dat pemaendt sterff;
 Sijns ondancs raectmen in't verderff;
 Sijns herten volle wil/ is/ 't Leven
 Rupm-dadelijck te mogen geven.

6.

Soo d' Avondt somtijds tranen vzeengt
 En onsen wijn met galle mengt:
 t'En heeft geen duy. De Morgen schijnt/
 En daer met heestnen uyt-gepijnt:
 Het vroeve Bitter van't Doozleden
 Ver soet Godt dooz een vzeuchdigh Veden.

7.

Doe ick (in staet/ geacht/ en groot)
 Des vzedes soete weeld genoot/
 Dacht ick uyt onbedachten sin:
 Geen onhepl kander tot my in/
 De Zegen heeft om my sijn wallen:
 Hoe kan/ hoe kan ick immer vallen?

8.

Dus dacht ick/ t'wyl de volle bloede
 Van allerhande hepl en goedt/

Dooz uwe handt my-toeberepdt
 En als een berggh om my gescrepdt/
 Mijn hert in synen hoogen moede
 Bedrieghlyck streeld' en dwaess'lyck voed' de.

9.

Maer met ghy my my selven liet/
 En 't al-te-rustelyck geniet
 Des milden zegenings ontbrack
 En sich uw' handt te rugge track/
 Sing my een schrick dooz al de leden/
 En bersten wyt tot dese reden :

10.

8 Tot wien (helas!) sal ick mi gaen?
 Tot u/ mijn Godt. u roep ick aen.
 9 Zyt ghy gedient/ Heer/ niet mijn bloedt?
 Wat mit/wat eer/ wat weeld off soet
 Kan uwe Godtlyckheydt verwerben
 In mijn ontydigh droevigh sterben?

11.

In mijn te snelle henen-baert
 Ter akeliger kouder aerdt?
 Een killend' lyck/ een leeffloos stoff
 Sal dat uws naemis verdienden loff/
 Sal dat den luster uwer waerheydt
 Doen glimst' ren in sijn waerde klaerheydt?

12.

10 Herygh uwe ooren/ Heer/ ten zoen;
 En laet mijn klachten vrychten doen.
 Erbarm in noodt/ en red my dooz.
 11 wyt was mijn be'e. Ghy gaest gehooz/
 En hebt mijn last en klaegghlyck schreyen
 Verwiffelt in een vrolyck reyen.

13.

12 In plaets van rou en herten-leet
 Hebt ghy met vrychden my omkleedt.
 Zoo dat het eeren-rycke lidt/
 Zoo lang de geest het lyff besit/

In wien loff niet sal verstonnen/
Maer met gesang uw' daden bronnen.

Den xxxj. Psalm.

U ^{1.}
 Heere heb ick uyt verkozen/ In al mijns levens
 loop Dat Grondvest mijnder hoop'. Dies laet se
 nimmermeer verlozen/ Dat schandt-roodt door haer
 sterben/ Mijn wangen noyt magh verben.

^{2.}
 Verlos/ rechtveerdigh opper-Heere/
 Verlos van alle quaedt/
 Dat my ront somme staet.

Laet sich u hepligh ooz niet heeren
 Van mijn demoedich quellen/
 Maer wilt ter hulpe snellen.

^{3.}
 Laet d' upkomst niet mijn hoop' benemen/
 Maer toont u in ellendt/
 't Geen daer u 'thert vooz kent/

Een stercken rots-steen om my henen/
 Een burght en vaste wallen/
 Een stut sel vooz het vallen.

^{4.}
 En om u naem een klanc te maken
 In aller menschen ooz/
 Soo weest my uyt en dooz

Een stuer en richtmaet mijnder saken/
 Op dat de loose netten
 Vergeefs sich vooz my setten.

5.
 Ghy zyt mijn sterckt daer ick aen houwe,
 Mijn leven/ 'twaerdtste pandt/
 Beveel ick in uw' handt.
 Met recht, want ghy/ mijn Godt vol trouwe/
 Hebt menighmael een ende
 Gemaect van mijn ellende.

6.
 Ick haet se die de leugen lieben
 En nemen haren heer
 Ter ongesoutter leer
 Van 's waerheydts yd'le eeren-dieben/
 Maer sie geen beter Open
 Dan op mijn Godt te hopen.

7.
 'tVerbolijckt my in mijn inwendigh
 Du' thert/ in noodt/ bevindt
 Dat ghy my meent en mint/
 En my/ hoewel op't hooghst ellendigh
 Den gunst-strael uwer oogen
 Niet eenw'lijck hebt ontogen.

8.
 Ghy hebt my/ Heer/ niet overgeven
 Ter wzeeder slaverny
 In handen van party/
 Maer hebt my' taengename leven
 Geredt/ dat ick my reppen
 En ryne lucht magh scheppen.

9.
 O weest my in als wel booz desen.
 En daelt/ in plaets van straff/
 Genadigh op my aff.
 Want my is bang. Mijn heele wesen/
 Dooz swaer getreur verfallen/
 Is schier op niemendallen.

10.
 De ooge traent/ en is ontlupstert/
 Der zielen kracht verdwijnt/

Het smacke lichaem quijnt/
 De leden taent en is verduyfster/
 De leden en gewzichten
 Vertragen in haer plichten.

11.

In smert verteer ick mijne dagen
 Dooz d' opgehoopten dzuck
 Van't dzoebe tegen-luck.
 Mijn leven slyt in angstigh klagen/
 In overbloedigh weenen
 En diep-ghaelde steenen.

10

12.

Ach! dooz mijn ongerechtigheden
 (Fonteynen van 'tverdriet
 Dat om my henen vliet)
 Ontmammen sich de stercke leden/
 Ontspannen mijne zenen/
 Verkanck' ren mijne beenen.

13.

Ick sta mijn selle we'er-partijen
 Ten doel-wit van gepzaet
 En dichten laster-smaet.
 Mijn buren streckt mijn hooge lij'en
 Niet dan een schimpigh kluchjen,
 Endertel ooz-geruchjen.

11

14.

Hoe traegh laet sich d' Ellende stuyten/
 Danneers eens haren tredt
 Ten onheyl heeft geset!
 Off blijb' ick in/ off koom ick buyten:
 'k Sie vanden en bekenden
 Het aensicht van my wenden.

15.

Ick ben een schrick in haren oogen.
 Soo haest sy my maer sien/
 Een peder is aen't blien:
 Recht off Ick/ nu 't luck is vervlogen

F ij

En

En ellendt my om-wandert/
In ellendt waer verandert.

16.

- 12 Ick ben al doodt in haer gedachten/
Gelijck een vat dat breeckt.
Daer niemandt meer van spzeect,
Mijn treuen/ suchten/ weenen/ klachten
Zijn losselijck vergeten
En ver upt 'thert versmeten.

17.

- 13 Als sy met lasterlijck verwijten/
'tWelck mijn verladen ooz
Bestadigh komt te vooz/
My van veel tongen sien besnijten/
Begint elck een te grouwen
En my te meer te schouwen.

18.

'tEn blijft/ 'ten blijft noch niet by woorden;
Sy/ pv' righ in het quaedt
Slaen onderlingen raedt.
In hare herten/ graegh tot moorden/
Is 't eynde van mijn leven
Al vastelijck geschreven.

19.

- 14 Dus staet mijn staet, en midd' verwijlen/
In't dickste van de sinert/
Leest noch de hoop' in 't hert:
De hoop'/ die/ niet onwanck'le stijlen/
Op u gegrondt/ dees tale
upt dieper ziel komt halen:

20.

- 15 Ghy zijt mijn Godt. Al dreyght het Ende;
Ghy nauwt en ruynt den draedt
Van mijnes levens maet;
Al snooztmen schier in sijn ellende;
Ghy paelt en perckt de uren
Van goeds en quaeds geduren

21.

Verlos my uyt de wyeede klauwen/
 Van die my vspandt zyn/
 En/op gesochten schijn/
 My hard belagen en benauwen.
 Ach! laet uws goetshedyts stralen
 Op my/uw' / dienaer dalen.

16

22.

Laet door't te trage hulp-berwerben
 (Want u/Heer/ roep ick aen.)
 Mijn klacht ten spot niet staen
 Noch bloode schaemt mijn wangen verben:
 Maer laet de Godt-vergeten
 Met schande zyn doorz-smeten.

17

23.

Laet sich de Doodt tot haerwaerts snellen/
 En 'tzielle-loos gekil
 Van't eeuwigh-eeuwigh Stil
 Haer tonge binden in der Hellen
 (Tot loon der booser domhepdt)
 Met eyndeloose stomphepdt.

24.

Der stonnnen maeten alle monden
 Die opt/ ter leugen-spraeck
 Geengent/ haer vermaeck
 In't lasteren der vromen bonden/
 En met verglumpde streken
 Derwaent en schimpigh spreken.

18

25.

Hoe groot zyn/Heer/ uws goetshedyts stroomen 19
 Die gh'over hen laet gaen
 Die in uw' vreesse staen!
 Wat schat bewaert ghy vooz den vromen!
 Hoe klaer toont ghy/ vooz allen/
 Uw' godlyck wel-geballen!

Den xxxij. Psalm.

1. **W**el hem/ dien Godt/ wyt volheydt van ge-
 naden/ Ontlossing doet van vorzige misdaden:
 Wiens oude schuldt/ tot schuldt niet aen-geseydt/
 2. Zedolven is in Gods vergetenheydt. Wel hem/wel
 hem/ wiens quaet niet opgeschreven In Gods ge-
 dacht wy-gebigh is vergeven/ Om dat van mi het
 angekeert gemoedt/ Den sonden haets/geen boosen
 lust en hoedt.

3. Laes! hierom wast/dat doe ick't quaet wou' swijgen/
 Noch my voor? My noch voor? mijn Godt betijgen/
 Maer/door gewoont aen d'ouden lust gehecht/
 Met mijn Geweet was stadich int gevecht/
 Onrust mijn hert inwendigh quam beknagen/
 En diepen angst de tong tot treurigh klagen;
 Het ooghs/ tot traen/ de borst/ tot suchten dwong/
 Den heeschen keel een hang geswyl aff-drong.

4. Dw' stercke handt was my straff op de leden/
 't Zy duysterheydt het aerdtrijck overkleeden/

't Zp' theughlijck licht dē schoonē dagh her-bzocht.
 Mijn doz gebeent' ontbrack sijn noodigh vocht.
 Het quellijck hert verteerden sich in lijden/
 Gelijck de Son in dozre Somer-tijden
 Het doz stigh landt ongunstelijck bestraect
 En't teer' gewas sijn levend sap onthaeft.

4.
 Wat raedt, (helaes!) Als uyt een droom gekomen 5
 Heb ick/ o Godt/ tot u mijn gang genomen;
 't Bemerkte quaet (de bzon mijns quaets) verfoept
 't Verfoepde quaedt in't herte uytgeroept/
 't uyt-roepde quaedt reyn-uyt vooz u beliden
 En troost ge'psejt dooz tranen en gebeden.
 Wat is de bzncht? O! goedithepds overvloedt!
 Ghy quijt 't de schuldt/en vzedicht mijn gemoedt.

5.
 Hierom is't recht/ Dat peder mensch die veplygh 6
 Sijn padt wil gaen/ en jaeght na 't salig' Heyligh/
 Van sonde-boet geen uytstel opt en maeck/
 Maer met gebe'en recht-tijdigh Godt genaeck.
 Schoon dan bywyl verschyzelijcke baren
 Des dzoeben Lots/ ront som hem henen baren:
 't En raecht hē niet. Sijn hert/aē God vertrouwt/
 Blijft onverschyzicht wanmeer een ander growwt.

6.
 Ghy zijt het/ Godt/ die my met hulp gereedt zijt; 7
 Een schut en scherm in alle angst en leet zijt;
 In noodt my redt/ ontkerckert/ hepl herbzengt/
 En my den geest met roem en vzeuchde dzencht.
 O! goedithept Godts' noch gaen uw' stralen veerder.
 8
 Ich wil (seght ghy) u zijn een saligh leerder;
 D banen 't padt dat ghy ter Deuchdt moet gaen;
 En van uw' wegh geentijds mijn oogen slaen.

7.
 Alleen sie toe/ dat ghy (als domme dieren/ 9
 Als Muyl' off Paerd' / die 't straff gebit moet stieren/
 En tegen danck ten ganck aen-pzangt en staudwt)
 D tegen Godt niet weder-barstigh houdt;

Uw' hert/ als Godt genadigh aen komt kloppen/
 Van sond ontflaest/ en niet en gaet verstoppen/
 Maer waerhepts kracht goetwilligh binnen laet
 En Godts genaed' erkentelijck aen-vaet.

8.

- 10 De Goddeloos/ al schijnen sijne dagen
 Dol herten-lust/ is dicht om-set met plagen:
 Maer die/ dooz hoop' / sijn ziele geeft in stilt'
 En siet op Godt/ vindt Godt getrouw/ en mildt
 In't over sien van mis-gegangen gangen/
 En met sijn gunst sich ryckelijck om-vangen.
- 11 Dies romt en vromt ghy die na 'trechte streeft;
 Verheught in Godt al die Godt-waerdigh leeft.

Den xxxvij. Psalm.

1.

1 **G**hy die u ernstigh geeft ter dencken/ En all' uw'
 doen in waerhepdt vest / Nu laet uw' geeft in
 Godt verbzencken. Godt loben past den vromen
 best. And're mogen prijsen En mond-eer bewijsen;
 Doch met wepnigh grondt : D' alderhooghste Hee-
 re kirijght syn ware eere Uyt der vromen mond.

2.

- 2 Laet 's Heeren loff de lucht dooz-galmen/
 Vermengt het De'el en heel-gezantck
 3 En 't Maet-gedicht der nieuwer Psalmen
 Met vromelijck Luyt-en Fluylt-geklantck.

Laet

Laet uw' stem en siaren
 Sijne eer verklaren/
 En de melody
 upt een ziele stroomen
 Daer de vzeuchd volkomen
 En op't hoogste zp.

Sulck vzeuchden-loff heeft grondt en reden.
 Want wat Godt spreeckt en doet/ is wel : 4
 Sijn Woordt is reyn/ sijn wercken mede/
 Getrouwhepdt is haer met-gesel,
 Recht gericht bemint hy 5
 En in onschuld bindt hy
 'tWare lievens waerd.
 D'over-soete saethepdt
 Sijner milder goedthepdt
 Duit de gantsche aerdt.

Door 'tmachtigh woordt/wel eer gekomen 6
 upt synen Goddelijcken mond/
 Heeft d' Hemel sijn begin genomen
 Met all' wat opt sich in hem vondt:
 Son en Maen en Sterren/
 Die vooz't ooght van verren
 Schoon ten toone staen/
 En het wijdt bevangen
 Sijner onnegangen
 Als een hep? beslaen.

De woeste Zee en hare stroomen 7
 Heeft hy bevat't als in een hond/
 En als een schat te saem genomen
 In't diepste van des werelts rondt.
 Hem ontsie en vzeese 8
 Al wat ziel en wesen
 Op de Werelt heeft;
 Schrick dooz-tress de leden

Van

Psalm xxxiiij.
 Van all' wat hy stede
 Op der aerden geeft.

6.

- 9 Godts reden is ten volien kraechtigh:
 Hy spreekt een woordt; en 'tis gedaen,
 Sijn wil is aller dingen machtigh:
 Hy geeft een wenck; en 'tmoet soo gaen.
- 10 Dyeender volcken lagen
 En bedeckt' aenslagen/
 Tot sijns volcks verdziet/
 Kaden en gedachten/
 Donden/listen/trachten
 Maeckt de Heer te niet.

7.

- 11 Maer 'tgeen dat eens hy hem besloten
 In vasten raedt en wille leyt/
 Kan niemands poogen onnestsooten/
 Maer staet en blijft in eeuwichheydt.
 All' sijn raedt en poogen
 Heeft hy in vermogen/
 All' sijn doen heeft klem;
 'tGeen hy wil/moet vallen:
 Hy heerscht over allen/
 Niemandt over hem.

8.

- 12 O! saligh volck! o! rijck van zegen
 Die d' aller dingen Opper-voochdt
 Ten Godt en Herder hebt gekregen!
 Wiens teere sozgh uw' doen beooght,
 O! ghy wel-gebozen
 Die hy heeft verkozen
 Tot sijn eygen lot!
 Wat kan hy goedts der ven
 Die een eygen erbe
 Is van synen Godt?

9.

- 13 De Heer/van synen hoogen hemel
 Schouwt aller menschen kind' ren aen;

Dooz all' haer Doen/gewoel/gewemel
Laet hy sijn heyligh ooge gaen.

Al' haers herten meenen

Siet hy scherp dooz-henen;

Hem bedrieght geen schijn;

upt heeft 'squaedts missaker:

't Maecksel handen makker

Niet verborzen zijn.

14

15

10.

Tyrannen mogen moedigh wesen

Op hare Kroon en oozlooghs-macht/

En Krijger op sijn stercke pezen

En ongemeyne leden-kracht:

't Kan geen wysheydt geben

Noch hun' twaerde leven

Redden upt den doodt.

Snel-gevoette rossen

Konnen niet verlossen

In den hoogen noodt.

16

17

11.

Maer die Godts vrees in't herte dragen

En hebben hoop' op hem geset/

Al zynse kleyn/ 'tis Godts behagen

Dat hy sorghevuldigh op haer let.

Dat hy als de stroomen

Dan ellende komen

En de noodt bestrijdt/

upt den doodt haer trecke

En het leven recke

In den dieren tijdt.

18

12.

Dit weten wy. des zyn wy moedigh

En nemen hem ten toeverlaet.

In noodt is hy ter hulpe spoedigh

En als een schildt die vooz ons gaet.

O herten hem ge-ee' gent

Worden over-regent

20

21

Met den rijcken smaeck
 Sijner soetster soetheydt/
 Proebend' in sijn goettheydt
 't Hooghste ziel-vermaeck,

13.

- 22 Aldus/ o Godt/ staen onse herten/
 Soo vast rust onse hoop' op dy/
 Sels in 't genaken van de smerten
 Gedreyght van onse we'erparty.
 Geest dan dat ons hopen/
 Dooz't Lucks tegen-loopen/
 Niet vergeefs en blijck/
 Maer maecht u genaden/
 Dooz' hulp-rijcke daden/
 Onse hoop' gelijk.

Den xxxiiij. Psalm.

1.

Tot neem / hoet wil / sijn rol: Noyt ben ick
 lass / noyt word' ick sloss In't spreken van mijns
 Heeren loff; De Mondt is m'altijdt vol. Het
 doet my wel aen't hert / Het is een saeck die volle
 weeldt In't binnenst van mijn ziele teelt Dat
 Godt gepresen werdt.

2.

Mijn keel byont overluydt
 Wanneer se Godes daden looft/

Soo dat de klancck de lucht doorklancck

En vooz geen ooz en sluyp.

D'ellendigh' hoorzen' t' me'e/

En/ vooz mijn re' en en ze' en beweeght/

Woordt druck ter herten uytgeveeght/

En vzeuchde komt in ste'e.

3.

Wel aen/ laet ons alt' saen/

Met loff op loff/ verspreyden d'eer

Dan onsen alderhooghsten Heer/

Tot roem van synen naem.

Doe ick in nooden was/

En met gedachten tot hem liep/

En met wee-klachten tot hem riep/

Leend' hy syn ooren ras.

4.

Dan allen angst en vaer/

Die my/ byna al levend' doodt/

Getrossen had in sulchen noodt/

Maect' hy mijn ziele klaer.

Wie in al wat hy raemt/

Bepeynst/ en sluyp/ tot Godtwaerts gaet/

En neemt syn woordt tot mede-raedt/

Roep trest syn' wangen schaemt.

5.

Hoe dickmael ist geschiedt/

Dat/ hier en daer/ een arme ziel

Die Godt met hare klacht aen-viel

En opend' haer verdriet/

Genadelijck verhoort/

Het wit bequam van haer gebedt/

En/ bypten allen noodt geset/

Wierd met Gods troost geschoozt.

6.

Godt/ uyt syn hoogen thoon/

Laet syn gezwinde boden gaen

En om de vroom' een leger slaen/

Tot schut vooz schaed' en haen.

8

Dus pzoest en onderbindt/
 (Dat twijffel-nebel noyt bestry)
 Hoe goedt en soet Godt peder zj
 Die hem vertrouwt en mint.

9

^{7.}
 Wel op treedt vooz den dagh
 Ghy die niet meer uws selfs en zyt/
 Maer God' uw' hert hebt toe-gewijdt:
 Dient hem met diep ontsach,
 De wel-beraden mensch
 Die met ontsach let op Godts stem/
 Had noyt gebzeck; noyt nusten hem
 Sijn redelijcke wensch.

10

^{8.}
 Een Leeu/ vol lijfs-geweldt/
 En krijght altijdt geen pzoep off wuidd
 Dat hem sijn wreedden eet-lust stilt/
 Schoon hy ten rooff sich stelt.
 Maer die Godt waerlijck soecht/
 Al schijnt somtijds sijn staet bedzoest/
 Ontbeert geens dings dat hy behoest/
 Schoon hy't niet hard bekloeckt.

11

^{9.}
 Mijn kind'ren nu hoorz aen:
 Waer in Gods ware vrees bestaet/
 En hoemen veplich tot hem gaet
 Sal ick u doen verstaen.

12

Hebt ghy een rechten geer
 Tot een goedt leven/vol van lust/
 Vol vreed' en sachte zielen-rust:
 Soo hoorz en hauwt mijn leer.

13

^{10.}
 Houdt uwe tong in toom
 Dat sy noyt valsch vergiffen en schiet'/
 Off pets van uwe lippen bliet'
 Daer schaed' off schand aff koom.

14

Gaet kronne wegen mis.
 Slaet rechte in, mydt quaedt, volghz goedt.
 Tot

Tot vze e berast sich uwe voet/
Soo langse bind'lyck is.

11.

Wat kan den vromen schae' en?
Godts gunstigh oogh heeft op hem acht. 15

Godts oore/ wacher tot sijn klacht/
Reent sich sijns schrepens aen. 16

Maer ys'lyck en groen' saem
Staet Godes aenschijn tegen 't volck
Dat sond' aen-lieft. Der getings wolck
Dempt eeuw'lyck haren naem.

12.

De vrome roept: Godt hoozt.
Hem dreyght gebaer: Godt schuttet aff. 17

Hy komt in nootd: Godt is sijn staff.
Roep nootd daer hy in sinoort.

Als alle hoop' ontghydt/
Als 'thert/ met ramp op ramp belast/
Sich geen upt-redding toe en past/
Helpt Godt en maecht verbljdt. 18

13.

't Is waer/ 'tquaedt avondthuyz
Bescheert den vromen strjdt op strjdt/
Belast hem met verdriet en spyt: 19

Doch houdt op hem geen duyz.
Sijn Godt redt hem in all's/
Dat hem geen nootd te groot en wordt/
Doch leet/ hoe wreedt / ten asgrondt stozt/
Des diepen ongevals.

14.

Godt lieft soo teer en veer 20
Dat hy niet hengt dat eenigh ding
Met ware ramp sijn Lieve dring/
Ja been off lidt bezeer.

In quaedt moet 'tquaedt vergaen/ 21
(Soo stupyt Godts recht gericht de saeck)
En 'tschellem-stuck doet selver wraeck
Op die het heeft gedaen.

22

15.

Wat haet/off 't hert vol haet
 Sijn galle op den vromen spouwt/
 En (boos) vooz 't volck sich heplich houdt?
 Sijn saeck is/ en blijcht quaedt.
 Wat scha'e/ of 't e' el gemoedt
 Dat Godt trou dient en sterck gelaost/
 Van heyl en heul hier schijnt beroost?
 Sijn saeck is/ en blijcht goedt.

Den xxxv. Psalm.

1.

1.
 I In nootd houd' ick my/ Heer/aen dy. Ick ben te
 slecht / dingt ghy vooz my / En vangtse in haer
 woorden-listen Die t' onrecht met my willen ewi-
 sten. Ick ben te swack / gaet ghy ten kragt' En
 levert mijn bestrijders strijdt. Met recht roept hy
 een stercker a'n Die selver sich niet redder kan.

2.

2. Griep schildt en swaerdt. lang wap'nen voozt.
 Geeft u voozaen in mijn slachtootd.
 Sta strack. wilt op den vbandt passen
 En gunstigh t' mijner hulpe rassen.

3. Houdt nwe lans gereedt ten kamp/
 En biedtse 'thoofdt/ die/ graegh ten ramp/
 Woortd-gierigh my rondt somme gaen.
 De sterckste kan best tegenstaen.

Spreeck

3.
 Spreekt my/ spreekt my een hert in 'tlijff 4
 Dat mijne hoop' onwazichel blijff
 En' tongekreuchte hulp-vertrouwen
 Hoyt in mijn ziele hoom te stouwen.
 't Onedel vloodt sinett' haer 'taenschijnt
 Die vyatidt van mijn leven zyn/
 Met schaemt doortress' haer smaect en hoont
 Alsulcken werck/ alsulcken loon.

4.
 Met schande keer en ruyt het veldt 5
 't Volck dat my blinde lagen stelt:
 Gelyck het kass dat heen moet stuyven
 Wanneer de windt daer in komt sumpven.
 Godts waeck-gesant zys' op de le'en. 6
 De nacht en slyck leg om haer heen;
 Haer wegh zy onbequaem ter vlucht.
 Quaedt-lyden is des quaedt-doens vzych.

5.
 Waer hum van my opt leet gedaen/
 Haer doen hadt glimp. maer ver van daen.
 Veel sonder reden gacis' haer netten/ 7
 My ten verderff/ bedzieghlijck setten.
 Dies' tress' de ramp haer onverdacht 8
 En stort' haer in haer eygen gracht;
 Haer strich bestricks' in schaed' en leet.
 Daer 'tquaedt uyt komt is 't best besteedt.

6.
 Dan sal mijn geest/ in Godt verhenght/ 9
 Sijn hulp erkennen in de vrechtdt/
 En mijne tong/ ten klaren teecken 10
 Mijns diepen ernsts/ aldus doen spreken:
 Waer is / o Godt/ een Godt als ghy?
 Die d'arme redt/ en haer party/
 Huit veel te swaer/ de macht besnoept?
 Waer hulp geschiedt/ waer eer-danck vloeyt.

7.
 Ach! quaem die ure? Want seer groot

- Ick't onheyl dat my nu bestoof.
 11 Daer komen uytgemaecte tuggen
 Die leugen uyt haer borsten suppen
 En my op-dichren 'kweet niet wat/
 (Daer' thert noyt weet van heeft gehad)
 uyt trotsen wevels aengehis.
 De boosheydt vindt daer niet en is.
 8.
- 12 Dooz' tgoet van my aen haer geschiedt
 Doen sy my quaedt en hert-verdziet.
 13 Ick nochtans/ does' in kranckheydt lagen/
 Heb treur-kle' en over haer gedragen;
 Myn lijff/ omslingert niet een sack/
 Berooft van goedtsel en gemak;
 Met ernst vooz haer gesmeect om soen.
 Goe' daet vereyscht goedt weder-doen.
- 14 Wat soud' ick meer? ^{9.} Heb al volbracht
 Wat d'uck en ware liefd' opt w'acht/
 Wat vziendt aen vziert/ wat Broe'r aen Broeder/
 Wat Soon aen dier-beminde Moeder
 Opt heeft betoont op't droebe graff.
 15 Maer sy/ te veer van Menscheydt aff/
 Verheugen in mijn qualijck-vaert.
 D'reuchd in verdziet is boosheydts aerdt.
10.
 16 Eplaes waer wilt in't endt noch heen?
 Het schupm van volck raecht op de been:
 Gemaeckte narren/ leugen-slickers/
 Oogh-dienders/ vette-brocken-slickers/
 Met all' 'twijpl-aerdigh straet-gespuss/
 Spot/ (onverdient) spot met mijn krups/
 Gynst/ knerst/ beschimpt mijn droeven staet.
 Hoe seiden houdt de boosheyt maet?
11.
 17 Hoe lang/ Heer/ siet ghy ledigh toe?
 Zyt ghy des duldens noch niet moe?

- Berzenget mijn ziele 'tsoete leben
 Ach! wilt my niet ten rooff-aes geben
 Van volck dat vreedt/ als Leeuwen/ is. 18
 Soo krijg' ick/ vol verheugenis/
 Dooz groote scharen pynsens stoff:
 Bevonden hulp geeft rijcken loff.
- 12.
- Verhengt niet dat mijn we' erparty 19
 Ten onrecht ober my verblp'
 En synes herten smadigh dencken
 Betuygh met spottigh ooggen-wencken,
 Daer woont geen vreed' in haren grondt/
 Veel min noch in den stouten mond.
 Die vreedtsaem is/ dien staet haer net.
 't Gaet slim daer wil dzaest boven wet.
- 13.
- Haer mond/ dooz lachen wijdt gespirt/
 (Getunge van't venijnigh hert)
 Verst upt/ en spreeckt: Dat's ons behagen.
 Soo soo. dit's dat wy gaerne sagen. 21
 Maer ghy/ Heer/ die't all weet en siet/
 Spreeck op. gedoogh het langer niet. 22
 Weest my niet veer. stooz droefheyt's nest.
 Die't all vermagh troost alderbest.
- 14.
- Waeck op. geest voornis in mijn saeck 23
 Mijn Godt dien ick mijn richter maeck/
 Op dats in't ontverdiende lijden/ 24
 Trotsmoedelijck/ haer niet verblijden/
 En spreken in haer hert: O! goedt. 25
 Daer/ daer. dat's juist soo't wesen moet.
 Wy hebben hem. hy is verdruckt.
 De tong wordt stout als moedt-wil luekt.
- 15.
- Met vuple schaemt' en neder-moedt 26
 Sy hare sotte vzeuchdt geboet't/
 Oneer en schande moets ombangen
 En als een kleedt rondsom haer hangen

Die hem verheugen in mijn quacdt/
 En toonen met verwaenden praet
 De trotsheddt van haer boosen sin.
 Daer straffe komt/ krimpt hoomoeddt in.

16.

- 27 Maer haer dien des gerechtsheddt's lust 't
 En mijnes onschuldts zijn bewust
 Ginn' Godt in vrechden heen te treden/
 En dring haer tong tot dese reden:
 Geloofst zy Godt/ die sijnen kuercht
 Soo gunst-ryck is/ en toont sijn recht.
 Dies steed 's mijn tong nu' loff verbrjedt,
 Hulp oozsaecht vzeucht; vzeucht/danckbaerheyt.

Den xxxvj. Psalm.

I.

De Menschhe magh in sacken gaen / Godts-
 dienstigh vooz den altaer staen / Veel vees ten offer
 slachten / De lucht verbullen met gebe'en / Vzeech-
 pbzigh zyn / en van eick-een Godt-hepligh sich doen
 achten : Is hy niet vroom / wat haet de schijn ?
 't Geen dat hy is dat moet hy zyn ; De Wyse
 kommen't mercken. Dies seg / en meen ick in mijn
 hert/

2.

Al stelt sich menigh mensch soe aen
Dat hy by 't slechte volck den waen
Van vroomhepdt heeft gekregen/
't Is niet, beschouwt hem van na-by:
't Walt dooz en dooz bedriegerp/
Sijn leuen spreekt hem tegen,
Wat baet hem sijn behendichepdt?
Sijn doen verraedt d' uytwendichepdt
Van sijn gepronchte wesen/
En toont dat hem in 't hert ontbreekt
't Geen daer sijn mondt soe veel van spreekt/
In waerhepdt Godt te vreesen.

3.

Wat is 't off hy hem seluen vleydt
En sacht in 't bedt der sonden leyt/
Keep in sijn egen oogen?
Dat in hem is dat moetter uyt/
Hy opent sijnex hertex beslupt
Dooz dingen die niet doogen,
De Deuchde is hy hem in haet/
Hy vliedt van Goedt/ hy rent na quaedt.
Sijn Woordt gelijekt sijn daden;
Sijn tong/ die mild'lyck leugen dicht/
Ter looser booshepdt afgericht/
Kan lijff en ziel verraden.

4.

De waerhepdt is al uyt sijn sin/
Daer komt niet uyt/ daer magh niet in/
Hy wil geen raedt ontfangen/
Sijn ooren zyn ter wijshepdt dooff/
G iij

Sijn

Sijn hert/ al ledigh van gelooff/
 Blijft aen de leugen hangen.
 4 't Heel leven is ten qua' en geset:
 Des nachts/ gelegen op sijn bedt/
 Ervindt hy loose vonden.
 Hy staet in 't quaedt, hy kleester a'n;
 Als hyse maer verglimpen kan
 Te groot zijn hem geen sonden.

5 Wat zijt ghy/ Heere/ groot en goedt!
 Hoe diep verdenckt sich ons gemoedt
 In uwe Godlijkheden!
 Uw' Goedtheydt/ die de Sterren naecht/
 Uw' Waerheydt/ die de Wolcken raecht/
 Is boven Menschen reden.
 6 Uw' Trouwe/ die noyt aff en laet
 Maer als de vaste bergen staet/
 Uw' Wysheydt/ niet om gronden/
 Is aller dingen stup en stut/
 Den Menschen en oock 't Dee te nut/
 Elck op sijn maet en stonden.

7 Waer is een Penn' die 't all' bevat?
 Uw' goedtheydt is een dieren schat
 Van alle soete dingen.
 Uw' nauwe sozge/ die den Mensch
 Bewaecht/ ja boven hoop' en wensch
 In nooden komt om-ringen/
 Dient hem ten troost en sachte rust
 Daer hy geen ramp off tegen-lust
 Van yemandts handt sal vreesen:
 Gelyck een Vogel/ teer-gebeckt/
 Van 's Moeders vlercken ober-deckt/
 Gebaerloos meynit te wesen.

8 O! alder smakelijcksten smaeck
 Van 't onuyt sprekelijck vermaeck/

Dooz uwre handt geschoncken/
 Wanneer het menschelijck gemaedt
 Met hemel-vzeuchde wordt dooz-voedt
 En in uw' weelde dzoncken!
 Sp probeen met des ziele's mondt
 In haren alderdiepsten grondt
 Dws mildtheptd's rijke vzychten/
 't Is enckel soet wat haer bestroomt,
 Al salicheptd wat van u koomt/
 Haer hert swemt in genuchten.

8.

Dat in uw' tegenwoordicheptd
 De schat des hooghsten wellust s leyt
 Kan ons vernuft beraken:
 Hoe nader men den oorzpronck is/
 Hoe lieffelijcker laessenis
 Een dozstigh hert sal smaken,
 't Is d' wpt-vloedt die de mensch hier heeft/
 Ter wijlm' in 't onvolmaeckte leeft/
 Soo lust-rjck in 't bestroomen/
 Hoe on-aff-meet' lijk soet is dan
 De ader selfs/ waer wpt en van
 Al watter is moet komen!

9.

Ghy/ groote Godt/ zjht die Fonteyn:
 Dw' goedtheptd maectt sich algemeyn;
 Van u bloept ziel en leven;
 Wat d' oore hoozt/ wat d' ooge siet/
 Wat eenigh schepsel hier geniet/
 Ghy hebt het al gegeven.
 In 't straelsel van u eeuwich licht
 Moet ons verganckelijck gesicht
 Sijn glans en klaerheptd halen:
 De luster van 't al-siende oogh
 Komt van het alderhooghste hoogh
 Op onse klepnheptd dalen.

10.

Dit is de bede die ick doe :

10

Giet uwe weldaedt rijck'lijck toe

Aen haer die u recht kennen.

Dw' trouwe sta den trouwen vast

Die/ vy' righ in wat ghy belast/

t'Gemoedt ter Deuchdt gewennen.

11

Een boos gespuyt vol hoobaerdy

Is met syn lagen rondt som my/

Begeerigh om verrasschen:

Beperckt haer voet den stonten stap/

Op dat hy my niet gants vertrap

En werp mijn eer in d' asschen.

11.

De voet zy over my te traegh

Die/ tot mijn onheyl al te graegh/

Sijn gang ter sond laet snellen.

De handt zy over my te kort

Die booslych uytgesteken wordt

Om my ten grondt te vellen.

Dit is mijn wensch. soo sal't oock gaen.

12

Want siet der boosen uyt-ganck aen:

Haer eppen schelmeryen

Derra'ens in't endt / en slaense ne'er/

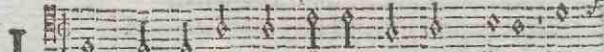
Met sulcken val die nimmermeer

Derrijenis kan lij'en.

Den xxxvij. Psalm.

1.

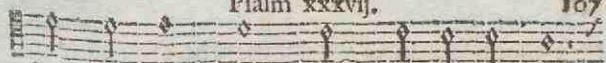
1

L Het draebe rijdt inwendigh u niet pijnen Als

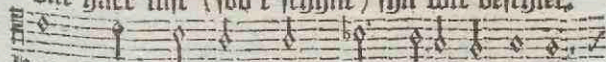
 ghy 't geluck der booser Menschen siet : Laet

 grammen spijt u 'therte niet doen quynen / Om

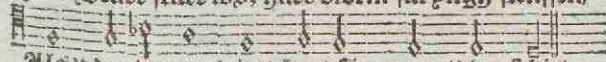
 dat

dat haer lust (soo't schijnt) sijn wit beschiet.

Haer Staet staet los, haer bloem sal pligh stenssen/ 2

Als't doode gras/ in't kort sijn groent' verschiet.

2.

Neemt troost in God/ dé sterckstē troost der mensche. 3

Bly u ter deuchdt. soo wordt u 'tlandt te deel.

Ghy houdtter standt. u hert erlangt sijn wenschen

Da noodt-drufts eysch, Alleen maeck Godt geheel/ 4

Geheel u lust; sijn heyligh woordt/ u' baken:

In Schijn en Zyn/ vindt ghy te wyden scheel.

3.

Beveel aen Godt uw' gantsche doen en saken/ 5

Uw' lijff/ uw' eer/ uw' leven/ goedt en bloedt.

Het sal wel gaen. Sijn wijsheydt sal't wel maken.

En schoon uw' recht nu doncker wesen moet: 6

Dooz peder's oogh sal hy't soo klaer doen wesen

Gelijck hy't licht op schoonen middagh doet.

4.

Loopt u 'tgeluck nu slechter dan dooz desen/ 7

Duyck in ootmoedt. hou dy in Gode stil.

Slyt uwe ziel dooz 'tmurmurerigh vreesen.

Wacht op Godt's handt. maeck sijnen uwen wil.

Ontroer dy niet/ of 'tquam dat boosen luyden

Haer boos bestaen somtijdts na lust toe-vil.

5.

Wech spijt en toorn. wech onnoets blinde duyden. 8

Sie toe dat 't oogh dooz nydt sich noyt verstaer

Op haer geluck. om dooz een onrecht duyden.

Van Waen verruckt/ haer Doen te volgen naer.

Quaet Doen/ quaet ent. verder ff is't erf der boosen. 9

Maer die op Godt vertrouwen/ 't Landt is haer.

— Een

6.

- 10 Een handt-vol tijds; en uyt heeft de Godloose/
Ooght na de plaets die hy (op synen val
Heel niet verdacht) ter woonst sich had verkozen:
Wat sult ghy sien? een ydel Niemendal.
- 11 De nedzig⁹ is t die/ in geruste dagen/
t Gewenschte Landt met vzeuchdt bewoonen sal.

7.

- 12 De boose laert/en leyt den vromen lagen;
Hy dreyghet in't hert; en kuerst en berst van spijt:
- 13 Godt schoudwt het aen. en spyt met syn aenslagen.
En schoon hem' thert niet quaets en spooct: dē tijt:
Den tijdt siet Godt/den tijdt siet Godt geboren
Die wzaeck aff-dzingt en hem te gronde smijt.

8.

- 14 De boose uyt't het quaedt in't hert geswozen.
Hy spant syn boogh. tinoordt-pser gaet van leer.
De vroom' heeft hy ter slachtinge verkozen/
De vrome/klein/en swack tot tegen-weer.
- 15 Vergeefs: syn boogh verbreect. het swaert sal keerē/
En soecken' thert van synen epgen Heer.

9.

- 16 Het kleyn beslagh (doch' twelck in deuchdt en eeren
Genoten wordt van een die deuchdt hanteert)
Geeft meerder heyls in een vernoeght erneeren/
Dan' tonrecht goedt van die staegh meer begeert/
- 17 Wiens macht God breect/en aē rāps klip doet stootē:
Die Godt/wiens hulp noyt vrome ziel ontbeert.

10.

- 18 Des vromen lot is vast by Godt besloten:
Heyl is syn deel/ en blijft eeuwelyck.
- 19 Noyt wierdt met schaemt syn aenschyn ober-goten/
t Zp pest/ t zp krijgh/ t zp hunger op't aerdt-rijck
Met plage woedt. Geens dings sal hem ontbreken:
Gods milde gunst is hem een wissel wijck.

11.

- 20 De boose mensch/van Godts verbondt geweken/
Is als het bet eens kams/dat/snel ontvlamt
En op't Altaer ten offer aengesteken/

Tot dunnen roock in't pdel herien dampyt,
 Hy moetter aff, ſijn groot ſhepdt ſal verſwinden/
 Hy kaupt vergeefs die met ſijn noodt-lot kaupt.

12.

De boose/ rad om woeker-wiſt te binden/ 21
 Teent/raept/en ſchraept: doch komt altijt te kozt;
 Niets macher aff. De rechte Godt-geſinde/
 Schoon bang gewoel ſijn wiſt-ploegh niet en pozt/
 Heeft overſhot; een ruymie handt in't geben:
 Dies hē Gods hepl; dē qua'ē/ Gods plaegh beſtozt. 22

13.

God ſchouwt niet vzeucht/en heeft ſijn laſt in't leven/ 23
 In doen en laet eens rechten vromen mans.
 Hy ment ſijn deucht / en geeft hem kracht in't ſtreben.
 Schickt dan by-wyl het ſlinckſche lot een kans 24
 Die rāp-waerts wil: Gods hant ſal hē niet tragē.
 De vrome valt/maer noyt en leyt hy gants.

14.

'k Ben ſong geweest; nu ben ick oudt van dagen: 25
 'k Sagh noyt by Godt den vromen in't vergeet/
 Noch ſijn geſlacht het bedel-broodt gaen lutagen.
 Elck wederwaert ſoo hy een ander deed':
 Hy leende graegh/ ſijn hant was ſchoots in't deelen: 26
 Geen van de ſyn' die oock opt kommier leedt.

15.

Dier ſteedts van quaedt, laet goedt u noyt verbelen. 27
 Leg grondt in deuchdt/ en teffens in gelack.
 God lieft het recht. Noyt hepligh menſch ging quelen 28
 By ſepl van hulp/nach ſmoorden in den druck;
 Hem/ niet de ſyn' heeft Godt ſteedts in bewaring:
 Der boosen ſtam geeft hy rverderſſ ten pluck.

16.

Ich heb't geſept/ en ſegh t'we'erom/ (tot klaring 29
 Des doncker hepdt's die in Godt's wegen ſchijnt)
 De vrome menſch/al druckt hem veel beſwaring/
 Is nochtans Die/ die't landt bewoont/bezjnt/
 Beſit/beerft/ beſhoudt/ in waren vrede/
 Soo lang de nacht vooz't dage-licht verdwijnt.

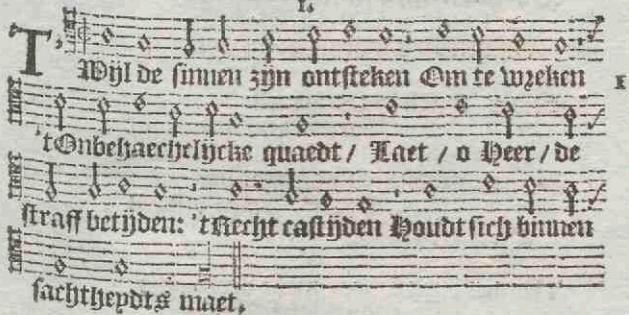
Dit's

- 17.
- 30 Dit's vroom-mans deel. *Haedanigh sijne zeden;*
 't Hert is een schat van nutte *Deuchden-leer;*
 De tong/ een bron van hoog' en wijse reden:
- 31 Sijns Heeren Wet/ in't herte diep en veer/
 Heeft heel sijn grondt met *Deucht-liefd' ingenomen;*
 Sijn wiffen tredt en *stibbert nimmermeer.*
- 18.
- 32 De boose luypt/ en heeft het op den vromen. *(sluypt;*
 Daer schuypt/ daer schuylt een *bloedigh moort-be-*
 33 Godt doet sijn vromdt de wreede *klauw' ontkomen/*
 En mid's in noodt helpt hy hem *trouwlijck opt:*
 De klacht wort valsch/ de schult *verdicht bevonden;*
 't Wreedt vonnis breekt/ dooz *waerheyt's blyck ge-*
- 19.
- 34 Laet uwe hoop in Godes *gunst sich gronden/*
 En draeght u trouw in't *volgen van sijn wet:*
 Den hooghsten trap des heyl's *hebt ghy gebonden/*
 En vasten stoel in't *saligh landt geset.*
 Der boosen hoop/ in sijne *hoop' bedrogen/*
 Siet ghy eer lag dooz 't *wicht sijns ramps verplet.*
- 20.
- 35 Ick heb gesien/ gesien met *eygen oogen/*
 Dat hier en daer een *godtloos' in gemack*
 Cu welstandt was; vol-op *had; hoogh-getogen/*
 In groente stondt *gelijck een Lauren-tack:*
- 36 Centijdt daer na/ 'k sie om, *'k verneem noch teeken/*
 Noch spooz/ noch pets dat *van sijn wesen sprack.*
- 21.
- 37 Hier tegen siet/ die *supber van gebreken/*
 En vroom zyn aen. *Gedwis/ off traegh off snel*
 Sal haer geluck ten laetsten *'rhoost op-steken/*
 En besten hun in't *lang verhoopte wel.*
- 38 Maer wis verberff heeft hy *in't endt te wachten*
 Die/ ver van Godt/ niet *acht op sijn bevel.*
- 22.
- 39 De vrome Mensch heeft niet *op eygen krachten/*
 Maer op sijn Godt *geheel en al te staen;*

Die is sijn sterckt / die helpt / die hoozt sijn klachten / 40
 Die siet sijn noodt / die neemt sich sijnæs aen /
 Die reddet hem / en stuyp der boosen trachten.
 Wie God vertrouwt / geë ding en magh hē scha'en.

Den xxxvij. Psalm.

1.

T **Wyl de sinnen zyn ontsteken Om te wzeken**
 't Onbelaechelijche quaedt / Laet / o Heer / de
 straff betijden: 't recht castijden Houdt sich binnen
 sachtgedts maet,

2.

'k Heb soo veel als ick kan dzagen
 Van uw' plagen:
 Laes! ick voel alnoch de smert
 Die my uwe pijlen maken:
 Want sy raken
 Tot in't binnenst van mijn hert.

2

3.

Owe handen / my te machtigh /
 Drucken krachtigh.
 't Hert van sonden-straff bewust.
 Is een heul in all' de leden /
 't Snackt na vreden /
 Maer vindt nergens heul noch rust.

3

4.

Sulck inwendigh herten-pijnen
 Doet verquijnen.
 'k Wind my wreed'lyck aengetast
 Van des quaedt-doens ongenoege:

4

't Sonde-

Is t'ondzagelycken last.

5.
 5 Als ick mijn onsinlich poogen
 Heem vooz ooggen/
 't Licht my enckel etter-dracht.
 Ach! hoe leelijck stincht de wonde
 Van de sonde
 Alsinen op haer vruchten acht.
6.
 6 Onder 't pack der ongelucken
 Die my dzucken
 Krommen mijne swache le'en.
 Hert en kleeding dzagen rouwe.
 Doeff t' aenschouwen
 Ga ick heele dagen heen.
7.
 7 't Wanck' righ sonde-sinet & verbuulen
 Doel ick schuplen
 In mijn dupster ingewandt.
 Niet & aen my off 't heeft syn qualen.
 't Godloos & dwalen
 Bzengt de ziel in droeben standt.
8.
 8 Merck en sap is my ontweken.
 't Hert/ besweken
 Dooz de smert/te groot en swaer/
 Doet de stem de lucht verbullen
 Met haer bzullen.
 't Herte uyt 't sich dooz gebaer.
9.
 9 Heer/ ghy weet hoe hert en sinnen
 Staen van binnen :
 Dooz uw' Godlijck aengesicht
 Staen mijn suchten en gepeynsen.
 Die kan beynsen
 Dooz het al-dooz-stralend' licht :

10.
 't Hert/ dooz angst her-om gedreven/
 Is aen't heben ;
 Alle krachten leggen ne'er ;
 D'oogen/ dooz getraen ontluyfſert
 En verduyfſert/
 Doen haer ouden plicht niet meer.
11.
 Die my naeft zijn van naturen/
 Stennis/ bureu/
 Sien mijn quael van verren aen.
 Selden ſullen vrienden naken
 Als de ſaken
 Ongeſien en ſober ſtaen.
12.
 Waer die na mijn onheyl wenſchen
 (Booſe menſchen)
 Leggen lagen. houden raedt.
 D'hater neemt het tot ſijn boozdeel
 Als Godts oordeel
 Over ſijnen vbandt gaet.
13.
 Wat ſe vaten. wat ſe hoozen/
 Myne oozen
 Moeten als gehoozloos zijn.
 Wat mijn haterſ overleggen/
 Wat ſe ſeggen/
 Stille-ſwijgen dat is mijn.
14.
 Op de bitſche ſmaed' ijchheden
 Van haer reden
 Ben ick dooff en ſtom met een.
 Als ellendt den moedt doet ſwichten/
 Hare plichten
 Wegg'ren alle ſinmenſchen le'en.
15.
 Hierentuſſchen ſtaen en wachten
 Mijn gedachten/
 12

Heer/ in hoop' en stilt/ op dy.
 Ghy/ mijn Godt/ dooz' liefd' gedzeven/
 Sult wel geven
 Dat mijn hoop' niet ydel zy.

16.

16 All' mijn bidden/ all' mijn stenien
 Wil hier henen:
 Dat ghy/ Heer niet toe en laet
 Dat mijn stoute we'er-partijen
 Sich verblijen
 In mijn al te sob'ren staet.

17.

Op mijns voeten minste missen
 Off vergliffen
 Woerden sy vol roems en koen.
 Die sijn vyandt siet verlagen
 Krijght behagen
 In sijn onrecht vaerdigh doen.

18.

Haren roem en leugen-laster
 Schijnt te vaster
 Als men d'oogen slaet op my:
 17 Want tot ramp schijn ick verhozen;
 Ja gebozen;
 Smert is my gestadigh by.

19.

18 Wat wil ick my selven vleyen
 En verleyen
 Ach waer toe moet willens dom?
 Sonden zyn't/ die dese slagen
 My doen dragen.
 Alle straff heeft haer waerom.

20.

19 Anders is't met haer gelegen
 Die my tegen
 En ten onrecht vyandt zyn:

Lustigh leven sy en prachtigh/
 Groot en machtigh.
 Spoedt in quaedt/geeft vrosinhepts schijn.

21.

Dat my onnoedt moet geschieden 20
 Van die lieden/
 Loonend' all' mijn goedt met quaedt/
 Is/ om dat se wyt mijn werken
 Deuchdt-lust merken.
 Ongelijckhepdt oozsaecht haet.

22.

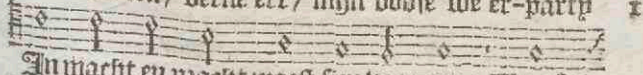
Wilt my/groote Heer der Heeren/ 21
 'tHoofdt niet keeren/
 Weest my by in dese smart.
 Doet my hulp/ en doet se spoedigh. 22
 'tMaecht misnoedigh
 Als 'ront set te lange marrt.

Den xxxix. Psalm.

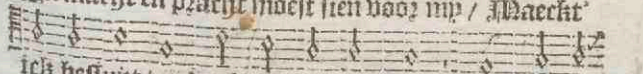
1.

D 1

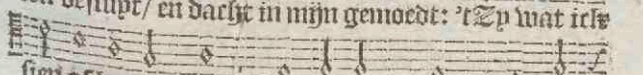
De ick / verne'ert / mijn boose we'er-party

I 1

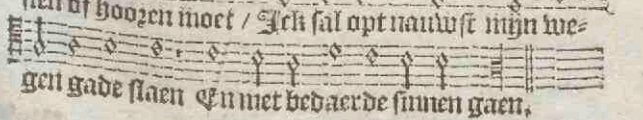
In macht en pracht moest sien booz my / Maecht'

I 1

ick besluyt / en dacht in mijn gemoedt: 'tSy wat icks

I 1

sien of hooren moet / Ick sal opt nauwst mijn we-

I 1

gen gade slaen En niet bedaerde sinnen gaen.

Hij

Ick

^{2.}
 Ick sal my selfs (om vyz te zyn van sondt)
 Een bzydel leggen in den mondt.

- 2 Gedacht/ gedaen. De tong was met den wil.
 Ick pynde my/ en sweegh stock-stil.
 En om 'tverbondt doch niet te overtre'en/
 Soo sweegh ick quaedt en goedt met een.

^{3.}
 Wat baet besluyt als 't haben krachten gaet?
 Wie set den vyzuck soo nauwen maet?

- 3 Ick sweegh een tijdt/'tis waer: maer 'tvalt benaut
 Daer 'thert stae'gh-a'n sijn leet erkaut.
 Mijn selfs gedacht' heeft my ter spraeck getsert.
 Verholen pijn is vuyz in 'thert.

^{4.}
 Gedemypen toozn verbyack met onbeschepdt
 Den grendel van stil-swijgentheydt;
 Ter neder lagh 'thertneekigh ziel-besluyt/
 Het alderbinnenst moester uyt.

Waer sal't/o Heer/ (dus vielen mijne re'en)
 Waer sal't ten laetsten met my heen?

- 4 ^{5.}
 Ten minsten koom/ en toon my Wat en Hoe/
 Op dat ick eenmael 't endt bevyoe':
 Op dat ick weet wat ghy vooz perck en wet
 Mijns lebens during hebt geset:
 Op dat ick weet wanneer mijn ongebal/
 Dooz 'slebens enden/ enden sal.

- 5 ^{6.}
 Wat is/ wat is het leben datm' hier heeft/
 En (meest met pijn) wozyt aff-geleest?
 Een hand-breedt ste'es/ een tijdsloosen tijdt/
 Die komend' heen gaet en ontglydt:
 Een hand-breedt stee's/ een stip/ een nietigh Het/
 Een ding dat steeds hem selfs ontvliedt.

^{7.}
 Een nietigh Het/ waameer men't meet en telt
 En by uw' tijdt en dagen stelt:

Dw' tijdt/ o Godt/ die van verdziet noch leet
 Van tegenhepdt noch onluſt weet:
 Dw' tijdt/ o Godt/ die maet noch tal en kent
 Maer reekt en ſtreckt ſich ſonder endt.

8.

Gelijck een ſchijn op 't onberſens verdwijnt
 Soo haest de Son niet meer en ſchijnt;
 Off als een beeldt dat in 'n cen water ſiet
 Dooz 't minſte roeren is te niet:
 Soo moet hy/ (dwaes) ſoo moet hy ſnellijck heen
 En 't onontgancklijck doot-padt tre en.

6

9.

O! ydelhepdt! ſijn tijdt/ ſoo kort van duer/
 Wordt hem dooz naa' loos' ſorgen ſuer.
 Gants nietigh is 't al wat hy hier geniet:
 En noch dooz-ſult hy't met verdziet.
 Sijn eppen doen maectt geest en lichaem mat/
 En hem ſjns korten levens ſat.

10.

Hy hoopt/ hy vzeest; hy ziel-tooght/ hy verſangt;
 Hy ſucht/ hy quijnt/ hy wordt beangt:
 Onſek're vzeuchd' houdt ſijn gedachten op/
 Beleden ſmaedt vult hem den krop/
 Verborgen nydt gehengt hem geen vermacck/
 Deroudden toorn hiſt hem ter vzaeck:

11.

Hy raept/ hy ſchraept; hy woelt/ hy jacht/ hy tracht;
 Noyt ſlaept hy ſorgeloos en nacht;
 Hy ſlaeft/ hy draeft/ hy ſweet/ hy wint en werſt/
 Maer weet niet eens wie't na hem erſt.
 Bemerkht ſijn doen/ ſiet en dooz-ſietet al:
 Geen ſoetichepdt off 't heeft haer gal.

12.

Als ick aldus de aerdt ſche nietiche'en/
 In al wat opt de Son beſcheen/
 Met 'sherten-oogh aendachtelijck dooz-ſtrael:
 Wat iſſer daer ick troost uyt hael?

H ij

Wat 7

Wat is doch Hier dat vaste rust in heeft
Off redding upt ellende geest?

13.

O ver van my/ dat ick by d' Ontrouw/ Trouw/
In Onmacht/ Macht gaen soecken sou,
't Staet los en bryt al wat op aerden is;
Op u/ Heer/ gaet de Hopen wis.
Aen u/ aen u heeft sich myn hert gehecht
En 'tancker sijnes hoops geleght.

14.

§ Der sonden schuldt/ fonteyn van alle quaedt
Soo langse onvergeven staet/
Ach! demyt doch die in't endeloos vergeet/
Ontherkert my upt alle leet.
Gehengt het niet/ gehengt het niet/ mijn Godt/
Dat ick den dwasen sta ten spot.

15.

Mijn tong ('k beken't) heeft dwaesselijck gemist/
De voet is upt het spoor verglist:
Dies (wel-bedacht) herbat ick het verbondt
Doozheen gemaect met mijnen mondt.
9 'k Wil stille zyn/ en laten van my aen
Geen eenigh woordt ten mond upt gaen.

16.

't Zy goedt off quaedt/(als't van u/ Heere/ koomt)
Met recht wordt mijne tong betoont.
't Zy vrencht' off druck/'t zy wat men hoorz off siet
In alles wat op aerdt geschiedt/
Met recht houdt sich de mensch in alles stil
En geeft sich/ los/ in Godes wil.

17.

10 Ach wendt van my uw' plagen eenmael aff,
Dw' roede valt my veel te straff.
Te swaer is my de last van uwen arm/
Maer onder ick/ beswijckend' / karm.
11 Als sich u handt ter sonden-tucht verheft/
Helas! hoe wordt de mensch getrest!

18.

Al 't Schoon en soet daer synen lust na haect
 En syn gemoedt in is vermaect:
 Syn weeld/ syn pracht/ syn goedt/ syn staet/ syn eer/
 Syn schoont en kracht/ tlept al ter ne'er:
 't Verwelcht/ verdwijnt/ 't vergaet gelijck een kleedt/
 Dooz 't knagen van der matten beet.

19.

Vertreckt uw' ooght een weynigh van den schijn/
 Soo siet ghy wat de Menschen zijn.
 De Menschen t'saem ('tis wel en recht gesept),
 Zijn enkel Pict's en Bdelhepdt.
 Ach! wie dooz-grondt/ en oordeelt na waerdop
 Hoe gant sijck niets de Mensch wel zp?

20.

Hoozt/ Heer/ mijn be'e. geeft ooren tot mijn klacht. 12
 Neemt mijner droever trauen acht.
 Als vrecmdeling ga ick verschoben heen/
 Als eertijds al mijn vaders de'en.
 Een lastigh gast ben ick al-om op aerdt/
 En/ om dat ick u dien/ onwaerdet.

21.

Laet aff van my/ op dat sich 'thert verquick 13
 En niet in syn ellende stick.
 Laet aff van my/ eer dan de geest beswijk
 En/ on-her-krighlijck/ van my wijck:
 Eer ick verscheid' en sinck ter duysternis
 Waer upt geen wederkeeren is.

Den xl. Psalm.

1.

Musical notation for the first line of the 40th Psalm. The text is: "Et groot geduldt wacht ick op Godt. en hy
 komt t'opwaerts aff verhoort mijn klacht;". The notation includes a treble clef, a key signature of one flat (B-flat), and a common time signature (C). The melody is written on a five-line staff with a soprano clef. The lyrics are written below the staff.

Et groot geduldt wacht ick op Godt. en hy
 komt t'opwaerts aff verhoort mijn klacht;

Hij Treck

2 Crecht my uyt ellends modder-gracht, Vest m'op
 3 een steen daer mijn boet gang-wis zy: En geeft/dooz
 sulcke dingen / Mijn mondt wat nieuws te singen/
 Tot sijnes lofs vermaen, Dies menigh / die't aen-
 schouwt / Godt brest / en hem vertrouwt, Want
 Liefd en macht lockt aen.

- 4 O! Saligh hy/ die Godt vertrouwt/ en 'toogh
 Noch op der boosen schijn-luck slaet/
 Noch gliuert na' 'volck dat waerhepdt haet.
 5 Veel wond'ren/ Godt/ hebt ghy gedaen. te hooght
 Zyn ons uws herten raden/
 Betuyght dooz veel weldaden/
 Die ick soo gaern de'e kondt/
 Doch vind mijn macht te kleyn.
 Het menschelijcke bren
 Vindt in Godts diept' geen grondt.
 6 Ghy hebt my/ Godt (dooz dien ghy't ooz beschaeft
 En 'thert van d'algemeenen waen
 Gesuybert hebt) klaer doen verstaen
 Dat uwe lust niet is/ te sijn begaest
 Met meel en bloedt-off' randen
 Gebzacht dooz menschen handen.
 Dies sprack ick: wat's de rest/
 Als ick na wil u dien?

Hier, ſpreekt; en 'tſal geſchien,
 Soo't Godt begeert is't beſt.

Dw' wil te doen (gelijcker in uw' Boeck/
 Dooz wijs beſchick van uwen raedt/
 Klaer-upt van my geſchreven ſtaet)

Dat is't / o Godt / dat ick van herten ſoeck.

Dw' Wet (belet van ſonden)
 Zelwoont 'sherts diepſte gronden,

Met helder ſtem-geluyt

Maeck ick vooz menigh ſchaer

Dw' rechten openbaer.

Wat nut kan doen moet upt.

Ick leg mijn mondt (dat ſiet en weet ghy / Heer)

Geen ſwijgen op. 'tvernoeght my niet

Dat mijn ooggh juſt de waerhepdt ſiet.

Verbozgen Weet d'yd nopt tot nutte leer.

Ick bzengs' her-wooz ter klaerhepdt.

Van my woꝝdt uwe Waerhepdt /

Heyl / Trouw / Erbarmenis

Zy velen naecktk verklaert.

De ſchat is niet van waerd

Die ſteeds verbozgen is.

Des ſluyt my / Heer / uws goedthepdts deure niet.

Blyff ſteeds met liefd en trou ontrent.

Want ramp / en lijden ſonder endt /

Omringen my, mijn ſond baert my verdziet.

Sy heeft my aengegrepen

En 'thert alſoo benepen

Dat my 'tgeſicht vergaet,

Haer tal troſt 'thayz op't hooſdt /

Dies 'thert my woꝝdt ontrooſt /

Wat vloeytter quaedts upt quaedt!

'tZy u belieft' / o Godt / dat ghy my redt.

Och laet de hulpe die ghy doet

H v

Der.

Verzelschapt zijn met snellen spoedt.

14 Soe worden sy met schaemt ter ne'er geset

Die loeren op mijn leven,

Soe wordens' aff-gedreuen

15

En quinnen in haer schandt

Die my ramp-gunstigh zijn/

En roepen: O dat's sijn.

Hoort haer' ontbloed Godts handt.

8.

16 Maer breuchd en lust hoor elck die t' uwaerts streeft.

Dies alle ziele die u nunt

En smaeck in uwen zegen vindt/

Dees reden staegh upt reynen gronde geest:

Op't hooghst zy Godt gepresen.

17

'k Ben arm: Hy houdt m' in wesen

In't nuds van ongeval.

(Mijn heul en troost zijt ghy.

Komt siel met hulpe by.)

Die Godt heeft/ heefttet al.

Den xij. Psalm.

Gluehich hy / die d'armen / in verdriet Een

gunstig' ooge biedt: Die/ in ellendt/ eens anders

noodt en pijn Sijn eygen noodt laet zijn. Ter

quader tijdt / als't lot ten rampe neeght En alles

onheyl dreyghet/ Beredt hem Godt / en maectt in

kommer

kommer

kommer

kommer

kommer

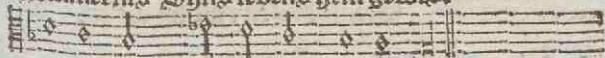
kommer

kommer

kommer

kommer

Konnuernis Sijns levens hem gewis.

Godt gunt dat hy en 's^{2.}Levens soetheyt proeft
En al wat 't leven hoeft.

Sijn we' erparty (hoe dubbeldt in sijn huydt)
En krijght hem niet ten buyt.

Als hy/ dooz siecht' op 't bedt in qualen is/
Doet Godt hem laeffens.

Sijns herten wee en alle ongeneuecht
Verandert Godt in vrencecht.

Op sulck gelooff/ doe ick in ellendt staek/
Kiep ick tot Godt/ en spzaek:

Genaed' / ach! Heer! Genees mijns herten wondt/
Verkanckert dooz mijn sondt.

Mijns haters hert laedt my vast met ellendt/
En hongert na mijn endt.

Wanneer (sept hy) wanneer moet hy der aff/
En naem en Al in 't graff?

Hier tusschen (laes!) komt hy booz 'tquael-bed staen/
En schouwt mijn pijn en aen.

Een jammer-pzaet maecht hy booz hoofd/en steent/
Daer 'thert heel anders meent.

Hy staert op my/ als die mijn qualen acht;
Daer 'thert inwendigh lacht.

't Vergiff/ in huys bestopt/ bzaeckt hy op straet/
En lastert van mijn staet.

Mijn quaedt-gesund' / in mijn onsaligh lot
Alom hy een gerot 't/

Doen d'hoofden t' saem/ en zyn/ dooz stil besluyt/
Op mijn verderben wylt.

Daer bzoeyt/ daer bzoeyt eē schelm-stuck in haer bozst &
De tong incldt haer bloedt-dozst:

Vlaecht

Raecht (seggen sy) raecht hy maer eens ter ne'er/
Geentijds en rijst hy we'er.

6.

- 9 Nocht swaerder is't/ dat/ in soo swaren noodt/
Mijn eygen dack-genoot
Die broodt en dranc met my hier had gemeen/
En trouwe hert-vruntt schein/
Sijn hiel licht/ en/ met mijn vbandt een/
My mede helpt vertre'en.
10 Help/ Heer/ help op. en toon genaed' in quael/
Op dat ick't haer betael.

7.

- Upt was mijn klacht. Ghy/ Heere/ gaest gehooz/
En leend' een gunstigh ooz.
11 Uw' handt is tugh dat u mijn Doen behaeght/
En ghy my Liefde draeght:
Uw' stercke handt/ waer dooz ghy weert en keert
Dat my geen vbandt deert;
Geen vbandt opt upt mijn verhoopten val
Krijght stoff' van vrechdt-geschal.

8.

- 12 't Ellendigh lijff herneemt sijn leden-kracht;
De ziel/ haer wel-doens macht.
't Is 't recht gemoedt/ vooztaen van sond ontleeght/
Dat u tot hulp beweeght;
Waer dooz uw' ooggh genadigh op my daelt
En eenwigh-gunstigh sraelt.
13 Eick looff dan Godt/ en gev' Israels Heer'
Onsterffelycke eer.

Rijmdichtsche uytbreyding

over den

PSALTER DAVIDS.

T W E E D E B O E C K.

Den xlij. Psalm.

1.

A Als het Hert na versche beken Dorst en hijght/ 1
 soo treckt na dy Wijne ziel / met liefd' ontsteken:
 Na Godt/ s Levens Godt/dorst sp. Ach! wanneer 2
 sal't eens geschien Dat ick't aenschijn Gods sal sien/
 En sijn goedtheydts soetheydt pzoeben? Stercke
 liefd' hengt geen vertoeven.

2.

Tanen zijn mijn spijs geduerigh 3
 Als men my upt bitter spot/
 Dag' ijcks vraecht: Hoe doch soo truerigh?
 Waer is nu/waer is uw' Godt?
 't Hert versmelt; doch neemt we'er kracht 4
 Als my vallen in't gedacht
 Ongebozen bet're tijden.
 Blick van vrechd' versacht veel liyden.

't Doodt

3.

'tDoodt my/ als my vooz komt spelen
 Hoe't noch eens soo om sal slaen
 Dat ich met een hoop van belen
 Na Gods heyligh huys sal gaen/
 Daer de blijde welkoms klanck
 En 'tverheughlijck loff-gesanc
 'tVolck sal op de maet doen springen
 Druck soecht smaeck van bet're dingen.

4.

5 Waer toe dan soo ongerustigh/
 Waer toe soo bedroeft/ mijn geest?
 Wacht op Godt. Is't mi onlustigh:
 'tKan we'er zijn als't is geweest.
 'tKan/en sal. 'tHert tujges my
 Dat ich/ dooz sijn hulpe/ vry/
 Loff en danck daer vooz sal uytten.
 Schijnb're troost sluyt wanhoop' buyten.

5.

6 'tHert/ mijn Godt/ geeft sich ter neder
 Onder 'tpack van droevicheydt
 Doch verquicht/ en richt sich weder
 Als't nu goedtheydt overleydt:
 Sels aen des Jordanen kant/
 En in Hermon/ 'theub'ligh landt/
 Daer de ramp my heeft versonden.
 Overal wordt Godt gebonden.

6.

7 Schoon ick schier al moet verdinckert
 In de diept van ongeluck/
 En/onhulpelijck/ schijn te sincken
 In de baren van den druck;
 Schoon my 'sramps geheelen bloedt
 Over-brupscht: noch leeft de maedt,
 'tMinste straelsel van Godts minne
 Daelt met troost ter zielen inne.

7.

8 'tSoet beschijnen van de Sonnen
 Sijnder goedertierenhepdt

My noch eens te sullen jonnen
 Heeft my Godt klaer toegeseyt.
 Dies ick hem (sels in den nacht)
 Loff toe sing en doe mijn klacht/
 Hem/ Fonteyne van mijn leven/
 O! Die't all' heeft/ kan mildst geven.

8.

Waerom is't (dus zijn de klachten
 Die ick Godt/ mijn vasthepdt/ sen)
 Dat ick dootd in uw' gedachten
 En by na als niet en ben?
 Waer toe in soo droeben standt?
 Waerom treur ick onder d' handt
 Van mijn straffe we'er-partjen?
 Al te lang maecht suff in lij'en

9

9.

't Is een dootd-smert in mijn leden/
 't Is een moozdt-priem in't gemoedt/
 Als ick/ vol van schaemt/ dees reden
 upt mijn vbandt hoorzen moet:
 Wel/ hoe doch? hoe is't met u?
 Wwe Godt/ waer is hy nu?
 Geen meer leet'voor' vrome herffen
 Als met Godt te hoorzen scherffen.

10

10.

Waerom doch soo ongerustigh
 Waerom soo bedzoest/ mijn geest?
 Wacht op Godt. Ist nu onlustigh:
 't kan we'er zijn als 't is geweest.
 't kan / en sal. 't hert tuges my/
 Dat ick/ dooz u hulpe/ vry/
 Loff en danck daer voor sal upten.
 Hoop' in't hert/ doet dzuck aff-stupten.

11

Den xlij. Psalm.

1.

Gest vannis / Godt / aenbaerd't mijn sake /
 Bedingt / volvoert's ; en maect me by Dan't
 volck dat / hard / en heet ter wazake / In snoodt be-
 dzogh neemt sijn vermaaken 't Is wind / al staen ons
 menschen by / Is Godt niet op ons zyn.

2.

- 2 O sterckt' en steunsel van mijn leven /
 Waerom verstoort ghy my soo veer
 Waerom / van mijn party gedreven /
 Moet ick in muss verdriet om sweven
 3 Nu sendt uw' licht en waerheydt ne'er,
 (In Godt bindt m' alles we'er.)

3.

- Dat ick dooz haer geley magh raken
 Tot uwen Bergh / die soete kust /
 En onder u verheven daken
 4 Het Godt-gewijd' altaer genaken.
 De Menschhe soeck' al waer hem lust :
 In Godt alleen is rust.

4.

- Ghy Godt / tot zielen-lust verkozen /
 Zijt daer ick na verlang met snert
 Uw' eere lust my te doen hooren
 Dooz Lof-dicht uyt u gunst geboren
 't Is weeld in een godt dienstigh hert
 Dat Godt geprezen werdt.

5.
 Wat is't/ mijn geest/ dat u doet wancken?
 Hoe wacht ghy soo/ vertrouwt den Heer.
 'kWeet wel dat ick hem noch sal dancken/
 (Mijns aenschijns beplant) dooz lof-klancken
 Al is't geluck somwijlen heer/
 Als Godt wil neemtet heer.

Den xliij. Psalm.

1.

T Geruchte heeftet ons doen hooren/ Wy hebben't
 Godt/ niet eygen ooren/ uyt onser Vad'ren wisse
 weet / Wat ghy ten haren tyden deedt : Hoe ghy/
 dooz kracht van uwe handt / De volcken straff'lyck
 hebt verdreven/ Gelaeght/ verdooven/ en haer landt
 Den uwen ruymlyck ingegeven.

2.

1 En was noch 't schrydt-mes/ scherp van snede/
 Noch kracht van spieren/ die't haer dede/
 Maer uwen arm/ en 't gunstigh licht
 Dan uw' onsterflich aengesicht.
 Ghy liefden haer. doet ons soo me'e;
 Ghy/ die de kroon draeght ober allen;
 Laet Jacob/ byp van herten-wee/
 De vult van alle heyl toevallen.

3.
 5 Weest nu/ als doe; ons/ als ons Vaders.
 Geest kracht en pit in le'en en aders.
 Soo storten wyse plots ter ne'er
 Die tegen ons staen in 't geweer:
 Niet anders als een stercke stier/
 Dooz aengeboren kracht van hoozne/
 Een ander min-vermogen dier
 Ter neder belt in sijnen toozne.

4.
 Geest kracht. soo treden wy den Dozsten
 Op haren neck en trotsse bozsten:
 Soo wordt haer luster/ pracht/ en loff
 Van ons betreden in den stoff.
 6 Het hert is stout en onverbaert/
 Maer niet op snel-gepijnde bogen/
 Noch op de scherpt' van 't strijdtbaer swaert/
 (Een wijse kent sijn onvermogen.)

5.
 7 Ghy zijttet/ Godt/ die ons komt by'en
 upt handen van de we'er-partijen;
 Die onse hater's schendt en hoont
 En hare's poogens sothepdt toont.
 8 Dies vloeytter dag' lijcks danck en eer
 Van onse noyt-vermoepde tongen.
 Die 'tvolijck bzingt na 'tdroeve we'er/
 Met recht wordt hem steeds loff gesongen.

6.
 Hulp-rijcke Godt/ hoe magh het wesen
 Dat ghy niet zijt als wel vooz desen?
 Waer is/ helaes! het oude hert?
 9 Doe waert ghy dicht/ nu zijt ghy verdt;
 Doe holpt/ nu laet ghy ons in schandt/
 Doe tooghmen upt met u/ nu sonder:
 10 Ghy laet ons blien vooz 'svpands handt
 En geest ons eer en haest ten plonder.

7.
 11 Ghy laet ons (ach! waer vind ick woorden?)

Als ſchayen van den Wolff; vermoorden.

Ghy laet ons vzeemde aerd betre' en/

En ſtroopt ons onder d' heyd' nen heen.

Dw' volck/ wel eer ſoo gants & vierbaer/

(Hoe kan't oock met den menſch verloopen!)

Die beplt ghy als een ſnoode waer.

En legt geen winſt op dooz' t verkoopen.

12

Wat doet ghy ons al ſmaedts beſuren

Van onſe naeſt-geſeten bureu!

Den vzeemden volcken ſtrecken wy

Gereede ſtoff van boertery :

Sy ſchudden ober ons den kop/

Wy zijn een Fabel op haer tongen/

(In we'er ſpoedt leegt den Haet ſijn kroy)

Als s' ons van ramp ſoo ſien verdoorgen.

13

14

Maer ick my keer/ waer ick my wende/

Des hoons en ſmaedts is nimmer ende :

Dies ſchaemte roer ſter van het bloedt/

Steeds and're verwe ſtygen doet.

Geen wonder. want niet dan verdriet

Komt my van mijn party te bozen :

All' ſpijt en wzaeck/ wat d' ooge ſiet;

All' laſter/ wat de ooz moet hoozen.

15

16

Alus/ met onheyl dicht om-ſnieten/

Van elck beſpot en overkreten/

In alles/ Heer/ wat ons geſchiedt/

Dergeten wy noch uwer niet.

Popt heeft ons hert bedooch geſmeedt

Om ſich aen Goedt en Quaedt te deplen

(Want Trouw ſtaet vaſt in lieſſ en leet)

En in't verbondt een ſtip te ſeplen.

17

18

De rechte paden uwer zeden

Zijn ongekramt van ons betreden.

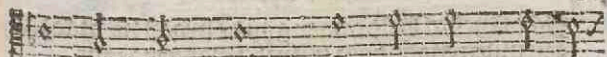
En nochtans/ Heer/ (na allen ſchijn)

- 19 **I**s't off wy niet meer uwe zijn.
 Van menschen/ wycedt/ en in het hert
 Als felle draken/ laet gh' ons schenden/
 En diep ver sincken in de smert
 Ten dupst' ten affgrondt van ellenden.
- 20 **A**ch! waerder aenklacht in't geweten
 Dat Godt van ons opt is vergeten:
 Off hadden wy/ van Hem gekeert/
 Opt vreedde Godlijckheydt geeert:
- 21 **D**at konde doch voor syn gesicht
 In geender wijsse zijn verscholen:
 Het Godlijck al-dooz-siende licht
 Doozgrondt des herten diepste holen.
- 22 **W**y worden dag'lycks doodt geslagen:
 En dat/ om dat w' u liefde dragen.
 Om uwent wille zijn w'er aen
 Als schapen die ter slacht-banck gaen.
- 23 **O**ntwaeck eens Heer/ ontwaeck 't is tijdt.
 Wat is't dat ghy dooz' t lange merren
 Als in een diepen sluymer zyt?
 Ach! wilt u eculu'lyck niet verberren.
- 24 **W**aerom verschuylen sich de stralen
 Dws aengesichts die troost doen dalen?
 Waerom bergeet ghy onses druckes
 En angst-vruchtbaren ongelucks?
 De moedt leyt black. de geest is doff.
 Het lijff raecht d'aerd' en is onmachtigh.
 Op/ Heer/ ter hulp. tilt ons opt 'tstoff/
 En weest uws goedtheydts eens gedachtigh.

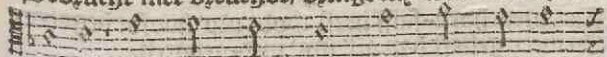
Den xlv. Psalm.

I.

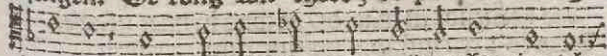
M In hert ontvonckt, de geest/ vol hooge dingen/
 Bevruc

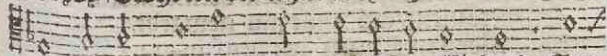
Bezucht met bezucht/ dringt my wat nieuws te

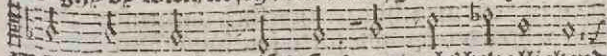
singen. De tong wil 'thert; de pen/ de tong

voorzij Twijl ick dit sijn vooz mynen koning vly.

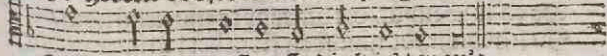
O ghy by wien/ in schoont en liefgetallichepd/ Geen 2

Mensch opt mocht: wiens tog door taels bevallichepd

De herten rooft. waer door 'tgebeint dat dy

Godts rijcke gunst gestadigh is ter zy:

2.

Bergoode ziel/ gesterckt tot sware wegen/ 3

God aen/ god aen den konincklijcken degen.

't Gelucks geley wensch ick u/ moedigh Dozt/ 4

En in den strijdt een onvertsaeghde dozt.

Treck heen. en zy een bolwerck vooz de waerhepd/

Dooz d' Arm' ee schilt. so stijght u naem in klaerhepd/

En uwe handt/ ten strijd' geswind en koen/

Sal zeegh-rijck sijn/ en groote dingen doen.

3.

Durf dan een Mensch sijn swaert te slaghe verheffen: 5

Om' scherp geschut sal hem het herte treffen/

De volcken doek doen sincken haren moedt/

En/ r' onderbracht/ doen vallen u te voet.

Een rijck/ wiens throno gedurigh sijn en staen sal/ 6

Een rijck/ dat noyt verswacken noch vergaen sal/

I ij

I a t

Is't rijck/o Heldt/daer ghy de kroon vā draeght
En uwen Godt dooz billijckhepdt behaeght.

- 7 Met vrechden-salff heeft ^{4.} Godt uw' hoofdt begoten/
En meer gelieft dan all' uw' met-genoten.
Want ghy/mijn Heer/ hebt haben alle schat
De Vrechdt in waerd't/ de sond in haet gehadt,
- 8 Dies is't een lust wanneer men uw' cieraeden
Te boozschijn langt upt Elpen-beenen laden/
En soete lucht/ alom upt u' gewaedt/
Van Aloes en Myrrh' ten neus' in-gaet.
- 9 Wat is't een vrechdt / en heerlijck om aenschouwen/
Als achter dy/ by dijne staet-jonckvrouwen
Een schoon gebolgh van Konings Dochters gnet/
En heus van ze' en/ ten eeren-dienste staet!
Maer (tgeen noch meest het oogge doet verblijden)
Uw' bed-genoot staet u ter rechter zijden:
De ed'le Bruydt/ die waerd't te zyn aenschout/
In schoonhepdt glanst en flonckert in haer goudt.
- 10 Maer ghy/ o Bruydt/ merck op/ en leen uw' oogen/
Om/ diep bedaert/ mijn reden aen te hoozen,
Vergeet u volck en u geboozten-landt;
Set Daders Hups en Maeghschap aen een kant,
Den Koning gev' alieen uw' hert en sinne:
- 11 Soo noodt uw' schoont hem stercker t' uwer minne/
En bindt sijn hert. wel op/ bewijs hem eer:
Hy is/ Hy is uw' Koning en uw' Heer.
- 12 De Dochter Zo/ die goudt en water-rijck is/
Wien menigh Dozt in macht noch macht gelijck is
Komt met geschenck sich t' uwen thzoone spoen;
En 't grootse volck/ demoedigh/ bede doen,
En ghy/ o Heldt/ slaet oogen en gedachte
Op uwe Bruydt/ een Maeght van hoogh geslachte;
Van edel bloedt; een waerdigh Konings kindt;
- 13 Die heerlijck is in al watm' aen haer vindt.

8.

Haer pronc krijgcht pronc door schooſheyt vā haer ledē;
 Haer leden-schoont verſchoont ſich door haer zeden.
 't Cieraet iſ ſchoon; de leed' en zeden frig;
 Maer 'te el gemoedt/ het ſchoonſt' noch datter iſ.
 In kleed' rē/ die de naeld met kōſt door-
 dwaelt heeft/ 14
 En 's Meesters hant met zijd en gout bemaelt heeft/
 Komt dese Bzupdt en waerde Koningin/
 Met haren ſlepp van Maeghden/ tot u in.

9.

En welkoms roep/ een vzeuchdelijck gemommel/ 15
 Een handt-geklop/ een woeligh voet-gedommel
 Dervult de lucht/ terwyl sp/ ſelfs verbljdt/
 Met haren ſtaet na 's Koning's hups toe rijdt.
 Doch ghj/ o Maeght (op dat u 't re'er verlangen 16
 Des Maeghschaps/ moyt het herte koom bevangen)
 Sult metter tydt aenschouwen uw' geſlacht/
 Dat heel de Aerdt ſal hebben in ſijn macht.

10.

't Wyl ſal uw' loff niet ongelweten blijben: 18
 Myn tōg/ door tael; mijn penn' / door kōſtigh ſchrybē/
 Sal uwen naem door peder's mond't doen gacn/
 En in elcks hert uw' heugh'nis danck'lijck ſtaen.

Den xlvj. Psalm.

1.

Ois hoop op Godt, in bange stonden **1**
 kracht en hulp by hem bevonden, Bevonden: en in
 overvloedt. Dies komt geen vrees' in ons gemoedt/ 2
 Schoon d'aerde beeffde/ d'heuv'len sancken En
 I iij diep'

3 diep in't hert des Nachts verdroncken / 't Ge-
bruyfch en hooght' der doller zee De vaste rotfen
fchzicken de'e.

- 4 De Stadt die Godt met gunft ombadent/
Is allenthalven over-adenit
Met fijn wel-smakelijckfte foet/
Dat op haer aff-ftroomt als een bloedt.
Daer heeft de alderhooghfte Koning
Sijns heylighejts verkozen wooning:
- 5 Hy felfs is met fijn Godthejdt daer,
Dies blijft' en heeft Godts oogh op haer.
- 6 De Heyd'nen waren aen't rumoeren/
De land' en fteed' alom in roeren:
Hy fprack; en d'aerd fweefd' heen en we'er,
Met ons is der heyl-scharen Heer.
- 7 Hy/ Jacobs Godt/ is ons verhooging.
(O! ydelhejdt van menschen pooging!)
- 8 Gaet heen/ en fchouwt ernft-moedigh aen
De wercken die Godt heeft gedaen.
- 9 Op aerd kan hy verwoefing maken /
En 't oorlogh we'er ten endt doen raken;
Geeft wee na breechd/ en breechd na wee;
Smijt boogh en pijl in pl ontwee;
Breecht fpies en lans; geeft oorlooghs-wielen
Den vlammen t'famen te vernielen.
- 10 Dies geeft (fpreekt Godt) uw' hert in rust/
En weeft mijns Godthejts wis bewust.

Het heydenfch volck fal ick verne'eren

En nup de werelt dooz doen eeren.
 O diepen troost! want onse Godt
 Is Jacobs Godt/ d'Heer Sebaoth.

Den xlvij. Psalm.

1.

V Olcken / over-al / Maect triumph geschal / 1
 Stozt met bly geluyt God' uw' herten upt : D'op- 2
 per Godlijckhepdt Sijner Majestept Is verschicke-
 lijk Over gantsch aerd-rijck. Alles watmen siet
 Heeft hy in gebiet / 'tZuyght vooz synen thzoon En
 erkent syn kroon.

2.

Hy is't die ons macht
 Hooger heeft gebracht/
 En de volcken stelt
 Onder ons geweldt/
 Dat haer trotsen neck
 Ons ten voet-banck streck.
 Hy is die't genot
 Van 'tgewenschte lot
 (Jacobs heerlijckhepdt
 Daer syn liefd' op seyt)
 Upt een hert soo mildt
 Ons heeft toegewilt.

3

4

I v

Schoutte

5 Schouwt Gods ^{3.} grootheyt aen,
 Hy haert op/ omwaen
 Met triumph- gesanck
 En trompet-geklanck.
 6 Hier/ met keel en stem:
 Singt en we'er-singt hem:
 Singt hem loff en eer:
 Hem/ ons Godt en Heer.
 7 Die den scepter heeft
 Over all' wat leeft.
 Singt/ en maecht uw' loff
 Nutte leerings stoff.

8 ^{4.} Aller heyd'nen zaet
 Dat de aerd beslaet
 Kent syn heer schappyn.
 Op syn thoon sit hy
 In het hooghste hoogh/
 Daer't onsterff'lyck oogh
 Alles klaer door-straelt/
 En geduerigh daelt/
 't Is met loon off straff/
 Op de menschen aff/
 Dien hy wijs' en Wet
 Na belieben set/
 Tot een toom en maet
 Dan haer doen en laet.

9 ^{5.} Dzeemde Dozsten slaen
 Met Gods kind'ren aen/
 Willen een met haer/
 Hopen by die schaer
 Deel en mede-lot
 Aen Abrahams Godt.
 Wiens ont sachlijckheydt/
 Over al ver sprejdt/

(Want hy heeft op aerdt
 Bepde schildt en swaerdt)
 Stadigh aenwas krijght
 En op't hooghste seijght.

Den xlvij. Psalm.

1.

Groot is de Heer/en eeren-ryck In syne Stadt/ r
 verkozen wijck En sit-plaets syner heyligheden.
 Wat tong kan Sions loff bereden? In een schoon 2
 landouw gesticht / Tegen 't Doorden aen gericht/
 Dast verblijff en eygen wooning Van den alder-
 grootsten koning / Oheral in hooger waerden/
 En een Paradys op aerden.

2.

In haer Pallessen klinckt Godts eer. 3
 Want doe de koningen wel eer 4
 Met volle heyl-kracht op haer togen/
 Wat glans beschitterd' hun de oogen!
 Hoogh-verwondert stonden sy;
 Angst en grouwel quammer by;
 Snellyck moesten sy we'er henen/
 Schyck maect' haer geswinde beenen;
 Schellyck neep de vrees haer herten 6
 Als een swang're 'sbarens smerten.

7^e ^{3.} Al saghmen Charis sterck ter zee/
 Haer schepen moesten flux onttwee
 Doe ghy des waters diepe vloeden/
 Dooz kracht van windt/ op haer liet woeden.
 O! hoe wis wordt daer vertrouwt
 Daer het oogh 'tgehoord' aenschouwt.
 8 Juyst gelijkmen't ons verkonden
 Heeftmen't in Godts stadt bevonden:
 In de Stadt Godts der Heph'scharen
 Blijcht de trouw der ouder maren.

^{4.}
 ('t Gemoedt wordt vast als't waerhepdt vindt.)
 Het is een stadt van Godt bemint.
 Hy sals' (o! zegen niet om seggen!)
 Op eenwigh-vaste gronden leggen.
 9 Bnnen in uw' hepligh huys
 Hebben wy in tijdt van krups
 Op uw' Godthepdt ons gedachten/
 Daer wy hepl en hulp van wachten.
 10 Godt uw' Naem en Gloz senden
 Haren klanck tot 's werelts enden.

^{5.}
 In recht en billijckhepdt bestaet
 Al 'twerck dat u van handen gaet.
 O! glans der Goddelijcker Deuchden!
 11 Met recht magh Sions bergh verbzeuchden.
 Dochter & Juda komt me'e by/
 Weest in Godts gericht en bly.
 12 Wandelt rontsom Sion henen;
 13 Telt haer toornen; let met eenen
 Op de sterckte van haer wallen;
 Laet haer bouwsels u gevallen.

^{6.}
 Op al haer schoont neemt vlijtigh acht/
 Op datmen by het na-geflacht
 Van tijdt tot tijdt daer van vertellen
 En haren naem ten toon magh stellen.

Want

Wart de Godt die haer dus eert
 En in glozy steeds vermeert/
 Die is ons/ en sal ons wesen
 Pu voortaan gelijk vooz desen/
 En ons sturen en geleiden
 Tot dat lijff en ziele scheidten.

Den xlix. Psalm.

1.

A Die op aerdt verblijff en wooning hebt En 1
 in de lucht des lebens adem scheidt / 't Zy ghly off 2
 slecht off edel zyt van bloedt/ Van kleynen doen off
 ryck van 's werelts goet: Hoort all' gelijk, let 3
 scherp, want mijnen mondt Spreekt schoone re'en
 geput wt 's Wysheydts grondt. 't Geen dyster 4
 was sal mijn gedicht verklaren/ En ongemeyn is
 d'uytclanck mijner siaren.

2.

Maerom wil ick/ dooz selfs- gesochte pijn
 (Als menigh mensch) te droech ellendigh zyn/
 En geven my/ beangst vooz quaden tyd/
 Tot schat- geschraep en aberecht sen vlyt?
 Maerom sal ick het leven datm' hier leeft/

En

En van hem selfs sijn pijn en lasten heeft/
 (Twijl my rondt som de boose dicht benaren)
 Dooz verre sozgh met dublen last beswaren?

3.
 Wat is hy dwaes / wanneer men't wel beschouwt/
 Die vaste hoop / op losse dingen houdt!

6 Mensiet het volck dat / sijner sinnen slaest/
 't Ghehele hert gebest heeft op sijn haest/
 Waer op't gemaect inwendigh sich vergroft/
 En/onbedacht / de mondt van zwetst en stoft:
 Helaes! wat is't wanneer het trest aen't leven?
 Wat troost off hoop' kan't goet in wanhoop' geben?

7 Popt mensch/hoe groot/hoe dicht met schat onset.
 Die upt den doodt sijn broeder heeft geredt.

8 Onbindbaer is / onbindbaer dat rant soen.
 Wie kan't ontgaen als Godt sijn werck wil doen?
 Wech dwaes bestaen. Wie redt een ander man
 upt 'tgeen hy selfs geensins ontwozst'len kan?

9 Hy selver moet ten duyst'ren grabe dalen.
 De doodt magh wat / maer sal niet eeuw'lijck dalen.

5.
 10 Siet wys / siet dwaes / siet alle menschen aen:
 Sy moeten all' een selvigh paedtjen gaen.
 De doodt is't endt van alles watmen siet.
 De mensch spaert veel / maer sy den mensche niet.
 Een doncker grass / wanneer men end'lijk kerft/
 Hoe veel men had / is alles watmen erft;
 Een ander sal 'tbewaerde goedt verteeren.
 O! schzale vzych van't pijnelijck begeeren!

6.
 Het is wel soo / dooz dom en krom besluyp
 Steeckt hy sijn ziel des redens oogen upt/
 11 En prent sich (dwaes) in sijn verdozben sin
 Een eeuwichepdt der Aerdscher dingen in:
 Sijn hooge hups (dencht hy) sal altydt staen/
 De klanck syns naems / verskert dooz 'tvergaen/
 Van stam tot stam verhooght zyn en gepresen.

Gelijck

Gelijckmen't wensch't/gelooft'm' een ding te wesen.

7.

De hoop' reyckt wjt. maer (ach!) wat is het doch?
 De tijdt doet sien/ en leugen-straft 'tbedroch.
 Haer dingen zijn al stil ten endt gebloeyt. 12
 De Lent' haer's eers/ ten laetsten wyt-gebloeyt/
 Verwacht van mi een eeuwig' Winter-we'er/
 En/eens' verwelcht/het groent doch nimmermeer.
 Gelijck het Dce soo trest haer 'sdoot's verderben/
 En s'erben (laes!) een onweer-leeff' 'lyck sterben.

8.

Aldus is't endt. Het d'raeve dwaeshedts loon 13
 Stelt haer's doens' ellende naecht ten toon.
 Nochtans wat is't? 'tonwijse na-geflacht/
 Hoe klaer sy spreekt/nemt waerheidt niet in acht/
 Maer heeft/ verblindt dooz valschen logen-gront/
 Der Bad'ren re'en en ze' erin hert en mondt.
 O! vracht der veel en booz-gelooftder logen!
 Dan doch/ die wil/ wordt licht dooz schijn bedrogen.

9.

Soo stam soo strupck. des levens ganck is een/
 En daerom oock des levens endt gemeen.
 Gelijck als Die soo moeten Dees daer aff. 14
 Men werptse naecht/ als beesten in het grass.
 Daer leggen sy! / daer leggen sy (helaes!)
 In 'sdoot's geweldt niet anders als een aes/
 Dat/ op het veldt vooz't slindend' Wildt ten besten/
 Wordt opgeknaeght van eerste totten lesten.

10.

Gants ongelijck is vromer zielen standt.
 (Wat is de denchdt een groot en waerdigh pandt!)
 Den boosen mensch blijft eeuwig' rotten by:
 De vrome bloeyt in vzeuchd en heerschappy/
 Waer van 'tgeniet 'tgemoedt soo lieff' 'lyck is
 Als 'tvocht des dauws/ wiës dropjës/koel en fris
 Al vzoegh vooz Son het dozstigh veldt ver vzeuchden
 En krupt en loff in groents doen ver vzeuchden.
 Ach!

II.

Ach! theeft geen grondt dat sich de mensch verleydt
En groot verbeeldt in sijne nieticheydt.

Hy moet in 't endt/daer 't al doch henen vaert
Dan 't pachtich huys om laegh ter swarter aerdt.
Het eenfaem grass/ de eeuwigh-donck're hel/

- 15 Blijft sijn verblijff. Maer Godt (o! 't doet my wel)
Sal upt het grass mijn ziel ontkerck'ring geven.
Daer deert geen doot waer hoop' is van we'er-leven.

12.

Dit leer dy/Mensch. Daerom wantheer 't geschiedt

- 16 Dat ghy een man in rijkdom rijzen siet
En dat de glans sijns huys ver dubbelt werdt
Soo gaderet u geen nest van vrees in 'thert/
Recht off de boos' het heyl in erff besat:

- 17 Want wacht een wyl/ sijn t' saem-gehaelden schat/
Al wat hy heeft/ doet hem de doodt verlaten.
Die 't haest verliest/ wat magh hem 'thebben baten?

13.

De klancck sijns naems en daelt niet met hem ne'er.

Sijns herten boel/ de hoogh-beminde Cer/
De afgodin/ van hem soo aengebe'en
En volght hem niet. 'tblijft all' / en hy moet heen.
't Is waer 'tgenioedt/ dat/ in sijn lusten blindt/
Tot alle sepl gereedt verbloemsel vindt/

Han voor een wyl hem selven sachtjens strecken
En sijn verstandt 's verstandts gebryck ontstecken:

14.

Terwyl hy hier in volle satheydt leeft
En sijnen dagh den avondt noch niet heeft/
18 Wat is sijn doen? hy troost sijn hert daer a'n
En neemt sijn lust soo lang 't hem volgen kan.
Het endt siet hy te lichter over 'thoofdt
Om dat meest elck soodanigh wesen looft/
En dat sijn doen/ gestyft door schijn van saken/
By alleman sijn waen kan gangbaer maken.

15.

Al dus/ van elck en van sich selfs gebleyt/
Der sijpft

Versuyp't hy diep in sijne ydelheyt/
 Tot dat het komt dat eenmael komen moet
 En hem te spa' sijn doozheyt voelen doet.
 Daer vaertmen dan sijn dwaese ouders na/
 Gelyck in Doen/ en oock in zielen-scha';
 Dooz een bedroech ter dwaesheyt aengedreven;
 Gelyck in fleur en oock in slot van't leven.

19

16.

O droevigh lot van een veraerde ziel
 Die opt soo ver van reed' lijckheyt verviel!
 De duyfsteris/ (geselschap van't verderff)
 Donepndb're nacht is eenwelijck sijn erf.
 'tVerheughlijck licht/ uyt Godes glans geteelt/
 Wiens beeldt soo soet in klare zielen speelt/
 'tVerheughlijck licht/ welcks hope troost doet dalen/
 Sal immermeer sijn oogen niet bestralen.

17.

In't kort/ dus is't: Heeft nemandt staet off eer/
 Geweldt off schat; het Werdt sche/en niet meer/
 Hoe hoogh het hert met sijn gedachten vlieght/
 Hoe veel hy schijnt / sijn gantsche wesen lieght/
 Een valsche vzeuchd verwisselt hy met wez
 En schepdter uyt als't redeloose vee.
 Die Wijsheyt mist moet ware Deuchde verben/
 Die deuchdloos leeft sal heplloos henen sterven.

20

Den L. Psalm.

I.

D E stercke Godt / der dingen hooghste Heer / 1
 Ontsluyt sijn mondt / en sal van na en veer / Van
 daer de Son sich eerst aenschouwen laet Tot daer se
 wijcht

wijcht en uyt den oogen gaet / Al die op aerdt den
naem van menschen dragen **Gesamentlijck** vooz
sijnen richt-stoel dagen.

- 2 Uyt Sions rots ^{2.} (wanneer dit wil geschien)
Sal hy den strael sijns Godlijchheydts doen sien
3 In vollen glans. Hy koomt / gewis / hy koomt /
(En houdt altydts de lippen niet betoont)
Met enckel vuyz verschriekelijck om-schienen /
Met storm en windt / als lijff-wacht / om hem henen.
- 4 't Gesternde rondt / dat met sijn omme-ring ^{3.}
De aerdt om-bat en ooght op alle ding /
Het aerdtsche dal / daer alles wat hier leeft
Vergonnen woonst en eersten oozspronck heeft /
Die sal hy bep'd / als 't komt op't bonnis-vellen
Dan 't doen sijns volcks / tot waerhepts tuygē stellen.
- 5 Vergadert my / (aldus begint sijn re'en) ^{4.}
Vergadert my 'rbegunstight volck by een /
'rbegunstight volck dat sich op my vertrouwt
En 't hepligh bondt dooz offer-diensten hondt.
- 6 Geseyt / geschiedt. den Hemel met sijn lichten
Sal tuyge zyn van Godts rechtvaerdigh richten.
- 7 Welaen / mijn volck (dus vaert sijn reden voozt) ^{5.}
Vergun my spraech / let ernstigh op mijn woordt.
Woozt Israel. uws selfs geweeet sal my
Betuyge staen hoe groot mijn gunst u zy.
Ick Godt / uw' Godt. Fonteyn van hepl en leben /
En hebt ghy yet / van my is't all' gegeven.

6.
 Dat mijn altaer te spaerlijck wordt bespat
 Met beesten-bloedt; off 't gulden wierdoek-vat
 In 't hepligh huys te selden reuck-werck schaft/
 Des wordt ghy niet van mijnen mondt gestraft;
 Daer vloept uw' vlijt; daer is u w' righ poogen
 Gestadelijck vooz mijn al-siende oogen.

7.
 O neen/ mijn volck. o! dat en isset niet
 Daer 'thepligh oogh/ als waerden dienst/op siet.
 Al wat u hert en handt van sulcks bereydt
 Is ver bene'en mijn hooge Godlijckheydt/
 Is d' oozspronck niet van 't ware wel-geballen.
 Ick epsch noch Stier noch Boeck van uwen stallen. 9

8.
 En waerom doch sal ick dy epscher zijn
 Van beesten-gift? 'tgediert/alt' saem is mijn/
 't Mensch-schouwēd wildt dat sich in 't censaē wout
 Off op 't gebercht by duysenden onthoudt.
 't Sie hoogh in rots all' 't vluchtig' op sijn nesten. 11
 En 't Dee in 't veldt. 'tis all' vooz my ten besten.

9.
 En schoon my al (na swacker menschen wijs')
 Den hunger dreeff tot noodelijcke spijs/
 Soud' ick dan sulc affvozderen van dy
 Die selfs behoest en alles hebt van my?
 Van my/ die Aerd en Hemel heb tot eygen
 En alles doe na mijnen wille neygen?

10.
 Meynt ghy dat ick belust na Stieren-blepsch/
 Een disch-gerecht van uwen handen epsch?
 Off dat my dorst na 't warme Boeken-bloedt?
 O! ver van daen. ontswangert u gemoedt
 Van sulck gedacht. het zyn ver and're saken
 Die vooz sijn Godt den Mensch gevallenigh maken.

11.
 Geen Beest/ maer Geest/die/dooz erkentenis/
 Van danckbaerheydt volkomen swanger is 14

En Godes loff ten mond' nptbloeyen doet/
 Een hert daer by dat stadigh handt en voet
 Drijff tot de daet der heyliger gedachten/
 Die bzing vooz Godt, dat s' tbeste offer-slachten.

12.

15 Dan/onbert saecht en immer angsteloos/
 Mooght ghy in noodt uw' stem en be'e altoos
 Vooz mijnen thoon klacht-veerdigh laten gaen:
 Gewissen troost en hulp sult ghy onfaen/
 Dies ghy/nopt zat van mijnen naem te prjisen/
 Verdiende eer/danck-willigh sult bewjisen.

13.

16 Dit tot sijn volck. maer droeviger geluyt
 Geeft sijne stem tot den Godloosen npt.
 Waer toe (sejt hy) gepzonckt met mijn verbondt?
 Waer toe mijn Wet deuchd-schijnlijck in den mont/
 17 Daer doch uw' hert/ een vbandt van goe zeden/
 Mijn woordt versmyt en slimme pa' en doet treden?

14.

18 Geen steue/hoe schelmisch/off 't staet u boosheyt vyz.
 Siet ghy een dieff/ slur voeght ghy u daer by.
 Pleeght met hem raet/ soect met-lot aen sijn dieft'.
 Echt-breker s' sijn 't geselschap dat ghy lieft/
 Ghy/juyst als sy/ sy/juyst als ghy van samen/
 Hebt t' samen-deel in 't vuyt en beestigh minnen.

15.

19 Uw' suooden mondt/tot laster affgericht/
 Die bzaecht het vuyt dat uw' valsche herte dicht;
 Uw' gladde tong/ bewegelijck van re' en/
 Is steedt s' in 't werck om valsche bedroch te sine' en.
 20 Ghy spaert geen mensch/ selfs niet die eene Moeder
 Met u erkent/en schendt uw' eppen Broeder.

16.

21 Hier henen stupzt uw' onbesnoeyde wil
 Des levens gang. ick sie't/ en swijgh al stil.
 Waer dooz de wzaeck een wyl met straffe mart.
 Dies ghy my/dwaes/schat naer uw' eppen hart.
 En

En nozbeelt mijn (wel lang/doch wijs) verdragen
Dooz seker merck van booshepdt & met-behagen.

17.

Ghy doolt/ o dwaes. heel anders saltter gaen.
Met scherpe re' en wil ick u ernstigh aen/
En sal 'tgerweest dat nu betoov' ring lydt
En/ slummer-sieck/ off noyt off selden byt/
Dw' ziel ten schrick/ uws ondancs doen ontwaken
En peder quaedt met smert indachtich maken.

18.

Dit neem in acht all' die in't quaedt verwert
Des Godlijckhepdt & bewusthepdt wpt u hert
Versueten hebt. op dat u 'tongeluck
Niet schielijck tress' / en ick u met een ruck
Niet grondeloos en sonder hoop' van ende
Versinken doe in alderdiepft' elleude.

22

19.

Wien off'rens lust/ en my/den hooghsten Heer/
Met waer' en Godt-betamelijcke eer
Genaken wil/ die kroon met een gemoedt
Dat/reyn van gront/Gods eer-danc vloepen doet.
Dit is/ o mensch/' trecht offer booz de sonden/
Dooz desen wegh wordt wis Gods heyl gevonden.

23

Den ij. Psalm.

1.

N D ick / wpt een soo diepen slaep ontwaecht / r
Daer sincksehen lust my lang in heeft gehouwen /
Myns seelijcks doens mismaeckthepdt kroon t'aen- 2
schouwen / En d'aenspraeck Gods' t'bewuste herte
It ij raecht /

raecht / Soo voelt mijn ziel des wroegens nare pijn
 En schrick vooz strass doet al mijn leden beven. Wat
 wil ick / laes ! wie sal mijn trooster zijn ? In diepen
 ernst wil ick tot Godt my geven.

2.
 1 Erberm dy / Godt / erberm dy ober my /
 Out sluyt de diept' van uw' genadicheden,
 Wisch uyt uw' hert mijn schandigh overtreden /
 En maeck mijn ziel van 't pac des sond-schulds vry.
 2 Wasch en herwasch in uw' gedachtenis
 My / soo gants buyl dooz smet der groter sondeu /
 3 My / dien sijn quaedt altoos vooz oogen is
 En / wel erkent / het hert met smert komt wonden.

3.
 4 Ghy / ghy alleen / ghy al - dooz - siende Godt /
 Zyt mijnes quaedts en misdaedts mede-weter /
 Geen oogh / dan 't uw' / en sagh 't. dies niemandt beter /
 Dan ghy alleen / de straffe (quaedt-doeng lot)
 Na eysch van recht haer juiste mate geeft /
 En schoon uw' mondt / om na verdienst te wzeken /
 Een vonnis uyt 't dat draeve strenghepdt heest /
 Blijckt billijkhepdt in all' uw' doen en sproken.

4.
 Doch niet alsoo. want uwe wijshepdt weet /
 Weet wat ick ben: Een Mensch / die als in 't quade
 Veel is gezukt; en meestentijdt te spade
 Sijn nuytgang siet met knagend' herten-let; :
 5 Een mensch / in ongerechtighepdt gevormt
 En warm genaeckt uyt lichaem van sijn moeder:
 Een

Een mensch/van 'tquaet soo veler-wijs' bestoznit/
En dooz de sond hem selfs een swacken hoeder.

^{5.}
Dit all' nochtans/van ghy ten strengsten wilt/
Itan my by u geen geldend' onschuld't strecken:
Want om my wis des sands bedorcht t'onttrecken

Hebt ghy/ o Godt/ in 't leeren trouw en mildt/ 6

Den diepen schat uws wijsheydts opgedaen
En my beglaust met uwer wetten klaer heydt
Om 't padt ter denchd' eenparighlyk te gaen/
Want in den grondt bemint ghy reyne waerheydt,

^{6.}
Gelijckerwijs dooz Godt-gewijde handt 7

Met ysoop-kruidt de sondaer ober-stoven
Ontsondicht blijekt: soo geeff oock my/ bedoven

In sonde-quael/ een wis vergebings pandt,
Spreeck ghyme byp. schoon ick dan raot als bloet

Dooz sonde ben: snee-wit sal ick verschijnen (nē. 8

En voelen vzeuchd' herleven in 'tgemoeft

^{7.}
Ach! laet uw' reyn en Goddelijk gesicht 9

(Dooz soete kracht van't liefflyck mededoogen)

Niet al te strack op myne misdaedt oogten

Met klaren glans van't all'-out-monnend' licht,

Bergum mijn sond geen plaets off leven meer

Maer wischtse wyt en doodts' in uw' gedachten/

Om/ diep gedempt/ t'outgraven nimmermeer/

En 't eens-geschied' als ongeschiedt te achten.

^{8.}
Ick voel ten goed' (eplaes!) noch moedt noch kracht
Terwylen my van't knagende geweten

Mijn schandigh stuck met snert wordt toe-gebeten:

Van u/ mijn Godt/ is 't dat ick hulpe wacht,

Schep ghy in my een sonde-syn-ber hert/ 10

Bernieuwt mijn ziel en roertse sterck van binnen/

Op dat de geest niet meer verlockt en wert

Maer/ wis gebest/ blijff meester van de sinen.

- 11 Verfnijdt doch my van uwē aenschijn niet,
Doet my uw' geest/ (het leven mijns gewissen)
Te seer vertoont/ niet upt mijn herte missen.
Ach! laet my 'toogh waer dooz de ziele siet.
- 12 Ach! geest my we'er daer my soo wee om is/
Herts-vreed' en vzeuchd/ upt sinaec uw's liefds gez
Die dooz de sond/ fonteyn van droeffenis/ (hoer
Dan my/ helaes! te dwaess' lijk is verlogen.

- Dit doe my/ Heer, soo ga ick/ diep verheught/
Van angst ontloft/ inwendighlyk verandert/
En in't verstandt ter waerhepdt opgeschandert/
Met wissen boet en frissen moedt ter deuchdt.
- 13 Alsdan sal ick dooz levendige daedt
En klare leer haer die u nu niet vreesen
(Om na uw' Met te richten 'slevens draedt)
Tot boet en deuchdt een heyllyk baken wesen.

- 't Verfoenlyk beeldt der sond daer ick in leggh
Erinnert my mijns misdadets sware schanden/
Onnoosel bloedt be soedelt my de handen:
- 14 Doet/ God mijns heyls/ de bloet-schuld eemacl wech
15 Soo bloept my 'tloef van uw' gerechtiche' en
Ten lippen aff, soo wozyt mijn tong (dooz sonden
Een wyl verstromt) tot treffelycke re' en
En vollen pyss/ danck-ryckelyk/ ontbonden.

- 16 Waert ghy belust ten offer op't altaer
Dooz 'sPiesters mes/ een rund te sien ontlijben/
Myn hant stond ree, Maer wat's aē sulch bedryben?
Ick weet uw' hert/ o Godt/ en is niet daer.
- 17 't Recht offer-werck dat vooz Godts aēschijn gelt
Is/ dat de mensch in ned'rigen gemoede/
Met angst en leet upt haet van 'tquaedt bekneelt/
Sijn Godt genaeck/en veerdigh sta ten goede.

Adien't nochtans uw' Godlyckhepdt behaeght
Dat

Dat menschen-bienst (hoewel u niet van noode)

Getunge 3p en sichtelycke bode

Der liefd' en trouw die u 't Inwendigh draeght:

18

Dat Sion dan u t'haerwaerts gunstigh vind/

Tot rust' lyck heyl en bouwing haerder muren/

19

Soo kryght ghy 'thert rechtvaerdelyck-gesint

Sp 't Stieren-bloedt en milde offer-vuren.

Den liij. Psalm.

W At zyt ghy/grootert/ soo heobaerdigh/ En 1

draeght op booshepdt moedt? Godt is (hoewel niet

even vaerdigh) Den goeden altydt goedt. Ge- 2

lyck een vlijm ter snede staet Soo oock uw' tong

tot quaedt.

2. Dooz lust tot dingen die niet deugen 3

In uw' begeerten bliidt/

Wordt quaedt booz goedt/ booz waerhepdt leugen

Dan u in 't hert bemint.

Tot alle woordt vol list en leet 4

Staen ooz en tong gereedt.

3. Dies daelt in 't endt Godts heete wzake 5

Met lang-verschulde straff/

Op 't best-gewaende van u sake/

Ten hoogen Hemel aff;

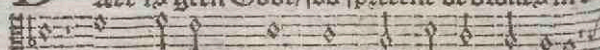
Die u verdelight/vermaelt/ en stoot

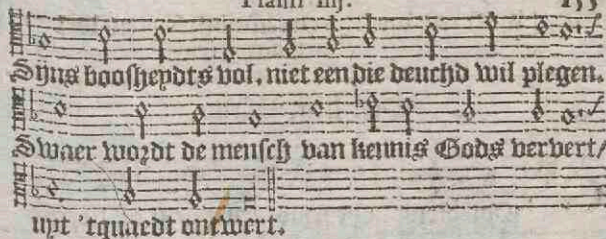
Cer eyndelooser doodt.

- 6 De vrome sal het sien/en vreesen
 De strenge handt sijns Godts/
 En des te onbeweeghder wesen
 In't houden des gebodts/
 En lachen uws/ die/ sat en stout/
 Soo veel hier wesen woudt.
- 7 Dat is/ dat is hy (sal hy seggen)
 Die' s' herten troost en kracht
 Op't Goedt/maer niet op Godt/doofse leggen
 En steund' op eppen macht/
 Gestijft en snel tot alle quaedt
 Daer slinnen lust toe raedt.
- 8 Nu neemt hy eyndt/maer ick sal blijven/
 En buyten alle qua'en/
 (Als jonge telgen van Olijven)
 In Godes wooning staen;
 Getroost in aller eendwiche'en
 En dat op Godt alleen.
- 9 Een eendwigh loff wil ick u geven
 Die't wzaeck-werck hebt gedaen/
 En op uw' kracht dooz all' mijn leven
 Mijn hope laten staen;
 Uw' kracht/daer peder dien ghy mint
 Een schat des hepls in vindt.

Den liij. Psalm.

I.

I **D** Der is geen Godt/soo spreeckt de dwaes in't

 hert, Van schennis/schand/en grouwel zijn de wegen
 Sijns

2.

'tQuā vooz Gods thzoon. Op't menschelijc geslacht 2
 Ging 'thepligh oogh schou-vaerdigh na beuden.
 'tGerucht bleeck waer. het stonck all' wat se deden. 3
 Al slim/niet rechtz. Waer Godt sterft in't gedacht
 Leest sond in kracht.

3.

Hoe? isser dan (sprack hy) geen hoop' altoos 4
 Dat sich dit volck in't quaedt sal laten seggen
 'tWelck op de Mijñ' het jock soo swaer durff leggen
 En vzeets' als broodt? Is alles krachteloos
 Dooz wenst in't Boos?

4.

Daer stijght ('tis waer) upt 'therte doff en sot 5
 Tot my geen be'e. De tijdt nochtanz sal komen
 Dat dwasen angst op't bangst haer sal doē schzomen/
 Soo streckt de mensch die niet en acht op Godt
 Sich selfs ten spot.

5.

'tMagh hier de boos' een wijl na wenschen gaen/
 In't endt nochtanz werpt God haer hoop' daer henē/
 Derstroot se/ plaecht se/mozselt se de beenen/
 Versmaets' als vzeck. Dus blijkt dat slimme pa'en
 In't endt verra'en.

6.

Ach quam de tijdt dat in dit swaer gequel 6
 De Heer met hulp upt Sion eens genaecte/
 En 'thepligh volck upt slaverny geraecte:

Dat

Dat waer een vzeuchd en eendwigh herten-wel
Dooz Isracl.

Den liij. Psalm.

1.

1 **G**odt/dien't noyt seyl'd' aen macht off stercht/
 Verschaff my hulp / en richt rechtveerdigh. Ont-
 2 sang mijn be'e / en achtse waerdigh Dat ghy aen-
 3 dachtigh op haer mercht. Want vzeemde maken
 hun party; En trotse / die na Godt niet geven/
 Staen / bloedt-begeerigh / na mijn leven: En noch is
 Godt met hulpe by.

2.

4 Hy stut mijn ziel. tberaemde quaedt
 Sal hy op 'svpandt & hoofdt vergelden,
 O soo! verstoortse die my quelden/
 En toont uw' trouw dooz klare daedt.
 5 Soo salder hepligh offer schien
 Uw' naem ter eer / die mijne doegen/
 6 (Hulp-ryck in noodt) spijt menschen-poogen/
 Haer lust doet aen mijn vbandt sien.

Den 10. Psalm.

1.

Geff dooren/Godt/tot mijne reden. Verschuyt op 1
 niet vooz mijne beden. Hoozt / en verhooztme. 2
 want vol klagen En nare onrust is mijn hert/
 Terwyl mijn vpandt my behert / En dooz sijn 3
 stemme doet vert sagen.

2.

Sijn acuschijn dreyghyt. schelmisch is sijn paogen.
 Hy smeedt een hatelijcke logen
 Om my/ onschuldigh / te bekladden. 4
 Sijn toorn heeft ernst. dies 'thert my beest
 Tot in sijn diepste / en vooz sich heeft
 Des doodts ver schrikelijcke schadden.

3.

De ziel / bestolpt met grouwel-vlagen/
 Dringt mijne tong aldus te klagen:
 O! had ick snelle duyven-schachten/
 Ick vloogh ver heen/ en socht een ste'e 6
 Om hier off daer in stuit' en vze'e 7
 Op bergh off heyde te vernachten.

4.

Gelijck de windt dooz storm gedreven/
 Soo sal de vrees my aendzift geben
 Om 'tover-hangend quaedt t'ontbluchten.
 Derwert de tongen vol venijn 9
 Die steeds (mijn oogh sal tynge zijn)
 Met onheyls zaedt de stadt bevruchten:

10 Met rooff/ met twist/ met list/ met loegen/
 Met nacht en dagh na quaedt te poogen
 En in godtloosheydt te verduren/
 Gelijk by oorlooghs-tijdt de wacht
 Al' d'uren van den langen nacht
 Geduldigh aff-staet op de muren.

11 Daer dampyt een stagen boosheydts nevel;
 Al slimheydt/ leet/ bedroch en wrevel
 Dat draeft en spoocht door straet' en stegen.
 12 Waer't naeckte byandt die't my de'e/
 'tWaer my soo vreemdt niet dat ick le'e/
 En 'tonrecht sou my munder wegen.

13 Had sulck sich tegen my verheven
 Die d'haet in't boozhoofd' droegh geschreven/
 Wat noodt? 'khad my sijn oogh ont scholen:
 Maer nu zyt ghy't/ mijn staet-geoot/
 Mijn mede-raedt/ dien ick ont sloot
 Al wat in 'therte was verholen:

14 Die my verfelde/ stuerde/ leerde/
 Die met my in Godts hups verkeerde.
 Staegh in den drang aen mijne zijde.
 15 Ach Godt/ de boosheydt is te groot.
 O! dat een onberwachte doot
 Den sulcken 'slebens draedt aff-snijde.

9.
 Onepndelijcke ramp verdelgse/
 De aerd' ontsluit haer/ en verswelgse
 Al levend in haer diepste gronden/
 Ter hatelijcker duysternis
 Daer endt noch weder-keeren is/
 Tot loon der al-te-grooten sonden.

10.
 Der sonden/ die sy gierigh plegen/
 Die hare wooning/ hare wegen/

Haer hert en all heeft ingenomen.
 Hiertusschen send ick myne stem
 Tot Godewaerts. tgebedt heeft klem
 En sal met hulpe neder komen.

11.

Des morgens vroegh/ hoogh op den dage/
 Des avants laet/ sal ick met klage
 Demoedich vooz mijn Godt verschijnen/
 En dooz het nopen van de sinert
 Het alderbinnenst van mijn hert
 Tot ernstelijcke bede pynen.

12.

Godt sal gehooz ter klachte geven
 En midt in't oorlooghs-woel mijn leven
 Ten vareloosen vrede brengen.
 Want siet een groote we'erpary/
 Trots op haer tal/ sweeft heen om my/
 Begeerigh om mijn bloedt te plengen.

13.

Godt/ eeuw'lyck op sijn throon geseten/
 Hoozt wat de menschen hun vermeten
 En doet haer flux den hoomoedt sincken.
 Waer toe de strass lang opgeschoyt
 Met haer daer't noyt me'e anders wordt?
 Die langhs hoe meer in't quaedt versincken?

14.

Die/ van Gods vrees in't herte ledigh/
 Aen Godts beminde (stil en vredigh)
 Wooydt-gierigh hare handen steken:
 Die/ upterlyck (dooz schoonen schijn)
 Verbergend' hares herts senijn/
 Verbondt en redt godlooss'lyck vzeken.

15.

De butter-gladde tong biedt vrede/
 Maer 'thert/ oneenigh met de rede/
 Staet ree om oorloogh aen te vaerden:
 Haer wooydtjens/ mildt en oly-sacht/

Zijn

Sijn soet in't oor/ maer hebben kraeyt
En gaen in't hert als bloote swaerden.

16.

- 22 Wat is/ off naeckit : in allen noode
Vertroutwt u selfs en 'tuw' aen Gode.
Hy sal u gunstelijck ombaten
Met innerlijcke sozgh en blijft
En 'tzams hert dat vele lydt/
Niet eeuwelijck onseker laten.

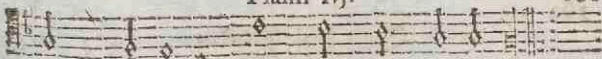
17.

- 23 Maer haer die willens van u dwalen
Sult ghy ten duyst' ren kuyl doen dalen.
Geen bloedt-gier / met bedroch doozkropen/
Die 'fleven dat nature geest
En Godt verhengt/ten halven leeft :
Maer ick/ mijn Godt/ blijff op u hopen.

Den lvj. Psalm.

I.

1 **E**ber in dy mijns/ ach Godt. want daer is een
Die / al den dagh met oorlogh op de been / En/
2 bloedts- gesint/ my gants wil r'onder tre'en. **W**ord
levend opgezeten/ Ja/ my aen my van 'thert met
3 njdt dooz- beten/ Deel- sijn bestre'en. **P**ochtans/ o
hoogh- geseten / Met stage vrees / dooz pers des
rampes

ramps/ besmeten/ Blijft ghy mijn toeverlaet.

Gods woozt mijn roē. op God/ ² 'tzy hoe' t my gaet/ 4

Vertrou ick vast. wech koude vrees. wat quaedt

Kan 't nietigh vleysch daer God de sozgh aenbaet?

Hiertusschen t' allen tijden 5

Moet mijn gespreck den hoon haers lasters lyden.

Haer heel gedacht verspitst sich t' mijnen lyden.

Op ratten t' saem/ doch soecken 't licht te mijden/

En slaen mijn stappen ga. 6

Haer nijdighe ooghe loertm' alleenthalven na/

Graegh t' mijner doodt; En droemt sich noch gena' 7

Van soo een soud. Heen/ God/ uw' toorn versta

En koomse plotslijck vellen

Die elcken stap van mijne vlucht gaen tellen. 8

Diep in uw' hert als in een vleysch wil stellen

Mijn tranen/ die als tungen van mijn quellen/

In heugens bladen staen.

Als ick mijn stem tot Godt met klacht laet gaen/ 9

Snel-vluchtens noodt komt mijn partijen aen

Ick weet/ (want dies is helder blijck gedaen) 10

'k Ben Gods/ en Godt is mijne.

Godt stoff mijns lofs. de gantsche eer is sijne

Dan dit en all's. 'tzy in wat noodt off pijn/ 11

Ick sta op Godt. Wech angstelijck gequijne:

Een mensch/ wat kan die my?

't Belooft loff/ mijn Godt/ betael ick dy. 12

Dooz u/ dooz u is mi mijn ziele vry/ 13

Dry van der doodt/ gedreyghet van weer-party/

En vooz 'tgebaerlijck sieven

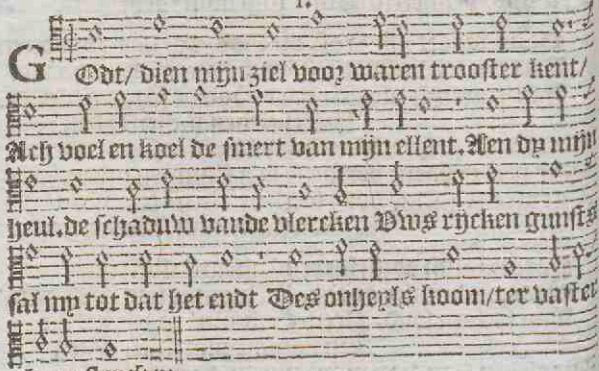
Mijn boedt behoedt. dies ick my sal begeben

Om na de deuchd eenparighlijck te streven

Dooz u aenschijn en 'toogh van al die leven

Dan ver en by.

Den lvij. Psalm.

1. **G** **o**dt/ dien mijn ziel voo? waren trooster kent/
 Ach voel en koel de smert van mijn ellent. Men dy mijn
 heul. de schaduw vande vlercken Dws rjcken gunst
 sal my tot dat het endt Des onheyls koom/ter vasten
 hope stercken.

2. Ten hooghsten **G**odt/^{2.} ten **G**odt die mijn bestaen
 Goedt ende geeft/ sal mijne stemme gaen;
 3. En hy sal troost/troost upt den hemel senden
 Mijn ziel tot heyl; en haer die om my staen/
 Verfludts-gefont/niet smaet en schand dooz-schende.

3. **O** soeten troost die 'tdoebigh herte raecht
 Als't in sijn noot **G**ods trou en waerheyt smaecht/
 En 'twisse blyck van sijn barmhertigheden
 Bevindlyck daelt; waar dooz de geest vermaecht
 In hoop' sich stijft dooz klaerd're hopens reden!

4. 'k'Woon by een volck van wyeeden leeuwen-aert/
 Wiens tand' eē pyl/wiens tong snijt als eē swaert/
 Een volck/verhit op sijn verkozen booshepdt.
 5. Verheff by hoogh/ o **G**odt en strael op aerdt
 Dws glorijs glans/ tot schrick der goddelooshepdt.

5. **S**y hebben my een voeten-net gesprepdt
 (Dies' thert my kromp) en/wol bedrieghlykheyt/
 Een

Een kuypl om-heen gedolven/ my ten hinder:
 Doch vallen selfs in't gat voor my bereydt/
 Soo bindt in't endt de boosheydt haren vinder.

6.

Lof-veerdigh/ God/ lof-veerdigh/ God mijn Heer/ 7
 Staet mijn gemoedt. Wel op mijn tempel-eer/ 8
 Mijn Psalter-luyt/ mijn soet-gegalinde snaren:
 Broegh sal ick op/ en volcken na en veer 9
 Den loff uws naems met spracck en sang verklaten.

7.

Sulck loff heeft re'en. Want uwe goedicheydt/ 10
 In enckel trouw en waerhepdt vast gelept/
 Hepcht Hemel-hooghy ver boven alle wolcken.
 Dat dan de glans uws glozys/ uytgebreydt/ 11
 Sich hooghy verheff en strael op alle volcken.

Den lviij. Psalm.

1.

G 1
 Hy die daer sit om recht te spreken En voert
 den naem en hebt den schijn Van in Godts plaets
 de geen te zijn Die tgoede loonen/ tquade wreken:
 Seght menschen kind'ren / macher dan Niet
 een rechtvaerdigh vrouws van?

2.

Han noch uw' hert sich niet versaden 2
 Met stadigh ongerechtiche'en/
 Uw' naesten ten verderff/ te sine'en?
 Ja uw' ver soepelijcke daden

A ij

Met

Met vroomſhepds ſchijn te pronck doen ſtaen/
En vooz rechtvaerdigh heen te gaen?

3.
3 Wat raedt? Dus ſtatet met den boofen/
Verkeert en ſlim is ſijn bedziſſ/
En waſt in't quaedt van 'smoeder's lijff/
O! daer 'tberkeerd' eens is gekoſen/
Al boofſhepdt wat in 'therte broept/
Al leugen wat ten mond upt bloept.

4.
4 Dooz-gifticht zijns in all' haer weſen/
Dooſſ tot al 'tgeen ten goede lepdt/
Als d' adder/ die (gelijckmen ſept)
'tDooz ſtoppend' / haer dooz 't mommel-leſen
5 Van die wijs in't beſweer-rijm gaet
Bedwelmen noch ontgiften laet.

5.
6 Verbreecck eens/ Godt/ de ſelle tanden
Van dit wreedt-aerdigh Leeuws-gebzoedt/
7 Op datſe/ recht als 'twater doet/
Verbloepen/ ſmeltend' in haer ſchanden.
En als een pijl breekt in den ſchoot
Sy alle kracht haer's opſet's doodt.

6.
8 Ghy moets' / als walgelijcke ſlecken/
Verſmelten doen met ziel en lijff;
Oſſ/ als de miſ-dracht van een wijff/
Met dichte dupſternis bedecken/
Ontreckend' eeuw'lijck haer geſicht,
'tDerheugelijcke Sonnen-licht.

7.
9 Gelijck/ op't beſte van haer groepſel/
De menſch en teere dooznen-ſpruyp
Dooz ſtozm verwelck/ en ſterft ſoo upt
Eer ſp de vrucht ſiet van haer bloepſel:
Soo valt Godt's roozn hun op de le'en
En ruckts' op 'slebens drempeel heen.

8.

De wome/ dooz' t rechtbaerdigh wzeken
 Verheught in 't diepste van 't gemoedt/
 Sal sijne boet' in 'sboosen bloedt
 Gaen ba'en. Dies and' re sullen spreken:
 Soo werck soo loon. Nu blycketet wis
 Dat Godt op aerden richter is.

16

11

9.

Nu sietmen/ dat/ schoon menighwerben
 De wome veel verdrukking lijdt/
 Sijn denckde nochtans niet altydt
 Des wel-doens soete vzych sal derben;
 En dat de boos/ hoe hoogh hy styglt/
 Van Godt in 't endt sijn oordeel kryglt.

Den lix. Psalm.

1.

O Struck my/Godt/ den wzeeden klautwen Van 1
 die my vpyandtlyck benautwen/ Van't volck dat 2
 smaeck in boosheyt vindt/ Van mannen bloedts en
 moordts-gefindt/ Van die (ach siet!) my staen na 3
 tleben En/ vol geweldts/ sich t' samen geben/ Ja/
 schoon van alle misdaedt vpy/ Met ernst haer rusten 4
 tegens my.

Lij

Waeck

2.

5 Waeck op. ontmoet. wend uw' gedachten
(Ghy Jacobs Godt/ Heer der heyl-krachten)
Ter ſaech. Ontwaeck/ en dael met ſtraff
Op alle vreedende volcken aff.

O! ſluyt de deur van uw' genade
Dooz haer die/ taep en ſtrack in't quade/

6 Ten avondt toe de ſtadt omgaen
En dzoeff geluyt als honden ſlaen.

3.

7 Haer mondt/ val pdel ſuater-tieren/
Spreeckt enckel meſſen en rappieren.

8 Die (denckens) hoorrtet. Maer ghy/ Godt/
Sult haerder lachen/ en den ſpot

Met aller volcken dwaefheydt drijben.

9 Haer kracht/ die my licht ſou ontlijben/

10 Daer tegen ſtel ick Godt/ die goedt/
Mijn ſachend' eer verrijſen doet.

4.

Hy ſal my 'toogh aen die my haten
Met wrake-vreuchd verluſten laten.

11 O! doodtſe niet met ſnelle ſtraff

Op dat miſſchien' tgedenck daer aff

Piet ſterff in 'therte vanden Nijnen:

Maer toon uw' kracht/ en laetſe quijnen

(Heer/onſe ſchilt) in dzoeff gedwael/

Dat haer den pd'len hoomoedt dael.

5.

12 Wat zijn haer onbeſnoepde monden?

Niet dan herbergen van de ſonden.

O! dat den hoomoedt haer verſtrick

En 'twalſche hert aen meyneedt ſtick.

13 Laet haer/ in heeten toon verſnieten/

Verquijnen gaen. ſoo maghmen weten

Dat Godt en Jacobs' ſcepter heeft

En 'taerdt-rijck dooz een Heere leeft.

6.

14 Doodt ſalf/ als hond' / om bzoadt doen gieren

En/ onberſaedt de ſtadt om-ſwieren

15

Ten aboundt toe. des mozzren ſp.

Maer ick/ mijn Godt/ van ellendt vry.

16

Sal ſang en tael ter loff-ſpraeck keeren

17

En vzoegh uw' kracht en goetthepdt eeren.

In noodt waert ghy mijn ſterckt/ mijn wijck/

Mijn eer/ mijn Godt/ genaden-rijck.

Den lx. Pſalm.

1.

Godt / die ons / ſcheurend' / hebt verbert / Keer 1
 we'er tot ons 't verbittert hert. De aerdt hebt 2
 ghy door daber-sneet Van een geſue'en. ach! heylt
 haer reet. Want / ſiet/ ſp wanckt. Ghy hebt by dien 3
 uw' volck een droevigh ding doen ſien/ Een droeſſem-
 kelck ons drancck doen weſen/ Dan/ noch getrooſticht 4
 die u vzeſen.

2.

Dien hebt ghy een banier gericht/
 Op dat door't ſien van waerheydts licht
 Het hert hun waſſ' en labing wind?
 Ont ſlaeſt ſe/ Heer / die ghy bemint.
 Verhoor/ en bzing ten goeden ſtandt
 Door kracht van uwe rechterhandt.

5

L iij

De

6 De be'e heeft sne'e. Godt sprack een reden
By 'twaer-pandt sijner heplicheden.

3.
Hy sprack: (des ven ick bly) Ick sal
't Heel Sichems landt en Suchots dal
Gaen deplen en u meten toe
Met onbekrompen meters-roe.

7 'k Heb Gilhad en Manass' in macht:
Ephrim/ mijns hoofds verkozen kracht:

8 Jehuda sal mijn Wet voor-lesen:
En Moab moet mijn wasch-pot wesen:

4.
'k Acht Edom voor mijn voete-wisch:

Du jupgh (terwijl der reden is)

Jupgh over my/ o Philistijn.

9 Wel aen / wie wil mijn leyder zijn

Ter vaster Stadt/ tot Edom toe?

10 Zijt ghy't niet/ Godt / die/ onser moe/

Verbreemden/ en / als in voortijde/

Voor aen ons hey? niet gingt ten strijde?

11 In noodt/ koom ons met hulpe by.

Wat's menschen troost? Bedriegery.

Dies gaenw' om kracht tot Godwaerts heen/

Die ons benauwers sal vertre'en.

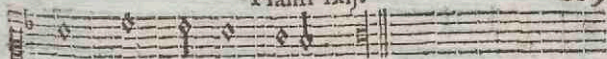
Den lxj. Psalm.

I.

1 Hooft mijn roepen / vaet mijn bidden / Godt

2 die midden In mijn hert-swing zijt de geen Daer
ick ('t zy upt welcken hoecken) Troost sal soecken.

Brens

Zyng mijn voet ten vasten steen,

^{2.} Want op u ten stercken toozen
upt verkozen 3

Tegen 's vyandts macht en konst/
Hoopt' ick opt. En sal u thoonen 4
Steedts bewoonen

Steunend' op u diepe gonst.

^{3.} Ghy/ Godt/ stemde t' mijnen wenschen,
En den menschen 5

Die u breesen schenckt gh' een erf,
Leugen sult ghy 'skonings jaren 6
En bewaren

Sijn geslacht-ry vooz versterff.

^{4.} Dat hem uwe gunst beadem/
Trouw om-vadem 7

En bewaer, op dat ick magh
't Loff uws naems met sang ontdekken/
En voltrecken 8

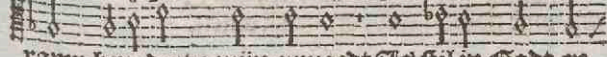
Mijn gelosten dagh aen dagh.

Den lxij. Psalm.

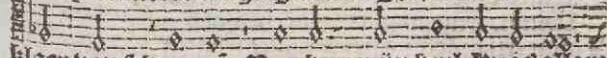
^{1.}

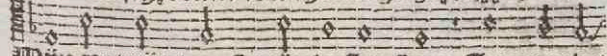
Zp hoe de wer'lt / op my verwoedt / Met 1

ramp benadert : mijn gemoedt Is stil in Godt en

klac van schoonē. Van hem mijn hepl. Hy is alleen 2

Mijn aer/mijn troost/mijn vasten steen: Ten grooten

2 u val

val sal ick noyt komen.

- 3 Hoe lang beloertgh' een eenigh man?
 Daer doch de straff/ niet verre van
 Niet verre van elck van u allen/
 Op't onboorsienste tressen sal/
 Ghelijck een muer die neyght ten val/
 Met lossen boff in't endt moet vallen.
- 4 Soo saltter gaen. En middeltijdt
 Strecht al haer raedt-slaggh/ al haer vlyt
 Den top sijns hoochepdts te verlagen.
 Sta by verkeerde leugen-kunst:
 De mondt heeft zegen/ liefd' en gunst/
 Maer 'thert/ vol bloecks/ wenscht ramp en plagen.
- 5 Wat noodt/ mijn ziel? weest ghy maer stil.
 Beperekt in Godt uw' wensch en wil.
 Van hem verwacht ick wissen zegen.
- 6 In Godt (dies wanch ick minnermeer)
 7 Is all' mijn vasthepdt/ heyl/en eer/
 Hulp/ sterckhepdt/ roem/ en hoop gelegen.
- 8 Daerom o menschen wie ghy zyt/
 Hoopt op hem/ nu en t'aller tijdt:
 Gewis/ uw' hoop' en sal niet dwalen.
 Booz hem/ in allen noodt en sinert/
 Siet upt het diepste van uw' hert:
 Op/ onse hoop/ sal troost-rjck dalen.
- 9 Maer wat zijn menschen kind'ren doch?
 Windt/ leugen/ ydelhepdt/ bedroch.
 Lust u een proeff: Neemt iupste schalen;
 Aen d' een zy' zy' de Mensch gelept/
 Aen d' ander zy' de Ydelhepdt:
 Doch sal het laest' het eerst' op-halen.

7.
 Verlaet u niet op handt-geweldt 10
 Off roobelijck-verkregen geldt.
 Een roock is't endt van dwaes bedrjffen.
 Komt ongesocht u rijckdom a'u/
 Soo maechter u geen afgodt van:
 'Hert moet niet 's Gifts/maer 's Gebers blijven.

8.
 Godt heeft eenmael een treffelijck woordt 11
 (Wel meer dan eens van my gehoort)
 Geuyt't tot troost van sijn benindden:
 Dat hy't/ en niemant anders/ is
 Daer kracht/ ten troost en laeffenis/
 In allen noodt by is te vinden.

9.
 Soo is't. ghy/ Heere/ zijt de geen 12
 Die rijck is in barmhertiche'en/
 Die 's Menschen doen schat na sijn waerde/
 En peder loon na werck beschaft/
 Den goeden eert/ den quaden straft/
 Een billijck heerscher opter aerde.

Den Ixiiij. Psalm.

1.

G

Op / Godt / mijn Godt. vzoegh soeck ick dy. 11

Da u doost ziel en lichaem bepde Op doxt' en water-
 loose hepde. Daer ick't verdziet eens ballings ip

Woud't ghy my in u huys weer geben Te sien u
 heer.

3 heerlijkhejdt en kracht! Te nemen op u goedthejdt
acht! Die soeter is dan't soete leven!

4 Dan soud' ick u hier op der aerdt
Soo lang mijn leven dujzt lof-spreken
Mijn handen soud ick dan opsteken
In uwien naem ten Hemelwaert,
5 Mijn ziel sou/ als met vette spijse
En enckel merck/ dan zijn verzaet/
Mijn lippen souden sonder maect
En sonder epnd u eer bewijzen.

6 Doch als ick waeck op't bedt/soo treckt
Mijn ziel 'rgedacht tot u na boven,
7 Op u/ mijn hulp, dien ick sal loben
Met uwer vleug'len schijn bedeckt,
8 'tHert kleest aen u die my bewaerde
En hebt met stercker handt geschoozt,
9 'tDolck dat mijn hepl na 'therte boozt
Moet haest van hier ter dieper aerde.

10 Het swaerdt haer epndt/ de knijl haer deel.
11 Doch 'skonings hert sal vrechd ontfangen/
En prijs all' die aen Godt recht hangen/
Maer 'tleugen-hol verstant al heel.

Den lxiij. Psalm.

1 Hoor/ Godt/ mijn stem en klaeghlijck spreken/
Besoogh mijns levens veplichejdt. Twijl vbandt-
schrick

schric om't herte leyt. Derbergh my vooz'tberradigh 2

steken Dan booser treken:

2.
 Dooz'twoen van die sich'tquaedt niet schzoomen
 Wiens tong is als een swaerd't gewet't. 3
 Wiens bitter woordt/ ten scheut geset/ 4
 Gelyck een blinde pyl den vromen
 Dreygh't toe te komen.

3.
 Dan wil tot daedt; en sonder grouwen/
 Dooz' boose tael gestijft in sondt. 5
 Dan strick en net gaet haren mondt/
 En seggen/ laets' ons heymlijck houwen:
 Wie sal't aenschouwen?

4.
 Sp graben diep na boose bonden;
 Haer hert in list-gedicht volmaeckt/
 Heeft schalckshedydts diepsten grondt beraeckt:
 Maer schielijck komt haer/ midt in sonden/
 Gods pyl dooz'-wonden.

5.
 Daer leggen sy ter ne'er geslagen.
 Haer eygen tong is tegens haer. 8
 En wiese siet getrest van haer 9
 Ontrecht sich. En'tgesicht der plagen
 Doet elck vert sagen.

6.
 Want elck aenschout dit opgetogen/
 En merckt het werck van d'opper-Heer/ 10
 Hy meldt het tot sijn lof en eer/ 11
 En woordt om naerder te beoogen
 Gods doen bewogen.

7.
 De vrome die dit werck aenschouwen/
 Zyn in Godt vrolijck en verheught;

In Godt/ handthaber van de dencht/
 En sullen op hem in benouwen
 Met roem vertrouwen.

Den lxxv. Psalm.

I.

1. **I** Stillen aendacht der gemoeden **K**rijght ghy/
 Heer / op **S**yon loff / En die belosten op sich loeden
 2. **D**oen daer haer hert-schuldt off. **G**hy geeft gehoo?
 op hare beden. **D**ies sich tot u begeest / **M**et upt-het-
 hert-gebloepde reden / **M**i watter adem heeft.

2.

3. 't **I**s waer / ons voo?-bedreuen daden /
 Ons leven / bzoos en boos /
 Maecht ons schier bastert van genaden /
 En 't bidden vruchteloos ;
 Uw' straff lept ons swaer op de leden :
 Ach ! woudt / ach ! woudt ghy / Heer /
 Den stanck van onse sandicheden
 Doort's niet gedencken meer.

3.

4. **T**er goeder up? zijn die gebozen
 Die ghy / upt repne min /
 Tot mede-waonders hebt verkozen /
 En ruynt's' uw' salen in :
Dus Tempels hoogh-gewijdde salen /
 Daer 't hert sijn laeffenis

uyt 'theylighdom uws Hups komt halen
En noyt arm-moedigh is.

4.
Geeff gunstig' oozent' onser klachte/
Onspreeck' lijk-goede Godt: 5
Een Godt/ daer wy/ en elck/ van wachten
Ons heyl en lebens lot:
Een Godt/ daer 't al (hoe ver verschep'en)
Sijn oogh en hoop' op heeft:
Een Godt/ die bergen en valepen 6
Haer vaste stede geeft:

5.
Een Godt/ die/ nergens in on-machtigh/
't Geweldt der winden leght/ 7
En/ 't woedigh zee-gebruyfch te krachtigh/
Der baren rugge slecht 't:
Een Godt/ die krijghsche moordt-rumoren/
Wanneer ghy maer en wilt
En d' herten komt ten bzyde roeren/
Haest bzyngen kondt in stilt'.

6.
Die 's uwerelts uysterst' endt bewoonen/ 8
Ontsetten in't gemoedt
Wanneer uwr' macht sich komt vertoonen
Dooz teyckens die ghy doet:
Wanneer se d' Hemel hoozen kraken/
En sien de heel natuyz
(Doch sonder in den brandt te raken)
Kontsom hun in een duyz.

7.
Gelyck ghy alles doet verschycken/
Wanneer ghy macht bewyft/
Doo komt ghy alles we'er verquicken/
't Zy 'tdagh-licht daelt off rijst.
Het landt/ dat dozstigh is na regen/
Wordt mildt van u besocht/
En krijght den lang-verhoopten zegen
Dooz 't groepbaer wolcken-wacht.

8.

De tragen acker/heel beroolijckt
 Dooz hit wort bet van klupt/
 En dooz het hemel-nat verbzoolijckt
 Geeft rijcklijck vruchten upt.
 Dooz u is t/Heer/wiens milde ader
 De rupme volhepdt heeft.
 Ghy zijt de ober-goede Vader
 Die groey en dijding geeft.

10 Ghy zijt het die/dooz verschen douwe/
 Ter tijdt als alles slaept/
 't Gegeven leven doet behouwen
 En d'acker-boo2 dooz-zaept:
 11 Die't Jaer met volle vruchten-vrachten/
 Met alles goedts bekroont/
 En d'ackerman syn moept en wachten
 Met rijcke inkoomst loont.

10.

Al waer ghy komt/komt zegen mede/
 Daer wordt het alles bly'.
 Wel-groepenthepdt en Vzuchtbaerheden
 Gaen stadigh aen u zp'.
 12 Sels de woestijn en dorre hepden
 Laet ghy niet ongelaest:
 De heubels hebben krupdt/ter wepden/
 En zyn met groent' begaest:

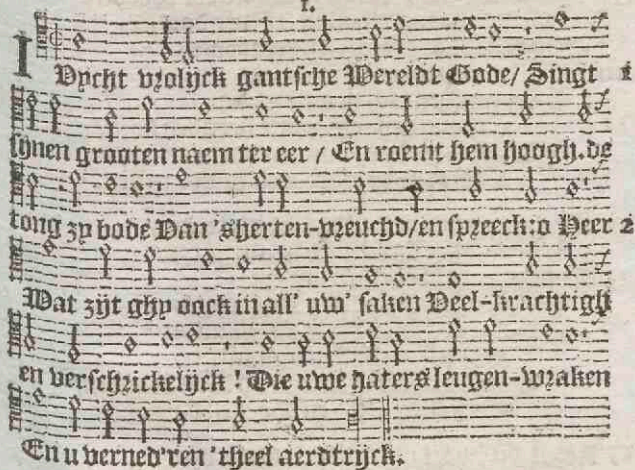
11.

13 De schapen gaen met groote hoopen
 Ten groenen beemdewaert/
 Het veldt staet dicht met vrucht beloopden;
 Het koozn is schoon-geaart:
 Dit doet den Bouman 'therte spzingen/
 En met een luchten sin
 Sontijds een vzoelijck liedtjen singen:
 Want rupint bzengt vzenchden in.

Den Ixviij. Psalm.

177

1.

Dicht volijck gantsche Wereldt Gode/ Singt 1
 Sinen grooten naem ter eer / En roent hem hoogh, de
 tong zo bode Van 'sherten-vreuchd/en spreek: o Heer 2
 Wat zyt ghy oock in all' uw' saken Deel-swachtigh
 en verschrickelijck ! Die uwe haters leugen-wzaken
 En u verned'ren 'theel aerdtrijck.

2.

t Heel aerdtrijck dat voor u sal bukken 3
 En singen uwen naem ten loff.
 Gaet heen/ en laet u oogen tuppen 4
 Van Godes doen, daer's lovens stoff.
 Sijn wercken doen de menschen schricken
 De zee heeft hy tot landt gemaect/
 Soo dat sijn volck (soo kon hy't schicken) 5
 Is droogevoets dooz 'tvocht geraecht.

3.

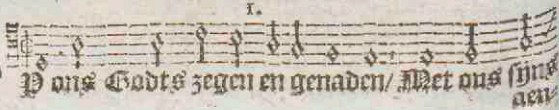
t Gesheugh verheught ons, 't hoogh vermogen 6
 Sins scepters duert in eendwiche'en.
 En op de volcken sien sijn oogen
 Om allen muyt-kop neer te tre'en
 Wilt onsen Heer dan loff-spraeck gebent/ 7
 Ghy volcken/ met een hoorb're stem.
 Hy recht der ziel' het lieve leven. 8
 Dat wy niet strupck' len is dooz hem.

- 9 ^{4.} 'tJa waer/ ghy/ Godt/ hebt ons ter proebers
(Gelijck de werck-man 't silver doet)
Gebracht dooz veelderley bedroeven/
10 Bestrieken laten onsen voet/
Benauwen laten onse lenden
11 Een mensch ons hooft berijden doen/
Doch ons/ dooz vuyz en bocht ten enden
Gebracht in't soet-bedauwde groen.
12 ^{5.} Wech was de noodt, dies sal ick treden/
Brand-offer-veerdigh/ in uw' huys/
13 Tot quijting der belofte-reden
Die ick u sprack in tijdt van krups.
14 Vol-merchd' en vette offerhanden
Sal ick u schaffen op't altaer/
Den kam soet-geurigh op doen branden/
En stellen Off' en Bocken daer.
15 ^{6.} Komt by/hoozt my/ all' die Godt vreesen.
Ick sal u upten wat al goets
Godt aen mijn ziele heeft bewesen.
16 Ick riep/ hy hoorde. En ick/ vol moedts/
Liet mijne tong sijn eer verhoogen.
17 O! waer sich 'thert bewust van pet/
Mijn be'e sou' niets by Godt vermogen:
Want Godt verhoort den boosen niet.
18 ^{7.} Nu hebben wi slijck mijne beden/
Nu heeft mijn stem by Gode kracht.
Loff hem/ die/ my vol goedicheden/
Mijn bidden niet en heeft veracht.

Den lxxvj. Psalm.

1.

1 O

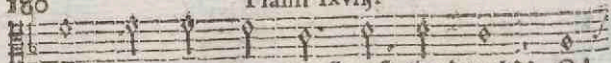
ons Godts zegen en genaden/ Met ons sijn
aen

aenschijns lieve licht / Dat kennis van sijn heyl en 2
 paden Op aerden strael in elcks gesicht. Alle 3
 volcken moeten D met loff begroeten / D / Godt; 4
 en verblijdt Sich in u ver seesten / Want ghy minst' en
 meesten Trou en billijck zyt.

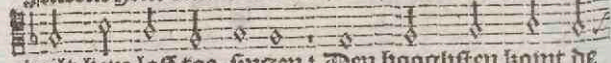
D / Godt / looff elck. en looff ter degen. 5
 Door u Dzengt d'aerd' haer vzeucht her-voorz. 6
 Godt / onse Godt / send' ons sijn zegen 7
 En sijne vzees' al 'taerdt-ryck door.

Den lxxvij. Psalm.

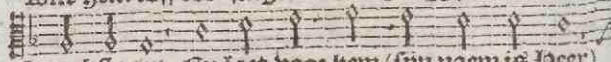
Godt rijf : en die hem vpadt sijn Verstupven 1
 flux vvoor sijn aenschijn / Als roock vvoor windt ge- 2
 dreven. Gelyck het wasch versmelt vvoor 'twuyr /
 Soo hebbens' oock vvoor Godt geen duy? Al die on-
 godlijck leven. Maer vzeuchd / ja ober-volle vzeuchd' 3
 Ma ij Daecht'

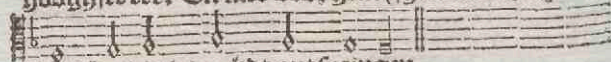
Maecht hem van Godt die streeft ter deuchd'. O!

4 wilt hem lofs toe-singen: Den hooghsten komt de

hooghste eer. En laet vooz hem (sijn naem is Heer)

Dw' hert in vzeuchdt ont springen.

2.

5 Godts hepligh oogh stract na bene' en

Dan sijnen stoel der hepliche' en

En siet op Weeuw' en Weesen/

Dien hy een Man en Vader is.

6 Het eensaem paer vol dzoeffenis

Doet hy geslacht-rijck wesen.

Hy is't die upt de boepen leydt/

De Duyters plaeght met dozricheydt/

Doet lij'en en verblij'en.

7 'tBleek/ doe ghy/ Godt/ op woester aerdt

Dw' volck soo trouwen leyder waert/

En bracht' upt slavernijen.

3.

8 Met schrick uws Godijckheydts bevak

Gaff d'aerd een dzeem/ den Hemel nat/

En Sina moest bewegen

Vooz u/ o Godt Israels Godt/

9 Die aff-daeld' op uw' eppen lot

Met weldaedt-rijcken regen:

Dies'tlandt/ (dooz ramp als aff-gemat)

Beboch't/ verquicking heeft gehad;

10 Soo dat uw' liebe hoopen

Daer in ter wooning zijn verspreydt.

O Godt/ uw' gunst en goedicheydt.

Staet oock den armen open.

4.
 Doch gaff de Heerē rijke stoff
 Tot blijde maer' en breedten loff
 In teerer Maechden keelen:
 De Dorsten moesten opter loop/
 (Hoe tal-rijck) en een swacken hoop
 Sing 'trijcke uyt-schat deelen.

11

12

O! teed're schaer/ die binnen-dack
 In stilhepdt leeft/ al zijt ghy swack
 En moet in d' asch verloomen/
 Ont-ponckt en vuyl: noch hebt ghy kang;
 Dws schoonhepdt's goudt-gelijcken glang
 Sal klaer te voorschijn komen.

13

5.
 Als dese Koning-vlucht geschach
 Doe was het datmen Sion sagh/
 Als snee op Salmon/ blincken.
 Godts Bergh wijckt die van Basan niet/
 Hoewel men hem veel-bochtigh siet
 En synen loff hoozt klincken.

14

15

Gebochte bergen/ hoe soo prazt?
 Men Sion heeft Godt lust gehadt/
 En salder eeuwlijck woonen:
 Die Godt/ wiens stercke ruyterij
 Ontelbaer is/ en blijft hem by
 Op Sinaes hepl'ge thronen.

16

17

6.

Ghy/ Heer/ gestegen inder hooght/
 Hebt de gebangenis verhooght
 En selfs geboert gebangen.
 Ghy sand den menschen gaben keer/
 Selfs den we'erspannigen wel eer/
 Om woonst by hun t'ontfangen.

18

19

Laff heb de Heer/ die wijckt en keert/
 Verdruckt en rucht uyt tgeen ons deert/
 Sterck t'onsen hepl' genegen/
 De Heer/ die wytkomst geeft in noodt.

20

Selvs op den oever van de doodt/
En nergens laet verlegen.

- 7.
- 21 Soo sacht Gods handt den goeden staect/
Soo streng den quaden die hem haect.
Den hooft sal huse bzecken
Die sond-taey zyn. O' troost-rijck woordt
uyt Goddelijcken mondt gehoozt
Tot ware liefdes teecken!
- Du rustt (sprack hy) van herten-wee.
22 Sal u uyt ellendts diepe zee/
uyt Basans boepen trecken/
23 En uwes vbandts snoode bloedt
(Een meeldigh badt vooz uwen voet)
Uw' handen laten lecken.

- 8.
- 24 Soo woordt soo daedt. Dies loegh mijn geest
In't aensien van u zege-feeft/
Uw' feeft/ mijn Godt en koning.
25 't Gesang ging vooz/ 't gespel quam naer/
Mids in't gebom der maeghden-schaer/
Na Godts gewijde wooning.
26 Looft Godt/ (soo luden 'tsoet gesang)
In hoozens grage menschen-drang/
Al' dieder zyt gesproten
27 uyt Is' rel. Benjamin quam by
Die dooz ontfangen heer schapp
Dan't kleyne quam ten grooten.

- 9.
- 28 Oock Judaes Dorsten (sterckt' en steen
Der Ab'ramiten) en met een
Die Zabulon beheeren
En Naphtalim. Uw' Godt uw' kracht.
Du doet ons 'tgeen ghy hebt gewracht/
O Godt in kracht vermeerren.
29 Dan salmen menigh Koningh sien
Die u geschenck sal komen bien

Op Salems heyl'ge bloeren.
 Laet domme woestaerts/ trots van moedt/
 Op kranck geweer en 't pd'le Goedt/
 Dw' straff' het herte roeren.

10.

Soo gingt. het volck ten oorloogh graegh
 Heeft hy verstroyt. Ontfack upt plaegh:

Men sal d' Egyptsche Heeren 31

En 'tver-gelegen Moozen-landt

Met gaess-gereede volle handt

Tot Gode sich sien keeren.

Ghy aerdt'sche Kijcken singt den Heer/ 32

Die boven alle Heem'len veer

Van oudts al is getogen.

Wemmerckt syn krachtigh stem-geluyt. 33

In Is' rel blinckt syn hooghepdt upt/ 34

De lucht spzeecht syn vermogen.

11.

Ver schrick' lijk zijt ghy om end' om/

Maer meest/ Heer/ in u heylighdom: 35

Daer sraelt een Godlijck vreesen/

't Is' Is' rels Godt die krachtigh werckt

En schaft den synen kracht en sterckt:

Gepresen moet hy wesen.

Den Ixix. Psalm.

1.

Hulp/ hulp/ ach Godt. 'kbegin in mijn ellendt/ 1

Als in den slyck eens diepen bloedts te smacken/ 2

(Een Mensch gelijk/ die synen doot moet drincken)

M iij

Gemat't

3 Gemat't en heesch van roepen sonder endt, 'tGe-
 4 sicht laet plicht/terwijl ick duren blijff In hoop' op
 Godt, want die my t' onrecht haten/ Veel meer dan
 'thayz des hoofds/zijn my op't lijff. Daer moedt wil
 heersch en magh geen onschult baten.

5 Off ick/o Godt/ in send off dwaesheddt leess
 6 Is u bekent, Ach Heere der heyl-krachten/
 Israels Godt/ heng niet dat die uws machten
 Mijn schand en ramp eē schaem-root aensicht geeff.
 7 Om u heb ick veel smaedthepdts uptgestaen:
 Dies schaet de wāg doorz schāds bewusth3 teekēt.
 8 Dan die my naest in goedt en bloedt bestaen
 Ben ick/ helas! een vzeemdeling gereekent.

9 De liefd' uws hups heest my verteert ten been,
 My treft de smaedt der gene/die u schenden,
 10 Ick ween en vast in dese mijn' ellenden/
 Maer 'tdijdt my laes tot spot van peder een.
 11 Ick nam een sack/een sack tot mijn gewaedt,
 12 'kWas haer een nar; elc mochtmer van sien kallen/
 Op straet' en poozt /met schamp'ren laster-pract/
 En by den dranck den sechers hoozen lallen.

13 Hiertusschen/Godt/ richt ick tot u mijn be'e:
 'tVerhooren staet aen uwe rijcke goetthepdt.
 Verhoor dan my die diep in ellendts bloedt lept/
 En geeff/ tot heyl/de trouw in't herte ste'e.

Ruckm' uyt den slijck/dat icker niet in kleeff/ 14
 Der haters handt onttoegen. Laet de stroomen 15
 Des diepen ramps daer ick nu midts in leeff
 Met vollen swalp my over 't hooft niet komen.

5.

Verhooz my/Heer/die soo veel-goedigh zijt. 16
 Heb acht op my. verbergh uw' gunstigh wesen 17
 Dijn dienaer niet/dooz-pynt met angstigh vreesen.
 O! siel. verhooz. genaeck my die veel ljd. 18
 Koen/red mijn ziel/ mijn we'erparty ten trots.
 Ghy weet mijn leet. En alle mijn vyanden 19
 Hebt ghy in't oogh. De yzang des bitt'ren spots 20
 Der slijt my 't hert in't na-gedenck der schanden.

6.

Ick was in angst/ en wacht' off pemandts hert
 Gevoelen had tot mede-druck in pijnen :
 Maer nee/niet ee. 'ksocht troost/doch kon geē vj'nen.
 Sp schaften gal en eek in dozstes smert. 21
 Des haer ten strick haer eppen tafel streck. 22
 Haer vze'e haer twist. haer vogen-licht zp dupster. 23
 Steeds wäck haer gäck. de hit uwz toozms bedeck 24
 En oberstozt/ en doob' all' haren lupster.

7.

Haer hups zp woest/haer hutten onbewoont 25
 Want sp (o smert!) verdruchten den verdruchten 26
 Dooz uwe handt/dien sp sijn wond opzuchten
 Dooz spot en smaet in ramp aen hem betoont.
 Met booshepdt zp haer booshepdt opgeklijft. 27
 Doyt moeten sp ten smaek uwz goethepds komen.
 uyt 'slebens boeck werd' haren naem gewischt
 En nimmermeer geschreven metten vromen.

8.

Ach! my is wee in ellendts diepen noodt: 29
 Dw' hepl en hulp moet my/ o Godt doen rijzen.
 Nu wel/ ick wil Godts naem met zang-dicht prjzen 30
 En maken hem dooz milde loff-spraeck groot.
 Dat sal den Heer behagelijcker zjn 31
 Dan Os off kalff versien met hoozn en klauwen.

32 **S**p sien't met lust/ die haten hoogen schijn (wē.
 En vzeuchden-vocht sal't godt-graegh hert bedau:

9.

O! die daer quijnt in vzeeshepdt's dichten nacht/
 wpt desen doodt sal noch uw' hert herleven.

33 **W**ant Godt staet ree den armen ooz te geven/
 En sijn geboepd' en sijn hem niet veracht.

34 **H**erd/ Hemel/ Zee/ en watmer inne vinct

35 **L**ooff Sions heyl; die Judaes ste' en sal bouwen

36 **S**ijn volck ten erff. en sals eick wie hem mint
 Hem en sijn zaedt ter wooning laten houwen.

Den lxx. Psalm.

1.

Y It u ter hulp. en laets' /o Godt/ Met schaemt te
 1 rugge sijn gedreven Die my quaedtwilligh staen na
 2 'tlevē. Groot hoon zp'tloon van haer gespot,
 3 vzeuchd' allen die u heyl najagen; Verhooght zp'
 4 Godt/ spzeeck steeds haer mondt / 'k Ben arm en
 5 swack: God/ koom ter stondt. Myn hulp en heyl/wilt
 6 niet vertragen.

Den lxxj. Psalm.

1.

O Du mijn hoop' noyt trest my schande / Red / 1
 Heer / en ruckmer uyt. Da billichhepdt's beslypt. 2
 Ter be'e sta' rooz / ter hulp u handen. Weest my een 3
 steen en stede Om vepligh toe te treden.

2.

Hulp-veerdigh zijt ghy / Godt gebleken /
 Mijns levens stut en standt.
 Ontruck my 'sboosen handt 4
 Dol van geweld en schelmische treken.
 Aen u / Heer / blijf ick hangen 5
 Met stadigh ziel-verlangen.

3.

De Heer mijn moedt. van kindtschen dagen 6
 Stond ick opt op u stijff.
 Ja selfs van moeders lijff
 Hebt ghy voor my al sozgh gedragen
 Ick scheen (en moestet doogen) 7
 Wat vzeemdt's in velen oogen.

4.

Noch hoopt' ick sterck op u in lijden. 8
 Dies staegh de tonge dy
 Dol loff en eere zp.

Ach! laetm' in oudthepdt's drosse tijden / 9
 Als lichaems krachten sterben /
 Dw' by-zijn nimmer derben.

5.

Want daer is heym' lijk mommel-praten 10
 En raedt slaggh tegen my
 By mijnes ziels party.

Godt/

- 11 Godt/ seggens' / heeft hem al verlaten,
 Verbolgh, vat aen, beset hem,
 Want niemant helpt off redt hem.
- 6.
- 12 Dies weest niet veer/ maer wilt u stellen
 Te mijner hulp/ mijn Godt,
 13 Doch haer tress ramp en spot
 Die sich mijn ziel partije stellen.
 In schande zy bedoven
 All' wie mijn heyl wil rooven.
- 7.
- 14 Doch ick sal uws altydt verbeypden/
 En hoopen loff op loff.
 15 O! ksie mijn mondt al stoff
 Om uw' heyl-rijcke billickheyden/
 Die ick niet weet te tellen/
 Staegh-doo; ten toon te stellen,
- 8.
- 16 Met mijn gemoedt sal ick in-treden
 Ter veelheydt uwer kracht/
 Nopt latend' uyt 'tgedacht
 Uw' daden der gerechticheden.
 17 Van joncks hebt ghy my/ Heere/
 Bestuert met wyshedyts leere.
- 9.
- 18 Dies ick uw' wond'ren sal verkonden
 Van lagen ouderdom
 Tot dat de grijsheydt kom.
 Verlaet my niet, gun tydt en stonden
 Dat ick uws arms vermogen
 Men allen brenz voo; oogen.
- 10.
- 19 'tLoff van uw' broom' en groote daden
 Stijght allen loff voo; by,
 20 Waer is een Godt als ghy?
 Die in-lepdt en we'er brenz uyt quaden/
 uyt ellendts doodt het leven
 En Hoogh na Laegh kondt geven?

Van

11.

Van kleyn tot groot/ van groot tot meerder
 Geraeck ick/ Godt/ dooz dy/
 Die troost-rijck sweeft om my,
 Dies sal ick u (een ernstigh eerder)
 Met soet gesang en snaren
 Volkommen trou vermaeren.

12.

Gespeel en keel/ de mondt/ en 'therte/
 Dooz u upt sijn gequel/
 Staen/ Hepl' g' in Israel/
 Du' Deuchd' ten roem; nu ghy (na smerte)
 Die na mijn onhepl' haken
 Doet staen met roode haken.

23

24

Den lxxij. Psalm.

1.

N Adien/ o Godt/ der menschen dingen/ Als ghyse
 niet beledyt / Seer licht en los te buypen springen
 De maet van billijckheydt : Soo laet dan in uw'
 herte wesen Den Koning en sijn Soon/ Van hem upt
 velen uptgelesen Tot na-zaet op den thoon.

2.

Geeff dat hy/ tot gemeenen voozdeel
 Sijn lust in wel-doen schey/
 En in all' sijn gericht en voozdeel
 D/ Godt/ ten vooz-beeldt heb;

Op

Op dat sijn wetten en besluypen/
 Men u en Deuchd gehecht/
 Het boorszijst noyt en gaen te buyten
 Van t ongekreuchte Recht.

3.

2 Dat hy uw' volck een licht en baken
 Op Waerhepdt's wegen streck/
 En haer/ dooz alles wel te maken/
 Ter hooghster deuchde treck,
 Dat sijnen arm oock dooz den ermen
 Gestad'lijck sta gereet
 Om hare kleynhepdt te beschermen
 In allen noodt en leet.

4.

O! saligh rijck! o! lustigh leven/
 Daer sulcken scepter is!
 Daer wordt den ramp geen deur gegeven/
 Daer leestmen wel en wis.
 Wech and're kroonen/ wier mismaeckthepdt
 Oock in uw' schoonste blyckt.
 Helaes! 'tis enckel onvolmaeckthepdt
 Daer 'swerelts Doen me'e prijckt,

5.

3 O! saligh rijck/ dat opter aerde
 Den Vrede bzingen sal:
 Den waren vreed' / een saeck van waerde/
 Een lust van bergh en dal/
 Een heyl van landen en van steden/
 Een ader van de Deuchdt/
 Een standt-best der gerechticheden/
 Een aller dingen vzeuchdt.

6.

4 O! saligh rijck/ daer alle dingen
 Na recht en reden gaen!
 Sijn domnis-banch sal den geringen
 Ter recht-spraeck open staen,
 Der armer kind'ren sal hy rucken
 upt overlafst en pijn/

En hun die sulcke wreedt verdrukken
Een streng verdruker zijn.

7.
Soo lang de Son de Son sal wesen
De Maen/ o Godt/ de Maen/
Sal uwes Godthepdt & heyligh vreesen
Van stam tot stam voort-slaen.
Sulck Rijck is saligh en bestendigh
Daer't op geen schijn komt aen/
Maer heeft/ beneffens het uytwendigh
t'Wert van den Onderdaen.

8.
Gelijck een lieffelijcken regen
Met laeffelijck gedrop
Den acker zaeyt ten soeten zegen
En valter vrucht-rijck op:
Soo sal oock hy/verciert met Deuchde
Die sijnen scepter vast/
Afkomen tot gemeene vruchde
En brengen lust na last.

9.
Gelijck in soete Lente-dagen
Het bloempjen weeldigh groeyt
Tot aller oogen welbehagen
Terwijl het staet en bloeyt:
Soo salmen oock te sijnen tijden
Den vroem-gefinden Mensch
In allen wel-standt sien verblijden
Da vollen herten-wensch.

10.
Wie sal de waerdicheydt verhalen
Van 'tRijck soo rijck van v're?
Sijn heerschapp en kent geen palen
Van eenigh Tijd off Ste'e.
Van Zee tot Zee/van Rijck aen Rijcken
Kercht sijnen vrede-staff
Tot dat de Maen zy aen't beswijcken
En val ten Hemel aff.

11.

9 Dooz synen aenschijn sullen bukken
 D'indwoonders van't Woestijn
 En hare leden laten tuggen
 Hoef' hem in 't herte zijn.
 Sijn weder-strebers (o! wat wonder!
 Wat wisseling van aert!)
 Die geven sich dan willigh onder
 En lecken stoff van d' aerdt.

12.

10 Ick sie de Zee en Eplandt-vooghden/
 Met rijck geschenck gela'en/
 (Hoe seer sy opt na'thooghste pooghden)
 Na synen thzoon toe gaen.
 Ick sie haer die den scepter dragen
 Van't rijck Arabisch landt/
 Met Goddelijck ont sach geslagen
 Dooz hem met wilde handt.

13.

11 Ick sie vooz synen thzoon all' knielen
 Wat kroon en scepter heeft;
 'kSie alle redelijcke zielen
 Die 'tgroote Werd-rontt geeft/
 (De Heyd'nen/verr' en na-gelegen)
 Tot synen dienste staen
 En na de vooz-gescheven wegen
 Van syn bevelen gaen.

14.

Albus de menschen. en met reden/
 Wanneer men d'heer schapp
 En 'skoning's koning-waerde zeden
 Gaet schouwen van nab.
 O! daer de Heerscher syn gedachten
 Van Godt beheerschen laet
 Daer is het jock geen jock te achten
 Van een wijs Onder saet.

15.

12 Des roepens der verschobelingen/

In haren noodt en pijn/
 Der hulpeloos en geringen
 Sal hy gedachtigh zijn.
 De arm' en kleine sal hy meenen
 En dragens' in sijn hert
 En voelen in haer droevigh weenen
 Haers lijdens mede-suert.

16.

Dan stindtsche Wolv' en schalcke Dossen
 Sal hy haer bange ziel
 Hulp-veerdigh reddend' en verlossen
 Die hem ten trooster hiel'.
 Haer bloedt (door ernstigh mede-doogen
 Diep in 't gemoedt geset)
 Sal kost'lyck wesen in sijn oogen:
 Wee die der d'aerd' me'e smet.

17.

En heerlijck leven sal hy leven.
 Men sal hem 't Mooz'sche goudt
 Met onbekrompen handen geven/
 Hoe kostel dat men 't houdt.
 Het hert des volchs sal syne wesen:
 Eens peders stem en be'e
 (Soo hoogh is sijn waerd' geresen)
 Staet altydt vooz hem ree.

18.

Sijn loff sal heele dagen klincken
 In aller menschen keel/
 En synen naem op 't schoonste blincken
 Dooz alle Werelts deel.
 Wie geeft mijn tong soo rycken tale/
 Wie maecht my soo bespzaeck
 Dat ich de velt des heyls verhale
 Die allen dooz hem naeck?

19.

Nature sal haer krachten in ten
 Tot over-mildt gewas
 En doen haer mitte gabe spruyten

N

Daer

Daer eertijds geen' en was.
 Wat scheelt het Twistigh van het Dzedigh!
 Ick sie met ziels gesicht
 16 De bergen/ eertijds woest en ledigh/
 Van volle aaren dicht.

20.

Een weynigh sal veelvuldigh geven/
 Soo dat het dichte graen
 Dooz't blasen van den windt gedreven
 Een sterck geluydt sal slaen:
 Recht als m' op Libanon de boomen
 Met groot gedruysch hoorz gaen
 Wanneer de snelle winden komen
 En ruytschen dooz de bla'en.

21.

Soo overbloedigh sal de Dzedede
 Sijn gaven komen sien
 Datm' allenthalven land' en stede
 Sal heyl-en volck-ryck sien:
 Niet anders als/ dooz milde vlagen/
 upt d'aerde/ vocht en frisch/
 Het graesien spruyt in soele dagen
 En niet om tellen is.

22.

27 De klanc sijns naems sal noyt verdwijnen
 Waer leven in't gedacht/
 Soo lang de schoone Son sal schijnen/
 By alle na-geflacht.
 Hy is't daer heyl dooz wozyt verkregen.
 Hy is't die overal
 De Heyd'nen met gewenschten zegen
 Mildt over-stozten sal.

23.

De weldaedt sal de herten raken
 Wanneer mens' overlept/
 En d'aenger oerde ziel doen waken
 Tot heyl'ge danckbaerhepdt.
 Dies sullen aller menschen monden/

Ontsloten t' sijner eer/
Den wel-verdienden loff verkonden
Van hem haer grooten Heer.

24.

Hou stil mijn Den. Keer weer ter bronne
Waer van al 't Schoon en Goedt
Al wat een handt sou schrijven konnen
Sijn uyt-stroom hebben moet:
Keer weer tot Godt den Heer der Heeren/
Israels grooten Godt/
Die/ na bestemde Sonne-keeren/
Genaecht met heyls genot.

18

25.

Loff Hem/ loff Hem/ wiens wonderheden/
(uyt wijsheyds diepen schat)
Het spits der menschelijcker reden
Op ver na niet bevat.
Loff Hem/ alleen niet ober-wonder
In al wat hy opt wraecht/
Maer die oock alles uyt-werckt sonder
Bygaende mede-kracht.

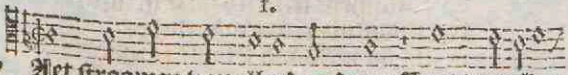
26.

Sijn wijdt-beraemden Paem/ verheben
Met hooghster eeren-tael/
Zy vollen loff en prijs gegeven
Dien tijdt noch stond bepael.
Op dat het alles hier beneden
Vol sijner glorp zy.
Dit is mijn wensch/ dit mijne beden:
O! waer de daedt daer by!

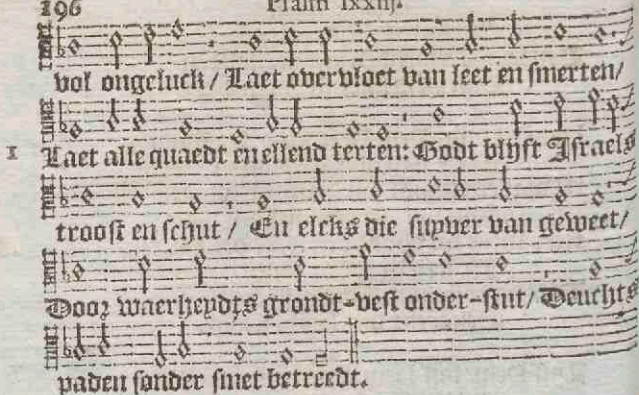
19

Den lxxij. Psalm.

1.

L

Het stroomen van ellend en druc/ Laet werelden
Dij vol

vol ongeluck / Laet oberbloet van leet en smerten /
 Laet alle quaedt en ellend terten: Godt blyft Israels
 troost en schut / En elcks die supber van gewet /
 Dooz waerheydts grondt-best onder-skut / Deucht
 paden sonder smet betreedt.

2. ^{2.}
 Geen ding soo wis. En niet te min
 Quam my wel eer een twijffel in/
 Die dooz een waerheydts schijn omhangen/
 Byna verkront had mine gangen;
 Doe 'tbezyn/somwylen aff-gesuft
 In dingen die hem dichter staen/
 Mer sijn (eylaes!) te swack vernuft
 In Godes diep gericht wou' gaen.

3. ^{3.}
 Het de'e my wee/ het was my sinert
 Tot in het grondt-pit van mijn hert/
 Doe' ek op der boosen voozspoedt dachste
 En sach hoe haer 'tgeluck toe-lachte:
 En sach dat den verwaenden Sots/
 Wiens mont slechts grootse woorden blast.
 In vollen toe-bloedt des genots
 Haer losse lusten zyn beschast.

4. ^{4.}
 D'onwishept selfs/ is haer gewis;
 Het avonthuer/dat wanckel is
 En zus na niemand schijnt te vragen
 Houdt trouwen streeck na haer behagen.

Der menschen algemeyne nootd/
 (Dus sprack mijn hert upt twijffel-waen) 8
 Sieck-qualen/ en verhaeste dootd/
 Hert-pijn en d'uck/gaet haer niet aen.

5.
 Haer hert en b'reest sich nieuwer's vooz.
 Al sachjes vloeyt haer 't leven dooz.
 't Welck doet haer bozst van weelde swellen/
 En groot-gesnoezck upt 'thert' op wellen. 6
 Dooz aengevoedde hoo'waerdv
 En siet het blindt gemoedt geen quaedt
 (Bedwelmt dooz eygen-vleperp)
 In al haer woorden/doen/ en laet.

6.
 Te kleyn is't dack vooz al haer goedt;
 Te groot/haer luck/vooz haer gemoedt.
 Heut weeldigh lijff tuyghet elck der leden) 7
 Van't groot-sche hert de dertelheden.
 Al wat de wilde lust in-geeft/
 Dat durven sy los-heen bestaen;
 En daer de geest maer geer toe heeft/
 Soo haest gedacht/ soo haest gedaen.

7.
 Haer tong verkleymt vast alle ding;
 Al wat se sien/ is haer gering/
 Is haer te slecht en haer gedachten
 Vast niemand dan sich selfs hoogh achten.
 Haer eygen doen/en vuyt gebreck/
 Moet wel gedaen en heerlijck zijn/
 En geben't dooz schoon manne-deck/
 Dooz 't niet-diep-siende oogh een schijn.

8.
 Haer laster-lust en heeft geen maet/
 Van alles sp'eeckt haer tonge quaedt/
 Ja van haer stoute spotternijen
 Kan sich den hemel selfs niet v'zien.
 Haer stem heeft klem. haer woort slaet voozt/ 9
 Haer mondt-gebeer is aengenaem.

Met aendacht woordt haer re' en gehoort/
Recht offe van den hemel quaem.

9.
10 Trots dencken/spreken/ leven sy :
Dies valt haer 't dom gepuffel by
En loopt haer toe met groote hoopen/
Gelijckmen 'tvocht ten dal siet loopen.
Het buyght vooz haer geluck de knien/
En/ recht als waren't aerdtsehe Go'on/
Sal met ontsach haer pzaecht aensien
En bidde aen vooz haren thzaon.

10.
11 De vrome sien't; en zijn ver schriekt.
En dencken : Godt/ die alles schickt/
Die alles stuert/ kan hy dit hengen/
Dat sy haer moetwil soo volbrengen?
Hoe loopt het lot soo dwer schen loop?
Kan't zijn dat Godt de deuchdt oock acht?
Kan't zijn dat op der vromen hoop
Een stractjen schiet van syn gedacht?

11.
12 Dat's immer volck van sinnen aert/
Ongodijck/heyl noch zegen waerd
Nochtans by hun (wie kan't doozgronden!)
Wozt heyl en zegen meest gebonden.
Sy hebben goedt/ sy hebben geldt;
Sy mesten sich wellustelijck
In aerdtsehe voozspoedt en geweldt;
Haer leven slijt gerustelijck.

12.
13 Waer toe dan ernstich Godt gebreeft?
Waer toe dan vroom en goedt geweest?
14 Waer toe/ oprecht van sin en gronde/
Sijn vleysch gespeent van alle sonde?
Sijn hert betemt in 's werelts vneuchdt?
Sijn lust gestremt/ en niet volbracht?
Waer toe geleden om de Deuchdt/
En dag'lijcks krups op krups verwacht?

13.

15

Dusdanigh moztend' overleggh
 Had me'e byna mijn hert al wegh;
 Mijn tong begon sich schier te snellen/
 Om 't leugen-oordeel me'e te vellen:
 Dan doch/ ick bond mijn twijffel in/
 Endacht: 't En is niet alles quaedt
 Wat quaedt geliijckt in 's Menschen sin/
 Noch goedt/ wat hy vooz goedt verstaet.

14.

Waer kruys van bloeck; en aerdt sphen spoedt/
 't Wis perch en merck van 't ware goedt:
 Soo moesten al u kind'ren/ Heere/
 En nauw' belevers uwer leere/
 Dooz hare deuchden hoogh-beroemt/
 Om 't mede-gaende kruys en pijn
 Onsaligh van ons zijn genoemt/
 En niet geweest zijn 'tgeense zijn.

15.

16

't Besluyt hadt slot. doch Godts waerom
 Berijckt ick niet. daer stond ick stom.
 En wenschteu 't nochtans te bezoenen.
 Dies maect ick mijn gedachten moede
 Doch al vergeefs. 't was my te hoogh
 En schampten op de sinen aff/
 Tot dat ick my my selfs onttoogh
 En in Godts heplighdom begaff.

17

16.

Daer heb ick upt uw' leer-rijck Woordt
 Haer eyndt en uytgang klaer bespoort/
 't Was my een spiegel om t'aenschouwen
 Wat van haer welstandt is te houwen
 Op wat een glibb'rich hys sp staen;
 Hoe ghy haer roem sijn vlercken hoert;
 Wat gang haer weeld' en eeren gaen.
 Als gh' haer in onhepls afgrondt stort.

18

17.

Soo haest uw' handt ter wrake gaet:

19

A my

upt

- upt is't met haer. plots leyt haer staet.
 Een snellen schrick schiet door haer herten
 En wondt haer ziel met duysent smerten.
 20 Haer wesen is als 't leugen-beeldt
 Eens sotten drooms/ dat wonder schijnt
 Terwijl 't dooz 's slapers herrens speelt/
 Maer tefsens met den slaep verdwijnt.
 18.
 21 Du sie ick klaer. Dies moetter pijn
 En bitter wee in 'therte zijn/
 22 Dat ick als met bedwelnde sinen
 En dom gelijk een beest van binnen
 Dwael-valligh oordeel niet geschorst
 Maer dwaes my selfs heb wech-gesuft/
 En't Godt-geheym stont nagevorscht
 Op't peyl-loodt van mijn aerdt sch vernuft.
 19.
 23 Nochtans/ wat storm van twijffeling/
 Wat wanckel-vlaegh mijn hert beving/
 Nocht ben ick al by u gebleven/
 Want ghy oock hebt my noyt begeben.
 Mijn wegh weest ghy als metter handt.
 En noch geduert uw' goedicheydt:
 24 Met raedt verrijcht ghy mijn verstandt
 Op't toe-padt dat ter eeren leydt.
 20.
 25 Mijn ziel en wenscht geen hooger lot/
 Dan dat ick u maer heb/ mijn Godt.
 Dan is de rest van geener waerde
 En 'kbraegh na Hemel noch na aerde.
 26 In hooghsten lijfs en zieles noodt/
 Hebt ghy mijn hert/en hebtet heel.
 Ja selfs op't punctjen van de doodt
 Zyt ghy/ o Godt/ en blyft mijn deel.
 21.
 27 Die/ door een blind' afgodery
 En geestelycke hoerery/
 Van u in't doeden trou en waken

Een heestelijcken af-val maken:
Wat is haer erff? Verderff en quael.

Doch dit & o Godt/ mijn volle lust
Dat ick uw' loff'lijck doen verhael/
En aen u hang/ en op u rust.

28

Den lxxiiij. Psalm.

1.

W Aerom / o Godt / zijt ghy van ons verbert? 1
Roockt noch uw' toorn op 'tvee van uwre beemden?
Ach wilt niet gantsch van uw' Gemeent verbeemden 2
Die ghy verkoost en eertydt & dzoeght in 'thert.

2.

Denck aen uw' erff/ aen Sions berggh/ wel eer
Van u gebydt/ en u ter woonst genomen.
Verheff u tredt/ en laet verwoesting komen 3
Daer' t' endt van zy een end-loos nimmermeer.

3.

Des Wyandt & handt heeft alle quaedt gesticht/
't Gewyd' outwydt/ syns stems onaedigh byullen 4
De binnen-plaets & uw & t' samen-komst & doen vullen/
En syn aff-goon ten eer-baech daer gericht.

4.

Gelijck de byl ten slaggh sich heft en belt/ 5
Soo sietmen haer met kloppen/ houtuen/ kerben
Het schoone werck uw & heplighdoms verderben/
En syn gebouwt in buy & en vlam gestelt. 6

D u

De

5.

- 7 De heyl' ge tent/ u Naem ter eer geplant/
 8 Ontheyl' gen sy/en hebben dees gedachte:
 Gelyck met haer/ soo oock met all' tgeslachte.
 Gedacht/volbracht. all' tGod-gēepghd' in bzant.

6.

- 9 Dws Godlijckheyt & aenduydt sels (o! tvalt bang)
 Sien wy niet meer. Wech zyn de heyl' ge monden
 Die ons' tgeheym des Godt-gesegs verkonden
 Dooz klaer vertoon van t gacru-gehēd' hoe-lang.

7.

- 10 Hoe lang/ach Godt/ beschendt ons ons' party
 Met smaet en hoon? staet dan in ceuwicheden
 Dw' naem ten doel van s'pandts laster-reden?
 11 Wat beyst ghy noch en trecht uw' handt ter zp?

8.

- O! dats' eens waeck/en/wzaeck-heet/upt u schoot
 Te voozschijn koom. Vernieright's allegader.
 12 (Want Godt was opt mijn koning en weldader/
 Die helpt op aerdt/en redt in allen noodt.)

9.

- 13 Dooz uwe kracht verdepden ghy de zee.
 En haer die/sterck en sel als zee-gedrochten/
 Verslindts-gesint/ uw' volck ten onheyl sochten
 Zaeckt ghy den kop Godt-krachtelijck ontwee.

10.

- Het rooff-gediert' /bewoonders van t Woestijn/
 Gaest ghy ten aes haer aen-gestrande krengen.
 15 Docht hōdt gh' int droog' /en drooght' in t vachte bzē
 Te dagh en nacht/de Son en Maen is dijn. (gen.

11.

- 17 Van u haer licht. Ghy geeft een peder landt
 Sijn pael en perck. De tyden onder schepden
 Dooz koud' en warmt' / zyn dooz uw' wijs bereyden.
 18 Gedenckt des/God/en maeck een end van schandt.

12.

Dan schand en smaet/Die u een Heer van All' / Dw'

Dw' vbandt doet. Dw' Naem moet laster hooren
 Van't dwase volck. O! dat uw' uyt-verhooren 19
 Het wzeede Wildt niet in syn klauwen vall'.

13.

Vergeet altoos uw' ljdend' hoopjen niet.
 Siet op't verbondt. Want 'saertrijr donck're kuylen 20
 Bewoont de krooff. O! laetse 'r'hoofdt niet schuylen/ 21
 Van schaemt getrest/ die kleyn zijn dooz verdriet.

14.

Van haer is't dat uw' Naem syn eere krijght.
 Op/Godt. vol-ding uw' saeck. Gedenck des sotten 22
 Gedurigh hoon. vergeet niet 'vbandts spotten
 Dat/ongestraft/hoe lang's hoe hooger stijght.

Den lxxv. Psalm.

1.

U O Godt/ u loben wy. Want de wond'rens- 1
 waerde kracht (Dooz mijn dicht in't licht gebracht)
 Dwes Godthepdes is na-by. Is nabp: want sulchen
 woozdt Iffer uyt uw' mondt gehoort.

2.

Als de tijdt volbozen is 2
 Dieder aff-gemeten staet
 In den on-dooz grondden raedt
 Van mijns wils geheymenis/
 Van sal ick ten oo?deel gaen
 En geen peder recht ontfaen.

Deuchde

3.
 Deuchde vrechde/ sonde pijn/
 (Neder na hy hier geleest
 En sijn tydt vol-togen heeft)
 Sal myns oordeels inhoudt zyn.
 Niemandts uyt-steck geldter yet
 Daermen maer op't recht en siet.

3
 4.
 Schoon de staet bouw-valligh staet;
 Schoon de menschen in haer geest
 Zyn onseker en bevrees
 Door het dicht-genakend' quaedt;
 Schoon de wetten (stijl van't Landt)
 Moeten schzicken uyt haer standt;

5.
 Schoon de werelt/ overhoop
 En vol allerley ellendt/
 Schynt te haesten na haer endt
 Met een onbestuerden loop;
 Schoon het alles holt en dolt
 En in't wilde henen rolt:

6.
 Schoon het onbesupst Geval/
 Door de loss' onordening
 Dieder sweeft in alle ding/
 Heer en stuerman schijnt van all':
 Poch soo ben Ick/ Godt/de geen
 Die't al stuer en hou' by een;

7.
 Die de werelt onderstut
 Datse vast sta in't gebeeff;
 Die den ramp sijn palen geeff/
 En het onnut maeck te nut;
 Die mijn handt door alles streeck/
 En noch licht uyt dupster treck;

8.
 Die d'uyt-wettiche' en haer wet
 En de onordentlijckhepdt.

(Hoe waneſchickelijck verſpreydt)
 Haer gepaſte mate ſet;
 Die 'tonenſſen wijsſ'lijck ſlecht'
 En alom het kromme recht'.

^{9.}
 Dit ſp Zack Godt. Dies mijn gemoedt/
 Sterck getroffen en doozſne'en
 Dooz de kracht die ware tie'en
 In een buyghſaem herte doet/
 Gzooter acndacht heeft gehad
 En een diepen ernſt gebat.

^{10.}
 Och! hoe menigh-menigh-werff
 Heb ick in ernſtachticheydt
 Tot den dommen hoop geſeyt:
 (Wopend' off hy noch 'tverderff
 Tijdelijck outſchampen mocht
 En het heyl ſyns zielen ſocht)

^{11.}
 Weeſt (o!) weeſt niet ſoo verbeeſt/
 Niet ſoo onbeſuit van ſin;
 Laet de Wijshepdt eenmael in/
 Guntſe herbergh in uw' geeſt;
 Geeſt de dwaeſhepdt niet meer plaetſ/
 Stopt de ader alles quaedtſ.

^{12.}
 O! Wat heb ick menigh-reys
 Hier en daer een godloos menſch
 (Met een hoop' en herten-wenſch
 Dat hy 'tonbeſchoſte vleys
 In ſijn dzyft ſou tegenſtaen)
 Dus met reden a'ingegaen:

^{13.}
 Waer toe ſoo onmatich ſtout?
 Waerom ſwelt u hert ſoo dick
 Nu ghy vaſt een kleynen blick
 Van het vleyend' luck aenſhouwt?

Steeckt (o!) steecht den grootſchen kop
Niet ſoo bats ten Hemel op.

14.

5 Wech met harden neck en beck:
Laet de tonge zijn beſnoept
Daer ſoo ſtouden tael upt bloept,
Alle upt-ſteck heeft gebzeck.
Weest niet langer al te trots
Op gewaende gunſt des Lots.

15.

6 Arbeyt/dzaeft/ en woelt uwt' beſt;
Al des werelts macht en kracht
Zy op eenen hoop gebzacht/
Dloey te ſaem van Ooſt en Weſt/
Kroom upt Berggh en upt Doeſtijn
En al waerſ op aerd' magh zijn:

16.

Hoemert' ſchiekt/ bekloeckt/ off paſt/
Niemandt/ niemandt wieder leeft
Die ſijns hoochepdts wiſhepdt heeft;
Alle kroonen ſtaen onvaſt/
Alle thronen is wanckelijck/
Al' het aerdtſch verganckelijck.

17.

7 Godt/ der dingen opper-voochdt/
Palen-ſelder van 't Geval/
Groote Richter over all' /
Heer van alle heerſchens hoocht' /
Middelaer van ſacht en ſeer/
Geeft al 's werelts doen een heer.

18.

Menigh menſch/ in hooght' geſtelt/
Stout van tredt en groot van moedt
Op ſijn adelijcke bloedt
Op ſijn rijckdom en geweldt/
Werpt hy van het hooge Rijck
In verned' rings diepen ſlijck.

Menigh

19.

Menigh die eerst schrael en nauw/
 Ongeacht en aelijck leeft/
 En sijn dupst' ren oorspronck heeft
 upt de hesse van het Grauw/
 Bregt Hy ter upt-stekentheydt
 upt den dreck daer hy in leyt.

20.

't Wagh den boosen hier een poos
 Pa begeert' en wenschen gaen
 En haer dingen schijnbaer staen:
 Doch haer Du is geen Altoos.
 Godt besnoept haer 'twaen-geluck
 En verwisselt vrechd met druck.

21.

Want Hy heeft (aldus verbeeldt
 Sich de saeck in mijn gedacht
 Twijl de geest op alles acht
 En upt kennis kennis teelt)
 In sijn handt een kelck vol wijn/
 Dooz-gemengelt met venijn:

22.

Roodt als bloedt/ vol ongebal/
 Mildt van allerley ellendt/
 Die een peder boos in't endt
 Dzincken sal met heff' met al/
 Dzincken sal (en tegen danck)
 Tot sijn eygen onderganck.

23.

Hierentusschen sal mijn mondt/
 Sal mijn stemme/ sal mijn sanck/
 Met een eeuwig loff-geklanck/
 Godes eer gaen maken hondt/
 Godes eer/ dien Jacobs saet
 Aenbidt en ten dienste staet.

24.

Alle vzych der pdelheydt/
 Alle schijn-groot en geweldt

Daer

Daer een godloos hert dooz sweelt/
 Sal ter neder zijn geleyt/
 Sal mijn kloeck gedicht vertre'en
 Dooz onsepl' re waerhepdt's re'en.

^{25.}
 Maer de Godt-gesinde ziel
 Die al haren lust en vzeuchdt
 Heest in onbebleekte Deuchdt
 En noyt van de waerhepdt viel/
 Maeck ick groot/en voerse op
 Tot des glorijs hooghsten top.

Den lxxvj. Psalm.

^{1.}

G Een volck / hoe't oock verbeestight is / Dat
 niet al stillijck in 'tgemoecht Een vonchshen tot er-
 kentenis Des Opper-Godlijckhepdt's en voedt;
 Geen landt / hoe rou en woest / off 'thoorden Een
 donck'ren galin van Godes woorden:

^{2.}
 Nochtans wat kan het kleyn gesicht
 Daer waerhepdt's klare Son noch duijckt;
 Helaes! 'tberginde schemer-licht
 Wordt leelijck van den mensch misbruyckt.
 Een veder gaet sich Godt beschrijven
 Pa hem sijn dwase lusten drijven.

^{3.}
 Maer (o!) in Juda / (o!) daer is 't
 (By Israell / tberoemd' geslacht)

Daer

Daer dolings dicken nebel-miſt
 Is afgestrecken van't gedacht.
 Daer kent men Godt in aller klaerhepdt.
 Na 'tvoorz-schijft der gewiſſer waerhepdt.

4.

Daer heeft ſijn naem een ſchoonen glans/
 Daer wordt ſijn Godlykhepdt geeert
 Met ſanck en klanck/ met rey en dans/
 En ſulcken dienſt als hy begeert;
 Begeert/ en klaer heeft voorz-geschreven
 In't Wet-boeck haer van hem gegeven.

5.

't Is binnen den vermaerden kreypſ
 Van Salems hoogh-gereſen wal
 Daer ſynes opper-waerdichepdtſ
 Verbliſſ-tent is en weſen ſal.
 Daer is 't dat hy van ſyn beminden
 Sijn aenſchijn ſoecken laet en vinden.

2

6.

't Is Sion daer hy kenbaerlyck
 En als voorz d'oogen ſichtlyck woont/
 En t'allertijd doozluchtigh blyck
 Sijns Goddelijcken by-zijns toont.
 Waer kannen vepliger vertrouwen
 Van daer 't gelooff ſteunt op't aenſchouwen?

7.

Al daer brack hy den vuyz'gen ſchicht
 Die/ op des vpyandtſ ſtercken hoogh
 Tot ſynes volcks verderff gericht/
 Woorde-gierigh van de peſe vloogh:
 Daer heeft hy ſchilden/ ſwaerden/ poacken/
 En 't Oorzloogh ſelfs den rug gebroocken.

3

8.

Wu' glans/ o Godt/ licht openbaer
 En blinkt doorz ongemeten kracht
 In aller menſchen oogen klaer.
 Wu' macht draeft boven alle maecht.

4

O

Werch

Wesh groote roovers met uw' kroonen/
Uw' macht kan hier geen luster toonen.

9.

Wat kan de menschelijcke sterckt/
Wat kan doch alle aerdt sch geweldt
Wanneer de hooge Godt heydt werckt
En krachten tegen krachten stelt?
5 Der stercken hoop/ ten rooff verkozen/
Heeft selver moedt en goedt verlozen.

10.

Een ps ren slaep was't die der quam
En plings aff-gesonden werdt/
Die haren arm de sterckt benam
En hare borst het krtchsmans hert.
Des Menschen kracht is ver te soecken
Als Godt de kloechheydt wil ont kloecken.

11.

6 Doe sich/ o Jacobs Godt/ uw' mondt
Ter schelding grammighlyck ont sloot
En dreygh-tael hoozen liet: ter stont
Was alle aerdt sche kracht als doodt/
De rupterij haer drift benomen
En als in diepen slaep gekomen.

12.

7 Verneemt men maer een kleynen blick
Van't straelsel uwer toorniche'en:
Een meer-dan-menschelijken schrick
Daert snellijck door de herten heen.
Wie kan/ wie kander vooz u duren
Als uwen toorn is aen't ont-buren?

13.

8 Wanneer des donders sterck geluyt
(Een bood' en al-dooz-brommend' wooydt
Een stomm' getuyge van't besluyt
Des wissen oordeels) wooydt gehoozt/
Soo schryckt de aerdt/ en wacht in stilheyt
Daer heen Godts raedt sijn heer sschen wil leydt.

14.

En wacht wat uyt-spraeck hy sal doen
 Wanneer hy ten gerichtē treedt
 Om sich ten troost en huly te spoen
 Van al wie sucht dooz ramp en leet/
 Van alle menschen die op aerden
 Sacht-aerdigh zijn en kleyen van waerden.

9

15.

Wanneer de mensch met donnen sin
 Een ydel woeden heeft gewoedt/
 Dw' Godtheydt leytter eer van in
 En 'tlaet een na-druck in 'tgemoedt
 Die uwe grootheydt doet bedencken
 En met een billijck loff beschencken.

10

16.

En schoon de mensch op u al giet
 Het grondt-sop van sijn toornicheydt/
 't Is ydel doen/ en anders niet
 Van dat uw' eer te meer sich sprejdt.
 Gods onweerstandelijck vermogen
 Bezeydelt aller menschen poogen.

17.

Wel aen/ o all' die Godt erkent
 Na sijns hoogh-waerdicheyds waerdp/
 En woont rondtsom zijn heyl' ge tent:
 Doet hem belost' en blyster hy.
 't Is billijck (en 't bet aemt den vromen)
 Dat daden na belosten komen.

11

Den lxxvij. Psalm.

1.

G

God-waerts ging mijn roep en reden/ En hy
 Gaff gehoor ter beden: Dies ick hem ten toevlucht

D ij

nam

nam Doe my banghepdt over-quam. 'kLiet mijn
hande heele nachte ('tLichaem volcht des herts ge-
dachten) Eben strack ten hemel gaen. 'tHert won'
tot geen troost verstaen.

2.

- 3 'kDacht aen Godt/ en was onrustigh:
'tWarr'-denck hiel' mijn geest onlustigh.
4 Doogen-leden misten vaeck/
'tLijff sijn standt/ de tong haer spraeck.
5 'kDacht aen d'eerst/ al oude jaren.
6 'tSoet gehommel mijner snaren
Quam my vooz in stillen nacht.
Alles heeft mijn geest-doozdacht.

3.

- 7 Sal dan Godt (dus viel mijn reden)
Sal dan Godt in eeuwicheden
Sich verbeemden/ en niet meer
Wesen 'tgeen hy was wel eer?
8 Heeft sijn goedtheydt affgelaten
Sonder immer sich t'her-vaten?
Is dan alle Godt-spraeck wt
En in eeuwichepdt gestuyt?

4.

- 9 Heeft Godt goedt te zyn vergeten
En gena' met toozn om-smeten?
10 Een/mijn ziel (dus dacht ick we'er)
Lijdt ghy nu/ 'tgeest haest een heer.
'sHooghsten handt bepaelt de stonden.
11 'kSal des Heeren doen dooz-gronden/

En wat hy opt grootſt beſtand
Plaetſen in mijn hert en mond.

5.
Heyligh/ Godt/ zyn uwe wegen. 13

Waer is Godtheydt die ſich tegen
Uwe grootheyt bergelyck?
Wonder doet gh'. En ſterckhepdt's blyck. 14

Gaeft ghy d'Heyd'nen in voortyden
Doe gh'uw' volck ('tzaedt Jacobs) vynden. 15

'tAll'-dooz-treffend Godt-geweldt
Heeft de heel natuyp ontſtelt. 16

6.
Veniel/ aerde/ lucht/ en water 17

Steende/ dzeunde/ gaff geklatter/ 18

Schzichte/ blickte/ gaff gebrom/
Iraeckte/ blaeckte om end' om.

Zee en ſtercke water-ſtroomen 19

(Die heeft daer opt wegh vernomen?)

Waren u een effen padt/
Dat ghy met u volck betradt.

7.
Moses leyder en behoeder/

En Aaron ſijnen broeder/
Sachmen dooz het waefte kolck
Des ſkoo-meer treen met u volck.

Als een Herder langs der heyden
Gaet een kudde ſchapien weyden/
Soo bracht ghy dooz deser handt
U volck in't beloofde landt.

Den lxxvij. Pfalm.

1.

Coz toe/ mijn volck. en geeff (om wel te hoorzen) 1

En leer ſaem hert en toe-genevghde ooren. Wat 2
wonders

wonders is 't/ doch geen erbonden dichtsel / Waer
 van mijn tong gereedt staet ten berichtsel. Een
 oudt Geschicht/ dat schier begraven lagh In stoff
 vergeet/ hael ick ons vooz den dagh.

- 3 Een oudt Geschicht/ ^{2.} uyt onser Dad'ren monden/
 Van tijdt tot tijdt/ tot onsen tijdt gesonden
- 4 En voozt-vertelt/ om immermeer na desen
 Soo langer tijdt en menschen sullen wesen/
 Tot roem van Godt/ en d'over-stercke macht
 Sjns wonder-handts/ te leven in 't gedacht.
- 5 Wel eer doe Godt sjns goethepds glans liet lichten/
 En een verbondt met Jacobs kind'ren stichten/
 Heeft hy een Wet in Israell gegeven/
 Tot vasten voet en regel-maet van leven/
 Met klaren last/ Dat elck/ in ernst en trouw/
 Sijn na-geslacht daer van berichten sou'.
- 6 Berichten sou': ^{4.} op dat se die den haren
 Verteld'. en dooz geschakelt voozt-verklaren/
 'tGerucht daer van elcks oozen moght dooz-klintken
 En diep in 'thert des gantschen na-bloedts sincken.
- 7 Om des te meer/ in all' haers lebens loop/
 Op Godt te staen in angeswachte hoop'.
- 8 Om des te min Godts heugens-waerde daden
 Te laten vlien uyt 'sherts gedencke-bladen;
 Off immermeer (gelijck haer Daders deden)
 'tBevel van Godt/ dwars-willigh/ te vertreden/ En

En opt/ (als hy) dooz blooden wapffel-aert.
 Met 'thert aen Godt niet trouw te zijn gepaert.

6.

Want waerom was 't dat Ephz' im/ in boortijden 9
 Ten hoofdt gestelt/ doe 't gelden sou aen 't stryden/
 (Schoon hy dē boogh na nozlooghe-konst hanteerde)
 Soo schandelijck den vbande d'hielen keerden?
 Waerom (o!) was 't/ dat hy/ verwijft en weeck/
 Schier vooz 't alarm soo moedelooz besweeck?

7.

Wat wraecht in hē/ verplicht Gods Bondt te houwē/ 10
 Het Goddelooz verbzeken van sijn trouwe?
 Waerom/ waerom versneet hy Godes wetten?
 Om dat sijn hert/ dwacl-sinnigh/ niet eens letten 11
 (Maer/ achteloos/ in diep vergeet liet staen)
 Wat wonder Godt wel aen hem had gedaen.

8.

En jupst als 't was met dese Godt-versnaders/ 12
 Soo was 't/ boozheen/ met haer veraerde Daders:
 Dooz wier gesicht Godt (om 't gelooff te stercken)
 Sijn macht bewees dooz groote wonder-wercken:
 Sijn macht bewees in 't rijk Egypten-landt/
 Doe hyse redd' uyt Pharaos sware handt.

9.

De diepe Zee/ noyt waterloos gebonden/ 13
 Dooz-deyld' hy vlack/ en kloof dese ten groude:
 Daer hyse leyd' en eenen wegh dooz baende/
 En hield' weer-zydts/ als muren/ 'twater staende. 14
 Hy was des daeghs met sijn kenbare wolck/
 Des nachts met vuyz/ eē Leptiman vooz sijn volck.

10.

De harde rots (noyt meer-gehoozde dingen!) 15
 Gaff water uyt/ en liet fonteynen springen.
 'tWas Godes werck. De woeste av're landen; 16
 (Natuers verdziet,) De doyr' en barre zanden/
 Een doyrst verdoemt/ verquickten dooz 't geleek
 En dooz-vestroem van menigh frische beeck.

11.

Dit was geschiedt. Dichtans / wat mochtet haten?

Haer boosen aert en wou sijn werck niet laten:

17 Haer boosen aert / die stout ter sende draefden.

Ter selver ste'e daer Godt soo mildt haer laefden /

18 Op woester hep' / liet haer godtloose stem
Tergh-woorden upt / en eyschten spijs van hem.

12.

19 Hau (spraken sy / om Godt / als rechts / te p'beven)

Godt hier in't woest' al schaffen wat wy hoeben?

20 't Is waer / de rots heeft hy doen water geven:

Hy geef' in't woest' nu eens een disch daer neben.

Heeft hy geen spijs / die 't lijff niet d'ranck versiet?

En kan hy t een / hoe kan hy 't ander niet?

13.

21 Godt hoorde 't aen. en heftelijck ontsteken /

Han swaren toorn / en branden om te wreken.

Doch op dat pas hield hy de blam noch binnen /

22 En gaff het volck / dat / los en wuff van sinen /

Op sijne handt in stilt' sich niet verliet /

Sijn swaesen lusts stout-afgeperst geniet.

14.

23 Het wolck-gewelf deed' hy ter zijden loopen:

Doe gingen flux des Hemels deuren open:

24 Een Engl' en broodt quam lieff'lyck afgeregent.

25 't Volck atter van. En wat noch meer? sy kregen't

Niet eng / (gelijckmen waerde spijs doet)

Maer mildelijck in ruppen overvloedt.

15.

En / om na lust ten vollen haer te asen /

26 Liet hy den Windt upt 't Zuden krachtigh blasen /

Wiens stereke d'ist 't gebogelt Oostwaerts p'orden /

Dat boven haer de lucht daer swart van worden;

27 't Welck hy alom op't leger vallen de'e

28 In grooter tal als 't zandt leydt aen de Zee.

16.

29 Elk tijdt aen't blysch. de lust wordt zat gegeten.

Godt siet het aen. de maet wordt vol gemeten.

Wat

Wat is het endt? **E**wyl 't lufft-bleysch tuffschē kaken 30
 En deel noch walght: Gods wel-verdiende wrake/ 31
 In haren loop een korte wyl gestuyt/
 Krijght lossen toom/ en breecht te swaerder upt.

17.

Odzoebigh ding! De beste van haer allen/
 De grootst' van staet/ de sterckste moesten vallen.
 Een snelle plaegh/ van Godt haer toegedreven/
 Een moordtsche doot/ ontrucht' haer 't liebe leven,
 Den dwasen lust betaelden sy soo duy?/
 En 't korte soet beloonden haer soo su?.

18.

Nochtans/wat was't? De sond was wel gezocht/ 32
 Maer in't gemoedt qua' lust noch niet verbzoken.
 De straff was swaer/ doch kon haer niet bewegen
 Om voort niet meer te gaen op sinne wegen.
 In moetwil was de ziel te ver verwert/
 En al't ondiep lagh haer 't gelooff in't hert.

19.

Wat doet de Heer? Na lang en pijnlijck swerven/ 33
 Laet hys' alt' saem/nui d' een dan d' ander/ sterben.
 't Belooftde erff magh haerder geen gebeuren;
 Haer tijdt verslijdt in stadigh om te sleuren:
 Doo? plaegh op plaegh hield hysē als in p?ang/
 En maecht' in't Woest/ haer dwaalend leven bang.

20.

Aldus geterght/ en dag'lijcks omgedreven/
 Kon 't heylloos volc noch nauw tot Godt sich geven.
 Sy sien Gods wraeck vast doende met haer naesten: 34
 't Belooft herleeft/ en doet se heyl-waerts haesten/ 35
 En Godes handt erkennen. 't quaedt houdt op: 36
 Sy/ als boozheen/ slaen 't oude dwael-padt op.

21.

't Ellendigh volck was loom en slap van maede. 37
 Haer ziel/niet trouw geecht aen Godt en 't Goede/
 Verswoerse wel/ maer liet niet aff van sonde/
 En 't hert en had geen eendzacht met den monde.
 Godt evenwel had menighmael geduldt/ 38

Erbarmden sich/ en qujttten haer de schuldt.

22.

't Is waer/ de spijt was nauwlijckes om ver swelgen
Die sp hem de' en. Hy konf' alt' saem verdelgen
Na Godlijck recht. Dooz dichthepdt van misdaden
Wiert wzaeck geterght. uyt rijckhepdt van genaden
Liet hy nochtans den toozn ter straff niet spoen
En niet altydt syn werck ten vollen doen.

23.

De straff/bene' en de swaerhepdt van de sake/
Was altydt meer tot vooz-beeldt dan tot wzaeke.
39 Hy dacht de stoff' waer van de mensch gemaeckt is;
Hoe licht het lijff/van aerdt/ tot aerdt geraeckt is;
Hoe haest de geest gelijk een windt verdwijnt/
En eenmael heen/noyt wederom verschijnt.

24.

40 Soo goedt was Godt. nochtans hoe menighwerbel
De' en sp't geduldt schier uyt syn hert versterben!
Hoe menighmael moest in de woeste Landen
't Rechtbeerdigh hert in nosde gramschap branden!
Hoe dickmaels heeft haer doen ter sond gestreckt/
't Lanck-moedigh hert tot oimmoet opgeweckt!

25.

41 't Was altydt 'toudt. Gods ongemeten krachten
Die matens' aff na swacker menschen machten,
't Onlijdt saem hert won' dat de Heer der Heeren
Gereedt sou staen tot slaeff van haer begeeren.
Hoorde' hy niet suel: strax hiet hy hard en dooff.
Holp hy niet flux: uyt was 't niet haer gelooff.

26.

42 Sy dachten niet/ hoe hy wel eer haer banden/
Haer banden bzack/en holps' uyt vpaudts handen.
Sy dachten niet aen't Goddelijck vermogen
43 Syns stercken arms. Doe hy vooz haren oogen/
In Pharoos landt/ eer hys' had uytgeleydt/
Sulck blinckend' blyck gaff van syn Godlijckhept.

27.

44 Doe hy (o! kracht dien noyt natupz genaeckte!)

Haer

Haer water/ bloedt/ en ongenutsaem maeckte;
 Haer hupsen dicht van quel-gewoont liet grim'len; 45
 Haer slaep-vertreck van vozsché walg'lijc wzim'len;
 Haer veldt-gewas/het sweet van mensch en vee/ 46
 Alt' saem van rups en spymckhaen schenden de'e.

28.

Haer drupven-oegst dooz hagel de'e verliezen; 47
 Haer vrucht-geboomt dooz harde kou' verbrzesen;
 Op haren beemd't sijn felle blixem-stralen/ 48
 Met hagel-buy' liet van den Hemel dalen/
 Waer van het vee/ het klepne met het groot'/
 In swaer getal/ bleeff op de velden doodr.

29.

Doe hy (o schrick!) in't heetste van sijn toozen/ 49
 Het heyllsoss volck/wiens Koning niet wou' hoozen/
 Met leelijck spoock en helsche raserije
 Bestooten quam in hare fantasie/
 En 'tdroeff Geweet/ dooz veelderley gequel/
 Om-groudwelt hield' als in een levend' Hel.

30.

Doe hy den Doodt een ruymen ingang gonden/ 50
 Dat menigh mensch snel van haer wierd verflonden;
 Het wepmigh vee dat over was gebleven
 Dooz pestigh giff sijn ziel moest overgeven:
 Dooz 'tgautsch' Egypt' all' eerste stam-geboort 51
 Van Chams geslacht/op ee nacht wierd vermoort.

31.

Doe hy sijn volck upt 't slaessch' Egypten leyden/ 52
 En toond' haer 'tpadt: als 't vee dat in de weyden
 Sijn herder volght. en bracht se frisch en bepligh 53
 In't woeste van Arabien. 'tonhepligh
 Egyptisch volck/ dat haer quam na gestalpt
 Met rosen koets/ heeft 't zee-diep overswalpt.

32.

Al dit/ en meer/ (voorheen soo klaer geweten)
 Had 'tdomme volck/ als ongeschiedt/ vergeten.
 Maer als't nu al ten laetsten was verstorven
 En 'tbilligh loon sijn's moedtwils had verworven
 Hier

54 Die Godt beloft', en heeft haer gantsch geslacht/
In't woest' geteelt/ in't saligh landt gebracht.

33.

In't landt gebracht/ ten bergij van hem verkozen;
55 Alwaer (na eerst de oude ingebozen' /
't Godt-byeemde volck/ van hem ontsherbergh't waren)
Hy 't gantsche landt aen haer en aen den haren/
Eck in syn stam/ heeft uytgedeyt door't lot/
En sich betoont een trouw' en milde Godt.

34.

56 't Geswerff had epnt. doch niet der mensche boosheyt.
Het oude Doen: Bondtschending/ Goddeloosheyt/
Het-byeerij/ Godt-terging/ murmureren/
57 Dwaes ongelooff/ afvalling/ sot begeeren/
Gelijck't alt' saem in't vooz-geslacht had ste'e/
Soo was't en bleef in hare kind'ren me'e.

35.

't Was al vergeeffs hoe't Godt met sulcke maecten
Die we'er en we'er in't oude wesen raecten:
Recht als een boogh/ die/ van een stercken manne
Stijff ingehaelt/ sich kromt; maer we'er ontspannen/
Dooz eygen aert van't buygelycke hout/
Den eersten stal syns iijfsten maecksels houdt.

36.

58 Dooz yd'le Go' on/ verducht van boose zielen/
Was't dat's hum buygelyd' /en (Godt ten spijte) vielen;
Was't dat's alom (op hooght' en vlacke velden)
Boom-lomn'ren maect' en offer-tafels stelden;
Was't dat's haer dienst en schandlycke gebe'en/
Als vooz Godt selfs/ in dullen pber de'en.

37.

59 Als't Godt aensaght; en d' onbeschofte reden
Die sy/ verbeest't/ vooz haer' Afgoden deden/
De wolcken dooz quam tot syn' heylig' ooren:
Een woedend' wyz van al te heeten toozen
Ontstact syn hert. ja 't was hem sulcken pijn
Dat hy niet meer Israels Godt wou' zyn.

38.
 De heylig' Hut te Silo/ daer hy woonde 60
 En 's Godlyckheyt & ontrentheyt sicht'lyck toonden/ 61
 Verliet hy gants. De heerelycke lade/
 't Blyck syns verbondts/ het teycken van genade/
 De roem syns volcks/ de standt-vest van 't gelooff/
 Gaff hy/ vertoont/ den byandt tot een rooff

39.
 Wat noch? Het landt/het landt/soo seer te bozen 62
 Van hem besint/ en als ten erff verhozen/
 Het Landt en Volck van hem soo over-sonder
 Wel eer gelieft/ gaff hy ten rooff/ ten plonder/
 Ten swaerdt/ ten vuyt/ ter wreeder schendery
 Van een Godtloos en waeste we er party.

40.
 't Quaedt was gemeen. De jonge mannen bleven; 63
 De Maeghd'lyckheyt sleet ongevuydt haer leven;
 De Priester-staet had deel aen dees ellenden/ 64
 En voelden 't swaerdt dooz syn gewijde lenden;
 Geen Wedu' mocht/ in't dulle oorloghs-woen/
 Haer Man op't graff den laetsten Ce-plicht doen.

41.
 Maer als een Heldt/ die/ sterck van wijn bevangen/ 65
 Syns selfs vergeet en 'thoofdt ten sluyp laet hangen
 Een tijdt daer na (wanneer/na weynigh droomen
 't Ontschroefde byen in orden is gekomen)
 Syns plichts herdenckt/en met een nieuwen moedt
 Ter wapen loopt/ en snel ten strijde spoedt:

42.
 Alsoo heeft Godt/ doe mi de toorn dooz wrake
 Had uyt-gewoedt/ en liefd' began 't her-blaken/
 De kans gedraept. en 't werck-tuygh van syn plagen
 (Den Philistijn) den last syns toorns doen dragen;
 Dien hy (tot schandt/dooz geen tijdt uytgevaeght) 66
 In't heym'lyck deel heeft smertelyck geplaght.

43.
 Aldus is 't Volck syn voricht heyl her-bozen/
 Doch Josephs stam niet/ als voozheen/ gelozen 67
 Tot

68 Tot Gods verblijff. 'twas Juda dien de Heere/
Om Spons wil/ verhieff tot sulcker eere.

69 Daer vesten hy sijn Tempel van doe aen/
Als op een hooght' die eentu' lynch vast sou' staen.

44.

O! goedthepdt Gods/ hoe laegh lust u te dalen!

70 Van d' Harder-hut koomt ghy een David halen.

71 Hy haeden 't Bee: ghy voerden hem ten throone/
Ten Koning-staff/ ter heerelijcker kroone:

Het last dat hy Israe'l weyden sou':

72 Als hy oock deed' / in alle vlijt en trouw'.

Den lxxix. Psalm.

1.

Hoe trest de ramp soo menighmael den vromen!

De heyd' nen/ Godt/ zyn in uw' erff gekomen. Ont-

heplight is 'thups uwer hepligheden. Nien grups en

steen leyt Salem 't rupek der Steden. O schandelijck

bedrijff! Het versch-ontzielde lijff Van dis u diend' en

minnen Dat geven sy (helaes! Een al-te-waerden

acs!) Het rooff-gediert te slinden.

2.

Hoe weynigh maet houdt een verwinnehd hater!

Het hepligh bloedt wordt wech geplengt als water
Om

Om Salem heen. geen diese 'tgraff wil geben.
 Op zijn ten spot van die rondt som ons leven. 4
 Is dan uw's pbers vuy?
 Onsterfelyck van duy? 5
 Sal/ Heer u toorn noyt enden?
 O! wisselt sulck beslypt 6
 En giet uw' gramschap uyt
 Op haer die u noyt kenden.

3.
 Waer misdaet spreect daer is de straff rechtvaerdigh
 Gelust u wzaeck: die landen zynse waerdigh
 Daerm' uwē naem niet aenroept. slintsche moozders? 7
 Van Jacobs stant/en uwes huys verstoorders.
 Bedenck des quaedts/ wel eer 8
 Van ons gedaen/niet meer.
 Laet ons uw' gunst vzoegh keeren:
 Want sober staet ons lot.
 Help ons/ hepl-rijcke Godt/ 9
 Uw' heerlyck woordt ter eer.

4.
 Gepaste hulp verstoyt de laster-monden.
 Help/ Godt/ en quijt/ u naem ten loff/ de sonden.
 Waer toe/waer toe sal 'theydensch volc noch spreken: 10
 Waer is haer God? D'wzaer geeff Godhepts tceckē/
 En toon haer (dat oock wy
 Het sien) hoe waerdit u zy
 Het bloedt van uw' Dienaren.
 'tGeroep naeck uw' aenschijn 11
 Van die in banden zyn/
 Ach! redts' uyt doadts beswaren.

5.
 Bewonden straff kan quaedt-doens lust verswacken. 12
 Laet ramp op ramp/ laet smast op smaet sich paken.
 En sevendoudt ons boose nageburen
 Den spijt en smaet/ u/ Heer/ gedaen/ besuren.
 Waer wy/die ghy gelepdt 13
 En als uw' schaepjens wepdt/
 Wy

Wy sullen danck-spraecck uypen/
 En/ prijsens nimmer moe/
 Dan stam tot stamme toe
 Den klanck uws lofs doen tupten.

Den lxxx. Psalm.

1 **H**oor/ Herder der Isracliten. Laet uwen
 glans sijn stralen schieten/ Ghy die daer sit op
 Cherubim. Verschijn vooz' todgz van Ephzaim/
 Manass' en Benjamins geslacht: hoom/ ons ten
 heyl/ en toon uw' kracht.

- 3 **Her**bring ons/ Godt/ en laet de stralen
 Uws aenschijns/ troost-rijck op ons dalen.
 4 **Heer** Zebaath/ hoe lang verlet
 De roock dijns toorns uws volcks gebedt?
 5 **Ach!** overbloedt van tranen is't
 Die ghy ter spijl' en dzanck haer discht.

- 6 **Ons** stelt gh' in't war met onse bureen.
 Partij spot onser avonturen.
 7 **Godt** Zebaath/ ach bring ons we'er
 En sendt op ons uw' gunst-strael ne'er.
 8 **Ver**werpt den wijnstock niet wiens stam
 Dooz' u eens uyt Egipten quam.

- 9 **De** Heyd'nen hebt ghy uytgedzeben/
 Maer hem geplant en plaets gegeven

Daer hy sijn wortel heeft ver sprejdt
 En sijne telgen soo verbrejdt 10
 Dat sijne schaenw de bergen deekt
 En sich door al de werelt streckt. 11

5.
 Wat werpt ghy nu sijn heynsel neder?
 Van repers' wordt hy/ heen en weder/
 (Tot schending vanden rijcken oest)
 Gepluckt en van het Wildt verwoest. 13
 Heer Sebaoth/keert we'er/ en siet/
 Ten hemel aff/ wat hier geschiedt. 14

6.
 Wilt gunstigh t'uwten wijn- gaert keeren:
 Gh' hebt hem geplant / houdt hem in ceren/
 Soo oock de spruyt van hem geteelt/
 Daer uwe magentheydt haer beelde 15
 Op had gedrukt. die nu/ in vuyt/
 Te niet moet/houdt uw' toorn sijn duy. 16

7.
 Uw' handt zy op den man/ verkozen 17
 Ten beelde uws krachts. soo salmen spozen 18
 Dat wy u nimmer aff en gaen.
 Ont- doodight/ roepen wy u aen.
 Verbruing ons/ stercke Godt/en deyl 19
 Uw' gunste met: soo komt ons' theyl.

Den lxxxj. Psalm.

I.

Z Eigen-rijck geslacht/ Singt met volle keelen 1
 Jacobs Godt/ ons kracht. Wy/ tydt aent trom- 2
 men Met luyt en trommen En 'tsoet harpen- spelen.
 D Laet

3

2.

Laet trompetten gaent
Op gesette stonden
Van de niemue Maen:
Het zijn geboden
Daer aen van Gode
Ise'el is verbonden.

4

5

3.

Op dat dese dagh
Alle jaer verbreyde
't Geen dat doe geschach
Doe Godt dooz krachtent
Abzams geslachten
upt Egypten leyde.

6

4.

Daer sy (spreckt de Heer)
's Pollicks tael niet kenden.
Ick Godt wyjde weer
Daer rugg' en handen
Van last en banden:
't Slaven was ten enden.

7

5.

Doe ghy riept/ mijn volck/
Quam ick in't bedroeven
upt een donder-wolck
Wantwoozdt geben.
'k Sing u daer neven
Aen den twist-stroom pzoeben.

8

6.

Pu/ mijn volck/ tree voozt/
Daet mijns monds betupgen.
Soo ghy my maer hoort/
En tot Af-goden
't Hert niet laet nooden
Om de knien te buygen:

9

10

7.

Soo ghy my alleen
Kent vooz Heer der Heeren/

My/ die (op uw' be' en)
 Dooz wonderheden
 upt Pharooſ Steden
 Wem' doet de e keeren:

8.

Doet ſi mondt dan op
 En ghy krygcht uw' wenscheit:
 't'Helpt niet wat ick klop.
 't'Welck wil niet hoozen:
 Noept wert verlozen
 Men veraerde menſchen.

11

9.

'k'Had my haers niet aen
 En in herten hardthepde
 Liet icks' henen gaen
 Na eygen rade.
 Wee/ die in 't quade
 Al te diep verwart lept!

12

10.

Ach! had Iſrael
 Na my willen vraghen/
 En mijns wet's bebel
 Niet had verlaten
 'k'Had die hem hater
 Al' ſeer haest verſlagen.

13

11.

Die Godt v'pandt zyn
 Souden met veel ſchroomen
 In gebepusden ſchijn/
 Om my te eeren/
 Den Heer der Heeren/
 Hebben moeten komen.

14

124

'k'Had haer tijdt gerecht.
 En het merck van 't koozen
 Hun ter ſpy's verſtreckt:

Dij

MAD

Pfalm lxxxij.
 'Had haer gaen voeden
 Met honich-bloeden
 upt een steen gebozen.

Den lxxxij. Psalm.

1.

Sy die/om vooz 't Gemeen te waken/Aen't stuer der
 Menschelijcher saken Verheben/en/in daedt en schijn/
 Op aerd als klepne Goden zijn: Die hebben boven
 haer een hooger: Den grooten Godt. een scherp be-
 oogger/ Een nau dooz-gronder van haer staet En
 haer gelyeale doen en laet.

2.

Hoe lang (sept hy tot haer) sal't wesen
 Dat sich uw' moedtwil niet sal vreesen
 De wage valsch te laten gaen?
 De Goddeloose vooz te staen?
 De banck bedriechelyck te spannen
 Ten wel geballe van Tzannen?
 Te makeu dat de vrome schroomt
 Dat hy vooz ulven recht-stoel koomt?

3.

Melaen (noch kondt ghy straff ontbluchten)
 Laet uw' Gemeent niet langer suchten.
 Schaft eens-streecks recht aen arm en rijk.
 Breuckt noyt, doet We'eu en Wees gelyck.
 Out

Ontruckt de klepne/ vol benauwen/
 Des boosen Giers bloedt-klamme klauwen,
 Laet geen berong'lijck hert bedroeft,
 Doet hulp en recht daer't hoort en hoeft.

4.
 Wat is't? Piet een van haer die luyfster.
 De Rieden slaept, 'thert is verduyfster.
 Ick klop: doch voor een daove poozt,
 Sy gaen in d'ieste domheydt voozt.

5

Sy sien de saken vast verballen:
 En 'troert haer 'therte niet met allen.
 Sy sien onozdening in swang:
 Waer gaen al haren ouden gang.

5.
 Sy sien des Landes vyzicheden
 Ellendighlyck met voeten treden;
 Sy sien het hepligh recht verplet/
 En moedtwil op den thzoon geset;

Sy sien den Staet na 'therte bozen;
 Sy sien sijn ondergang gebozen:
 Sy sien 't, en zyn al siende blindt/
 Twyl daer haer baet-sucht nut by vindt.

6.
 Deen, niet alsoo/ verdurben zielen.
 De wraeck is u al op de hielen.
 Al swelt/ dooz hoobaerdp/ uw' geeft;
 Al hebt gh' hier niemant dien ghy vzeest;

Al meent gh' uw' selfs-verkozen Wesen
 De maet en leest van recht te wesen;
 Al is de wer't/ na uw' gelooff/
 Dooz u en uws gelyck' een rooff:

7.
 Al laet uw' dertelhepdt sijn lusten
 De maet zyn van des Landes rusten;
 Al waent uw' sotheydt 't'Algemeen
 Om uwent wil te zyn alleen;

Al gaet ghy reed'lyckhepdt bedelben;
 Al maecht ghy Afgoden van uw' selven;

Al trotst ghy op uw' heerschappyn;
Hoe groot: nach zyt ghy onder my.

8.

6 't Is waer/ ghy draeght den naem van Goden;
't Heel' landt dupcht onder uw' geboden;
Ick best' u in de Mensch-booghdyn;
Uw' stam (ick kent) daelt aff van my:
Het zyn/ het zyn verheben Crappen
Die ick uw' voeten laet bestappen;
De stralen uwes glans's zyn klaer;
Uw' heyl waer groot/ nam't ghy't wel waer:

9.

Maer nu uw' Doen (van deuchdt verbastert)
Uw' pronck ont-pronckt/ uw' kroone lastert/
Uw' staet mis-staet/ mijn aert verfaect
En u ten slaeff der lusten maect;
Nu ghy van Herders en beminders
Veraerd't tot stroopers en verfinders;
Nu ghy geen ding soa weynigh licht
Als daer ghy met den naem van pryckit:

10.

7 Nu ghy/ uws selfs en mijns vergeten/
Den doot-steeck geeft aen uw' Geweten;
Nu ghy slechts op uw' lusten kuynt/
En stout verdertelt in uw' ruynt;
Nu ghy gerechticheydt laet varen:
Soo false u booz al niet sparen
Die niemant opt/ hoe hoogh van waerdt/
Die niemant op der aerden spaert.

11.

De Doodt/ die niemant kan ontspzingen/
De Doodt/ het eyndt van alle dingen/
De slechte Doodt is u te goedt:
Een and're Doodt is't daer gh'a'n moet:
D'heyllose Doodt, die u't ontijden
Den draedt des lebens aff sal snyder:
D'heyllose Doodt/ der schelmen Straff:
Want als Pyramen moet gh'er aff.

3 Mijn' haters hebben't hoofdt verheven Haer
 donck're raedt-slagh tast na 'tleven Van die soo
 diep aen 'thert u roeren.

- 4 Op/seggen's, onse hand zy't saem
 't Endt van haer wesen en haer naem,
 5 Uyt heb Israel. Haer gedachten
 Zyn eens in 't quaedt, haer t'samen-spamen
 6 Geld't dy, Daer komen Edoms mannen/
 Met Ismaels en Loths geslachten:

- 7 Met Gebal/Hammon/ Amaleck/
 En 'tgantsche Philistijnen-reck/
 En all' die't stroom-rijck Soz bewoonen,
 8 Oock is haer Assur by-gevallen:
 Dies strecht de sterckte van hun allen
 Een arm aen Loths ont aerde Sonen,

- 9 Doet hun als boozmaels Midian;
 Als Sisera/ den trotsen man;
 10 Als Jabin; doemen Hisons beken
 Soo bloedt-roodt sagh/ en sp/ ver slagen/
 Als snode den dreck in Hendoz lagen.
 11 Ach! op haer Grootte wilt u wreken.

- 12 Haer' hoogheyt dael' en werd' gering.
 't Ga hun als't Zeb en Hozeb ging/
 Als Salmunahs en Zebahs landen/
 12 Die sich Godts tents besit vermaten.
 13 Als werbels die sich draeyen laten/
 Als kaff booz windt/ maeck haer te schanden.

6.

Het vuyt maecht bosch en berg tot asch: 14

Alsoo beloop' en tress' haer ras 15

De storm uws toorns/en werpse neder: 15

Diet anders als de hooge boomen/

Hoe vast van stam/ ter aerde komen

Dooz't schielijck woeden van't ontweder.

7.

Haer hert heb schrick. verderff en schaemt 16

Haer eeuwiggh deel. Dooz ramp gepraemt/ 17

Hernem het hert/ vol ongerusthepdt/ 18

(Erbindend' / Heere/ dat de waerde

Uws grooten naems is 'thooghst' op aerde)

Gedempte Godlijckhepdt& bewusthepdt.

Den lxxxiiij. Psalm.

1.

W At is uw' huyt/ heyt-scharen Heer/ Der 1
 soethepdt voll' ! Ach! over-seer Verlangt my na des 2
 Heeren zalen. Met vrencht is ziel en lijf dooz-drencht
 Als 'thert aen' slevens Heer gedenct En voelt Godd&
 haoght sijn diept bestralen. Een vogel spoozt sijn 3
 nestjen naer; Een vrome ziel soecht Godd& altaer:

2.

Soecht uw' altaer/Heer Sebaoth/

Mijn Koning en mijn eenigh Godt.

D v

D! sa:

- 4 O! saligh die uw' huys betwoonen.
Haer tong draecht altijdt uwen loff.
- 5 Geluckigh/ die vertrouwens stoff
Schept wt de kracht die ghy kondt toonen,
De lessen staen in sijn gemoedt;
Die wegen zijn ten hooghsten Goedt.
- 6 Dies hy/ gegaen door^{3.} t' doore dal
De frische dzenck-bron vinden sal.
O! segen-rijck die 'thalck soo leeren?
- 7 Haer kracht (tot dat^s in Sion zijn
Daer sich der Goden Godts aenschijn
Aenschoutwen laet) sal steeds vermeerren.
- 8 Godt Sebaoth/ verhoor mijn be'e;
Godt Jacobs/ gun^s in 'therte ste'e.
- 9 Godt/ onse schildt (daer wy op staen)
Siet uws gesalvdn aenschijn aen.
- 10 O! beter is in uwen Tempel
Een dagh dan elders duysent jaer.
Soo my de keur gegeven waer;
Off wacht te houden op Godts dzempel/
Off in des boosen huys om seerst
Beacht te zijn; ick koos^s het eerst.
- 11 Want Godes glans is ons een Son/
Sijn kracht een schildt/ sijn gunst een bron
Die alle heyl en eer kan geven.
Hy weert hem geenderhande Goedt
Die/ onverslint in haer gemoedt/
Recht-padigh zijn in all' haer leven.
- 12 Heer-rijcke Heer/ beel-saligh hy
Die sijn vertroutwen set op dy.

Den lxxxv. Psalm.

135

1.

G Een leet door-reyckit de lengt van 'slebens tijdt
 Een smert/hoe groot/die niet woꝝdt aff-geleest. Dat
 bleech/o God/doe' thert/des onmoedts quijt/De oude 1
 liefd uws volchs hernomen heeft. Doe Jacobs zaedt
 soo treff' igck wierd geredt En door u handt in vrien
 standt geset. upt had u toozn. haer sond (hoewel seer 2
 groot) Was diep gedempt en in uw' hert als doot. 3

2.

't Gemoedt soeckt heul daer 't oude weldaedt kent.
 Dies/bidden wy/weest nu gelijk wel eer/ 4
 Godt onses hepls. Wisch upt en maeck een endt/
 Een endt uws toozns/ en geeff het lot een keer. 5
 Ach! blijft ghy dan op ons onepndlyck-gram?
 Sprepdt sich de roock uws toozns vā sta tot stam? 6
 Ach! sal' t/ ach! sal' t/ na lang-geleden pijn/
 Uw' volck ten troost/ niet eenmael beter zyn?

3.

D'ont-rampte ziel hangt haren heplandt aen.
 D'ont-doolde geest volght synes leyders tredt.
 Laet ons maer (Godt) een liefde-smaeck ontfaen; 7
 Uw' gunst daeg' op en breng den zegen met.
 'k Wacht

- 8 **W**acht wat Gods môt hier op tē antwoort heeft:
 O! vze e-spraech is 't die hy sijn' brunden geeft.
 Dies elc vā haer des dwacsheyts dool-padt schout
 En sich van nu aen Godes wyshejdt houdt.

4.
 9 **N**iet eeuwigelijck verbergh't een vyzndt sijn hert,
 Godts seker hepl is warelijck na-by
 (Oft schoon al schuypt en schijnt den oogen verdt)
 All' wien sijn vrees maecht waerlijck soude-vyz.
 Den sulcken ligt een weelden-schat bereydt.
 Den sulcken sraelt Godts hooge heerlijckhejdt
 Ten oogen in, en (o gewenschte standt!)
 Den sulcken woont Godts glozyp in haer landt.

5.
 Die Godts geniet / kan tot geen hooger Goedt.
 Wie der ster yets daer volhejpts oorspronck is?
 10 **D**e Goedichejdt wordt van de Trouw ontmoet.
 De Breed' en 'tRecht zijn in verbinteniss.
 O saligh ding! daer d'een deuchd d'ander kust,
 O heplig' Echt! des werelts wisse rust!
 11 **A**ldus salt' zijn, op Merd groent waerhejpts stoff'
 En Billijckhejdt siet van den Hemel aff.

6.
 Daer volhejdt is / daer rust de ziel van wensch.
 12 **I**n all' sijn gang met Billijckhejdt om-stoet 't/
 13 **S**al Godt aen d'aerd' / de aerde aen den mensch
 Runn-dadigh zijn in allen overvloedt.

Den lxxxvj. Psalm.

I.

1 **N**eycht uw' oozen tot mijn reden Heer mijn
 Godt, verhoert de beden Die ick t'uwen throone
 sen.

sen' : Want ick arm en t' onder ben Dooz u 2
 keeff mijn ziele veplich : Want ick goedigh ben en
 hepligh. Salight uwen knecht : want hy heeft/
 mijn Godt/ sijn hoop' op dy.

2.
 Laet dy/ Heere/ mijns ontfarmen: 3
 Want tot u gaet steeds mijn karmen.

4
 Vrolijck t' hert van uwen knecht :

5
 Want tot u is t' strack gerecht t.

Heer mijn Godt/ ghy zijt goetd-dadigh/

Licht-vergevend' / veel-genadigh

Allen die vooz uw' aenschijn
 Recht-gestelde bidders sijn.

3.
 Heere/ laet mijn be'e uw' ooren 6
 Mijn gesmeeck uw' hert dooz-bozen.

7
 Want tot u (die hooz-rad zijt)

8
 Gaet mijn stem ter banger tijdt.

Geen der Go'on magh sich gelycken

9
 By u/ Heer/ off Godt doen blycken

Dooz soo menigh wonderdaedt
 Wesser van uw' handen gaet.

4.
 Alle volcken dien ghy leven 9
 Ziel en maecksel hebt gegeven

Sullen u toe-blaepen/ Heer/

Wuygend' haer in ootmoedt ne'er;

Sullen uwen name noemen

En met hoogen loff gaen roemen.

10
 Want ghy (Godt/ ja Godt alleen)

Toont u groot dooz wonderhe' en.

5.
 11 Bzengt my/ Heere/ tot de klaerheydt
 Dier leer: soo wordt uw' waerheydt
 (In een repne ziel gebat)
 Myner boeten stevigly padt.
 Wensch mijn herte met u eenigh;
 Zsset hardtheydt/ maectet lenigh/
 Dat uwz Godtheydts diep ontfact
 Daer in koom' en woonen magh:
6.
 12 Dat de geest (dooz 'slyfs ont-mengen)
 Alle krachten t' saem magh brengen
 Tot een heerlyck loff-belydt
 Dat sich streck dooz verren tijdt.
 13 Want ghy toont u aen my goedigh
 En in weldaedt overbloedigh.
 Ghy hebt my de ziel/ met kracht/
 wpt de diepe hel gebzacht.
7.
 14 Menigh/ trots van sin en leven/
 Heeft sich tegens my verheven;
 Een ontselfelijcke schaer
 Bzengt mijn ziel in doodts gevaer:
 15 Maer ghy/ Godt/ ghy zyt lanck-moedigh/
 Traegh ten toorn/ ter weldaedt spoedigh/
 Goedt/ barmhertigh/ trou/ oprecht
 En met hert aen woordt gehecht.
8.
 16 Siet op my/ en weest genadigh.
 Dwe kracht maeck my kloeck-dadigh:
 My/ die u mijn heer erken
 En uwz dienst-maechdts sone ben.
 17 Laet een gunst-blick op my stralen/
 Dats et sien en schaemt behalen
 Die my haten; als men merckt
 Dat/ o Godt/ uw' troost my sterckt.

Den lxxxvij. Psalm,

1.

Crusalem (de schoonste stadt niet reden; Wiens
brave pronck op aerd geen weerga vind) Is vast
gegrondt op bergen / en bemindt By Godt veel
meer als and're Jacobs steden.

2.
God-lieve stadt / hoe heerlijk hoorz men klinken 3
Het waerde loff van uwen grooten naem!
Wat stroom van eer vloeyt allenthalven t' saem
Die uwe hooght in glozyp sal doen blinken!

3.
Het rijk' Egypt sal des geruchts verwond'ren; 4
Oock Babylon: (die dus van Godt haer wendt) 5
Dan haer wordt Godt als Heer en Godt erkent
Als sy den brom uws glozys hoorzen dond'ren.

4.
Den Philistijn / den Tyrier / den Mozen
Sal't in haer ooz een soete lieflychhepdt
En eere zyn / wanneer men van haer sept:
O! daer / een man in Godes stadt gebozen!

5.
De Hooghst' haer grondt! En als uyt aller menschen
Ontelbaer tal Godt eens een uyt-les doet:
Wie sal / (dooz hoop' van mede-lot in't goedt)
Wie sal sich dan geen Sions borger wenschen?

6.
Wie sal niet gaern sijn naem belett'ren laten
In Godes boeck? op dat doch dese stem
Sijn standt oock raech en toe-pas heb op hem:
En Sions man een van Godts onder saten!

Hoe

7. **H**oe den geluck' hoe oock der vzeuchde nader.
 7 **O!** isser dan off vzeuchd off vzeuchdes schijn
 In sang off spel: 't sal dijns/ o Sion/ zijn.
 Myns hepls en lusts zyt ghy de eenig' ader.

Den lxxxvii. Psalm.

T ^{1.} Ot u myn stemme dagh en nacht/ God/ rijcke
 1 bron der salicheden. Geess t' uwen aenschijn mijn' ge-
 2 beden Een ingang. heb myns roepens acht. Want
 3 mijne ziel / allencken droever / Met ramp gekroopt/
 naecht' shellen oever.

- 4 ^{2.} **I**ken soo in't oogh van pegelijck
 Als die in d' onder-aerdt sche dalen;
 Een man geen man; vol aller qualen;
 5 Een grass-geoot; een Uylck gelijck
 Dat kilt en seyt (na 't doodlijck wonden)
 In ondericks eenwicheydt ver slonden:

- 6 ^{3.} **D**er slonden/ Heer/ en vooz altoos
 Door uwe handt als affgesneden.
 Ghy brengt mijn ziel ter duysterheden/
 Een poel soo diep en grondeloos.
 7 **D**u' dichten toorn/ met al sijn stroomen
 En stormen is op my gekomen.

- 4.
- Mijn vrienden hebt ghy my ont-vrindt;
 Waer isst van my. Ick sit gekluyfster.
 En kans ontgaen. Het oogh (ontkuyfster)
 Doelt sinert t'wyl 'thert geen wyl-wegh vindt.
 'kroep al den dagh/o grootst' der Goden/
 Strecks-hands tot u. Wat's van den Dooden? 10
 11
- 5.
- Maecht dan d'ont-leefd' in levens standt?
 Dw' Blijckheyt/ kinckt die in't duyster?
 Dw' Trouw' / uw' Goetheyt/ heeft die luyfster 12
 In't graff? in't weteloose landt?
 In't all'-verderff? 'kroep vroegh; en stede 13
 Noch tijdt is ledigh mijner bede.
- 6.
- Hoe lang soo schijn? hoe lang soo veer?
 Ziel-togend dut ick. 'kheb gedragen 14
 Den last uws toorn van kindtschen dagen. 15
 Dw' toorn om-bloeyt en schriekt my seer. 16
 'kSie selschap/ kernig/ vrienden/ magen 17
 Der vzeemden/ Heer/ dooz uwe plagen.

Den lxxxix. Psalm.

1.

E En ander soeck sijn Verm' gemeener oozen stoff.
 En quist' de kracht sijns geests in ydel menschen-loff.
 Dan Godes vaste trouw den ick bedacht te dichten/ 1
 Op dat daer van de klanc so lang de Son sal lichten/
 De

De heele wer't dooz-galm/en/buytē macht vā leugē/

All-om van stam tot stam magh blyben in geheugen/

2 Dit spzeet ic/en'tgaet vast:^{2.} (mijn geest aēschout hee ^{(klaer}

In ver-vooz-dēckeniss vā't God-getuyghde waer)

Daer sal/daer sal een heyl genadelijck verschijnen

Dat nimmer-nimmermeer sal afgaē noch verdwijne.

Veel eer sal ick't gesternt' ten Hemel aff sien vallen/

Dā dat/ o Godt/ u woort geē vastheyt hebb' in allen. ^{(knecht/}

3 Ick heb eē vast verbōndt met mijn' hoogh-waerds ^{3.}

(Dus viel u Goddijc woort) met David oppgerecht.

Ick heb een dieren eedt wel dypdelijck geswozen/

(En sal hem waer doen zyn in mijnen upt verkozen)

En spzac: Van tijdt tot tijt wil ic u zaedt doe blyben

Eneeuwigh-stammelijck u thoon/s koning/styven.

5 Verwonderlijcke God/so machtigh/groot/en wijs/^{4.}

Den Hemel en de Aerdt sal vol zyn uwe prijs.

Dw' bozgerp om hoogh/ uw' heyl' gen hier beneden

Dermaeren uwe trouw' met aendacht-volle reden.

6 Te recht want wien/o Godt/salm' u gelijckē konnet ^{(kindt/}

t'z p dat hy onder woont off bovē 'tlicht der Sonnen?

Wat Heer/wat Dozstē-soō/wat machtigh konings ^{5.}

Wat onder-godlijckhepdt die sich op aerden vindt/

Kan by soo grooten Godt in tegen-lijcking komen?

7 Wies heyl'ichepds genaec sijn heyl' gē selfs doet schzac ^{(me}

In Hemel en op Aerdt/ als d'aengerorde zielen/

Met diep otsach dooztrest/vooz uwe Godheyt knielē. ^{6.}

8 Heyl'scharen-rijcke Godt/wie is't/wie is't die dy

(Met waerhepds heyl' ōringt) in macht te ev'ne zyn

9 De ongenieten Zee/wanneer sy is aen't swellen/ ^{Wozt?}

Wort/Heer/van u beheerſcht. ghy kont ſe mate ſtellen/
 Ghy zedicht haer gebzupſch/ghy ſet haer barē neder/
 Ghy hebt ſe als in toom/ en bzengt de ſtilte weder.

7.

Egypten/hoogh-berwaent en dertel in ſijn ſandt/ 10
 Hebt ghy dē rug gekneust en als ter doot gewondt.
 Sterc-gepeesdē arm/dooz bobē-krachtſche krachtē/
 (Dopt vā eē aertſch verſtāt bereypt met ſijn gedachte)
 Dreeft/als de windt het ſtaff/’tſlagh-oorde vā u vpande
 Beswindelijck verſtroyt en rupmē doē met ſchanden.

8.

D’Hemel/u de Aerdt/u all’ wat ’sWerelts rondt 11
 In ſijn volheyt bevat. Ghy/Godt/hebt die gegrout
 Dooz onbegrepē kracht der all’-vermog’ner woordē.
 Dooz u ſtaet elck ſijn ſtād;hier/’tonbeſonde Noozdē/ 12
 Daer/ (op ſijn wiſſe plaets) het lieffelijcke Zuyden.
 Cabo; en Hermon doen uw’ naem al-om verſnyden.

9.

Geweldt-rjck is uw’ arm/vol krachtē uwre handt 13
 Die wonder-daden zaeyt/ en ſich in alle landt
 Veel-krachtighe laet ſiē/en toont haer hoogh’Umogē
 (Uw’ Godlyckheyt ten blyck) den ſterffelijckē oogen.
 In billijckh; en kracht beſtaet uwre throos’ geſichte. 14
 Genaed’ en Trouwe gaen vooz uwre aengeſichte.

10.

O meer dā ſaligh volc dat vā Gods’ bzenchde weet! 15
 Dat/dooz dē heplgē klāc genoadicht/ ſtaet gereedt
 Om/Heere/vooz het licht uwre aengeſichts te treden/
 En/moedigh op uw’ kracht/de ziel vol volh;heden 16
 De tong altijt vol roem/het hert heeft vol vertronwē
 Dooz uwre gerechticheyts en hooge machts aēſhou-
 (wē!

11.

Die’sgoedes veel geniet/tis recht dat hy veel prijst.
 Dat haer verſhoben kleyn’ in hooge krachtē rjst 17
 En d’eertjts-dupst’re naē tē eer-top wozt gedzage/
 Sjn ſtroomē upt de bron van’t Godlyc wel-behagē.
 Is ons in onſen ſchildt off koning hepl gelegen: 18
 Den hepl’ gen’ Israels komt d’eer van zee; en zegen.

12.

- 19 Weleer hebt ghy u vriendt en waerde gunst-genoot
 (Ter tijt als hem de slaep des lichaems oogē sloot)
 Op Goddelijcker wijs in 'therte toegeproken/
 En dese tael geupt' t: Mijn bondt blijft onverbroken.
 Mijn hant/eens op de Helt tē volck-hepl upt-gestekt/
 Die is en blijft op hem/een eeuwich liefde-tcecken.

13.

- Dan't doncker-namigh Volck/ in wesen ongeacht/
 Heb ick hem uptgekeurt/en tot dē throon gebzacht.
 20 'kVand David mijnen knecht/en heb hem sijne schedel
 (Ten zegel mijner gunst) bevochticht met een edel
 21 En hepligh olp-bocht. Mijn handt in alle wercken/
 Sal sijne vasthepdt zyn en mijnen arm hem stercken.

14.

- 22 Noch openbaer geweldt/ noch sluppēde verraedt/
 upt 'supants boose hert/berocht hē nootlijc quaet/
 Off sal't verheven hooft ter laeghte komen rucken.
 23 Mijn hat/vā wrake vol/sal sijn' verdrucker's druckē/
 Sijn plagers zyn tot plaegh/sijn hater's haet v'schaffē
 En 'tonverdiende leet in sijnen vinder straffen.

15.

- 24 Met hē mijn gunst en trouw' dooz my so sal hy op/
 En stijgen/ onbelet/ tot glorijs hooghsten top.
 25 Sijns scepters wijdt berepck sal ick ver hēnē brenge/
 Ja selfs tot daer de vloēn sich met de Zee gaē mengē.
 26 Druuoedight sich sijn tong/en sal my Vader noemen.

16.

- Ghy/ghy (sept hy) mijn Godt en Vader. ghy alleen
 Mijns hepls onwäck'le grōt en vast-gelepdde stel.
 27 O wel-gevatte hoop! want Hem heb ick verkozen
 Niet ten gemeenen Soon maer tot een cerst-gebozen.
 Al' watter kroone draeght en uptsteck heeft op aerde
 Berepckt sijn' hooghte niet/en is my min vā waerde.

17.

- 28 O zegen-rijke gunst/ niet van een korte stont!
 Onbrekelycke trouw ver selschapt myn verbondt.

Sps

Sijn zaet sal sonder endt/van tijdt tot tijdt/beklijven. 29
 So lang oock d' Hemel staet en 'tgeē hy is sal blijven/
 houdt sijne scepter duer/ blijft sijnen throon verheben
 En ebent sijnen standt met aller menschen leven.

18.

Gevalt het onder des (want al te selden erst 30
 De vaderlijke Deuchdt) dat mijn gesach versterft
 In 'thert des na-geflachts/ en sy mijn' wet verlaten
 Niet strobend' op het padt der voor-gebaender stratē/
 Waer mijnes ordemings (verwildert in gedachten) 31
 Gesette zede-voorn onthepl' gen en verachten :

19.

Soo sal wel hare sond het smertelijke slaen 32
 En d'ongerechtighe' en de tucht-roe niet ontgaen;
 Waer nochtas' mijne gunst verbzekē nochte krankē
 Of d'aen-geswozē trouw' in hare waerhept wanckē. 33
 O' mijn verbondt is daer; geēsin en wil ick' t' wrakē.
 Het woordt is van de lip; ken sal' t niet pdel maken.

20.

'k heb eens eē eedt gedaē (en sprack met sware re'en) 34
 Op mijnes Godlijchhepts hooghwaerde hepliche' ē:
 Mijn mondt en loost geē tael om David voor te liegen 35
 En d're'vout sijns geloofs met schijn-hepl te bedriegē.
 Sijn zaet in eedwichz. Sijn throon/als Maē en Somie/ 36
 (Die ick tot tuggen roep) sal nimmer wanckē kommen. 37

21.

Albus/o God/wel eer.maer nu (hoe magh het zijn?) 38
 Berbert sich uwe gunst; berberght sich u aenschijn;
 Vertooynt ghy over hē wiēs hoofdt ghy hebt begotē
 Met hepligh balssem-vocht; die uwer gunst-genoten 39
 Wel eer de waertste was. dē bōt slagh gaet ghy schēdē
 Gemaect met uwe knecht. sijn glozy loopt ten enden.

22.

Sijn' kroone/sonder glans/sijn hulsel/sonder eer/
 Werpt ghy verachtelijck van sijnen schedel ne'er.
 Sijn mure stoot ghy om. sijn hoogh-gerefen wallen/ 40
 De veplichept sijns stadts/daet ghy ter aerde vallen.
 Hy woordt een all'mans rooff; en (nu hy in ellendt is) 41

Staet als tē doel des smaets; aē all' wie hē ontrēt is,

- 42 Sijns vpāts sware hāt hebt ghy' over hē verhooght.
 Sijn hater's maecht ghy bly; sy sien hē over vooght.
 43 't Weleer-gebreesde swaert (hoe is u gunst gekrompē!)
 Doet ghy/als' t gelt tē stryd'/ter vpād-wod' vstōpen.
 In't stryden heeft hy u (o dzaevigh' zeegh-belet sel!)
 Niet meer tē stempilaer noch lijstrachts' onder set sel.

24.
 44 't uyt-muntende ciet aet/de eere van sijn staff/
 Den koninckliken prync/al/ al sijnt ghy't hem aff.
 Sijn hoogh-ghē thōō hebt ghy ter aerb doē sacht.
 45 De dagen syner jeuchdt/(dooz' d' al-te-sware packen
 Des' opgehoopte ramp's) hebt ghy hē gaen verkozten.
 En mer een dichte schaemt sijn aenschijn over stozten.

25.
 46 Wat end/geduchte God/wat end vā gnaet en quael?
 Hoe lang verschijnt u gunst haer lieffelijck gestrael?
 Sal't eeuwlijc bocker zyn? sal uwes toorns ont-burē?
 In onuytbluselijckheyt's hardneckicheyt verduren?
 47 Gedenc (so viert u hand ten laetsten eens' van plagen)
 De teere wemichheyt der menschelijcker dagen.

26.
 Ach! wilt ghy dat de mēsch (so schoonē meester-stuc
 Wvs al-vermogē hāt's) dooz' t eewigh' pac vā d'zuc/
 Om sonst geschapen schijn? Ach! moet hy in ellenden/
 Dan alle heyl ont-set/ het noodtlijck-endig' enden?
 48 Wie leester die dē doot niet eēmael moet aenschouwē?
 En uyt der Hellen maecht sijn ziele kan behouwen?

27.
 49 Waer is nu' toude hert soo vol der goedicke' en?
 Waer blijft nu/Heer/de trou der hooghbeswozē re' o
 50 Die Davids' ooz' ontving? Gedenc der smaedlychede/
 Van alleman gedaen/ van een alleen geleden
 En/ schoo' vooz' u/a God/dooz' noot-perff' uyt gegote)
 In stilheyt opgekropt en in mijn schoot bestoten.

28.
 51 Gedenc/o Heer/ des' hoons en smartelijcken smaets'
 Dan

Dan uwe we'er-partp/upt overbloedt des haets/
 Soo dicht op ons gestort, terwijl haer ydel snappen
 Dws hoogh-gelafden Heldts onstraffelijcke stappen
 Ontspustert. Doch u/God/die eenwigh zijt van leven 52
 (Dat wenscht/dat wenscht mijn hert) 5p eenwigh lof
 gegeven.

Den xc. Psalm.

1.

Door alle ry der voriger geslachten Waert 1
 ghy ons/ Godt/ een wyt-wyck der gedachten/ Een
 huns van troost in alle herts-bestozmtheydt. Door 2
 bergh en dal/doe d'aerd' in d'ongeborntheydt haers
 eersten stofs lagh rou' en onbereydt/Waert ghy al/
 Godt/en blyft in eenwicheydt.

2.

Maer wat's (helaes!) van ons en onse leven? 3
 Wat heeft de mensch al schijnt hem veel gegeven?
 Den kouten draedt van syn geswinde dagen
 Dunt ghy te mets. uw' enckel wel-behagen
 Is't perc sijns duyrs. En upt ghy maer dees stem:
 Keer/menschen kindt/keer weer: upt is't met hem.

3.

D'groote Godt (wiens leven geener tijden 4
 Bepaling kent/ en tal noch maet kan lijden)
 Is duysent jaer in d'al-bereyckend' oogen
 Gelyck den dagh die gisten is vervlogen:

Is duysend jaer niet anders dan de wacht
En 't kozt verloop van d'uren eener nacht.

- 5 Ach! wat 's de mensch/^{4.} dien ghy/gelijck met stroomen/
Snel ober-golft? sijn' dingen zijn maer droomen.
6 Sijns levens doen is als het teere kruidtjen
In morgen-stond; dat met het nieuwe spruytjen
Sijns bloemelijns t' aenschouwend' ooggh byabeurt/
Maer 's avondt's leyt/verstenst/verdort/ontceert.

- Dit's 't leven selff, soo kozt en wis sijn ende.
Ach wat sal't zijn wanneer ghy in ellende/
7 Dooz hitt' uw's toozns/ons' dagen doet herteeren/
Wanneer ghy 't hert met angst doet in sich keeren
Als't uw's gedenckt; en schroomt sich alle daegh
Op d'oud' (eplaeg!) een nieuw' en meerd're plaegh?

- 8 Niet t'onrecht/Heer. want alle sondlijckheden/
^{6.} (Des is't gemoedi'bewetight upt Godt's reden)
't'Zp off vol-baert/off noch in wil en poogen/
Die vrees of schaemt verschuypt vooz mensche-dogel/
Staen naecht en klaer/o Godt/vooz uw' gesicht
Die 'thert-geheym ontduyfster met uw' licht.

- 9 Hier her uw' toozn/wiens pijlen onse dagen
^{7.} Verteeren doen; en na sijn ende jagen
Den kortentijdt van ons ramp-balligh leven/
Die/cens ontglipt/noyt weder wordt gegeven;
Recht als een wooydt/dat/henen in de lucht/
Ten mond' niet keert maer on-we'er-halijc vlucht.

- 10 Des levens duy is tienmael seven jaren.
^{8.} Koomt tien daer by: veel hooger wil't niet garen.
maer(o!)wat is't als't al op't schooſt gebloeyt heeft?
Een yd'le prouch die niet dan pijn en moeyt' heeft.
Schier all' is't quaedt en van het goet noch 'tmeest
Een nietigh goedt/een waen-geluck geweest. Off

9.

Off isser pet des waren heyls genoten:
 Ach! tusschen-in heeft stadigh d'ruck gebloten,
 En als 't mi al volkeest is en gekomen
 Ter maet' sijn's percks/ soo wordtet ons ontnomen;
 Soo gaen wy heen/als vlogen wy'er van daen
 Het menschlyck ooggh geswindelijck ontgaen.

10.

Dus staet de mensch, van selfs is't leven nietigh/
 En dooz uw' handt veel-lastigh en verdrietigh.
 En wie nocht ons/ wie heeft doch hier toe ooren? 11
 Ach! wie erkent de kracht van uwen toren?
 Wie is't dien sulcks tot in sijn ziele gaet
 En in sijn diepst dē schrick uw's gramschaps laet?

11.

Nadien sich 'thert/ soo diep in quaet versopen/
 Ter wijshepdt sluyt/ doet ghy 't/ o Godt/dan open.
 Verbozint in ons de pdele gedachten
 Die sekerhepdt in een onseker wachten.
 Leert ons/in ernst (eer't komt ter laester noodt) 12
 Leert ons/ in ernst gebedencken aen de doodt.

12.

Leert ons/ in ernst (om 'therte wis te stellen)
 De weynichepdt van onse dagen tellen.
 Leert ons/in ernst bedencken en gelooven'
 Dat ons de tijdt het leven eens sal rooven:
 Op dat die schroom 'tberstandt ter wijshepdt weck
 En 'tklaer verstandt ons on' verderf onttreck.

13.

Keert/ Heere/ keert, hoe lang doch wil't noch duren? 13
 Genaeck met troost uw' knechten na veel truren.
 O! laet ons vzoegh (na noodts en d'rucks behoeven) 14
 Om' goedichepdt ter voller sathepdt pzoeben,
 Soo sal ons vzeuchd' / in plaets van leet en pijn/
 Al' 't leven dooz een vast geselschap zijn.

14.

Keert wederom/ en ebent ons de tijden 15
 Der vzoelichhe'en den uren van het lijden.

Versoet ons/Heer/dooz't milde gunst-verklaren/
De bitterheydt van soo veel droeve jaren.

Ach! 'tis genoegh/genoegh cenmael getreurt:

Du heb de vzeuchd (de soete vzeuchd) haer beurt.

- 16 Uw heerlijck doen werd' ^{15.} sichtbaer aen u knechtheit.
Uw' klaerheydt blinck' in d' afdoomst der oprechtel.
17 Het Hemel-soet van Godes lustbaerheden
Bebloep' ons hert ter eeuw' geer vzeuchde-reden.
Geess moedt en spoedt (saa wordtet vast en sterck)
Geess moedt en spoedt tot onser handen werck.

Den xcj. Psalm.

1.

W Je sich en alles wat hy heeft (Sijn have/
lijff/ en leven) Den Alder-hooghsten ober-geest/
Die sal (als and're beven Doozt grimmen des aen-
staenden lots En bange oorlooghs-hitten) Om-
vaen als met de schadu Godts Gerust en bepligh
sitten.

2.

Des heb ick deel, en daerom moedt.
Tot Godt mijn Heer te spreken:
Ghy zijt wiens gunst mijn hope voedt.
Dooz' blijckbaer liefde-teecken.
Ghy zijt mijn Godt en vasticheydt

Waer

Waer op mijns herts vertroncken
Den grondt sijns hopen heeft gelept
En op sal blijven houwen.

3.

Dus ick, soo ghy oock wie ghy zijt,
Verwerren u de stricken
Des ramp-bejagers: hoopt en lijdt:
Godt sal verlossing schicken.
Wanneer des pestes kleeft-benijn
Dreijcht niet onthijgh sterbens
Hy sal u ongeraecht doen zijn
En weeren haer verderben.

4.

De schadu sijner gunst sal dy
(Waer toe' tonnet bekomm'ren?)
Sal dy gedurigh wesen by
En troost'lyck over-lomm'ren.
Sijn troost-smaeck sal 'tgeroerde hert
In hope doen verstyven/
Sijn trouw in allen noodt en smert
Uw' schildt en schutsel blijven.

5.

Geen ebel sal u onberwacht
In't doncker overkomen.
De ijelijcheden van de nacht
Doen geen Godts vanden schroomen.
Soo weynigh 'sdaeghs de pyl u quest
Van die clær-vpandtsch handelt/
Soo weynigh heeft op u de pest
Die 'snachts in't doncker wandelt.

6.

Wanneerder op den hoogen dagh
Der woesting is beschozen/
En 'svandts heyl gereedt ten slagh/
Moozdt-pleging heeft geswozen:
Soo sullen aen uw' rechter zy'
Der mannen dypsendt vallen/

Ja thienmael dupsendt noch; en ghy
Blyft onberseert van allen.

- 8 Met uwen oogen sult ghy t sien
Hoe eenmael den godloosen
Des quaedts vergelding sal geschien
Dat sy voor 'tgoede kosen.
9 (Ghy/ Heer/ mijn hoop'.) Doch die met my
De ziele durft verheffen
En woont in Godt: uw' hoofdt is byp
Van onheyls klack'loos treffen.
- 10 Geen ramp magh t' uwer hutten in/
Geen plage false naken.
(Te diep staet Denchd in Godes sin
Om ten verderff te raken.)
Byp is uw' hups van ongebal:
11 Want Godt/ in allen nooden
De hoede dijns bevelen sal
Aen synen Hemel-boden:
9
Om uwe wegen ga te slaen
Den gantschen loop van 'tleven
En uwer boeten alle pa'en
Haer veplichepdt te geben.
12 Sy sullen u/ (soo teer en beer
Liest Godt die hem behagen)
Op dat geen sisen uwa' voet bezeer?
Als op haer handen dzagen.
10
13 Op Leeuw en adder sal uw' voet
Sich onbeschadicht setten.
Den fellen draeck en leeuws-gebroedt
Sult ghy den kop verpletten.
14 In my (aldus spreect Godt van dy)
Heeft hy sich gants er geben:
Dies ick hem red. Myn naem kent hy:
Dies wordt hy hoogh verheven.

11.

Op roep' my aen ter quader tijdt :
 Verhooring sal hem beuren.
 'kWil met hem zijn wanneer hij lydt
 En eruden al sijn treuren/
 En doen hem eer/ en 'tluck met sen
 Dan sat te leven mogen/
 En gunnen mijner saliche' en
 Menschouwen/ sjuen oogen.

15

16

Den xcy. Psalm.

1.

H Et ziju gegrunde dingen Te uypen Godes
 eer/ En u den hooghsten Heer/ Het loff ulws naems
 te singen: Te singen van de soetheydt Die 't Godlyck
 hert bewoont / En sich soo heerlyck toont Ju
 ulw' getrouwe goedydydt:

2.

Te singen als de Sonne
 De lucht dooz-purpert heest
 En d'aerd' ontluyscking geeft
 Dooz't nieuwe licht s' vergonnen:

Te singen in de stilheydt
 Van d'aengevangen nacht/
 Als 'tbeeldeloos gedacht
 De sinnen bet in wil heyt.

3.

Te singen op het galnes
 En dreumende geluydt

3

Dan

4 Van cithar/ harp/ en fluyt/
 By 'smaet-gedicht der psalmen,
 4 Dws goedicheydt & aenmercken
 Dein-vrolycht/ Heer/ mijn geest :
 Dies houd ick zielen-seest
 In uwer handen mercken.

5 Wat zijn/ wat zijn uw' daden/
 Uw' daden/ grootste Heer/
 Wel achtbaerheydt en eer !
 Hoe diep uws herten raden !
 6 Een dwaes kan't niet bevroeden
 Een dooz dooz-grondt het niet
 Als hy den wel-standt siet
 Van quaden boven goeden,

7 Vast bloeyt hier alle vader
 Der ongerechtigheydt :
 't Heeft seghyn van onbeshepdt :
 Maer brengh uw' ooge nader.
 't Is waer/ de boose bloeyen/
 Maer bloeyen als het kruidt
 Dat schielijk hoogh op-spruyt
 En datmen wylt gaet roepen.

8 Ghy/ Heere/ blijft verheben
 In aller eeuwichheydt.
 9 Verderff is hun bereydt
 Die met uw' Godtheydt streven,
 Tot uwe saligheden
 Wordt allen die der sond'
 Sijn hert en handen gont
 De toe-gang afgeneden.

10 Maer my sult ghy verhoogen :
 Soo dat ick/ onbeducht/
 Als d' Eenhoozn/ in de lucht
 Het hoosdt sal richten mogen.

Ghy hebt my ober-streken
 Met balssem-vocht; wiens deuchdt
 De frische groent der jeuchdt
 Ten aenschijn-uyt doet spreken.

8.

Mijn ooge sal verblijden
 In't ongeluckigh endt
 En wel-verschuld' ellendt
 Van haer die my beijden.

13

Mijn ooz sal sich verlusten
 In't hoorzen van den val
 Die hun toe-komen sal
 Die tegen my sich rusten.

Gelijck de Palm/ off Cedar
 Op Libanon geplant/
 Schoon bloeyt/ en houdt sijn standt
 In allerhande weder;

12

Schoon bloeyt en ciert de aerde
 Rondsom met sijn geslacht:
 Soo groenen vock in kracht
 De vroom' en Gode-waerde.

10.

O! die maer in Godts' wooning
 Een vasten wortel heeft:
 Geveste Deuchde geeft
 Gewisse Deuchd-belooning.

13

Hy sal in vollen bloepsel
 In Godes' dooz-hoff staen.
 De grijse tijdt koom aen
 Doch duert sijn jeuchdigh groepsel.

14

11.

's Mans' weelden zijn trompetten
 Van Godts' gerechtiche' en,
 Hier kan/ en sal niet re' en/
 Het vrome hert sich setten.

15

In Godt wil ick my gronden/
 Wiens' geenderhande daedt

Vermaeghschapt met het quaedt
Steeds supber woerdt gebonden.

Den xcij. Psalm.

N **D** is de Heer/voll' aller heerlijkhe'en/Voll'
 aller kracht/ten hoogen thron getre'en. Hy heeft den
 staf/den staf sijns rijcks aenbaerd Die't all' be-
 reprekt wat wesen heeft op aerdt:

2 Den staf sijns rijcks/ van aller eentwicheydt/
 Dooz alle tijdt/ soo wis dooz hem bereydt/
 Dooz hem/ die selfs dooz 'swerelts aenwang leest
 En eentwicheydt in Godes wijsheyt heeft.

3 O daer! een volck/maecht aller goediche'en/
 Een woesten hoop is rasend' op de been.
 Sy trotsen/Heer/met hoogh-geheben kop
 De kroon uws rijcks/ en staender tegen op:

3 **4** Recht als de zee/dooz stercken stozm verbaest/
 Haer bloeden heft/en woelt/en bruyfcht/en raest/
4 En dooz haers stems sterck-luydende gegalp
 Den hoogen dypn dreyghet met haer ober-zwalp

5 Stout is haer tael/hoogh steygert haer gedacht/
 De Heer nochtans van al veel hooger kracht.
 Hem ober-magh geen aerdtsh(hoe groot) geweldt
 Die't all' bevooght en elck sijn palen stelt.

tStaf!

6.
 Staet/ onbemeeght/ op vasten waerhepdt's grondt 5
 Al watter stroomt/ o Heer/ upt uwen mondt.
 Betaemlijckhepdt ver selt de heptliche' en
 Dwa hups/ en repcht dooz alle dagen heen.

Den xciiij. Psalm.

1.

G Odt / strenge Heer / geduchte straffer / Groot 1
 werelt-richter / waeck-beschaffer : O ! dat de 2
 glans uws glozys strael ! O ! dat vergelding eenmael
 hoorn' En met geterghden plage-stroom Op booser
 menschen hoornaedt dael !

2.
 Hoe lang noch sal der goddeloosen 3
 Verdurben hoop sich minne-koosen
 En smozken trots ? hoe lang roemt noch 4
 De deuchd-niet van sijn' spotternp ?
 De booswicht van sijn' schelmerp ?
 De slimmert van sijn' schalck bedroch ?

3.
 Dw' volck wordt / Heer / van haer vertreden 5
 Dw' erf-deel lijdt haer woestigheden.
 Sy brengen We'eu en Wees om hals. 6
 Sy moorden (o onwaerdigh ding !)
 Den aen-gehepnden vzeemdeling :
 En noch zyn so gerust in all's.

7. ^{4.} Dees tale heeft het hert van binnen:
 (Soo gants verdurben zijn de sinien)
 Waer toe 'tgedachte niet bestaen?
 Daer is/ daer is geen Godt die 't siet,
 Israëls Godt aenschouwt het niet:
 Waerom niet onsen wil gedaen?
8. ^{5.} Dom-sinnigh volck/ vereeltte oozen/
 Ontmenschte aert / ach! kondt ghy hoozen/
 Soo hoozt. Off wilt ghy eenwelijck
 In uw' verbeestheydt henen gaen/
 En 'therte/ vol van sotten waer/
 Niet hessen uyt des domheydts slijck?
9. ^{6.} Wie der ster 'tgeen hy selfs kan gommen?
 Hoe! sou van die niet hoozen kommen
 Die d'ooze selber heeft geplant?
 Kan die wel bloot zijn van gesicht
 Die maker is van't ooge-licht?
 O! recht-ver soeplyck onverstandt!
10. ^{7.} Sou' hy aen haer geen straffe plegen
 Dien hy 'tgeheymnis sijnre wegen
 Dooz klare lessen stelt in't naecht/
 Daer doch de donck're herten-wet
 Die hy den heyd'nen heeft geset
 Den overtreder strafbaer maeckt?
11. ^{8.} Wech toeverlaet der dwaser logen
 Die uwe zielen houdt bedrogen.
 Self's Menschen hert dooz-straelt Godt
 En siet wat in de dupsterheydt
 Sijns grondt-gedachts verholen leyt/
 En d'pdelheydt van syn gepoogh.
12. ^{9.} Geluckigh magh de mensch wel heeten
 Dien ghy/ o Godt uw' wil laet weten

Dooz-naeckter wetten vaste leer:
 Het sal sijn' ziele ruste maken
 Wanneer der quade dagen naken/
 Ter tijdt toe dat het lot eens keer:

15

10.

Ter tijdt toe dat den boosshedts slaven
 De kuypl des onheyls werd' gegraven
 Ten onverrijsfelijcken val.
 Want Godt (des houd' ick my gelwis)
 Sijn uytberkozen erffenis/
 (Sijn volck) doch niet verlaten sal.

14

11.

Het wesen sal den schijn verduyven.
 Want recht is recht en moet recht blijven.
 Daerom/ wie 't recht heeft op sijn zn'
 (Wanneer de saeck nu koemt in't licht
 En staet ter proeff van 't reyn gesicht)
 Dien vallen alle byome by.

13

12.

Wie sal sich my ten selschap geveit
 Om dooz rechtvaerdigh tegen-streben
 Den quaedt-gesinden 'thoofd te bien?
 Wie isser die 't met my wil staen
 Om tegen menschen a'n te gaen
 Die ondeuchdt wercken/ deuchde blien?

16

13.

Had Godt sich mijns niet aengenomen
 Om tijdelijck ter hulp te komen/
 uyt waer' t geweest; mijn draedt moest aff;
 De donckerhedt had my om-vat
 En mijne ziel eer lang gelyadt
 Ait' eeuwigly-eeuwigh-stille graff.

17

14.

Habt ghy mijn scrupkelende gangen
 Niet onder-stut/en my om-vangen
 Met vleug'len der barmhertichhedt/
 't Waer lang met my ten endt geweest/
 Heb ick/ met opgetogen geest

18

Soo menighmael tot Godt gesept.

15.

19 Mijn hert/ (dooz't booz-spoock van den ebel)
 Betogen met een dicken nebel
 Van veelerhande fantasp/
 Had onrust in sijn diepsten grondt/
 Doe ghy soo soeten troost toe-sondt
 En quaemt mijn' ziel met vzeuchde by.

16.

20 De Recht-verkreupelende zetel
 Der boosewichten (hoe vermetel)
 Sal die sich plaetsen neven by?
 Heeft hy wel pets met Godt gemeyn
 Die/ naer het ooght uytwendigh reyn/
 Een hert vzeught vol bedziery?

17.

21 Die sich met hoopen t'saem gaet geven
 En uyt is om des vromen leven?
 Die/ doostigh na onmoosel bloedt/
 Den goeden aen durff met geweldt
 En 'tonrechtvaerdigh vonnis velt
 Na 'tboozschzift van sijn boos gemoedt?

18.

22 Der sulcker quaedt sal my niet treffen/
 Want Godt sal my het hoofdt verheffen
 En wesen mijns vertrouwens rot.
 Maer hun sendt hy/ met sinaedt en krups
 Den loon van hare boosheydt t'hups:
 O billijck oordeel onses Godts!

Den xcvi. Psalm.

1.

Koom by/ en laet ons altemael Met voechelijcke
 eeren-tael Den Heere / kracht ons heyls / loff
 spreken.

Spzeken. Op op/ laet ons de eerste zijn / En met ge-
neucht vooz sijn aenschijn De stem ten danck-liedt
upt doen hzeken.

2.

Want Godt is een hoogh-machtigh Heer/
Een groote Koning. hoogh en veer
Is sijne boven alle Godthepdt.
Hy is't die d'aerd' haer vasthepdt geeft/
Der bergen krupt verheben heest/
De woeste Zee in sijn gebodthept :

3.

De woeste zee en 't drooge landt/
upt-vozmels van sijn epgen handt.
Koom hy/ laet ons eerbied'lyck knielen/
Met Goddelijck ont sach geraeckt/
Vooz't aenschijn diens die ons gemaeckt
En macht heest ober luy' en zielen,

4.

Hy is ons Godt; en wy sijn vee
Sijn herderlijcke handt staet re'e
Om t' syner weyden ons te locken.
Daerom/ soo ghy noch heden 't woort
Sijns goddelijcken aenspraecks hoort/
! laet uw' hert sich niet verstocken.

5.

Slypt (seyt hy) my doch 't herte niet/
Gelijcker voozmaels is geschiedt:
Geschiedt (o sy der groter schanden!)
In't dooz-gedwaeld' Arabia
Te Massa en te Meriba
In d' ongeboude woeste zanden :

6.

9 Doe my uw' muptigh vooz-geflacht
 Soo veelmaels terghd' / en mijne macht
 (Daer sy doch wisse proeff van sagen)
 Verkeerdelyck in twiffel toogh/
 En/recht off haer de eerste loogh/
 Na nieuwe Godt-blyck durfden vraghen.

7.

10 Sulckx dat my haers de walge stack/
 En draeght in herten-ongemack
 Den langen tijdt van veertigh jaren.
 O! 'tis een volck (dees woorden drong
 D'afkeerichedt my van de tong)
 Wiens dupster hert geen licht kan klaren:

8.

11 Een volck/ dat steeds ten dwael-wegh slaet
 En 'thert ter sinnehedt neygen laet
 Om noyt mijn' paden recht te naken.
 Dies heb ick in mijn toorn geseyt
 En swer dat sy in eeuwichedt
 Den lust mijns rustx niet souden smaken.

Den xcvi. Psalm.

1 S Ingt/alle werelt/singt/den Heere / Den Heere/
 onsen Godt/ter eere/ Een nieu gesang, mont-salight
 2 hem/ En van sijn heyl draegh uwe stem Van dagh tot
 dagh de klare leere.

2.

3 Hoorn/ geeft/ niet wel-gegrondde reden/

Den

Den volcken sijner heerlijkheden
 En wonder-daden dupd'lijck blijck.
 Want groot is Godt/hoogh-prijsselijck/
 En alle loff sijn' eer' beneden.

3.

De Goden/ die den dominen luyden/
 Dooz wangetoofs verkeert aen-dupden/
 Verschrick'lijck zijn/ sijn ver bene'en
 Sjns Godthepdts hoog' ontsachlijckhe'en
 Sels in de herten van den rupden.

4.

Der volcken Goden zijn alt' samen
 (Hoe schoon geproncht met groote namen)
 Een al-te-ydel bzejn-gedicht.
 Waer' Hemels rondt heeft Godt gesticht;
 Derck/dat sjns heers sich niet durff schamen.

5.

Sijn aenschijn spreedt doozluchte straten
 Van hooge gloz. In de salen
 Sjns heylighdoms staet kracht ten toor
 Verselschapt met soo schoonen Schoon
 Daer alle Schoon niet by magh halen.

6.

Wel op dan alle volck-geflachten
 Maecht u Godt-waerdige gedachten
 Dooz Godthepdts waer' erkentenis.
 Geeft eere (diens de eere is)
 Den Heer' soo rijck van roem en krachten.

7.

'Wiltwendigh p'ven sp' de stempel
 Des waren Godthrychts. naecht den dzempel
 Sjns voozhoffs/met geschenck gels'en,
 Kromt u den Heer' en bidt hem aen
 In't schoon bevang van sijnen Tempel.

8.

Sjns aenschijns glans/ sijn hooge waerde
 Dooz-blick met schrick de gantsche aerde.

10. **E**ich spreek: Der volcken heer de Heer.
Die 'taerdrijck vest, wiens macht en eer
Dan billijckhepdt sich nopt ont-paerde.

9.

Rechtbaerdigh oordeel sal hy geven/
Da Det den volcken vooz-geschreven.

11. **D**es heb den hoogen Hemel vzeuchdt;
Des zp het aerdt sche dal verheught
Met alle dieder inne leven:

10.

Des moet/ tot boven toe van ond'ren/
Het zee-diep als van vzeuchde dond'ren;

12. **D**es moet het veldt/ en wattet geest;
Het woudt/en alles wattet heeft/
't Loff vzeuchd'lijck upten van Godts wond'ren.

11.

De heel natupz sal sich vermaken

13. **I**n't aenschijn Godts/ als hy sal naken
Met oordeel en rechtbaerdichepdt
Om/ na wis waerhepdtz onderschepdt/
Te richten aller menschen saken.

Den xcviij. Psalm.

I.

N is de Heer aen't rijck: Dies toonen
vzeuchde-blijck En losen alle truren De wercken
der naturen. De aerde zp verheught 't Om-zeedde
landt heb vzeuchdt In Godes heerlijkhepdt Die
sich soo klaer versprepdt In vele macht en deuchdt.

De

2.
 Der wolcken duysternis
 Die om hem henen is
 Kan allen die der leven
 Sijns Godtshēdts in-druick geben,
 't Onwanckelijcke recht/
 Op waerhepdts grondt geleght?
 Is sijnen richter-thoon/
 En goddelijcke kroon/
 Onshepd' lijck aen-gehecht.

3.
 De tegenwoordichepd
 Van sijne majestept/
 Met helder licht om-schēnen/
 Sendt vuy en vlam vooz henen/
 Waer van de snelle brandt
 Een peder sijn vbandt
 (Al waer sijn kracht haer wendt)
 In haest verteert en sendt
 Ten wese loosen standt.

4.
 Met schittrigh blixem-licht
 Derrast hy 'taerdt sch gesicht/
 En in sijn's glans upt-breken
 Is heel de lucht ontfeken:
 D'werd' siet het aen/en heeft;
 't Geberght/dooz schrick dien't heeft/
 Der smelt als wasch/vooz hem
 Wiens scepter kracht en klem
 Op all' heeft watter leest.

5.
 D'onsterffelijcke mondt
 Der Hemelen verkondt
 En spreekt met stomme reden
 Haers Godts Gerechtigheden.
 Sijn Godtshēdt wijdt verbzēpde
 En glozprich versprepde
 Dooz wonderhepdts vertoogh)

Blijckt aller menschen ooght
In haer onstenlijckheydt.

6.

7 Dies moeten schaem-roodt staen
Al' die ten Afgodt gaen
En stozten hare beden
Doo? hout doo? konst gesneden.
Wier hert (soo ver verlepdt)
In't dwase onbeschepdt
Van sijn Godtsdienstiche' en/
Op pd'len schijn van re' en/
Sich selven roemt en vlepdt.

7.

Heeft dan de werelt pet
Waer in men Godthepdt siet
Off dat/ na Gods behagen/
Den naem van Godt magh dragen :
't Ontdenck' sich syner eer/
En buygh' eerbiedlijck ne'er
(Betrest met heyl'gen schrick
Doo? waerhepdt's klaren blick)
Doo? d'aller dingen Heer.

8.

8 Dit treffelijcke woordt
Heeft Sion aengehoort/
En 'theeft haer hert doen smaken
Een hemel-soet vermaken.
De maeghdelijcke jeuchdt
In Juda/ is vol vzeuchdt
Wayneers' u oordeel vaet
En diep in't herte laet
Een soo Godt-waerden deuchdt.

9.

9 Te recht is sp verblijdt/
Want ghy de hooghste zijt/
En alle Godlijckheden
Laet d'uwre ver beneden.
10 O luffelijck geslacht

Dat Godt hoogh lieft en acht!
 Ontsegt der sonden quaedt/
 Dooz hertelycken haet/
 'tBesit van uw' gedacht.

10.

Hy dien ghy lieft en dient
 Is een getrouwe vriendt
 Den hem-geepghden herten.
 Noyt laet hyf' in de smerten;
 Haer ziel is/ als een schat/
 Dan syne gunst om-vat;
 Sijn' sozgh bewaertse nauw;
 Hy rucktse uyt den klaauw
 Daer haer de hoos' in had.

11.

Uyt deuchd wordt vzeuchd gemaect.
 Daer is een zaedt gesaect/
 Een zaedt/ daer noch den vromen
 Een ziel-glans uyt sal komen:
 Een ziel-glans/die 't gemoedt
 Met een soo soeten soet
 Al-om dooz-geuren sal/
 Dat geenderlep geval
 Hem des ont-dencken doet.

12.

Wel aen die 'tgoede mint
 En smaech in deuchde bindt/
 Behecht aen waerhepdt's Leere:
 Verbzoot u in den Heere.

Dw' stemme/dooz't geklanck
 Dan tael en soeten sanck/
 Vzent' in geheugenis
 Hem die soo hepligh is/
 Met vollen lass en danck.

Den rebijt. Psalm.

1. **D** En Heer' een liedt. een liedt / bysonder In
 toon en stoff. Want / siet / de kracht Sijns grooten
 arrem's heeft groot wonder En sijne handt veel
 2 heyl gewracht. Sijns Godthepd's luster blinckt in
 d' oogen Dan't Heydensch volck / dooz recht en macht.
 3 Hy heeft sich Afr'els aengetogen En d' oude liefd' en
 trouw herdacht.

2.
 4 Gods heyl heeft sich in alle palen
 Der aerd vertoont. Dies juych den Heer
 5 De heele wer't met stem en talen
 6 Met sanc en klanc / van na en veer /
 Met luyten en met krijghs-trompetten /
 7 Met schil basun-en hoorn-getuyt.
 De Zee moet sich in breuchd' ont-setten
 Met alles wats in haer befluyt.

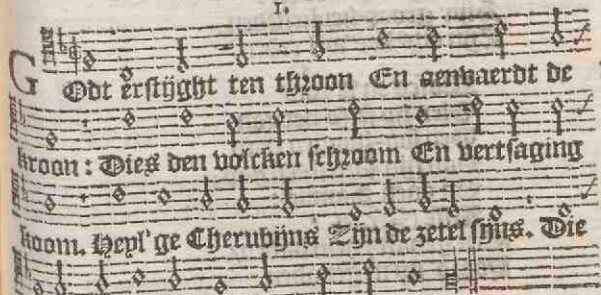
3.
 8 Dooz't aenschijn van soo grooten stoning
 Verbzoosich alles watter leeft
 In bloedt / op bergh / en al wat wooning
 Op 'werelts wyden bodem heeft.

Want

Want hy (de Heer) komt om te richten
Des werelts gantschen omme-ring/
En allen volcken wet te stichten
Na billijckheydts verordening.

Den xcix. Psalm.

1.

G Odt erstijght ten thoon En aenbaerdt de
kroon: Dies den volcken schroom En vertfaging
kroon. Hepl' ge Cherubijns Zyn de zetel syns. Die
op aerden leven Moeten vooz hem beben.

2.

Groot in Sion d'Heer/
En verheven heer
Boven alle volck
Onder het gewolck.
(Loff sal ulwen naem/
Groot en schreckelijcht' saem/
Van elchs lippen strijcken/
En vol-hepligh blijcken.)

3.

Dese Heldt/ vol kracht/
Liest alleen en acht
Heeft alleen syn vzeuchdt
In de supd're deuchdt
Van gerechticheydt/
Dooz hem selfs bereydt
En/ ten baeck van leven/
Israël gegeven.

4.
 Roemt hem ober-seer/
 Heft ten top van eer
 't Loff on's Gods; en knust
 Met dooz-schzichte ziel
 Dooz sijn voet-schabel.
 Willigck is 't bevel:
 Sijn' groot-heplicheden
 Zijn ons des wel reden.

5.
 Moses en A'ron/
 Dien hy seifs vergan
 Den soo-hoogen trap
 Van sijn Priester schap;
 En oock Samuel:
 Alse (Israel
 Ten geball') hem baden/
 Hoozd' hy in genaden.

6.
 't Roepen van haer stem
 Steegh/ en nepghden hem
 Dat hy Godt-spzaeck gaff
 Van den hemel aff
 upt een wolck-kalom:
 Want sy 'theplighdom
 Sjns gesets/ vol waerden/
 Trouwelyck bewaerden.

7.
 Ghy/ Heer/ onse Godt.
 Ghy gaest oozen tot
 Hares mondt's gebedt.
 't Speken in de Wet
 Hebt ghy in den lien
 Ober 'thoofdt gesien/
 Maer 'tmoedtwilligh waelen
 Owe wzaeck doen voelen.

8.
 Dies nu peder poogh'

Dat hy groot en hoogh
 Van den Heere roem/
 En in demoedt ka'm
 Om ten bergh te tre'en
 Daer der Godlijckhe'en
 Glans is syns met-depligh:
 Want de Heer is heyligh.

Den C. Psalm.

1.

All' die hier levens adem schept En op der aer- 1
 den wooning hebt Doet allent-halven vzeuchd-be-
 wijs Den Heere/ onsen Godt/ ten prijs.

2.
 Creedt in/ en laet triumph-geneucht/
 wylt overbloedt van herten-vzeuchdt/
 Vooz syns groot-waerdichepts aenschijn
 Dw' Godsdienst een geselschap zijn.

3.
 Dit zy u een onwanckle leer/
 Een wisse waerhepdt: Dat de Heere
 Ontwiffelijcke Godthepdt heeft/
 En selver allen alles geeft.

4.
 All' eygen eere zy verfaecht.
 Niet wy/ maer hy heeft ons gemaeckt,
 Wy/onnen herder en geley;
 Wy/ twee en schapen syner wep'.

5.
 Creedt tot syn heyl' ge poozten in
 Met cerdanck-volle ziel en sin.
 Bzengt lippen rijk van eeren-tael
 In 's Tempels eerst' en tweede zael.

Doet

6.

Doet sijnes Godthepts groothepdt kondt/
 Sijn naem heb zegen in u mondt.
 Sijn plicht verricht hy die dit doet:
 Want hy (de Heer) is ober-goedt.

7.

'r Geduren sijner goediche'en
 Streckt sich dooz alle eeuwen heen.
 Sijn waerhepdt staet en blijft in kracht
 Van'teen tot 'tandere geslacht.

Den Cj. Psalm.

1.

x **E** En hepligh liedt (niet van geringe dingen/
 Maer) van genaed en oordeal sal ick singen. W/
 Heer/ten danck (die't herte kont dooz-sien) Sal dit
 geschien.

2.

2 **D**olmaeckthepdt's wegh sal ick met mijn gedachten
 (Ter tijdt Godt koom) dooz-gronden en betrachten.
 Mijn wandel sal een Deuchde-spiegel zijn
 Dooz elcks aenschijn.

3.

Een supber hert/een onbesoedelt wesen
 Sal mijnes doens onschepdlijck selschap wesen
 Een end mijn hups een porrend voorbeeldt heb
 En deuchd-lust schep.

4.

3 **M**iet quaedt's off slims en neem ick my voor oogen.
 Ick haet het doen van die/verdwaest/ter logen Van

Dan waerhepdt gaen. de sulcke duren my
Diet aen mijn zp.

^{5.}
Boosaerdigh hert (hoe schyn en onbeketheit 4
Dooz't loos vernis van hovelijcke treken)
Maet wech van my, geen quaet (soo staet mijn sin)
Magh tot my in.

^{6.}
Wie sluppelijck sijn's naestens eer beknabbelt 5
En 'trouwdt-geheym ontrouwelijck wt-rabbelt/
Dien koomt mijn handt niet omversoette straff
En sijdt hem aff.

^{7.}
Een hert/ fonteyn van trots' en batse zeden/
Dooz' eppen duncks dwaef' opgeswollentheden;
't Oogh dat op elck/als op sijn minder siet/
En lyd' ick niet.

^{8.}
Mijn oogen sien op luden (din op aerde) 6
Wien 'tslecht en recht /wien trouhepdt is in waerde.
Daer wil mijn hert. Daer set ick my by ne'er
En lieffe seer.

^{9.}
My lust den dienst van die het goede plegen
En wand'lers zijn op Godts volmaeckte wegen.
Dozt wordt een man die dooz' bedroch sich groot't
Mijn dack-geoot.

^{10.}
Geen leugen-mondt sal immer by my dij'en/
Geen valsche tong magh ick/ontrent my ih'en;
't Affkeerigh hert en guntse geen en vre'e/
Het oogh geen ste'e.

^{11.}
Waer pber gloept gijnt sich de denckd-betrachter:
Der boosen hoop ben ick geswind her-achter 8
En delghs' alt' saem/ met eben-streecksche handt/
Dooz't gantsche landt.

In Godes Stadt sal supbering geschieden
 (Dooz mijn belepdt) van allen boosen lieden/
 Dan all' wie handt off hert heeft tot de daedt
 Dan't sonden-quaedt.

Den Cij. Psalm.

1. **G** Du mijn' beed' een mildt verschoozen; Myjn
 1 geroep koom t' uwen ooren. Bergh/in tyden van ver-
 2 dziet/Bergh my/Heer/ uw' aenschijn niet. Acht op
 3 my,laet koomste snellen Als ick aenroep. Want dooz't
 quellen Gaen/als roock/mijn dagen henen. Tydens
 buyz dozt merch en beenen.

2.
 4 'tWyl des droevens pijnlijck byten
 'sLijfs behoefte doet vergeten/
 Verft het herte/laff en slap/
 't Hoodelijche levens zay.
 Recht als d' affgemaepde krupden.
 Dooz des suchtens hange buyden
 Kleeft het been my aen den velle.
 Droeshepdt is een zielen-helle.

3.
 6 'kBen (ach!) in mijn eensaem quijnen
 Als een roerdomp der woestijnen;

Als een wyl die sich in 't woudt
 Schu en ongeselligh houdt.
 't Slijt mijn tijdt in woeligh waken:
 Necht als 't russen op de daken
 Creurt wanneert sijn ga' moet der veil,
 Doessheydt is een stadigh sterben.

4.
 D'ongezouten laster-reden
 Met den hoon en smaedlijkheden
 Daer mijn vpyandt / tijdt aen tijdt /
 Mijn' ellende me' e' besnijt /
 Kan my 't broodt als' asch doen smaken /
 Kan mijn dyanck halff tranen maken /
 Kan my allen lust aff-snijden.
 Spot in kamp / is 't hooghste lyden.

5.
 D'wet verontwaerdigingen
 Gymnigh aenschijn brengt mijn dingen
 Tot soo jammerlijcken standt.
 Hoogh en laegh door uwe handt.
 Schand' lijk dalen volght mijn klimmen,
 Ach! mijn tijdt krimpt als de schimmen.
 Als een gras verdoort mijn leven,
 Beter noyt dan kort verheven.

6.
 Maer o ghy wiens thoon / bestendigh /
 Grondt-west heeft in 't nimmer-endigh;
 Wiens geheughnis / van geslacht
 Tot geslacht / leeft in 't gedacht /
 Ghy / o Heer / (na soo veel karmen)
 Sult u Sions eens erbarmen.
 Tijdt is 't dat sich 't lot herbate.
 Aller dingen is een mate.

7.
 't Is den hert-wensch inder knechten
 Haer te mogen op sien rechten.
 't Deert hun dat se sonder loff
 Soo mismaecht leyt in haer stoff.

15

Daedt op wensch. Dies salder vreesen
 In der volcken herten wesen
 Dooz den grooten naem des Heeren.
 Kracht-blijck doet gesach vermeerem.

8.

Alles watter/ hoogh in waerde/
 Kroon en scepter draeght op aerde
 Sal dooz-traffen zijn met schrick
 In uws Godthepdts glozp-blick.

16

Mant in Sions weder-bouwen
 Laet sich Godes eer aenschouwen
 In een ongemeyne klaerhepdt.
 Sterckst beweeght bevonden waerhepdt.

17

^{9.}
 's Biddens heeft sy acht genomen
 Dat van syn' eensame vromen
 (Dooz den last des leets gepozt)
 Dooz syn aenschijn is gestozt.

18

O wat schatten van genaden!
 Op getrouwe heuge-bladen
 Sta dit allen na-geflachten.
 Groot geluck eyscht eeuwiggh achten.

10.

19

Dan het volck noch ongebozen
 Salmen 'tloff des Heeren hoorzen/
 Want op aerd heeft Godt het ooggh
 Dan syne Hemels hepligh Hoogh/

20

Om een gunstigh dooz te leenen
 Tot des swaer-geboepden steenen/
 En syn ziel den dood' t' ontrukken.
 Godt-hepl' tperck der ongelucken.

21

^{11.}
 Dan sal Godes klaerhepdt blincken
 En syn naem in Sion klincken;

22

Alsinen allenthalven siet
 Dat het volck te samen bliet t;
 Dat de groote Koninckrijcken/
 (Die/ dus/ Godes handt ontwijcken)

God' ten dienst/ eerbiedlijck maken,
Wonder-daedt kan loff-ryck maken.

12.

Dit's het beeldt (vol soet beslagen)
Van die ongebozen dagen:

Ach! die 'ruesen selver hadt?

Du op 'slevens halve padt/

23

Heeft hy my de kracht der leden
En mijns tijds besteck besneden.
Blick van heyl/ in drucks om-geven/
Is een laven/maer geen leven.

13.

Moedt sal ick nochtans noch scheppen
En aldus de lippen reppen:

24

Sny/ mijn Godt/ mijns levens daedt
Niet soo aff ter halver maet'.

Laet sich in verlijcking paren
Mijne stip/ by uwer jaren
Paleloos onendicheden.
Rechte straffe staet op reden.

14.

Van geslachten tot geslachten
Repckt uw' tijdt, selfs uwer krachten/

25

Al vooz-lang geschapen/ werck/
(Aerd en Hemelen) hoe sterck/

Hoe gegrondt-vest't/ is vergancklijck:
Maer ghy eeuwigly en onwancklijck:
Alle moeten' aen't verouden.
Niet dat steeds sijn nieuw kan houden.

15.

Slijten sullens' als de kleeven
Van het een tot 'tander Heden.

26

Dooz u/ sy/ en alle ding/

Eenmael ter verandering.

Ghy/ wiens ongemeten dagen
Royp haers durings eynde sagen/
Ghy ontlijckt u selven nimmer.
Zuyten Godt all' byoos getimmer.

S ij

Dase

Dast en seker sullen woonen
 Over knechten liebe sonen
 Dooz uw' Goddelijck aenschijn
 Sal haer zaedt gevestight zyn.

Den Cij. Psalm.

1.

1 **L**ooft Godt / mijn ziel ; en alles wat in my is /
 2 Sijn heyl' gen naem. looft Godt / mijn ziel : want hy
 is Wiens vele gunst ghy niet vergeten moet. Hy
 3 spaert in sond / geneest in swachheden / Riedt in el-
 4 lendt / om-kroont uw' liebe leden Met byndelijck'
 erbarmings' overbloedt.

2.

- 5 Hy stopt uw' lust / hy zaedt den eyfch der tongen.
 Hy doet / gelijk een arendt / uw' verjongen.
 6 Hy schaft aen elk verdzuchte recht. Wel eer
 7 Maect hy sijn va'en aen Mose / en sijn daden
 8 Aen Isrel koudt. Me'e-doogend / vol genaden
 Tot grantschap traegh / deur-goedich is de Heer.

3.

- 9 't Bedreven quaedt en laet hy niet berouden
 In sijn gedacht / om eeuwljck toorn te houden,
 Hy ebent ons de straff den sonden niet,

Want

Want ruyin soo wijdt als Aerd en Hemel schelen/ 11
 Als Oost en West/erstijgt in allen deelen 12
 Gunst boven straff/ aen all' wie sijns ont siet.

4.
 Een Daders hert ont sarnit sich sijner sonen: 13
 Godt/pegelijcks die hem in 'thert laet woonen:
 Want hy erdenckt wat a'n en van ons is: 14
 Een nietigh stoff; een bloem die op der heyden 15
 Mensienlyck bloeyt/ maer dooz een windt-ver spreeden 16
 Heen valt/ en laet haers plaets geen heugenis.

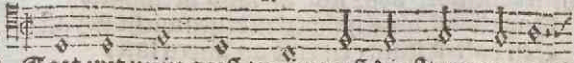
5.
 De goedt heyt Godts heeft perck van tijdt noch uren/ 17
 Waer blijft in standt en duert een eeuwiggh duren
 En bryedt sich upt tot in geslachts geslacht
 Den genen die sijn Godt heydt waerlyck vreesen/
 Die sijn verbondt haer hert-schat laten wesen 18
 En nemen scheryp op sijn geboden acht.

6.
 't Groot Hemel-wulff laet sich de Heer gevallen 19
 Een konings stoel. sijn scepter reyckt tot allen.
 Dies looft den Heer ghy sijn geswinde boon/ 20
 Sijns Godhepts kracht/ sijn suelle woord-Orichters/
 Sijn eer-gesants/ sijn stercke wonder-schichters;
 Looft al Godts hey? dat dient dooz sijnen thoon. 21

7.
 Looft/looft den Heer ghy alle sijne wercken/ 22
 Looft waer ghy zyt/ looft daer hy sich laet mercken
 Een Heer te zyn/ en sijnes scepters eer
 Met held'ren glans van boven-aerdt sch vermogen
 Haer straelsel geeft den ster ffelijcken oogen.
 En ghy mijn ziel/ mijn ziel/looft oock den Heer.

Den Ciiij. Psalm.

1.

S 1
 Cozt upt mijn geest/ mijn geest die swanger gaet 1
 S iij Dan

Van Godes loff/ 'tgeen ghy in 't hert verbaet. **Mijn**
Heer / mijn Godt / wiens hooght' hoogh-waer-
dicheden Een heyl' gen schzick doen gaen doo; al de
leden : Waer vindtmen pet s/ hoe schoon en wel-ge-
maecht/ Dat uwes schoonts uytneementheyt beraect?
Waer is cieraet/ hoe ober-uytgenomen/ Dat by den
glans uwes Godlychhepds kan komen?

- 2 ^{2.} 'tOn-naeck'lyck licht gebuyckht ghy tot een kleedt;
 Des Hemels kondt/ tot een gardijn-tapeet;
 3 'tGewulde bocht/ tot eenen thoon van eeren;
 'tGewolck tot hoets; den snellen windt/ tot veeren;
 4 Plam-stralend' duy; tot knechten en trawants;
 Onwe'er en storm/ tot boden en gesants.
 Laet al wat kan met sijn cieraen pzaen;
 De uw' o Godt/ verdooven' altemalen.

- 5 ^{3.} De wichtig' Herdt/ die los in 't Pdel hangt/
 Off/ heeft se pet dat haren klost ombangt/
 Met dunne lucht ten lichtsten is om-togen/
 Staet evenwel/ doo; uw' al-wijs' vermogen/
 Doo; konst uwes handts in tegenwicht gepast/
 Een vasten stant; en rust op haren last:
 Een vasten stant/ daer uyt sy noyt mach schzicken/

En niemands konst off macht kan doen verwicken.

^{4.}
 Doe't groote werck (hoewel al in't gedacht
 Des konstenaers voozbeeldelijck gewracht)
 Wel eer noch niet ten konst-top was geklommen/
 Lagh 't Merden-rondt in diepte ober swommen
 En teenemael met wateren bedeckt: 6
 Recht als/wanneer de mensch een kleet aentreckt/
 Gestalt en verff/die eerst sich naeckt 'lijck toogen/
 Verschuplen gaen vooz d' omneskaende oogen.

^{5.}
 't Was Zee en lucht, men sagh noch berggh noch dal.
 Maer met uw' stem haer heerschende geschal 7
 yntdond'ren laet: wat siet/wat sietmen komen?
 Het water/snel/(als niet een Godlijck schzoomen
 Geheel dooz-trest) moet na sijn aff-grondt blien.
 Het stepl geberght laet strax sijn toppen sien. 8
 't Oogh verroert/lept peder ding verschepden:
 't Geberght/om hoogh; de dalen tusschen bepden.

^{6.}
 En om vooztaen de wat'ren (als wel eer)
 Het gantsch bevang des Merden-kloots niet meer
 Met haren vloet te laten ober-scholpen/
 Heeft uwe handt Natuyz' hier in geholpen/
 En 'swaters loop gestelt tot perck en maet 9
 Sijn oever-kant; daer't tegen golft en slaet
 En veel geweldts met byzyschen koomt bedrijben/
 Maer/als gctemt/moet eeuw' 'lijck binnen bliuen.

^{7.}
 Ghy maecht dat 't bocht sijn diepe ad'ren schiet 10
 ypt' thert van d' Herdt/en dooz't geberght af-vliet:
 Dat alle dier ('tzy dattet/tam/gaet weyden 11
 En onder stuyz des boumans sich laet leyden;
 't Zp dattet swerft/en/ van naturen byz/
 Den toom niet kent van menschen heerschappyn)
 Wanneer Natuyz gebzeck van vocht doet voelen/
 Elck op sijn pas den dzinck-lust magh gaen hoelen.

8.

- 12 Daer is 't gediert dat onbekommert leeft
 En d'open lucht tot sijn verlust-plaets heeft:
 Daer siet en hoortmen 't op de tacksens spzingen
 En sijnen sang onkunstigh henen singen.
- 13 Hierrusschen/ Heer/ daelt ghy met hemelsch nat/
 En zaept het veldt/ en maectit de bergen zat;
 En doet het zaedt/in dooz-gevochte kluften/
 Ter milder vrucht sijn teelb're krachten upten.

9.

- 14 Dies geeft het landt een rijck en vol gewas:
 De beenden/ krupdt en vol 't van voeder-gras;
 15 Den acker/ koozn/ tot noodigh menschen-voedt sel;
 Den wijnstock/druyff/ tot heughlijck hert-versoet sel;
 D'Olyfboom/ vet/ tot schoonhepdes overbloedt;
 16 Gods Edel woudt/ sijn Ceders; die (gevoedt
 Dooz't milde zap van Libanons waranden)
 Niet zyn geplant van mensche/ maer Gods handen.

10.

- 17 Daer staet den Demi'/ op wiens verheven top
 De Keyger woont/ en gurecht sijn jongen op.
 Daer staet 'tgeboomt 'twele/ lustigh om aeschouwē/
 18 'tGevogelt' noodt om nesten op te bouwen.
 Den blooden Bas bergunt ghy 'tstepl geberght
 Als tot een schans daer hy sich veplygh berght.
 De holle rats (soo kan't uw' wijsheydt stieren)
 Is vooz't Konijn/ 'tonweerbaerst' aller dieren.

11.

- 19 Ghy doet de Maen/ mi meer dan min van licht/
 Dooz' haren looy/ na uw' beliest' gericht/
 Het ronde Jaer in effen deelen dephen;
 De Sonne oock haer gang doen sonder sephen/
 Soo datse niet alom op een tijdt licht/ (sicht
 20 Maer rijst en daelt. (Dies schuyft sich vooz't ge-
 'tGeen eerst sich toond'.) en laet dooz' haer vertrecken
 De dypsternis den halven Herdt-kloot decken.

12.

- 21 Dan koont het wildt/ dat 'smenschen ooge schout/
 En

Ten helen upt. (de donckerhepdt maecht stout.)
 En 't Leenwen-jong / dat daeghs in stilt' verborzen/
 Onmachtigh is sijn rooff-aes te versorgen/
 Laet sijn spelonck/en/graegh ten buyt bedacht/
 Doost dooz het veldt op't voordeel van den nacht/
 En epscht van u (versader en behoeder
 Van alle ziel) met heeschj gebzul sijn voeder.

13.

Maer met de Son haer aenschijn we'er vertoont/ 22
 Ruymt elck/ en gaet ten huyle dient bewoont.
 Van voelt de Mensch sijn tijdt om op te waken 23
 En/ na gewoont/ sich aen het werck te maken;
 Tot d' Avondt koomt die hem sijn doen belet.
 Dus geeft ghy 't al sijn tijdt/ sijn beurt/ en wet.
 Hoe groot zijn/ Heer/ uw' wercken! hoe bpsonder! 24
 Hoe wijs-gepast! hoe veel! hoe goedt! hoe wonder!

14.

En noch en is uw' goedthepdt niet bepaelt 25
 In d' Herdt alleen; maer bpepdt sich upt/en straelt
 Tot in de Zee/die/diep en wydt/ van dieren/
 Soo kleyn en groot/die haren bocht dooz-swieren/
 Ten dichsten krielt in tal dat talloos is.
 Daer swemt rontsom de scheep' uw' Wallevis/ 26
 Uw' groot geschep/ dat/ bp een lustigh weder/
 Op't water speelt/en dobbert op en neder.

15.

Al/ al wat leeft in water en op landt/ 27
 Wacht/ op sijn tijdt/ elck spijse van uw' handt:
 Onsluyt ghy die/ ter stontd sal't al verquicken; 28
 Hondt ghyse toe/ strax sal nature schzicken.
 Vertoont ghy u/ soo heeft het peder goedt:
 Verberght ghy u/ soo sacht ter stontd de moedt: 29
 't Gediert van d' Herdt; de Herdt/ van Hemel-bate;
 Den Hemel voelt sich van uw' gunst verlaten.

16.

Verneemt ghy/ Godt/ den in-gegeesten windt:
 Wat is helaes! wat is van 's Menschen kindt:
 Des

Des lebens grondt is wech. tot niemendallen/
Tot stoff en asch moet alles we'er vervallen.

- 30 Her-blaest ghy/ Godt/ den adem in de le'en:
Stracks koonter kracht in ader en in zeen;
Het dood' herleeft/ en doet de eensaem' Aerde
Doozveelt van volckeen nieuw gestalt' aenwaerden.

17.

- 31 Een eeuwig loff behoort den Heere toe/
Den grooten Godt; die/weldoens nimmer moe/
Sijns handts geschep soo ver sich laet behagen
Dat hy noyt viert van trouwe sozgh te dragen.
32 Mensiet hy d'Aerdt: sy dabert/als beschroomt.
Roert hy't geberght: het roocke-dampt en stoomt.
De heel Natuer verset sich op syn wencken/
Zuyght op syn woorde/ghoozsaemt op syn dencken.

18.

- 33 Hem sing ick loff soo lang ick adem schey/
De aerdt betre'e/ de sprake-leden rep.
34 O! dat mijn sang den Heer' maer wel gebiele/
Den Heer'/vermaeck en vzeuchd-bzon van mijn ziele)
35 En alle quaedt op aerdt eens epnde nam/
En van syn zaedt noyt vrucht te voozschijn quam.
Wel aen/mijn ziel/ die vol zyt van Godts eere/
Looff onvermoept/ mijn ziele/ looff den Heere.

Den Cv. Psalm.

1.

1 **D** En Heere loff. sijn eere klincke / De luyster

2 sijnre daden klincke Den volcken. Hier/met liedt en

3 luyt/ En spreekt all' sijnre wond'ren uyt: Dat sijnen
name

name roem-ryck zy. Der Godt-gefunden hert

berbly.

2.
De Heer/ en syn' soo hooge krachten/ 4
Zp 't opper-wit van nu' gedachten/
Om durentlyck beglaust te zyn
Van sijnes Godlykhepdt & aenschyn,
Behoudt in trouwe herte-blaen 5
De wercken opt van hem gedaen:

3.
De seldt saemheden syner wercken:
Sijn wetten/ vaste wille-percken.
D/ zaedt van Abzam synen knecht/ 6
D/ Jacobs kind'ren/ is't geseht.
De Heer ons' Godt. (daer houdt hem booz) 7
Sijn oordeel all' de werelt dooz.

4.
Sijns' woordts onsterfijck na-geheugen 8
Dijdt eeuwlyck synen mondt van leugen
En knoopt dooz dupsendt stammen heen
Sijn eens-gemaecte bondt aen een/
Daer van hy eerst met Abzam sprack 9
En na beswoer aen Isaac:

5.
Dut hy met Jacob laetst opzichte 10
En met syn zaedt booz eeuwigh stichte.
Het landt van Canaan (sprack Godt) 11
Dw' eeuwigh etff en vaste lot.
Te dier tijdt was haer aensien kleen 12
En haer getal ten naesten geen.

6.
Haer staet was als der vzeemdelingen/
Die vast van't een tot 't ander gingen 13
Van volck tot volck/ van landt tot landt,

En

14 En' naech/in soo verschoven standt/
En leed Godt niet dat van den lien
Den synen hinder sou' geschien.

7.
Liet eenigh Konings hert sich neygen
Ten leet; strax hoorde hy Godes dreygen;
15 En raecht myn uptverkozen niet.
Doet myn Prophten geen verdriet.
(Wel hun die als een waerden schat
In Godes sozge zijn bevat.)

8.
16 Den hunger quam/ op Godts gebieden/
Al 'taerdtrijck doo? tgebzack den lieden
(Mits hy nature's krachten sloot)
Alom aen't noodelijcke broodt:
17 De Heer (o diepe goediche' en!)
Sandt/ haer ten nut/ een man woosheen.

9.
'tWas Joseph die der wierd gesonden/
Als slaeff verkocht/ als schelm gebonden;
18 De kluyster heeft sijn voet geprangt/
Het pser sijnre ziel beangt.
19 Tot dat sijn rede (na-vertelt)
Godts in-spraeck in hem heeft gemeldt.

10.
20 De volcker-heer sendt pligh henen/
De koning selfs ontboept sijn schenen/
21 Stelt hem (oulaugs een smouden slaeff)
Ten vallen Heer van huys en haeff/
22 Ten hoofden hoosdt/ ten kaden raedt/
Ten wijshepde's mondt in doen en laet.

11.
23 Als Israell dit had vernomen/
Verplaectst' hy sich/ en is gekomen
Int rijk' Egypten/ tlandt van Cham/
Daer hy als v'reendling wooning nam/
24 En d'hater's (doo? Godts segening)
In tal en kracht te boven ging.

12.
 Geluck volgt nijd. De Heer ghegunde
 Dat niet alleen de gunst sich eugde
 Maer oock het hert gants om ging slaen
 Om/haets-en quaedts-gesint/voort aen
 Sijn volck/sijn' knechten/in den grondt
 Te helpen dooz een loesen vondt. 25
13.
 Noch mist de list. Godt/haer behoeber/
 Sendt sijn knecht Mose/met sijn broeder
 Aaron/een verkozen paer.
 Die/dooz veel wond'ren/maeckt en slaet
 In't landt van Cham den harden lie
 Haers aen-segs wishepdt deden sien. 26
14.
 Met duysternis quam hyse plagen;
 Tot nachten wierden haer de dagen.
 Sijn' knechten hebben op sijn last
 Met onbermoepden vlijt gepast.
 Haer water maekt' hy enckel bloedt/
 Haer visschen krengen in den bloedt. 27
15.
 Haer landt gaff vozschen/die niet hoopen
 Des konings slaep-vertreck bekroep.
 Hy sprack: en op sijn machtigh woordt
 Quam boos gewozint te grimmel voort.
 De lups/het wal-gelijck gebiert/
 Heeft alle hoek en plaets dooz-swiert. 28
16.
 Dooz regen sandt hy hagel neder.
 Dooz-blammen straelden heen en wader
 Dooz't goddeloos verharde landt/
 Den aengename drupwen-plant/
 Den vijgeboom smeet hy ter ne'er
 En alle hout in't woudt om veer. 29
17.
 Noch eenmael sprack de plagen-geber:
 Strax quam de spreckhaen met de kever 30

- 35 En v̄at/ ontelijck in getal/
Des landes v̄uchten all' end' all'.
36 In't endt/ met algemeenen mooydt/
Quam hy op alle eerst'-geboort'.

18.

- Dit was het slot der wonderdaden.
37 Syn volck met rjcken buyt geladen/
Heeft hy ten laetsten uyt-gebracht.
En geen van dit bemint geslacht
(Terwijl Godts straff den boosen sloegh)
Die mede-last der plagen droegh.

19.

- 38 Uyt waren sy; en bly/ Egypten.
Geen lieber ding dan datse glipten
Wiens bywoonst' haer een plagen-tax/
Een eeuwich stoff van grouw'len was.
39 Syn volck heeft haer des daeghs bedeckt/
Syn buyt een nacht-gelep verstreckt.

20.

- 40 Hy schafte Quackels' doef' hem baden/
En Hemel-broodt tot haer versaden.
Hy opend' haer den harden steen/
41 En 'twater bloot met stroomen heen
Dooz't doz en dozstigh Heyden-zandt
In't ongeboudut Arabisch landt.

21.

- 42 Want hy gedacht aen't ver-voorzeden/
Aen't bindt-wooydt syner hepligheden/
Aen Abzam sijn' getrouwen knecht
En't bondt met hem eens op-gerecht.
43 In triumphante v̄olghelijckhepdt
Heeft hy syn v̄unden uyt-gelepdt.

22.

- 44 Hy gaff haer/ hy 'tbesit der landen/
Den arbejdt van der volcken handen:
45 Dat haer der elck in alle trou
'tGeset sijn's Wets bewaren sou'

Na 'thooschrift van des waerhepdt's leer.
Loff zy den alderhooghsten Heer.

Den Cvj. Psalm.

I.

D En Heere herten-danck. want hy Is goedt/en 1
blyft'et t'allen ty'. Wat menschen-tang soo rijk van 2
reden Die't loff syns krachts ten vollen in't? 3
Wel him die 'tsaligh padt betreden En recht doen 3
al haer leven in't.

Gedenck mijns/ Heer/ met sulck gemoedt 4

Als sich dijn gunst uw' volck op-doet.

Tot my u hepl. O! dat mijn oogen 5

Uw' goetdhepdt in den uwen sien

En mijne vzeughd en roem-lust mogen

De vzeughd' uws erfs' geselschay sien.

3.

Ach! daer is sond. ('tleyt klaer in my) 6

Gerst onse vaders/ en nu wy.

Quaedts onpadt ismen ingeslagen.

Ons vaders in Egypten-landt/ 7

Schoon sp uw' wonder-daden sagen/

S'en hadden des geen recht verstaedt.

4.

De veelhepdt uwer goediche'en

Was in't haer hert. ter muptscher re'en

Verdzieschten sich de boose tongen

E

Bij

8

By 'troode mey, dan doch de Heer
 (Hoewel byna ter straff gedrongen)
 Behielt se noch/ sijn naem ter eer.

9

^{5.}
 Behielt se noch/ op dat sijn kracht
 Hield' plaets in't menschelijck gedacht.
 Hy scholdt de Zee; en sy verdrooghden.
 Den asgrondt maecht' hy wandelbaer.
 10 En van die haer na 't leven pooghden/
 (Dooz drang van haet) verlost' hy haer.

11

^{6.}
 De byandt quamse nagestalpt:
 Maer 'twater heeft hem over-swalpt.

12

Niet een te lijff, dies sy Godts reden
 Toe-vielen met gelooff en loff.

13

Maer (o der menschen wanckelheden!)
 Sy vielen hem te haest we'er off.

14

^{7.}
 Wech was 'tgeheugh der wonderbaetit.
 Sy wachten niet op sijnen raedt.
 Lust-jamm' richepdt's vertaardt begeeren
 Brack upt/ en de'eden woesten rey
 Met schamp're tergh-spraeck Godt onteeren/
 Onteeren op de woeste hey.

15

^{8.}
 Op dert'le sond gewisse roe.
 Hy gaff' haer lust/ en plaegh daer toe.
 Als nu de tijdt de straff verdoofden/
 Steegh haer de moedtwil in den kop
 16 En stonden tegen' swollichs hoofden/
 Moesch en Aron unytich op.

17

^{9.}
 In't leger was't daer dit geschach.
 De aerde (daert een peder sagh)
 Ontfloodt en swolgh den Dathan levend/
 En over-stolpt' Abirams rot.

18

Het vuyz vernield' het tegen-strevend
 Godtloos gebroedt/ en wreecte Godt.

10.
 Wat was't dat sy in Horeb de'en? 19
 Daer gotenſ' (o der groulyckhe'en!)
 Een halff/ dat sy Godtsdienſtlyck eerden/
 En ſoo (ont-mifticht in den geest) 20
 De eer des grooten Godts toe-keerden
 Een gras-verſlindend runder-beest.

11.
 Haer heplandt/ Godt/ was uyt 'tgedacht/ 21
 Die groote dingen had gewracht
 Doe sy noch 'tland van Cham bewoonden/
 Die't een op't ander wonder de'e/
 Die ſich verſchrikelyck betoonden/
 Betoonden aen de roode Zee. 22

12.
 Wech niet dit volck/ het moet te niet/ 23
 Spzack Godt in toorn, en 'twaer geſchiedt
 Had Moſes/ ſynen uytverkozen/
 Als muer niet tuſſchen tweeen geſtaen
 En 'tſlindend wyz van Godes toorn
 Dooz kracht van bidden doen vergaen.

13.
 'tGeluffte landt (dit quamarre by) 24
 Doch achten noch geloofden sy;
 Godts woorzen vonden doobe ooren;
 De herten waren hard en dein
 In alle tent (Godt moeſtet hoozen) 25
 Ging een wantrouwigh mozen om.

14.
 Godts handt/ geterght/ hieff ſich ter ſtaff 26
 En ſneedt ſe d'een na d'ander aff/
 En liet ſ' int woest' allencken ſieven/
 Met wil om haer/ en oock haer zaedt/ 27
 Int hepdenſch landt te laten leven
 In ver-ver ſtroptheydts droeven ſtaet.

15.
 'tBewoogh niet. 'tvolck vergat ſich we'er 28
 En viel voor Baal-Deoz ne'er.

Sp nuttighden der goddeloosen
 Ongodlijck offer. hare daedt
 Onstact Godts toorn. den al-te-boosen
 Quam hy met onheyls volle maet.

16.

30 'tGing aen. doch haest quam Pineas/
 Die heplighlijck vertoozent was/
 En heeft der wozaeck' het haer' gegeven.
 31 De plaegh nam endt. dies' theldisch seyt
 Hem en sijn zaed wierd opgeschreven
 Ter eeuwiger gerechticheydt.

17.

32 Noch was't geen endt. soo vooz/ soo na.
 S'ontmoedighden te Meriba
 Van nieuws Godts herte; ja der maten
 33 Dat Moses (als van geest verwoest
 Dooz al 'tgetergh) heeft wpt-gelaten
 Een woozdt daer hy om boeten moest.

18.

34 En nu gekomen in het landt
 Der supinden haer plicht-trage handt
 Het Godt-gelaste volck-vernieten/
 35 Maer maeckten sich daer me'e gemeen
 En lieten in haer losse zielen
 Den kancker van godloose se'ey.

19.

36 Den dooden beelden dedens' eer.
 (Ach! hoe verstrickt godloose leer
 Den mensch in alle grouwlijckheden!
 Hoe dol gaet dwase godtsdienst vooz!)
 37 De vrucht haers lijfs/ haer lieve leden/
 Die wierpen sy den Dupbel vooz:

20.

38 Den dupbel tot een offerhandt.
 'tOnnoosel bloedt (ach! sy der schand!)
 Heeft om den altaer heen gebloten/
 (Den beelden Canaans geset)

Te gulselijck (helaes!) vergoten?
De aerde dranck't/ en wierd besmet.

21.

Wat restet? Al' haer doen en bondt 39
Was dooz en dooz beklad met sond/
Met schandelijcke leelijckheden/
Met geestelijcke hoerery.
(De Mensch van Godt eens afgetreden/
Geen stuck soo schelmisch/ hy valtet by,)

22.

Doe was het dat Godts toozn ontstack 40
En heftigh op sijn volck upt-bzack.
Hem walghde sjuer uptverkozen;
Hy gasse in der volcken handt. 41
Haer quacdt-gefinde moesten' hoozen 42
Als heeren/ in een slaesschen standt.

23.

Dooz pzang wordt dollen lust gestreint
En 'twoeste hert te met's betemt. 43
In't kort: hy halpse menighwerben/
Doch t'elcken vielens' hem we'er aff/
En dooz gehooz saemhepdt's versterben
Herleesden allemael de straff.

24.

Verdzucking booz/ verned'ring na,
Sy deden boet/ en hy gena. 44
Sijn oogen sagen haer ellende/
Sijn oozen hoozden hare stem. 45
Sijns bondts gedacht hy. en in't ende/
Da sijn veel-goedthepdt/rouden't hem.

25.

Hy sandt versoeting in haer smert
En nepghde 'tondehouwen hert 46
Der volcken dies' in bandenededen.
Sy wierden by haer lieff-getal.
Des byandts gunst in tegenheden
Ontwaert des lidders ongebal.

26.

47 Aldus wel eer. Nu/ bidden wy/
 Heer onse Godt/ koom heyl-ryck by.
 Raech des verstropings' eens een ende/
 En brenge ons uyt den volcken t' saem:
 Soo roemen wy (los van ellende)
 En uytten 't loff van uwen naem.

27.

48 Daer weidaet blijck past loben wel.
 De Heere/ Godt van Israël/
 Heb loff in aller eeuwicheden/
 Heb segen immer-immermeer.
 Des gantschen vollicks mondt en reden
 Zy/ Amen/ amen. loff den Heer'.

Rijm.

Rijmdichtsche uytbreyding

over den

PSALTER DAVIDS.

DERDE BOECK.

Den C vij. Psalm.

L Off Gode, die en goedt is/ En goedt is sonder 1
 endt / Spreek peder die behoedt is En dooz hem 2
 upt ellendt : upt ellendt daer de handt Sijns vyants
 hem me'e guelden Ter Godt in vyien standt Sijn
 dienst' re schouder & selden :

2.
 Die upt de slaessche banden
 Geredt dooz Godes kracht/
 Ten lieven vader-lande
 Met vzeuchden is herbzacht:
 Herbzacht van West en Oost
 En alle 's werelts hoerken.
 (Die Godt heeft tot sijn troost
 Hoeft elders geen te soecken.)

3.
 Sy doalden langs der heyden/
 Onseker waer het padt
 Ter goeder herbergh leyden:

C iij

Doch

Doch bonden plaets noch stadt.

5 Door seyl van dranc en broodt
Was't dat se schier versnachten.
6 Haer stem socht Godt in noodt/
En hy verhoord' haer klachten.

4
(Doe soet na vele smerten/
Zevalt een ruymmer tijdt!)
Hy maechten hare herten
De nare bangheydt quijt.

7 Haer aff-gedwaelden pas
Zacht hy op rechte wegen/
Waer door haer oogen ras
Gesicht van wooring kregen.

8 Der sulcker hert en monden
Verplicht Godts gunst ten prijs
En wonderhepds verkonden/
Den mensch tot onderwijs.

9 Want hy heeft haer vermaecht
Met soete zadigingen
En 'thongrigh hert genaecht
Met vol't der goeder dingen.

6
10 Sp die gekerckert lagen
In endeloosen nacht/
Jit' schad des doodts; verslagen
Met pers' ober-kracht't;

11 (Om 'twanck'len in Godts re'en
En sijnes raeds verachten)

12 Die/ in ellendt vertre'en/
Noch troost noch hulp verwachten;

7
13 Angst deed' haer stem Godt soecken
Hy heeft' in noodt geredt.

14 En wpt de duystre hoecken
En doodts gebaer geset.
Sijn all'-vermogen handt/

Om haer den druck t'ont-rucken/
 Brack kluyster/boep/en handt
 En allen pꝛang in stucken,

8.

Der sulcker hert en monden 15

Verplicht Godts gunst ten pꝛijs
 En wonderhepdt's verkonden/
 Den Mensch tot onderwijs.

De poozten van metael 16

De pꝛe grendel-sloten
 (Tot lichting van haer quael)
 Heeft hy ontwee gestooten.

9.

De dwase/ van Godts wegen 17

Een on-padt in-gegaen/
 Doe sy Godts roede kregen
 Om 'tquaedt van hun gedaen;

Doe hare ziel 'tgenot 18

Van alle spijs versaecken/
 En sy (soo troesse Godt)
 De deur des doodts genaecten;

10.

Angst wasser en verflautheydt. 19

Wat toe-blucht? Hare stem
 Socht Godt in dees benautheydt;
 En 'troepen raecten hem.

Hy sandt sijn troostlyck woort: 20

De plaegh wierd wechgenomen,
 Hy liefs van doodts poozt
 Ten lieben leven komen.

11.

Der sulcker hert en monden 21

Verplicht Godts gunst ten pꝛijs
 En wonderhepdt's verkonden/
 Den Mensch tot onderwijs.

Volkomen loff en danck 22

Sy 'toffer dat se slachten/
 Waer van de klare klanck

T h

Godts

Godts doen pzent' in gedachten.

12.

- 23 Sp die op Zee met hielē/
 Ter sneller vaert gebouwt/
 Sich geven/ en haer zielen
 Betrouwen in een Hout/
 (Gewoont en noodt maecht koen)
 Om haer begrepen handel
 Vast wijdt en zijdt te doen
 Dooz velen water-wandel :

13.

- 24 Sp sien int diep de wercken/
 De wond'ren van den Heer.
 (Versoecken doet best mercken
 En 'toogh gaet boven leer.)
 25 Hy spreekt; en 'tsterck geblas
 Der op-gerefen winden
 Houdt skal/ en laet sich ras
 Sijn' Heer' ten dienste viden.

14.

- 26 De zee verheft haer baren/
 Dooz wind-kracht gram gemaecht/
 Dies 'tship/ en die'r in baren/
 Dan hel/ nu hemel raecht.
 Noodt/ nootd! de ad'ren slaen/
 Het aensicht is aen't blecken/
 Elck siet sijn dootd vast aen
 En 'thert is hem ont-weken.

15.

- 27 Sp draepen en sp rollen/
 Geen die sich vesten kan/
 Maer moeten supseballen
 Gelijck een droncken man.
 Haer wijsheydt is op niet/
 Des stupymans konst ten ende.
 Daer 'toogh geen upthomst siet
 Is 'thert in hooghyst' ellende.

16.
Wat raedt in ſulcke nooden?
Sproepen tot den Heer. 28

En hy (de grootſt' der Goden)

Ont-angt en redt ſe we'er.

Den ſtozm-blaſ doet hy ſtaen/ 29

De baren laeghte krijgen/

Den zee-toozn overgaen/

De ſchozre heelen ſwijgen.

17.
Het ſtillen van het weder 30

Beſtelt des vaerders hert/

Dat/ (angſtigh en ter neder

In d' affgrondt van de ſinert)

Dooz vrees' geſtolt/ontdoopt/

En voelt ſijn kracht ontſlaven.

Te meer het weder moopt.

't Schip krijghe gewenſchte haben,

18.
Der ſulcker hert en monden 31

Derplicht Godts gunſt ten prijs

En wonderheydts verkonden/

Den menſch tot onderwijs.

Sy moeten booz den Raedt 32

Godts hoogen loſſ doen hoozen/

En ſyne wonder-daedt

In groater ſcharen dozen.

19.
Hy is het die/ na waerde/ 33

Des boof-doens halven plaeght/ 34

Soo dat oock ſelfs de Herde

Bewoonders miſdaedt dzaeght.

Daer bocht was geeft hy dzooght.

Al is de Bouman wacker

't Is niet al watmen pooght

Op een verdoemden acker.

20.
En we'er is hy't die zegen

Op't ongezegent geest;
 Die't woest' / ombocht verlegen/
 Des vochts de ruynte geest;
 Die't doer en doerstigh landt
 Begaeft en laest met stroomen,
 (Dus geest de selve handt
 Die eerstmael had genomen.)

21.

- 36 Het volck dat heen en weder
 Eerst swerfd' en konner had/
 Geest sich aldaer ter neder/
 En 't wordt te met een Stadt.
 37 Men bout / men zaeyt / men plant/
 De wijnstock wordt gesteken/
 De vruchten houden standt/
 Men sietter niet & ontbreken :

22.

- 38 Nature laet sich blijen
 Ter vrucht / op berg en dal.
 Godts zegen doet se dijen
 Een talleloosen tal.
 't Dee (dat ten teel sich spoedt)
 En weet van geen vermind' ren
 (Daer Godt de handt toe-doet
 Kan niemant spoedt verhind' ren.)

23.

- 39 Maer als men nu doer zat hepdt
 Des levens gang ver set
 En 't Godt-geseg geen vat hept
 Op't hert te dick en vet;
 En Godt Opzammen geest
 Die 'gholcks getal verdunnen/
 Wier handt verned' ring geest
 En wat woer quaedt sy kuimen;

24.

- 40 Als angst sit in gedachten
 En alle lusten smalt;
 Als smaedthepdt en verachten

Op groote luden valt;
 Als hyse padeloss
 In't ydel heen laet swerven/
 En' thert geen troost altoos
 Noch hope kan verwerben:

25.

Dan/ dan sal hy noch richten
 Des armen ned' righ hoofdt
 En hem het pack aff-lichten
 Dat vzeuchd-smaeck had verdooft.
 Gelyck het vzeucht b're Dee
 Sal hy sijn huys doen wassen.
 Doer Godt wijckt alle wee/
 Sijn handt kan alles passen.

41

26.

De vrome siet Godts wercken/
 En heefter blyschap om;
 De boose moettet merken/
 En staet verbaest en stom.
 Wie wijs is/ sla des ga':
 En hy sal duyd'lyck weten
 Dat onses Godts gena'
 Is groot en ongemeten.

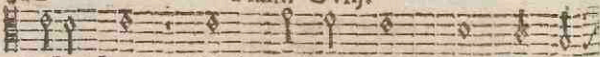

42

43

Den C viij. Psalm.

I.

L Off-vaerdigh/ Godt/ staet mijn gemoedt. Dies
 sich de keel ten eer-sang spoet. Wel op mijn luyt/ mijn
 tempel-eer. Dwoech wil ick op. en na en veer / Den
 volcken met danck-rycken mondt Dw'eere/ Heere/
 maken

4 maken kondt. Uw' gunst en trouw (wie sou' niet
 loben?) Stijght aller heem'len hooght te boven.

- 5 ^{2.}
 Dat dan uw' glozj sich verbzep'
 En/hemel-hoogh/ haer glans' versprep/
 Versprep' op alle menschen-kindt.
 6 Ontslaest se/ Godt/ die ghy bemint.
 Verhoor/ en breng in goeden standt
 Dooz kracht van uwe rechter-handt.
 7 De be'c heeft sine'e. Godt sprack een redere
 Bp' rwaer-pauidt syner heyligheden :

- ^{3.}
 Hy sprack : (des' ben ick bly) Ick sal
 'rheel Sichems landt en Suchots dal
 Gaen deplen en u meten toe
 Met onbekrompen meters' roe.
 8 'kheb Silhab en Manass' in macht.
 Eph'rim/ mijns' hoofdes' verkozen kracht.
 Jehuda sal mijn Wet voor-lesen.
 9 En Moab moet mijn wasch-pot wesen.

- ^{4.}
 'kNecht Edom' voor mijn voete-wasch.
 Du juygh (terwyl der reden is)
 Juygh over my o Philistijn.
 10 Wel aen/ wie wil mijn leyder zijn
 (Tot Edom toe) ter vaster stadt?
 11 Zijt ghy't niet/ Godt? die/onser zat/
 Verbreenden/ en/ als in voor-tijde/
 Dooz aen ons hepz niet gingt ten stryde?

- ^{5.}
 12 In noodt koom ons met hulpe by.
 Wat's menschen-troost? Bedriegery.
 13 Dies' gaen w' om krachten Godwaerts heen/
 Die ons benauwers' sal vertre'en.

N 1.

Wich / van alle hulp ont-ledicht Van alle
 tongen onwerdedicht / Op aerde troost noch heul kan
 krijgen / Moet ghy / o Godt mijn roem / niet swijgen. 1
 Laet waerhepdt niet vermeestert zijn Dooz schoon-
 geglimpten leugen-schijn.

2.

De schalcke mondt des eer vergeten /
 Die willens niet van Godt wil weten /
 Heeft tegen my sich schelms ont sloten ;
 Wat komit / wat komit er uyt gebloten ?
 Valsch-tongichepdt en laster-pzaet
 De wetsteen van gemeenen haet.

2

3.

Ich ly' (en moet onschuldigh lijden)
 Haer mondt-geweldt / haer tong-bestrijden
 Mijn overbloedigh liefde-plegen
 Heeft tegen-standt ten loon gekregen.
 Wat was mijn weder-doen? 'kbezat
 In diepen d'uck mijn ziel / en bad.

3

4

4.

De weder-stuyp van mijne liefde /
 Die soo goed-dad' lijk haer geriefde /
 Was quaedt en haet. o Godt de sake
 De sake roept vols-keels om wrake /
 Om wrake / die ghy senden moet
 Op een soo goddeloos gebraedt.

5

- 6 Geeft^{5.}' ober in den straffen hander
 Van Godt-vergeten d'wingelanden.
 Een hard en hatigh we'er-partijder/
 Een onversoenelijck bestrijder
 Zp hun gestadelijck ontrent
 Met on-uyt-wozstelijck' ellendt.
- 7 In't richt-hups moet sijn saeck verdoemt zyn^{6.}
 En hy een Goddeloos genoemt zyn.
 8 Sijn be'e zp sond/ en kort sijn dagen.
 Sijn eer-ampt moet' een ander dragen.
 9 In eensaemhepdt& bedroefden staet
 Geraeck sijn gade met sijn zaedt.
- 10 Sijn' kind' ren moeten heen gaen swerven/^{7.}
 En nergens plaets noch troost verwerben/
 Maer hier en daer in woeste hoecker
 Het schand'lijck bedel-bzoodt gaen soecken.
 11 De Woekeraer/ de zupge-bloedt/
 Sla klauwen in sijn gantsche goedt;
- 12 Een bzeemde moet' sijn& Doens genieten^{8.}
 En sijn& verdriedt& geen mensch verdrieten.
 Geen hert erbarne sijn& Weesen.
 13 uyt-roeping maet haer erff-lot wesen;
 Haer naem krijg' in't gedenck een schzaps
 En repck noyt tot den tweeden trap.
- 14 'tGeen van haer vad' ren is bedzeben^{9.}
 15 Sta in Gods hert als opgeschzeben.
 Sijn& moeder& misdaedt/ t'haren tijden/
 Dup? in't geheugh/ en doe hem lijden.
 Haer naem zp aller eere bloot
 En allen mensch' op aerden doodt.
- 16 All' dit/ booz dat hy ober-wzeedt was;^{10.}
 Booz dat geen& menschen leet hem leet was;

Doo; dat hy den gepzangden prangde/
Den kleynen en geangden angde/
En hem een onberdienden doodt
In ſyn godloofse ziel beſloot.

11.

Tot bloeck was't dat ſijn luſt hem pozden: 17
De bloeck/ de bloeck is hem gelworden.
Ter zegeningh wild' hy niet komen:
En s'heeft van hem de vlucht genooten.
De volle bloeck zp om hem heen 18
Gelijck een kleedt rant ſom de le'en.

12.

De bloeck/met upt-gelaten ſtroomen/
Moet hem tot in ſyn binnenſt komen.
De bloeck (van peder der gemeente)
Dzing hem als oly in't gebeente.
De bloeck/ verſelt met leet en pijn/ 19
Moet hem een kleedt en gozdel zyn.

13.

Sulck loon heb' t'werck van mijn partijet. 20
(Wie lij'en doet beroekt ſich lij'en.)
Soo moet de Heer mijn onſchuldt wpeken
Op die mijn ziel te na gaen ſpreken.
Ghy/Heer/met my/ uw' naem ter eer: 21
Want uwe goedthejdt ſtreckt ſich veer.

14.

Ach! red my in ellendt bedoben/ 22
Behoeftigh/ en op aerd verſhoben/
Gewondt tot in het diepſt des herten
Het ongemeene zielen-finerten.
'k Ga als een ſchadu die verdwijnt 23
En haest verliest het geense ſchijnt.

15.

Verwert en ontwis ſtaen mijn dingen.
Iek moet van plaets tot plaets verſpringen/
Gelijck een ſprinckhaen op de boomen.
Doo; vanden is't daer heen gekomen 24
Dat mynen knien de kracht ontwijcht

En 't uytgemergelt lijff beswijckt.

- 25 ^{16.} By 'tlijden komt sich spot ver sellen/
 Dies voelt mijn hert een dubbel quellen.
 Sp schudden/ (ach! 'tis swaer om kroppen)
 Als sy my sien/ haer trotse koppenn.
- 26 Op/ Heer mijn Godt/ ter hulpe mijns
 Na d' over-groote goedthept dijns.

- 27 ^{17.} Help soo/ dat sy in uwve wercken
 Dooz-luchtigh blijck uws handts bemercken:
 Wat 's my haer vloecken: als ghy zegent?
 28 Haer wreedthept: als ghy soet bejegent?
 Haer wrevel-sinnigh tegenstaen:
 Als ghy't ter schaemt' haer doet vergaen.

- 29 ^{18.} In wreuchde sal uw' dienaer leven/
 Schaemt mijn partyp als kleedt om-geven.
 30 Twijl sal mijn mondt Godts loff verklaren
 In 't midden van de dichte scharen.
 31 By sal/ als doodt-spraeck is gegaen/
 Ter hulp aen 's armen zijde staen.

Den Cx. Psalm.

^{1.}

De Heere sprack wel eer tot mijnen Heere: Wel
 op/ ten thron/aen mijne rechterhandt Ter tijdt ick
 u uw' byandt vlack verne'ere Ten voet-schabel/in
 overwommen standt,

2.
 Aldus de Heer. Maer ghy/ soo hoogh verheben
 En neffens Godt geplacet in sijnen thoon :
 Uyt Sion is 't daer u de Heer sal geven
 De bloem en roem/ de kracht van staff en kroon. 2

3.
 Van tressen dy de woorden deser redch :
 Der repelk' 't berepck van uwe heer schapp/
 In klaren glans der hooghster heerlijckheden
 Blinck' uwe kroon selfs onder uw' partij. 2

4.
 Het volck dat u (doo) pder self ont-nomien
 Uyt vpen keur de ziel verbonden heeft/
 Wanneer de dagh uws glozijs is gekomen
 En rijcke stoff tot alle vzeuchde geest : 3

5.
 Sal u/ sijn hooft (tot uwer grooter daden
 Verdienden roem en helder uyt-geschyjn)
 Rondt somme staen in heplige eieraden
 En na Godts huys cen ring van eeren zijn. 3

6.
 De frische dauw/ in vroege morgen-stonden/
 Wanneer de Son nau boven aerde gaet/
 Wordt niet soo dicht op loff en kirtuydt gevondet
 Als uwe seuchdt wel rijck van stam en zaedt. 3

7.
 O schat des heyls waer toe ghy zijt verkozen!
 Wie grondt sijn diept? En dit ist noch niet al
 Godt heeft een eedt/ een hoogen eedt geswozen
 Die inuermeer hem niet berouwen sal : 4

8.
 Groot-Priester ghy in aller eeuwicheden/
 Diet na den gang van menschlijck Priester schap/
 Maer na de keur Melchisedechs: en heden/
 En vooz altoos verhooght ten heyl' gen trap. 4

9.
 En wel te recht houdt uwe gunst de handen
 Aen hem/ o Godt/ die aen uw' zijde staet
 En heerlyc heerscht. want in sijnz rooms outbanden 5

Sal syne deuchdt ontblincken in syn daedt.

10.

De trotse boest van die verheven sitten

Op aerdtſchen thronn met konincklijcken staff

6 Sal't moedigh ſtael ſyns rechter-hants dooz-spitten/
En niet gericht den volcken komen aff.

11.

De ſlagh ſal ſwaer/ het ſweert veel-moordigh weſen/
Het veldt al-om met dooden ober-deckt/

De kop dooz-spit't van die/ in hooght gereſen/
Tot menigh landt ſijn ſcepter had geſtreckt.

12.

Belijck een heldt/ wanneer nu' ſvbandts venden

Cer bluchte ſlaen/ te ſnelder pozt en dzingt

En heſtigh jaeght; tot hem/ ſyns krachts ten enden/
De groote hit den doozt te leſchen dwingt:

13.

Te leſchen dwingt aen't water van de beken

Syns jage-padts: Miſoo wil oock de Heer

Zeegh-vvzigh zyn. dies ſal hy 'thoofdt op-ſteken
Omſtraect met glans van triumphante eer.

Den Cxj. Psalm.

1.

1 H

Et zy ick ſtil en uytte weegh / Met ſaken

van geheym onleegh / Ven in vergadering der

vromen; Het zy by 'volck in't openbaer: Des

Heeren loff ſal vol en kilaer Uyt mijn danck-vaerdigh

herte ſtroomen.

2.
 Groot zijn/ en boven aertsch verstandt/
 De wercken van sijn rechter-handt
 De wercken van de handt des Heeren;
 Die alle hert na Godt gesint
 Doo? dzift van liefde soeckt/ en vindt/
 Om diepe wijshepdt upt te leeren.

3.
 Een glans van roem en voechlijckhepdt
 Is doo? sijn godlijck doen versprepdt.
 En sijn gerechtighepdt kent geen percken
 Van tijdt/ dewyl sy eeuwich is.
 Hy heeft gesticht een heugenis
 Van sijn verwond'rens waerde wercken.

4.
 De Heer barmhertigh/gunst-rijck/goedt;
 Van hem wordt alle ziel geboedt
 Dien sijnes Godthepdts hepligh vreesen
 Tot in haer binnenst' heeft geraecht.
 Hy sal des bondts van hem gemaeckt
 In aller eeuw' gedachtigh wesen.

5.
 Wel eer heeft hy een klaer vertoogh
 (Doo? sijner uptverkozen ooggh)
 Sijns hoogh-vermogenhepds gegeven/
 Doe hy haer in der volcken landt
 Ter vaster wooning heeft geplant
 End' opgenaers daer upt gedreben.

6.
 Dan alle (oock hoe klepne) daedt
 Die immer hem van handen gaet
 Is Billijckhepdt de maet en regel;
 Al' wat sijn mondts booz wetten upt't/
 Al' wat sijn hepligh woordt besluyt/
 Heeft wisse Waerhepdt tot een zegel:

7.
 'tIs onder-schoozt/ en vast gelept
 Ter eeuwiger onwanckelhepdt

En staet dooz aller tijden tijden/
 En heeft oprechticheydt en trouw
 Tot on-affshepdyck grondt-gebouw
 En vast geselschap syner zyden,

8.

Doe ellendts ober-swaren last
 Dicht op de syne lagh getast/
 Ontslaessd' hy haer verladen necken;
 En heeft gewilt dat sijn verbondt/
 Op goddelijcke trouw gegrondt/
 Dooz alle eeuwen heen sou' strecken.

9.

Sijn naem/ sijn ober-groote naem
 Is heyligh en verschrikelijck t' saem
 In allen sterfflycken gedachten/
 In alle menschelijcke ziel
 Die out aen haren Godt sich hiel
 In' sleuens daden en betrachten.

10.

Wilt ghy/o mensch/den heyl-wegh in:
 Godts vrees is Wysheydt s aen-begint;
 Godts vrees/ een recht vernuftigh Wesen;
 Godts vrees / een vloeyend deuchden-stoff/
 Godts vrees een bron van eeuwigh loff.
 Niet beter dan/als/ Godt te vreesen.

Den Cxij. Psalm.

1.

G Cluckigh machmen hem wel noeme/ Geluckigh

 magh hy sich wel roemen/ Die aen den grooten

 Godt der Goden Sijn hert/ met diep ont sach dooz-
 broncken

2.
In macht sal sijn geslacht aen-groeyen;
In eer sal 't windt en beer staen bloeyen;
Een zee van heyl sal haer toe-stroomen.
O troost der Godtlijcker gewissen!
Het was opt soo/ en 't kan niet missen:
Godts zegen erst op 't zaedt der vromen.

3.
Haer saken gaen doozgaens' doozspoedigh;
Haer hups heeft alles overbloedigh;
De saem van haer gerechte daden/
Dooz menschen nijt noch spijt verschoben/
Noch in vergetings' nacht bedoben/
Blinckt op onsterffelijke bladen.

4.
Als 't avonthuer niet ongeballen
Den hoosen plots op 't lijf komt vallen
En overstolpt met allen evel:
Dan laet de Heer sijn liefde stralen/
Troost-barigh op de vrome dalen/
En stryckt van 't hert des doeffhepts' nebel.

5.
Sulck heyl komt Godt den sijnen schaffen.
Niet vreeinds. in loonen en in straffen
Bewijst hy doozgaens' sich rechtbaerdigh;
In hulp te schicken rad en spoedigh;
In troost te geven/ mildt en goedigh;
In 't leeren trouw en medewaerdigh.

6.
O! saligh/die/ vol mededoogen
En tot in 't ingewandt bewogen/
Bly-moedigh leent waer noodt magh spreken:
D iij Die

Die koel en wijs-bedacht in reden/
Recht-upt/en ongebepest van zeden/
Doet deel en heeft aen slimme streken.

7.
Geen ding soo sterck/ off 't kan verkranken;
Geen ding soo vast/ off 't kan licht wancken;
6 Geen ding soo waerd/ off 't moet verderben:
Maer hy sal duren en beklijven;
Sijns naems gerucht in waerde blijven/
Als alles vlucht en wech moet sterben.

8.
7 Daer mogen droeve maren loopen;
Daer magh een deure schijnen open
Tot jammer-daedt en dichte plagen;
Den Hemel magh verschrickelijck dreygen;
't Magh all' ten laetsten valle neygen:
In alles sal hy niet vertsagen.

9.
Sijn hert om-muert met sterck ver trouwen/
Kan alle vreesse bukten houdwen,
Hy staet gelijk de vaste rotsen/
Die in het midden van de vloedden
Des wilden woesten zees/ haer woeden
En krachteloose baren trotsen.

10.
Een repn en knageloos Gemeten
Magh tegen alle harde smeten/
Magh tegen duysendt duysendt rampen.
Een hert in Godt gestijft van binnen/
Wat kan daer 't zoos Geval op winnen?
Sijn pyl moet stomp te rugge schampen.

11.
8 Hy leeft getroost/ en houdt het staende/
Tot hy sijn vbandt (die sich waende
Sijns ondergangs te sullen spotten)
Met lust ter neder siet geworpen
In onheyls grondeloose slozpen
En ziel-verderff/ het loon der sotten.

12.

Nen 't Goedt en laet hy 't hert niet kleben/
 Maer heeft een ruymme handt in 't geven.
 Den armen deylt en stroopt hy 't sijn.
 Wat is sijn loon? Dat (sept Godt's Neden)
 De loff van sijn gerechticheden
 In eeuwichheydt niet sal verdwijnen.

9

13.

Sijn eere leeft in synen voleke/
 En heft haer hoofdt tot aen de wolcken;
 Geen oudtsheydt's roest kan haer beknagen;
 Geen tydt/ waer dooze woardt ver sleten;
 Geen nydt/ waer vause woardt herbeten
 Of in 't hergetel-graff gedragen.

14.

De Goddeloose sal 't aenschouwen/
 En 't sal sijn haetsche ziel benouwen:
 Der wandering ontstelt sijn herffen;
 Verbitt'ring koomt upt 't hert op-dzingen;
 Der waende spijt / inwendigh wzingen/
 En doet de tanden t' samen-knerffen:

10

15.

Sijn hert/ van dzoeben nydt beseten/
 Woardt van hem selven opgezeten.
 Vergeefs: Want Godt maecht dat al 't poogen/
 Dat al 't gebloeck en qualijck wenschen
 Van alle Godt-vergeten menschen/
 Niets op den synen sal vermogen.

Den Cxij. Psalm.

1.

Looft/ ghy die Godes knechten zijt/ Looft Godes

naem / nu en altydt, Laet segen in uw' monden
 D u wesen,

3 wesen. Dan daer de Son des morgens straelt Tot
 daerse we'er des avondts daelt Zp Godes grooten
 naem gepresen.

- 4 Des Heeren hooght ^{2.} trotst alle volck/
 Sjns glorijs upt-steck/ het gewolck/
 Ja 's Hemels alderhooghste ronden.
 Al wat van Godtheydt weet/ sta by:
 5 Waer wordt ter oyt een Heer als hy/
 Een Godt als onse Godt gevonden?
- 6 Een Godt/soo groot en ober-hoogh?
 Soo hoogh van stoel/ soo laegh van oogh?
 7 Dan d'Hemel aff/ siet hy op aerde/
 8 En heft hem upt den stoff en slijck
 (Ja maect den Grooten hem geijck)
 Die kleyn was en van geender waerde.
- 9 Hy is die 'thups ^{4.} dat treurigh leest/
 Terwijl het zaedt noch na-beeldt heest/
 Den druck in vrechde doet verkeeren/
 Wanneer het wyff sich moeder vindt
 Van menigh (nauw-geshoopte) kindt.
 Loff Gode/ Heere aller Heeren.

Den Cxij. Psalm.

1 ^{1.} D De Israel / de Godt-geliefde stam Crock upt
 Egipt/ en Jacobs buys ontquam Des vremit-taelts
 slavers

flavernij: Doe sachmen dat Godt Juda hem ver- 2
hoos Tot heylighdom/ en Isrel werdt altoos Sijn
lieve heerschapphe.

De Zee sagh't aen/ de Zee sagh't aen/ en vloodt. 3
De vloedt Jordacn nam tegenstroomnschen schoot/
En dzaepden rugwaerts henen.
't Geberghyte danst' als satte rammien doen. 4
't Geheuwelt syzong niet anders als in't groen
Der lamm'ren dert'le beenen.

Wat gaff uw' vlucht soo swellen dzyft/ o Zee? 5
Wat was't/ Jordacn/ dat u ver-stroomien de'e?
Wat syzongt ghy/ hooge bergen? 6
Wat was't dat u/ o heuvels/ op dat pas
(Als 't jonge vee in't weelderige gras)
Den huppel-dans quam vergen?

Natuer-schrick meldt pet ongemcens en waerdt's. 4
Daer was (vooz wis) daer was wat meer dā Aerts.
't Was Godt/ die't al de'e beven 7
En daer gh' o Aerd/ niet recht vooz beven moet
Die laeflyck vocht en milden water-bloedt
upt dozren steen kan geven.

Den Cxv. Psalm.

E En trouwe ziel dzaecht pver tot den Heer. Niet
ons/ niet ons/ maer u/ o Godt/ zp eer/ Zp eer en 2
loff

loff gegeven. Dat onse mondt een sege-bede doet/
 Is niet upt tocht van pd'len hoogemoedt Daer
 'thert dooz woꝝdt gegeben:

2.
 Is niet dat ons de al-verbzēdtsehe Faem
 Den byom en roem van overwinners naem
 Al-om drag' op haer vlercken:
 O! geen van sulchs daer ons het oogh op siet:
 (Een waerdigh knecht heeft eygen eere niet
 Ten doel van sijne wercken.)

3.
 Dit is de lust die hert en tonge leydt:
 Dat uwe Trouw/ dat uwe Goedicheydt
 Niet langer leg' in't dupster/
 Niet eeuwlijck roest'; maer in haer schoonste Schoon
 Dooz spzeekb're daedt sich gloꝝp-rjck vertoon'
 En geēb' uw' naem een luster.

4.
 2 Want (o!) waerom/ wanneer uw' gloꝝp swijght/
 Is't dat de mondt des Heydens stoffe krijght
 Tot dese trotse tale:
 Waer nu haer Godt? haer Godt/soe eeren-rjck
 Op hare tong? Waer salmen levend blijck
 Van sijne Godtheuydt halen?

5.
 Ellendigh volck/ een vꝝay der dupsternis/
 Ghy vꝝaeght waer Godt/ waer onse Godt nu is:
 O domme narren-rede!

3
 Hy is/ (off't schoon uw' dwaesheuydt niet erkent)
 Daer 'tker slyck oogh sijn stralen niet en sendt/
 In 's Hemels hooge stede.

6.
Den Hemel is't daer hy sijn wooning houdt
En wat hy wil vol-upt heeft in gewoudt.
Maer wat sijn Heyd'nen Goden? 4
Een lijdend stoff/ van silver off van goudt;
Een ydel werck/ van menschen handt gebouwt/
En hooger niet dan dooden.
7.
Daer is een mondt/ maer die geen spraeck en geeft; 5
Een oogen-paer/ maer dat geen licht en heeft; 6
Twee oozen/ maer geen hoozen;
Een windt-verlaet/ maer dat niet rupcken kan;
Een binger-tuygh; maer 'traeckt geen dingen a'u: 7
(O kunst-en kost-verlozen!)
8.
Daer is wel voet/ maer eenwyljck sonder ganck:
Daer is een keel/ maer nimmer geeft se klanck.
Als sy/ soo oock haer maecker/ 8
Soo oock elck hert dat sich aen haer vertrouwt/
En menigh mensch die't dwase werck aenschouwt
Maecht tot een Godt-verfaler.
9.
Maer nimmer ghy/ o Israel/ soo sot. 9
De vaste grondt van uw' gelooff zy Godt/
Uw' hulper/ schildt en schutsel.
Narons' huys/ in alles wat ghy doet/ 10
Deemt Godt alleen ten steun-staf van 'tgemoedt;
Sijn kracht uw' kracht en stut sel.
10.
En ghy wier hert het goddelijck gesach 11
Ter wooning heeft; 'tzy wat u moeten magh/
Sta vast in't Godt-vertrouwen.
Sijn hert tot ons. De liefd heeft sijn verstandt 12
De heugenis herbracht van onsen standt
Om seggenlijck t'aenschouwen:
11.
T'aenschouwen ons en 'theplige geslacht
Des Priesterdoms van Aron voortgebracht:
T'aen-

Taenschouwen/die hem breesen.
Taenschouwen/ (want sijn gunst is al-gemeen
Daer 'hert hem meent) t'aenschouwē groot en kleens
 Van hoog' en lagen wesen.

12.
 14 **D**it wenscht mijn ziel : Op u en op uw' zaedt
 Dael van den Heer een mild' en volle maet
 Van schoone zegeningen.
- 15 **D**en Heer' die aerdt en hemel heeft geblijdt
 Zijt ghy/ zyt ghy ten zegen toc-gewijdt :
 O wenschelijche dingen ?
13.
 16 **D**e heem'len/ Godts. de aerdt en haren krepts
 Heeft hy upt sucht des milden goedichepds
 Den Mensch ter woonst gegeven.
- 17 **A**ch! in den doodt/ int diep en eeuwig Stijl
 En vandt sich noyt Godt-prijens kracht off wil :
 Die loben sal moet leven.
14.
 18 **M**aer wy/ wien Godt genot van leven font/
 Wy sullen hem met rijcken zegen-mondt
 In alles staen ter eeres
 Ter eere staen/ soo lang 't nature lijdt;
 Ter eere staen van nu tot aller tijdt :
 Loff Gode/ onsen Heere.

Den Cxvj. Psalm.

1.

A En God mijn hert/want tot mijn stem sijn ooz:
 Sijn gunstigh ooz / in tijdt van droebe dagen. De
 strick des doodts was om my heen geslagen ; Der
 hellen

Hellen angst ging all' mijn ziele dooz :

2.

Ich stond benert. wat raedt? Godt riep ick aen/ 4
 En sprack: Ach! Heer/ach! red mijn ziele haer leven.
 O goedthepdt Godts! hy (billijck/ vol vergeven/ 5
 Des cenvoudts schut) halp my/ by na vergaen. 6

3.

Ter rust/ mijn ziele. want Gods hebt ghy gesmaect. 7
 En ghy/ mijn Godt/ hebt my den doot ont-togen/ 8
 Mijn voet den stoot/ den tranen mijne oogen:
 Dies (lepen-rijck) mijn tredt Gods aenschijn naect. 9

4.

't Gelooff in 't hert vymoedicht 'mensche mond.
 Gelooff heb ick. dies vrucht ick my geen spraken. 10
 Wel eer niet soo. Want doe 't Geluck (ontwelen)
 Verned' ring dreyghd' / en alles wanckel stont :

5.

Doe sprack ick snel/ in onbedachtthepdt heen: 11
 Geen mensch op aerd om op te steunen mogen;
 Wat leven heeft/ alt' samen vast aen logen.
 (Soo uyt 't bywyl den onmoedt ware reet.)

6.

Hy segt/ mijn ziele/ soo menighmael geredt/ 12
 Wat wederloon den Heere voor sijn daden?
 Dooz' twild bescheer der veelderley genaden?
 Dooz' t goedts genot daer u sijn gunst in zet?

7.

En hepl' gen disch wil ick/ danck-vaerdigh/ gaen/
 En hessen daer den kelck der saligheden 13
 Met aenroep Godts. om van belofte-reden 14
 Dooz' all' sijn volck 'tverplichte hert t'ontslaen.

8.

Wie wanckter opt die Godt heeft tot sijn wijck?
 Dien Godt/ dien Godt die liefd' heeft by vermogen?
 Sijn vrienden doot is kost'lijck in sijn oogen:
 Des heeft mijn ziele een onbedrieghlijck. blijck : 15

Mijn

Mijn ziel/ o Godt/ die u haer bede doet.

16 Ick/ ick uw' knecht; uw' epgendom; wiens handen.
Ghy hebt ontstrickt van haer benaude banden.

17 Een offerhandt staet ree in mijn gemoedt :

10.
Een offerhandt van vollen danck en loff :
(Een offerhandt/ meer dan een beest te achten)
Een offerhandt/ op 't altaer der gedachten
V/ Heer/ geslacht't tot eeuwig eeren- stoff.

11.
18 Uw' naem/ in noodt sal op mijn tonge zyn.
Dooz peders oogh sal ick geloft betalen
In u/ Godts stadt. in Gods gewijdde zalen.
Loff dy/ o Godt. want alle loff is dyn.

Den Cxvij. Psalm.

1.

1 G Ghy volcken/ menigh van getal/ Ghy volcken
ober-oberal; Het zy ghy noch vooz dese tijdt Van
Godts genade bastert zyt; Het zy als uptverhozen
kindt/ Met hooger gunst van hem bemint:

2.
2 Ghy volcken/ spreekt des Heeren loff;
Ghy volcken spreekt : want daer is stoff.
Sijn goedthepdt/ ober ons ver sprejdt;
Is op een stercken grondt gelept.
Sijn trouw/ bepaelt van uer noch dagh/
Duert eeuwighlijck. Halelu-Jah.

Den Cxvij. Psalm.

312

D En Heere loff, want hy is goedigh / En sijne
 goedtheydt heeft geen endt. Sulchs werde klaer en
 overbloedigh Van alle tong en hert erkent. Heel
 Israel (dooz't wel-bedencken Wat stroom van
 gunst Godt op hem sendt) Moet hem met waerden
 loff beschencken / En spreek : Sijn goedtheydt
 heeft geen endt.

2.

Marons huns (dooz't overleggen
 Hoe gunst-rijck Godt haer is ontrent)
 Stel hert en mondt om loff te seggen;
 En spreek: Sijn goedtheydt heeft geen endt.

De repne aert der goetd gesinden/
 Die diep in't hert Godts vreesse pient/
 Moet tong en lip ten loff ontbinden/
 En spreek : Sijn goedtheydt heeft geen endt.

3.

Ich was in angst/ en riep tot Gode:
 Hy gaff gehooz/ en rupni't int hert.

De Heer met my, Wat meer van nooden.
 Geen schrick wiens strick de ziel verwert.

Wat komen my/ wat komen menschen/
 Nu

In Godt sijn niebe-hulpe biedt?
 Waest koomttet dat het oogh/ na wenschen/
 Sijn lust aen mijne hater& siet.

- 8 O! beter 't Godt- dan Mensch-vertrouweit,
 9 Opt had de hope vaster grondt
 Die 'thert sich aen sijn Godt doet houwen
 Van die op 't menschlijck schijn-groot stont.
 10 Laet alle volcken my om-ringen:
 Bergeefs en dwaes& al haer bestaen,
 11 Laet alle volcken my bespzingen:
 Met Godt wil ickse neder slaen.

- 12 Laet alle volcken om my henen
 Als dichten swerm van byen gaen:
 Met Godt (die krachten sal verleenen)
 Wil ickse onverslaeghd' lijk aen;
 Wil ickse slaen/ en doen verdwijnen
 Gelyck het loome doornen-buer.
 Het mensch' lijk groot-en machtigh-schijnen
 Is ydel en van kleynen duer.

- 13 Opandigh hert/ ghy hebt uw' krachten
 Op een gebzacht/ ten val van my:
 Maer Godt/ mijn hulp/ ont-seend' u trachten,
 14 Dies hy mijn kracht en eer-liedt zy,
 Met volen bloedt der hulphjckheden
 Quam syne goedthepdt op my ne'er.
 15 Der bymententen sijn de steden
 Gewydt ten galn van Godes eer.

- 16 Godts handt is kracht-rijck en verheben/
 Godts handt heeft zenu en geweldt.
 17 Wat dreyght ghy/ Doot? noch duert mijn leue/
 Noch wordt Godts Doen van my vertelt.
 18 't Is waer/ met scherpe vader-slagen
 Heeft syne tucht-roe my geracckt/

Maer door den doot noch mijner dagen
 Een on-we'erhalijck endt gemaeckt.

8.
 Nu opent my/ gewijde handen/
 (Ten hoogen dienst van Godt bereydt/
 Bewaerder's der genade-panden)
 De poorten der gerechticheydt;

19

De poorten van onsinre boeten
 Hoort vry en ongestraft betre'en:
 Ich wil ver in/ en Godt begroeten.
 Met eer-danick syner goediche'en;

9.
 Dit zyn/ o mensch/ de rechte deuren
 Waer door men tot den Heere gaet;
 Wier ingang peder sal gebeuren
 Die/ onbeweecht/ in deuchde staet;

20

Dan my u loff. en wel met reden:
 Want doe ick hadt verhoorde ghi/
 En midden in ramp-valligheden
 Had ick een rots des heyls aen dy:

21

10.
 O affgrondt der geheymenissen
 Die d'all-vermogen wijsheyt heeft!
 't Is Godt die menschen-raedt doet missen
 En hooght' in diepe laeghte geeft.

De steen van dwase bouwvers handen
 Verwoyten en onnut geacht/
 't Is (hem ter glazp/ haer ter schanden)
 Aen't huys ten hoofdt des hoecks gebracht:

22

11.
 Sulck werc van God. wiens hoogh vermogen
 't Gesagh sijns godthejds in't gemoedt
 Verceuwicht/ als hy onsen oogen
 Sijn wonderheyt aenschouwen doet.

O! dit de dagh/ van Godt gegeven/
 Gegeven en ter vzeuchd bereydt.
 Wel op/en laet hem ons door-leven
 In ongemeene vrolijchheyt.

24

- 25 Help/ Heer/help nu (dit heeft ons smecken/
 Dit heeft ons ernstigh bidden in)
 Hoorn nu met voor spoedts volle beken/
 En'tendt van'twerck zp als'tbegin.
- 26 Besegent die daer komt getreden
 En is van sijnen Godt gewijdt
 Ten Vorst des heyls. D trest de reden
 Die van het huys des Heeren zyt.

- 27 Godt ons een Heer/een zegen-bronne/
 Een stut en schut voor alle qua'en;
 Sjns goedicheyds door-luchte Sonne
 Is onsen oogen opgegaen.
 Nu bindt het Lam met vaste zeelen
 Aen'thepligh voorhoofd van't altaer.
 Wat danckbaerhepdt Godts gunst kan teelen
 Wordt in't uyrwendig' openbaer.

- 28 Wat sal ick meer? waer vind ick sprake
 Daer'thert sijn alderdiepft' door' uyt's
 Ghy/ghy mijn Godt. O! groote sake/
 Die r' uwer eer' mijn mondt ontsluyt?
 Ghy/ghy mijn Godt. dies ben ick spoedigh
 En tracht dat elck uw' hoochepdt kent.
- 29 Den Heere loff. want hy is goedigh
 En sijne goedthepdt heeft geen endt.

Den C xix. Psalm.

I.

I.

O saligh hy/wiens binnenst'/onbesmet/ In stil ge-
 weet / geen aenschlacht voelt van sonden / Maer
 richt

richt sijn padt na 'tmeet-suoer van Godts wet.

2. O! saligh hy/ die Godts geschreven Wonde Ge- 2

hoorzaem is; en soecht (al wat hy kan) Godt/langs

dien wegh waer op hy woꝝdt gebonden.

2. Met recht draeght hy den naem van saligh man/ 3
Die sich begeeft op Godes rechte straten.

Waerom? De sond (daer noyt dā quaet quam van/
Kamps eenigh' stoff') is upt sijn doen en laten.

Dies hebt ghy/ Godt/ een strack gebodt gedaen/ 4
Dat elck met ernst uw' wetten moet aenbaten.

3. Padien dan/ Godt/ de saken juyst soo staen :
O! kond' ick doch/ o! kond' ick al mijn leven 5

In strengen ernst uw' hepligh padt begaen!
O! wou' 't gesicht sich noyt ten dool-byil geven 6
Om immermeer uw' wegen mis te sien :

Soo wierd' mijn ziel noyt schaemte toe-gedzeben.

4. Ick wil en kan. want ghy komt hulpe bien.
Ghy leert en toont (waer vooz ick danck moet upten 7

Dan 'shertē gront/) om graegh van quaet te blien/
Wat billijckhepdt uw' wetten in sich slupten/ 8
Wat hepl haer volght. Dies ick uw' wiligh dien

En hond' uw' wet. hou ghy dijn hulp niet bupten.

II.

1.

Noe sal de Jeught/ wiens wanckelbaer gemoedt 9
In lusten sweent; wiens ongestijde gangen
Gebaerlijck staen op lossen slijber-boet/

Onstraff'lyck gaen? Soo sy sich laet beprangen
 10 Van 't woort uws wets. Welcen/dit s' s' hertē sine
 Alleen/laet my trouw onderwijs ontfangen.

2.
 11 Mijn siele neemt uw' woordt sozghbuldigh in/
 Om noyt op't padt te glissen/noyt te missen/
 Noyt los te gaen in al wat ick begin.

12 Loff dy/ mijn Godt. Dael diep in mijn Gewissen
 Met dyne leer/ op dat ick 'thenligh recht
 Uws wets versta/meer dan dooz twyff'lyck gissen.

3.
 13 Soo sal staegh-a'u de mondt van uwe knecht
 Onledigh zyn ur't roemen en vertellen
 Uws wets/soo wijs/ soo wis/ soa reyn en hecht:

14 Soo salder 'thert sijn gantschen lust in stellen:
 Soo wordtse my veel waerder dan al 'tgoedt/
 Al 'tgout/ al 'tgelt dat menschen-handt magh tellen:

4.
 15 Soo krijght mijn tong/ uyt 'sherten overbloedt/
 Gebuer'ge stoff' om hoogh van haer te spreken:
 Soo false my in Dooz-en Tegen-spoedt
 Een spiegel zyn van Deuchden en Gebreken:

16 Sy blyfe mijn vzeuchdt; en geen vergeet en doet
 En doetse opt uyt mijn gedacht verstellen.

III.

1.
 17 Doe wel aen my/ en maeck my 'slebens wis/
 My/my/die suack om na' uw' woordt te leven;
 My/wiens gemoedt aen u verknechtet is/
 En/wille-laos/ sich u heeft overgeven.

18 Bestrael mijn ziel/ dat in mijn teer verstandt
 Uws wets gehopin doozluchtigh sta geschreven.

2.
 19 Op Aerdt (helaes!) daer heb ick staet noch standt
 Die seker is/ daer heb ick lot noch erbe/
 Daer heb ick huys noch eppen-blyvigh landt:
 Doch ben vernoecht als ick maec Een verwerbe.

Wat is dat Een? Dat ick uw' Wet en Woorzdt
(Getuyg' uws wils) te geener tijdt en der be.

3.

Mijn ziel/ vol lust/ bindt rust aen geenen oozdt/ 20

Maer steent en quijnt dooz moedeloos verlangen

Da' trecht verstat uws wets. Help ghy my woort:

Ghy/ die u handt ter wzaeck sich laet verstrangen 22

En giet u bloeck op die uw' woorzdt niet acht

Maer 't trots gemoedt aen pdelheydt laet hangen.

4.

Weer smaet en hoon van my/ die burigh tracht' 23

Uws wils begeert gedurigh na te streben;

Die spot en spijt van kleyn en groot verwacht' / 23

Om dat uw' Wet van my steedt's wort verheven.

Hier tusschen blijft mijn pver noch in macht/

En ick uw' Wet/ als Roer en Raedt/ aen-kiepen. 24

IIII.

1.

't Onlustigh hert bedoven in verbziet/ 25

Dervuypt in sinert. Waer sal het heul gaen soecken?

Op Menschen? Laes! al wie op Menschen ziet

Lept lossen grondt. Uw' Woorzdt moet my verkloeckē.

Verhooz mijn be'e. toon my uws wijsheyt's schat;

Ich open' dy mijns herten diepste hoccken. 26

2.

Geeff wisse voett' op 't dwaleloose padt: 27

Op 't padt uws wets. uw' sackel ga my vozen.

Weemoedt heeft my inwendighlyck om-vat 28

En doet in dzuck bp-na de ziele smozen.

Troost is mijn be'e. Waer hael ic troost han daens?

O! dooz uw' woorzdt werd' troost in 't hert geboren.

3.

Van krommen gang/ van selfs-gebonden p/en/ 29

Die dooz een schijn den mensch ven onheyl brengen/

Bewaer mijn voet. Uw' Wet toon my mijn baen/

En leer my/ noyt het Slim met Recht vermengen.

Uws waerheydt's Wet/ daer op ben ick bedacht 30

En gang te staen/ noyt aff-tredt van te hengen.

- 31 Ick hecht mijn ziel (en doe mijn lusten kracht)
Aen uwe Wet/ het blijck van uw' begeeren,
Gin dat ick noyt ter schand en werd' gebzacht,
32 Laet uwe gunst sich troost-rijck t'impwaerts keeren/
En klaer mijn hert van droefheydts nare nacht;
Soo kies ick 'tyadt dat ons uw' wetten leeren,

V.

I.

- 33 Geeff trou bericht. schiet helder licht in my/
Dat ick den grondt uws Wets onseplyck peple;
En haer mijn hert een trouwe plaetse zy/
Soo lang de dagh sijn licht my niet sal deplen,
34 Geeff trou bericht. op dat my uw' bevel
Een oogh-skar sy om op het scherpst te zepen,
35 Bzeng my ter baen/ en maeck mijn hoeten suel
Op uws Woordts (my aengename) vaden,
36 Geeff dat ick noyt one'le liefd' en stel
Op aerdt schen dreck/ die steeds verlockt ten quaden;
Maer dat mijn ziel sich upt den stoff verhoogh/
En in uw' woordt sijn lusten soeck te saden,

3.

- 37 Weest my een snoer voor't ongewisse oogh/
Op dat het noyt aen Schyn sich ga verlijcken/
Noch 'thert verknoot aen leer die niet en doogh/
Om immermeer van waerheydts leer te wijcken.
En als somtijts 'rgedacht/ koel-liefdigh/dwaelt/
En d'pber slaept/ laet my niet heel beswijcken,

4.

- 38 Gin dat u knecht/beglanst met waerheydts srael/
Diep in sijn grondt uw' Godtlijckheyt laet sincken/
En/in ontsach/ sich aen uw' wet bepael.
39 Weer spot en smaet die menschen my toe-dincken.
40 Uw' woordt is soet; uw' leer/mijn geer. Nu dael/
En laet my/ Heer/ upt uwe troost-bzon dzincken.
Boom/

VI.

1.

Koom/hetplich Godt/ koom met gena' te daet/ 41
 Gelijck ghy u vrywilligh hebt verbonden

In 't woordt dat ons tot tusschen-tupge staet.
 Op dat ick roem/ en alle laster-monden 42

Met waerhepdt stop/ en stuyt in haer verwijt/
 Terwijl mijn hoop' sich op uw' woort gaet geonden.

2.

Dus waerhepdt's re'en neem doch te geener tijdt 43
 Van mijnen mondt, want door haer leeft mijn hope,

't Staet vast by my (trot's ongebal en nijdt) 44
 Sag lang/ soo lang de oogen my staen open/

De aerdt my draeght/ mijn borst noch adem heeft/
 Men uwe Met mijns zielen lust te knoopen.

3.

O! soete vrechdt! waer in de ziele leeft/ 45
 Wanneer's haer selfs/ door goet gewet/ kan toonen

Dat's aen Godts Wet geheel sich overgeeft/
 En in haer diepst noyt vreedden lust laet wonen.

Dies wast de moedt, soo dat ick/ onverschzickt/ 46
 Uw' woordt verheff voor hooge Konings-thronen.

4.

Met recht, wāt al waer waerhep't's klaerh'z blicht/
 Is liefd' en lust tot waerhepdt's klare leere: 47

Daer liefde woont/ wordt over toe-geschickt
 Om waerhepdt's glans een peder toe te keeren. 48

Dies tong en tael daer heen gestadigh mickt
 Dat peder mensch de waerhepdt recht moght eeren.

VII.

1.

Gedenck/ mijn Godt/ gedenck aen uw' verbandt/ 49
 Met my/ u slaess/ gemaecht myt repnder gonste;

Waer op alleen mijn hope staet gegrondt;
 En 't welc/ schoo' tlot op 't grimmighst 'taeschijn se: 50

En my de vult van ellendt ober-sandt/ (ste
 Doch evenwel my 'thooft ophouden konste.

- 51 ^{2.} 'tJa waer/ ick moet/ omringt met smaet en schant/
 Een doelwit van den stouten tongen wesen:
 Uw' wet nochtans en schuyv' ick niet van kant.
- 52 Want als mijn geest in sich gaet over-lesen
 Hoe ghy altydt de Werelt hebt gericht/
 Soo voel ick troost/ en rust' in allen desen.
- 53 ^{3.} Als my somtijdt verschijnt vooz mijn gesicht
 De boose aert/ die/ dom/ haer heyl gaet blieden/
 En kiest/ verdwaest/ het Doncker vooz het Licht/
 En van uw' wet niet meer sich laet gebieden:
 Mijn geest/ ontbrand't dooz 'thepligh ver-vuyz/
 Doet my het bloedt ront som mijn herte zieden.
- 54 ^{4.} Uw' Woort en Wet klinckt binnen mijnen nuuz:
 Met haer is 'thert/ de tong/ de keel onledigh.
- 55 Diep in den nacht/ ter sluymer-vaal ger uy/
 komt sy my vooz/ en maecht de ziel recht zedigh.
- 56 Dies blijft se my/ soo lang ick hier geduy/
 Een waerde schat die 'thert maecht rijk en vzedigh.

VIII.

1.

- 57 Ick heb't gesept (en doe mijn woort gestandt)
 Uw' wil te doen/ verkies ick tot mijn erven/
 Mijn eygendom/ mijn schat/ mijn dierste pandt:
- 58 Alleen laet my (dat wild' ick gaern verwerpen/
 Daer sineeck ick om/uyt 'sherten diep' ootmoedt)
 Belooft de gunst en laeffenis niet derven.
- 59 ^{2.} 'kSit ne'er/ en sim' / in aendacht van gemoedt/
 Den loop en stijl van mijn geheele leven:
 Hoe't was/ en is/ en syn wil; Off my goedt/
 Van quaedt/ genaecht/ als ghy recht loon sult geben:
 'kBeem vooz mijn gang ten spiegel uwe Wet/
 Daer klaer bericht van alles staet beschreven.
- 60 ^{3.} Dies is't groot recht/ dat ick my bligtigh set/

Bekloech/bepijn/ om noyt daer in te zupmen.
 't Godloos gespups heeft sijn verstandt gewet't 61
 Om looff' ighc my te brengen aen het slupmen/
 En 't heylloos padt met haer te doen betre'en
 Doch uwe Wet laet ick uyt 'thert' noyt rupmen.

^{4.}
 In ar'ren nacht/ wanneer nu peder een 62
 Te ruste leydt/ laet ick de sachte veeren/
 Om danck te doen vooz uw' gerechtiche'en.
 Mijn selschap zijn/ die u aendachtigh eeren 63
 En doen uw' wil. Ghy die de aerdt om-heen 64
 Bestoet met gunst / verrijck my met uw' Leere.

I X.

1.

Hou/Heer/ hou woordt; en doe uw' Dienaer wel. 65
 Hoorn/baer in my/door Leer en wijse reden/ 66
 Een hert dat sich gereckelijcken stel
 En niets en geeff van recht Mensch-waerde zeden.
 Bequame stoff' hebt ghy hier toe aen my:
 Want met uw' Wet ben ick vol uyt te vreden.

2.

Ex ick (van ramp en wederwil noch vry) 67
 Vernedert was/ ging ick/ onachtsaem/dolen/
 Als al de Wer't. Maer sedert/ Heer/dat ghy
 Mijn hoogen moedt / in krops en lydens scholen/
 Hebt ne'er-geset/ houd ick een scherper wacht
 En bind my bet aen 'rgeen ghy hebt bevolen.

3.

Fonteyn van Deuchdt/ den uwen soet en sacht/ 68
 Die overbloeyt van alle goedicheden/
 Dael met uw' Leer in 't merck van mijn gedacht.
 Want schoon dat my den Hoogh-aert wil vertreden 69
 Dooz leugen-vondt: soo houd ick niet te min
 In 'sherten diepft' uw' Wet een vaste stede.

4.

Dw' Wet/ mijn lust/ is booser weder sin. 70
 Maerom: haer hert/in 't weeldigh sinez bedoben
 En als verbeest' / laet leer noch reden in:

- 71 Maer ick van u gepuert in lijdens' oven/
 72 Beleeff' / en acht al 's werelts' schatten min,
 Dies moet ick / Heer / hoor uwre tucht / u loben.

X.

1.

- 73 Op hebt ghy / Godt / dooz' Goddelijcke macht /
 Wel eer berepdt / en tot een mensch geschapen :
 Verschep nu 't hert dooz' klare leerings' kracht;
 Maeck m' een van u ter Deuchdt-geschiede inapen.
 74 Uw' recht-gesind' aenschouwen my met vzeuchdt /
 Om dat s' in my uw' Leere niet sien slapen.

2.

- 75 Ick wetet / Godt (en bender in verneught)
 Dat uw' gericht rechtbaerdigh is in allen.
 't Is recht gedaē / en 't werc van vrouwe Deuchdt /
 Dat ghy my / hier in klepnt' hebt laten vallen.
 Doch nu ick my / getogen / tot u keer /
 76 Laet (na belost') u troost mijn ziel om-wallen.

3.

- Dw' troost en hulp is 't geen dat ick begeer.
 77 Laet my den smaech van uwre goedthepdt pzoeben /
 Op dat mijn ziel / verliest op 's Levens' Leer /
 Niet raech ter doodt dooz' 't al te diep bedzoeben.
 78 Off lust u wraech : soo gietse teenemael /
 (Tot hoon en schandt) op 't rot der trotser boeben;

4.

- Op 't rot dat my met schimpigh valsch gesmael
 Bestrijdt en bijt / om dat ick haren oozen
 Een last / altydt van uwre Wet verhael.
 79 Och off ick me'r tot hert-vzundt waer verkozen
 Van 't wolck dat geen' en kent dan uwre tael;
 80 En 'tzupder hert in schand noyt quam te snozen.

XI.

1.

- 81 Het hert / benert / is angstigh en bedut ;
 De geest / bedzeest / waer ober lang beswelen
 Had hoop' den loop / mijns' levens' niet gestut't.

Het oogh/ noyt droogh/ is schier al moe' geketen/
 Na troostings' koomst. Dies' over'vloedicheydt
 Van herten-wee/ den mond' aldus doet spreken :

2.
 Hoe lang is 't/ Heer/ dat uw' handt noch bejdt?
 Ick voel dooz' druck mijns lebens' krachten krimpjen: 83
 Gelijck een Lepz/ ontrent het vuyz' gelyct/
 Dooz' kracht des hitz' allencken moet verschympen :
 En nochtans' raecht uw' Wet noyt in 't vergeet/
 Hoe schoon oock 't vleysch' syn lusten kan verglimpen.

3.
 Wanneer koomt (Laes!) het eyndt van alle leet? 84
 Hoe lang noch slaept de straff van die my drucken?
 Die vooz' myn' voett' haer kuyf al hebben reedt/ 85
 En balsch' lijk my optijgen boose stucken : 86
 My/ die u woordt vooz' lout' re waerheydt keur/
 En dooz' geen schijn 't verstandt opt laet verrucken.

4.
 Help/help/ mijn Godt. de Doordt is vooz' de deur. 87
 Dooz' last des drucks' kan nauelijc' thert sich rippen.
 In sulck' ellendt en over-swaer getreur
 Laet ick nochtans' uw' Wet/ uw' Wet/ noyt glippen.
 Gun dan dat ick ellendts' ontswaring' speur/ 88
 Om vast te staen in 't Wet-woordt uwer lippen.

XII.

1.
 U Woordt is vast; uw' Waerheydt/wis van duy? 89
 Soo lang 't Gesternt' aen't Hemel-rondt sal blicken/
 De Aerdt met kripdt sich kleedt/ de heel Natuyz' 90
 In wesen is/ en dooz' t' almachtigh schicken 91
 Dus wijfen raedts' by haer gebeurten blijft/
 En upt haer streeck noch palen kan verschicken.

2.
 Had my uw' Woordt met troosting niet gestijft/ 92
 Ick waer al lang versnoeten in mijn lijden.
 Dies' my de re'en/ dooz' dubb' en ooz' saeck/drijft
 Om uw' gebodt noch nu noch t' geenem tijden 93

Dom-sinnighlijck te singten aen een kants/
En opt daer van een stip te ober-schijden.

3.

- 94 'k Bē dijns: weest mijns/en bied' eē hulpsaem' hāt:
Soeck my: 'k soeck dy door trouwheyt in uw' wetten;
95 Der boosen hoop heeft onderling verstandt
Om/ door bedroch en schalck-gestelde Netten/
't Ontzielde lijff te laten eeuwigly-koudt:
En noch blijv' ick steedt's op uw' woor-den letten.

4.

- 96 Noyt heeft mijn oogh op aerden pet's aenschouwt
Dat vast bestaet en duersaem kan beklijben:
't Derrat/'t vermot/'t verswart/'t verslenst/'t verout/
't Verderft/'t versterft. geen poogen/ geen bedriyben/
Geen Doen/geen werck/dat stant en wesen houdt:
Alleen uw' Woordt/is/ en doet eeuwigly blijven.

XIII.

1.

- 97 Hoe is my' thert na uwē Wet soo gracgh?
Soo ober-seer met lieffde ingenomen?
Ick denck en spreek van haer ja alle daegh.
98 Wat is de re'en? Door haer kan wijsheyt komer
Waer door ick mijn byanden ober-stap.
Een waerden schat is sy met recht te no'men.

2.

- 99 In diepe kund en hooge wetenschap
Drauw' ick voor by al die my willen leeren.
Wat brengt my tot soo hoogen Wijsheyt's trap?
Uw' heyligh Woordt daer ick my steedt's toe keere.
100 De Grijshheyt selfs/ wijckt my in kloeck beleydt.
Waerom? Wijn doen richt ick na uw' begeeren.

3.

- Om u in all's te volgen waer ghy leydt
En my Door-treedt met Waerheyt's klare stralen/
101 Wenn' ick mijn gang van all' aff-padicheyt
En weegh mijn Doen op Waerheyt's iustste schalen:
Daer

Daer uw' bericht mijn sinnen toe aen-boedt
En klaer beschepdt in't onduis hert laet dalen. 102

^{4.}
Hoyt Menschen-tong vandt eenigh ding soo soet: 103
Hoyt honder Dye soo soeten soetheydt lesen
upt bloem off krupdt/ als ick in mijn gemaedt
Uw' edel Woordt vol soetheydt vbel te wesen,
Uw' woort maect kloeck/ervare/raedt-rijck/vzoet. 104
Dies noyt qua' wegh van my en wordt gepresen.

XIIII.

^{1.}
Uw' saligh Woordt is my gelijk een licht 105
Dat/dooz syns glans s ver-stralende gefloncker/
D'onwissen voet in syne gangen richt
En toont den wegh in't slibber-reede doncker.
Dies ick onlangs in hoogen eede swor: 106
(Want dese re'en/ die ick wil houden/ kloucker)

^{2.}
Uw' Wet sal zijn mijns levens eenwigh roer.
Om lieff noch leet wil ick uw' Wille laten.
'kZē heel in't laegh. Dies doe my troosts toe-voer 107
Da dijn beloft'. Koom goedighlyck aenbaten 108
De offerhandt die 'ck op mijn lippen slacht'
In repnen wil. En toon in' uw' rechte straten.

^{3.}
Off schoon mijn ziel bywyl' Doots bonnis wacht/ 109
Wanneer sp' tlot soo swaren ramp siet dreygen:
Uw' Wet nochtans ruynt niet upt mijn gedacht/
't Sterck pver-duyt verteert het vleysch' lijk neygen.
'kWord hard belaecht (en noch houd ick u Wet) 110
Van volck dat Sond en ramp heeft tot syn eygen.

^{4.}
'kBeh gants en gaer mijn hert daer toe geset 111
Dat ick uw' Woordt standt vastigh aen wil hangen/
En gaen uw' baen/ een-parigh in mijn tredt.
Het is mijn erff/ mijn vzeuchde/ mijn verlangen.
Om eenwighlyck/ getrouw en onbesmet/ 112
Uw' padt te tre'en/ bepael ick mijne gangen.

XV.

1.
 113 Ick haet en schouw den snooden Wapffel aerde
 Die/wuff van hzen/na 't op- en neder-bloeden
 Des lossen luks/swiert gints en herrewaert/
 En/boos gesint/geen standt en houdt in't goede.
 114 Ick liev' en soeck uw Wet. Ghy zijt mijn schild
 Mijn schut/mijn scherm/wiens woort mijn' hoop' ka
 (voeden.

2.
 115 Wech boos gespuys/en al die qualijck wilt.
 Mijs Godts gebodt wil ick in ernst betrachten.
 116 Geeff dat mijn hert sijn wesch niet dwaess' lje spilt
 Dooz een vergeessch en ydel troost-verwachten/
 Maer laet uw' Woordt mp tot een steun-staff by
 Dat ick te schand niet werd' in mijn gedachten.

3.
 117 Geeff kracht en sterckt. maeck heel van quale byp:
 Soo wasf mijn lust tot uw' gerechte rechten.
 118 Sp zijn verdoolt dooz schyns bedziegerp/
 Die uwes Wets bevelen weder-vechten.
 119 Ghy treedtse ne'er/en doetse t' ondergast
 Die aen het quaedt haer domme sinen hechten:

4.
 Ghy valtse streng; ghy gaetse grouw'lijck aen;
 Ghy blaestse wech/als 'tstoff van d'aerdte geheben;
 Ghy brengt' op Piet. Dit maeckt dat ic doortact
 Met volle liefd' mp t' uwer wet ga geven;
 120 Dit kan mijn ziel met diepen angst dooz-flaen/
 En 'thert in't lyff dooz uw' gericht doen beven.

XVI.

1.
 121 Noyt krowd' ic 'trecht/noyt maeckt' ic mp party/
 Om in't gericht off haet off sucht te dzagen
 Tot dees' off die/en/dooz gekosen zp'/
 't Gelwys te doen na epgen welbehagen.
 Dus geeff/Heer/mp/die noyt geweldt en de'er/
 Niet in't geweldt van die mp schalck belagen.

2.

Gijn uwen knecht dicht aen uw' hert een ste'e;
 Bescherm/beschut/ vertroost hem in beswaren;
 Raeck dat sijn hert/met U en Sich in vze'e/
 Versekert leeff vooz sijn geweldnaren.

122

My lust/ my lust uw' heyl te mogen sien;
 't Gerechtig Woordt/ te hoor en openbaren.

123

3.

Genā/ mijn Godt/ gena' laet my geschien.
 Doe recht bericht aen my uw' trouwe slave.

124

Bestup en leer/ beschaeff my die u dien

125

En na den grondt uws Woordts begeerigh grave.

Wel op/ 'tis tijdt dat wraeck raeck op de been

126

En tegen 's Wets party ter straffe dzave.

4.

Noch 't fijnste goudt/ noch eenigh edel steen/

127

Noch pets van al dat schoon is en van waerden/

Is my soo lieff als uwe Wet alleen:

Geen schoonder schoon en weet ick op der aerden:

Geen valschen wegh en wil ick opt betre'en/

128

Maer haer in all's tot Levens maet' aenwaerden.

XVII.

1.

(tuyght

Het woordt uws Wets/ daer ghy dijn wil dooz

129

En 't goedtlyck hert/alree' ter Deuchdt genegen/

Dooz kracht van re'en tot uwen wille buyght/

Is vol geheymis en diepe wijshepts wegen;

Waer dooz/wāneer de kracht klaer wort gesinaect/

130

Verstandt en vzeuchdt van Slechte wort verkregen.

2.

Da' uwe Wet wordt soo van my geblaecht

131

Als van de borst/ in nare Somer-tijden/

Na versche lucht begeerlyck wordt ghaecht.

132

Keer gunste toe/ en zy met my te lyden/

Gelyck ghy opt met al de gene waert

Die/ u ter eer/ den kamp der Deuchden stryden.

3.

Waer mijn geest soo dooz u Leer geklaert/

133

P

Geklaert

- Geklaert van waen en alle dypsternissen/
 Dat ick / van ondeuchdts ober-macht bewaert/
 Op 't padt uws woordts nopt voet en liet vergliffen.
 134 Verlos my/ Heer/ van menschen-tyranny:
 Soo wil ick nopt in uw' bevelen missen.
 4.
 135 Du dael met 'tlicht uws goedt'hepdt's/ dael op my.
 Maeck my geleert in 't hepligh boeck der zeden.
 136 Als ick aenschauw des Werelts sorterny/
 En hoe uws Wets soo Goddelijcke reden
 Versmeten wordt/ doet herten-dryck by ty'
 Met dicht getraen de wangen ober-spzeeden.

XVIII.

1. (Woor'dt/
 137 Rechtvaerdigh / Ghy; rechtvaerdigh / Heer / het
 Rechtvaerdigh is de wet en snoer van leven/
 Die/ upt uw' moundt/ tot blijck uws wils/ gehoort/
 138 In strengen ernst van u is voozgeschreben;
 Daer op ghy wilt dat elck syn sinnen spits'
 En al syn doen/ repn-zedigh/ toe ga geven.
 2.
 139 Dies my de geest/ dooz kracht des pver-hits/
 In toorn ontbrandt. In toorn/ die pijn koomt baren:
 In pijn/ die voort in 't diepst' des e'elsten lidts
 Een knaging teelt: een knaging/ welcks beswaren
 Ter doodt-waert streckt/ wanneer ick sie en hooz
 Dat mijn party uw' hepligh Woor'dt laet baren.
 3.
 140 Uw' Woor'dt/ mijn Godt/ is louter dooz en dooz/
 Heeft sinet noch streep. Dies ic het trou moet minne.
 141 Ick/ die/ versinaedt/ gerekent als een Dooz/
 En peders spot/ nochtans mijn hert en sinnen
 Van uw' bevel nopt moedeloos en treck
 En/ dooz geen leet slap-hertigh/ laet verwinnen.
 4.
 142 Uw' recht blijft recht/ en eeuwigh sonder vleck.
 Uw' waerhepdt duert en sal steedt's waerhept wesen/
 143 In angst en noodt voel ic geens vzeuchd's gebzeck;
 Uw'

Dw' woordt geeft lust/ en kan van dreck genesen.

Dw' woort beperckt geens tijts (hoe langen) recks: 144
Maeck my des vzoet: Geen doot sal ick meer vzeesen.

XIX.

1.

Wanneer 't gemoedt/ met droefhendt overla'en/ 145
Onlustigh is en als van wee doot-klouben/

Laet ick mijn stem/ Heer/ doot de wolcken gaen/
En send tot u mijn jammer-tael na boven.

Ick roep, verhoor, dat ick uw' wetten hou' 146
En uw' gebodt van my noyt werd verschoven.

2.

Ick naeck met klacht eer noch de morgen-douw 147
Van't Dage-licht al heel is opgedzoncken.

Dw' woordt alleen is't daer ick op vertrouw;
Dat in de noot mijn hoop' (schier dooff) doet voncken.

Ick bzeeck mijn slaep en overpeyns uw' Wet 148
Als and're noch op sachte pluyimen roncken.

3.

Gunst-vaerd'lyck zy/ mijn Godt/dijn oot geset 149
Ter droeuer klacht. Dw' Woordt laet my verlusten/

Mijn voet/ na by mijns vbandts listigh net/ 150
Loopt steedts gebaer. O dat's haer lust noyt blusten/

Poyt blust' aen my/ die van u Wetten veer/
Op leugen-waen in achteloosshendt rusten.

4.

Benader my met dijne gunst/ o Heer. 151
Benader my wiens Wetten en bevelen/

Alt'saem gegrondt op enckel ware Leer/
Van't Godlyck recht noyt eenigh styp verschelen.

Dw' Wet/ getuygh van uwes wils begeer/ 152
Houdt eenw'lyck grondt en standt in al haer deelen.

XX.

1.

Ach! sie op my/ getroffen van ellendt/ 153
Die doch het perck uwes Wets noyt tree' te bupten.

Doe hulp/ en red. maeck mijns verdriet's een endt.
Bemoep dy mijns. doe onheyl's baren stupten. 154

Bestuer mijn saeck. Laet d'aengename re'en
 Uw stercken Woordts troost-bare krachten upen,

- 355 Der is uw' heyl/ wydt loopt uw' zegen heen
 Van 'tbeestigh volck/ dat/ boos en onberaden/
 En van uw' Wet verbyeemt in hert en ze'en/
 Sijn snoode ziel verlustight in het quade.
 356 Send laeffenis/ onepnd'lyck-goede Godt/
 Die (als wel eer) mijn hert van smert ontlade.

- 357 Groot van getal is 't ^{3.} Goddeloose rot
 Der gener/Heer/die my/quaedt-willigh/ dyucken :
 Hoyt evenwel is my het byen soo sot
 Dat ick mijn hert ter sonde laet verrucken.
 358 Ick schouwse aen die/ trot sigh van gedacht/
 Uw' wet versma'en; en 'tbyeekt my 'thert in strucken.

- 359 Schouw hoe dijn Wet/up volle zielen-kracht/
 (Dies ick met recht mijn hert na troost laet talen)
 Gesocht/ gelieft/ geeert is en geacht.
 360 Hoyt Mensch en kond uw' woorden achterhalen :
 Sy houden duer en Wet-beschaffens-macht
 Soo lang de Son verrijsen sal en dalen.

XXI.

- 361 'kSucht onder 't pack van sware tyramp:
 Daryt tyramp/waer in ick/ van den Grooten
 Des Volcks/ geperst/ een onrecht lijden sy/
 Staegh-door in 'thert met nieuwe vrees bestooten:
 En noch ontsie en vrees ick/meer dan haer/
 'tHoogh-waerdigh Woort upt uwē mondt gebloten.

- 362 Uw' hepligh Woordt is my soo gants dierbaer/
 Dat ick soo diep daer in my kan vermaken
 Als die aen buyt van hoogh-geroemde waer'
 En grooten schat onhoop'lyck koomt te raken.
 363 Soo hoogh uw' Wet by my is in waerdy/
 Soo seer walg' ick van yd'le leugen-kaken.

3.
 's Daeghs seivenwerff verheff en looff ick dy 164
 Om 't sup'rre recht in uwe Wet beschreven.
 In grooten lust en hert-vze'e leven sp/ 165
 (En werden noyt van't padt des hepls gedzeven
 Dooz dwang/ of list/ of pet dat sich vertoont)
 Die uwe wet dooz liefde vast aenkleven.

4.
 Dws Woorzts bebel/ dat in mijn diepste woont/ 167
 Belev' ick trouw/ en liev' het boven maten.
 Met recht. Want Ghy/ die billijck straft en loont; 168
 Die niet vernoecht aen Schijn off hepligh pzaten/
 En niemant's doë (hoe schoon bemomt) verschoont/
 Hebt uw' gesicht op al mijn doen en laten.

XXII.

1.

Och off mijn klacht geswinde blengels had 169
 En vooz uw' thoon soo aengenaem mocht komen
 Dat ick aen u noyt yd'le be'e en bad.
 Gedeneck des Bondts gemaeckt met alle vromen/
 En stuer mijn gāg. Ach! hoorz mijn droeff gesmeeck/ 170
 Dat na uw' woorzdt mijn druck werd' wechgenomen.

2.

Uyt mijnen mondt/ in alle sijn gespzeek/ 171
 Sal een rivier van loff gestadigh vloepen.
 Alleen laet my de noyt-verdrooghde beeck
 Dws rijcken Woorzts met Deuchden-leer bespzoepen.
 All' uw' geboon bestaen in billijckhepdt: 172
 Dies 'tlof uws woorzts mijn tong noyt sal vermoepē.

3.

Ick heb mijn hert der Deuchde toe-gesept/ 173
 En uwe Wet tot Heyderin verkozen:
 Dies laet' uw' handt/ tot troost en hulp bereydt/
 My bystaen/ laet u slaeff niet gaen verlozen.
 Ach! my verlangt naer uw' s hepls hooghste som 174
 Dw' wijse Wet verbroolijcht hert en ooren.

4.

Gun levens tijdt/ dat ick uw' loff uyt-brom: 175
 Bij Waer

176 Waer toe uw' Wet my' rijke stoff' sal halen.
 'K Sa censaem heen/ en sie vast om end om/
 Gelyck een schaep dat Herderloos gaet dwaalen:
 Wie hreunt sich mijns? Gee' mēsch. kō ghy Heer/kō.
 Soeck my' die noyt tree' upt uws wille's palen.

Den Cxx. Psalm.

1.

Trou hert-verlaet maecht lyd'lyck lyden. Ick
 riep tot Godt in bange tijden/ En hy verhoorde
 mijne klachten. Wilt/ Heer/ oock nu mijns biddens
 achten En redt mijn ziel (soo hard besprongen)
 upt stricken van de valsche tongen Daer 'tboose
 hert sijn list dooz loest. Een hooger noodt escht
 stercker troost.

2.

Een valsche tong een well van lij'en/
 Een nest van leet en schelmer jēn/
 Een schat van quaedt/ een wer' It vol qualen.
 Laet uw' gemoedt te samen halen
 De grouwelijckste groulijckheden
 Die opt ont-menschte menschen deden;
 Hoopt alle ramp van na en beer:
 Noch durff een valsche tonge meer.

3.

De scherpe pijlen/ aff-geblogen
 Van sterck-gepeesde krygers bogen/
 En doen in 't lys geen sulcke smerten
 Als valsche tongen in de herten.
 Jenever-kolen byanden vinnigh/
 Haer vuyt is sterck en al-ver slinnigh
 Dooz kracht van ongemeene hit:
 Diet min ontsteekt dit kleyne lid.

4.

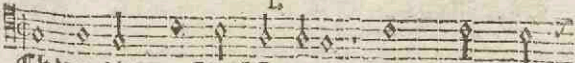
Qua' by-woonst pijn, anek vooz de zielen.
 Ach! dat opt soo myn dagen vielen
 Dat ick/ uyt-landigh/ om moet sweben
 En by den Mesechiten leven!
 Ach! wee my dat ick moet gaen dutten
 En in syn' ongastvrije hutten
 Den harden Hedarijn vergast!
 Geselschaps onlust swaren last.

5.

Wie kan onboeghb're dingen boegen?
 Der schil van zeden heugt geen noegen.
 Eplaes! het leven is my tegen
 En ben als met my selfs verlegen/
 Om dat ick wonen moet by lieden
 Die 't alder soeckelijckste vlieden/
 Wier hert het liefde-waerdighst haet/
 En oorloogh rept op vrede-praet.

Den Cxxj. Psalm.

L.

I Ik was in angst en kōmernis; De Moord-tron-
 pette klonck/het dreygend yser blonck: Denoodt doet
 P iij soekert

soecken daer niet is: 'k Sagh na 'tgeberght om hoo-

ge Met hulp-verwachtend' ooge.

2.
Geen scepſel magh op ſcepſel ſtaen,
De Schepper ſelver is 't
Wiens hulp alleen niet miſt,
2. Hy kan/ en heeft my bygeſtaen
(Doe hooge ramp my naechte)
Die Aerd en Hemel maechte.
3.
Waer toe noch angſtight/ mijn gemoedt?
3. Hy is 't die voor den val
Dw' boet beſtenden ſal.
Hy die om u de wake doet
(Als Herder om ſyn ſchapyen)
Weet nimmermeer van ſlaper.
4.
Het onberganchlyck ooge-licht
4. Dat alle ding beraecht
En Iſraël bewaecht
Met onafmattelyck geſicht/
Blyſt eeuwlyck onbeſtreden
Van ſluymer-vallicheden.
5.
De Heer uw' wacht, wiens gunſt en kracht
5. D als ter ſchadu ſtaet/
En maecht dat u niet ſchaedt
6. De Son by daegh/ de Maen by nacht.
Hy wancht te geenen tijde
Die Godt heeft aen ſyn' zijde.
6.
De Heere ſal van alle quaedt
Dat opt op menſchen viel
Behoeden uwe ziele

En/ 'tzy ghy upt off inne gaet/
 Van nu tot allen dagen
 Een wakend' ooge dragen.

Den Cxxij. Psalm.

I.

Ik hoor? ick hoor? (o saet geschal/ Dat mijn ge-
 hoor? soo gierigh vaet? Dat my soo sacht in't herte
 slaet.) Ick hoor? de wy? haest wesen sal Dat onsen
 voeten vrye baen Na thups des Heeren op sal staen.
 Doyt woorden die soo lieflijck welen. Gewenschte
 dagh/a! zyt ghy daer? O! eeuwljck welkom. Blyde
 maer' Een sonne-schijn in droebe zielen.

2.

Hoe over-lieflijck kuydt dit woort/
 Dit woort van d'algemeene stem:
 Ons voeten/ o Jerusalem/
 Ons voeten haest in ure poort.
 En wie/en wie verheughter niet
 Als hy het schoone Salem siet?
 Soo heerlijck in sijn gebouwen?
 Soo wel-gevoeghden grooten Stadt?
 Soo dicht in eendracht t' saem-gebat?
 Soo over-waerdigh om aenschouwen?

3.
 4. Het is een stadt, die allen zaed'
 Vand' uyt verkozen Abraham/
 Die allen Godt-geliefden stam
 Ter eeuwigger byeenkomst staet.
 Daer moet de gantsche Isr' els naem
 (Van alle 's werelt's oorden t' saem)
 Ter wissel stoud sich laten binden.
 Sulchs is (door Goddelijck bevel)
 Sulchs is een wijs' in Israel
 Daer alle hert sich aen moet binden.

4.
 5. Aldaer erkent de danckb're ziel
 Des Heeren gunst/en spreekt sijn lof;
 Daer doetmen alle schulden off
 Daer 'thert sich aen verbonden hiel:
 6. Daer staen de zetels ten gericht/
 Daer is des konings thron gesticht
 Door David en die van hem dalen;
 Daer is de banck die't al beslecht/
 Daer is de staff die't al berecht/
 Daer moetmen wet en bonnis haen.

5.
 6. Koom by/ o all' die Salem mint/
 En in den soeten oogen-schou
 Van haer soo menigh schoon gebou
 Een wellust in u ziele vindt:
 Wel aen/breng grondt en mondt by een/
 Laet valle gunst te voor'schijn tre'en
 In wit-het-hert-geuloepde rede/
 En wenscht /wel-wenscheus nimmer moe/
 Der Schoonster by het Beste toe/
 Den eeuwig-eeuwigh-soeten vrede.

6.
 O ed'le moeder van de ste'en.
 Soo innerlijck gelieft van my:
 Nu wensch ick en herwensch ick dy.
 De volhepdt aller saliche'en;

En hem die een genepghden wil
 Tot uwaerts dragen/ wel en stil
 Haer dagen aff te mogen leven.
 De Brede heb u muren in;
 De Rust (o! dat's mijn hert en sin)
 Doet' sich by u ter wooning geven.

7.
 Wat drijft my/ uytgenomen Stadt;
 Wat werckt in my soo stercken lust
 Tot uwen breed' en vaste rust?
 Niet Ghyn/maer'tgeen gh'in Dy bevat.
 Mijn broeders/ mijn geselschap/ zyn't
 Waerom sich hert en tonge pijnt
 D' allen zegen toe te wenschen.
 O! geen paleysen/ hoe gebouwt/
 Die't edel hert soo waerdigh houdt
 Als niet-gesinde vrome menschen.

8.
 Dat ick na uwen brede haeck/
 Dat ick my tot uw' heyl bekloeck
 En uwer muren wel-standt soeck/
 En is om geen geringe saeck:
 Het is om pet van groot belang;
 Het is om dat in uw' bevang
 De Heer/ ons' Godt en groote Koning
 (Die saligh en onsterfflyck leeft)
 Zyn hepligh huys verkozen heeft/
 Verkozen heeft ter vaster wooning.

9.
 Verkozen heeft; en sichtbaerlyck
 Met tresselycken luster woont/
 Die overal/maer daer sich toont
 In over-heerlyck Godthepdts blyck.
 Wat hert niet synen Godt gesint/
 En eert niet'tgeen sijn Godt bemint?
 Tiefs laet aen's Lieffs sijn oordeel binden.
 D/ Stadt/ meer dan der steden een/

Mijn vanden meer dan alle ste'en/
 Godt lieb' ick meer dan alle vanden.

Den Cxxij. Psalm.

1.

1 **T** Ot u/wiens stoel des Hemels hooghste hoogh
 Ten gront heeft/heft ic't oogh. E' slave volgh't/door
 2 hoop' van gift getogen / Sijns Heeren handt met
 v'oogen / Een dienst-maechdt staart/door't gierigh
 gaess-vertrouwen / Op d'handen haerder vrouwen :
 Ons oogh op Godt op dat (dus treckt elck 't sijn) Hy
 ons verloss' wt pijn.

- 3 Dergint/o Godt/ons ^{2.}bitter herten-wee
 In uw' gemoedt een ste'e/
 Op dat des leets dicht en getrou op-mercken
 Erbarmings' v'ucht mach wercken.
- 4 Ach! ach! wy zijn van 'rbitsch en bitter smaden
 Der dert'len overladen.
 En van't geschimp (want al te veel maect mat)
 Der trotsen zijn wy zat.

1.

Gewisse troost en sycht ongemeenen danck; Dies 1
 Israel met recht wel sprekē magh/ O! sonder God/ die 2
 onsen noot aensagh/ Doe menschē-haet nā t' onswaert
 wycedē ganc/ Wy hadde lang des lebēs jongstē dagh.

2.

Wat durffen kan/ wanneer het Godt niet keert/
 Een vbandt's hert in sellen haet verstockt!
 Sy hadden ons/ dooz heeten toorn getocht/ 3
 Als aēs/ ver scheurt; als spijs/ al lang verteert;
 Als koozn/ vermaelt; al lebend ingeslocht.

3.

De dichte ramp/ dock t' enden het gebaer/
 Laet echter noch een na-spoock in't genwedt.
 Sy hadden ons/ soot Godt niet had verhoedt/ 4
 Als over-swalpt: recht als een hooge baer 5
 Den mensch sijn ziel in banghepdt losen doet.

4.

Gunst vordert loff/ maer meest die't meeste redt.
 Geloofst sy Godt/ die ons in onf' verdriet 6
 Niet tot een prop der Wolven-tanden liet.
 Dat onse ziel/ gelijk een vogel 'tuet/ 7
 Den ramp ontquam/ is all' dooz Godt geschiedt.

5.

De Ruymt valt soet/ maer soeter na de Engt.
 De strick ontwee / de strick ontwee; en wy/
 Gelijk voozheen/ ten vollen los en vyz.
 Geen mensch/ geē mensch die ons dit hepl toebzengt/ 8
 Maer die de wer't en alles schiep daer by.

Den Cxxv. Psalm.

D ^{1.}
 E stercke stozmen mogen blasen De blixeni
 strael' sijn licht / De donder volg' hem dicht / Den
 hagel magh'er onder rasen ; 't kan Sions berg /
 soo vast gelegen / Al niet bewegen :

^{2.}
 De ramp die magh verschriekelijck dreppen /
 Oock magh de hecl natuer
 Sich toonen vol getruer
 En als ten diepe valle neppen ;
 Noeh sullen al die Godt vertrouwen
 Haer vasthepdt houwen.

^{3.}
 De berg van Godt ter woonst verkozen
 Blijft eeuwig-eeuwigh staen :
 Noet sal de mensch vergaen
 Die Gode 'thert heeft toe-geswozen /
 In't Godt-getal blijft hy geschreven
 Een wissen leven.

^{4.}
 De vbandt magh vbandlijck naken /
 En poogly' (ten moordt gestelt)
 Mer alle kringhs-geweldt
 Sieht meester van den muur te maken ;
 't Is Salem / rontsom in de bergen /
 Een pdel tergen :

^{5.}
 Ellende magh de vroom' omringen /
 Hardneekigh ramp-bescheer

Cast' haer in ziel en eer;
 De Heer/ beheerscher aller dingen/
 Is om haer heen (o groote sake!)
 En doet de wake.

6.
 En schoon/ sijn Wijshepdt laet by tijden
 Den goeden metten quaen
 Een selve roede slaen:
 Sijn goedthepdt raemt een maet in lijden.
 Een wijs is't quaedt (en'theest sijn rede)
 Waer'thoudt geen stede.

7.
 Na harde komen sachte poosen.
 De liefde' hengt geen verderf:
 Godt laet der vromen Erf
 Niet onder'tjuck der goddeloosen/
 Om niet in't spoor van boose zeden
 Met haer te treden.

8.
 Der boosen staff sal niet verouden
 (Al isser blick noch schijn
 Wanneer het endt sal zijn)
 Op haer die'thert deuchdt-vaerdigh houden;
 Een end' sy hun des ondeuchdts smietten
 Niet aen en setten.

9.
 Der boosen by-zijn is' gevaerlijck.
 Daer kleeft off meer off min.
 Daer sluypt te met's wat in.
 Niet-wel-verselde deuchd' staet swaerlijck.
 'tWeel sonden-sien loekt vrome handen
 uyt vroomhepdt's banden.

10.
 Dit (seg ick) is't waerom de Heere
 Op sijn verkozen tal
 Het juck niet laten sal;
 Waer heyl ten vordring / hem ter eere.

Elck ding sijn nut; soo 'tplagen-senden
 Als 'tplagen-enden.

11.

4 Dit is/ o Godt/ dit is mijn wenschen:
 Doet peder na hy doet;
 Den recht-gesinden/goedt;
 5 Maer quaedt zy 'tloon van quade menschen
 Die op verkeerde wegen wand'len
 En slimhepdt hand'len.

12.

Dit is/ o Godt/ dit is mijn bede:
 Doet eeuwlyck eeuwlyck wel
 Aen 'thepligh Israel;
 O! dat de lieffelycke vyede
 Met overvloedt van soeten zegen
 Haer standt bejegen'.

Den Cxxvj. Psalm.

I.

x **D**oe nu de Heere / Jacobs Godt / Doe nu de
 Heer' (o saligh lot! Waer van het versch-gebozen
 beeldt Soo soet in mijn gedachten speelt!) 't Ge-
 hangen Sion wpt sijn bande Verbzacht ten lieven
 Vader-lande: Hoe vzeemd beviel 't geluck het hert'
 Du al geset na leet en suert!

Het

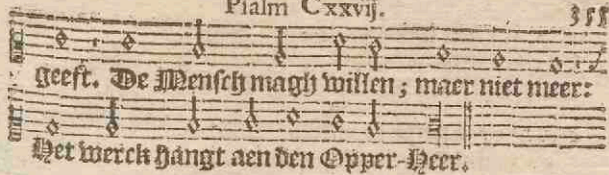
2.
 Het oogh/ verſtaart op ſijn verdriet/
 Geloofde ſchier hem ſelven niet;
 't Gemoedt en wiſt niet hoe 't het had;
 't Geleech een droom off ſullicks wat:
 De traentjes wierden afgestrecken/
 De lachjes quamen uyt-gebreken/
 Vol roem en lobens hing de tong/
 De luyt was vrolijk/ 'tkeeltje ſang.

3.
 De vreemde volcken ſagen't aen:
 Hoe groot heeft Godt by haer gedaen:
 (Dus ſprakens' uyt verwondering)
 O! wat een ſchoon en heerlijck ding!
 Soo is 't. in waerhepdt ſtaet haer rede;
 Het is ja groot dat Godt ons dede;
 En des is ons de ziel verheught.
 uytstekend' heyl/ gewiſſe vzeuchdt.

4.
 Groot is de vzeuchd/ wech is de pijn:
 Noch grooter/ wilt ghy/ kanſe zyn/
 Soo ghy het obrig' dat noch is
 In dzoevige gebanckenis
 Een ende maeckt van ſlavernijen
 En 't ſaem met ons vzeugt ten verblij'ert:
 Niet dat een hert meer vzeuchde geeft
 Dan als't in vzeuchd' geſelſchap heeft.

5.
 Geef dat de wegh ten dichtſten kriel
 Van menigh' menigh' duysendt' ziel/
 Dooz uwe Vaderlijcke handt
 Gekomen uyt den ſlaven-ſtandt.
 Geef dat ſe dicht te vooz ſchijn' breken/
 Gelijck de ſtroom der ſneller beken/
 Gedreben dooz den Zuyden-windt/
 Geen oever ſich te hoogh en vindt.

6.
 Hoe menigh' bitter traentjen laet

De bouwer bouwt^{2.} al wat hy kan:
Och! sooder Godt de handt van houdt/
Vergeefs/ vergeefs is't wat hy bouwt/
Al wat hy doet/ 'ten brengh niet a'n.
De waker waeck: om sonst is't al
Gaet Godes oogh niet om den wal.

Verraecht de Son niet op te staen;
Dw' lijf en krijgh den leger niet
Dooz dat de aerd geen dagh en siet/
Te bedde niet de late Maen;
Zant vzeuchd en lust van uwen disch/
En knaeght uw' broodt in konnerius:

Woelt/ arbeidt/ slaest/ weest op den tocht:
Al 'tgeen uw' hert soo pijnlijck soecht/
Al waer uw' handt sich toe bekloecht/
Geeft Godt sijn vzienden ongesocht:
Geeft Godt sijn vzienden; en niet een
Een supvzen slaep dooz al de le'en.

Sucht/hoopt/en weest begaen om stants
Natuur betoon' haer cracht en vlijt
Ghy blijft een eenlijck man altydt
Daer Godt niet gaf/noyt/noyt yet quam?
Godts vzienden zyn't ('tzy watmen maecht)
Dien dese waerde zegen raecht.

Wat heeft de Veuchdt een heerlijck loon?
Godt zegent d'onbebleekte min
En stopt Nature krachten in

Tot milden deel van menigh Soon.
Dies is mijn woordt (en 't woordt heeft slof)
De vrucht des buxcks een gaeff van Godt.

7.
Gelijck een heldt die in syn handt
Geswinde oozloghs-pylen draeght/
Waer op hy/ stout en ondersaeght/
Verschrickelijck is vooz syn vbandt :
Alsoo is oock het Vijff-geslacht
Een rechte Man- en Vader-kracht.

8.
Geluckigh/ o!/ geluckigh hy
Die t' wijl hy noch in jeuchde leeft
Syn koker vol vier pylen heeft.
Hem treft geen schaemt wanneer party
Met woord' hem in de poozt' aen-gaet.
Wie toe-blucht heeft/ wie manlijck staet.

Den Cxxvij. Psalm.

I.

Geluckigh boven maten/ Meer dan opt hert be-
docht/ Opt keele wpt kon laten/ Opt pen te voozschijn
bracht / Die / dooz Godts wees bewogen Syn
hert ter Deuchde geest/ En vooz eens peders oogten
Opzecht Godtsdienstigh leeft.

2.
Wat we'erwil kan u drucken/
Wiens hert sich soo bevindt?

Dw' doen sal wel gelucken
 In al wat ghy begint :
 Dw' werck wordt niet te schanden/
 Gelyckm' in and're siet :
 Den arbejdt uwer handen
 Geeft u' tverhoopt geniet.

3.
 Wel mooght ghy saligh heetens
 In alles hebt ghy' t soet.
 Met vzeuchde gaet ghy eten
 Van 'trecht-gewonnen goedt ;
 Met vzeuchde gaen de leden
 Ter diep' en sachter rust/
 Dooz geen bekommert heden
 In't slapen opt ontrust.

4.
 Als (dooz Natuers' verblijden)
 Het oogh' vermaeck geschiedt
 Wanneer't by Somer-tijden
 Den schoonen Wijn-stock siet :
 Den Wijn-stock/die/ geladen
 Met vzeucht/ dooz dicht geblecht
 Sijn telgen/ ryck van bladen/
 Langs heel den hupse hecht:

5.
 Soo sal uw' hert-vzundinne/
 De trouwst' in allen noodt/
 De lust-hoff van uw' sinen/
 Dw' waerde bed-genoot/
 'tGeselschap van uw' leben
 Dooz veelderhande vzeucht:
 Dw' hert de volte geben
 Van wenschelijcke vzeucht:

6.
 Soo salse dooz haer zeden/
 Geboechelijck gelaet/
 Beschepden heuschje reden/
 Ver standt in alle daedt/

En duysendt soete dingen
Die repne Echt bebat/
Dw' hert toe komen bzingen
Een rijcken vzeuchden schat.

7.
Als jong' oljven-boomen/
Die op een ry geplant/
Mildt upt der aerden komen
In bet en vzeuchtbaer landt/
Haer looffjen weeldigh upten/
En groenen meer en meer/
En dag' ljr hooger spruyten
In sacht en groepbaer we'er.

8.
Soo sullen (o! genuchten
Eens herts vooz Godt oprecht!)
De wettelijke vzechten
Der onbebleckter Echt/
Dw' Dochters en uw' Sonen
In ordentlijck gelidt
Dw' disch rontsom bekroonen
Als ghy ter maeltijdt sit.

9.
O! die van dat getal is
Dat soo recht-padigh gaet!
Wien Godt sijn Een en Al is/
En strack in deuchde staet!
Wat quaedt kan u bekrencken
Die Godt en 't Goedt geeft se'e?
Bp al uw' doen en dencken
Gaet Godes zegen me'e.

10.
Wat onheyl kondt ghy schroomen?
De Heer/ de hooghste Heer/
Bloept met sijn lieffde-stroomen
Mildadigh op u ne'er;
Glanst met sijn's goetthepdts stralen
Van Span op u aff/

En laet sijn gunst soo dalen
Als hys' aen mensch opt gaff.

11.

O! Heps niet om beschrijven
Van die de Deuchdt trouw meent?
Soo lang als met den Lijven
De Ziele blijft vereent/
Sal hy uw' doen aenschouwen
Jerusalems geluck/
En in haer schoon' gebouwen
Nopt weder wil off druck.

12.

En als nu is verbaren
Des lebens meeste tijdt/
En dooz den last der jaren
Te met de leeff-lust sijt/
Soo staet tot nieuwe vzeuchde
De stoff al we'er berepdt.
(Ontbeert ghy nopt de Deuchde/
Gh'ontbeert nopt salichepdt.)

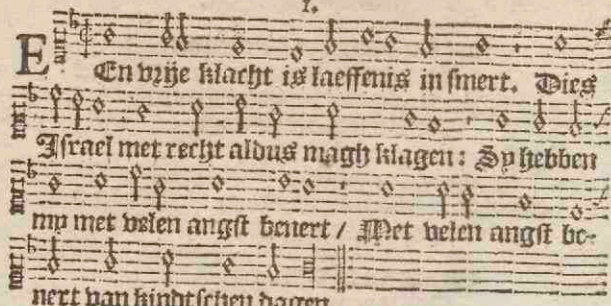
13.

't Geen ghy in u boelt mind'ren
Dindt ghy in and'ren we'er:
Dw' stamine/ dooz kindt& kind'ren/
Versprepdt sich wijdt en veer;
En als ghy nu uw' leven
Gereedt siet om te vlien/
Sult ghy in uw' na-neben
V selfs onsterff lijck sien.

14.

Wat restet dat de zegen
Op't hooghste zn gebzacht?
Hy die de repne wegen
Dws deuchdt& soo waerdigh acht/
Sal schicken dat uw' oogen/
Tot aller tijdt en ste'e/
Ist'el aenschouwen mogen
In liefelijcken vze'e.

Den Cxxix. Psalm.

1.

En vrye klacht is laeffenis in smert. Dies
 Israël met recht aldus magh klagen: Sy hebben
 my met velen angst benert / Met velen angst be-
 nert van kindt schein dagen.

2.
 Ach! waer den ramp ^{2.} sijn mate niet gestelt /
 Wat Menschen-hoop' wierd niet te grond getogen?
 Sy hebben my van kindt sheydt aff gequelt /
 Gequelt / maer noyt ten volken overmogen.

3.
 3 O wee der smert! waer loopt de wreedtheyt heen?
 Gelijck het landt wordt van den ploegh dooz-sieden /
 Soo heeftmen my met voozen 'tlijf dooz-sie' en
 En mijnen rug soo pijnelijck bereden.

4.
 4 Wat is't een troost hoor die in lijden leeft
 Dat hooger banck dan Aerdt sche wordt gebonden?
 Haer zeel brack Godt (die loon na daden geeft)
 Dat ons soo streng de handen had gebonden.

5.
 5 Hy vryt sijn schandt die met sijn meerder streeft.
 'tMoet al ten val / 'tmoet al met schaemte wijcken
 Dat bitt' ren wroock op't waerde Sion heeft
 En 'nijdigh hert in't hatigh Doen laet blijcken.

6.
 6 Gunst sonder gront (hoe schijnbaer) heeft haest wpt.
 Sy sullen zyn als 'thrupdt dat op de daken

Nen-sienlijk wast en booz een wijle spruyt/
Maer 't spruytens endt/ (de vrucht) niet kan beraken:

Als 'tkruyt/ dat booz 't vol-groepen/haestigh dozt
En neder valt eer't neder wordt geslagen;

Daer 'smaepers handt niet van gebult en wordt/ 7
En 's lefers arin geen schoot vol t' hups sal dragen:

Als 'tkruydt/ dat geen van die het gaen boozbr/ 8
Dees goeden wensch gewaerdicht toe te wenschen:

In Godes naem. de segening met dy.
Des booshepts loon/is/haet van Godt en menschen.

Den Cxxx. Psalm.

1.

M Et droeffheyt ober-swommenen/ uyt banghepts
diepe klem/ Den ick tot u geklommen / O Godt/ met
myne stem. O! dat's' in uw' gedachte Met aenge-
naemhepdt sing' En tot haer dzoebe klachte Een
gunstig' ooze krijg'.

2.

Ach! blijven uwe pogen

Op alle sonde staen:

Wie salder duren mogen

En uwe handt ontgaen?

Uw' goetthepdt kan's niet hengen.

Woudt ghy na rupnt van't quaedt

De gunst sich laten engen/

De strass en had geen maet.

Z b

Erbar:

4

3.

Erbarming en vergeven
 Van menschelijke sondt
 Die hebben ziel en leven
 Die woonen in uw' grondt.
 Uw' goedthepdt doet u minnen;
 De min maecht dat de geest
 (Du meester van de sinen)
 Dooz nieuwe sonde vzeest.

5

4.

Op Godt staen mijn gedachten/
 In vaste hoop' gevest.
 Sijn gunst wil ich aff-wachten.
 Sp traeght/ maer komt in't lest.
 Dooz 't woordt van hem gekomen
 Is 'thert met hoop verbult/
 Dat heeft mijn ziel genomen
 Ten grondt slaghe van geduldt.

6

5.

Als een die op de muren/
 Ter vzoegh-wacht upt-gestelt/
 Verlangt/ en steeds de uren
 Met sijn gedachten telt/
 En heeft het ooghe gedurigh
 Na 'tdagh-herbrengend' Oost:
 Soo wacht mijn ziel/ nu trurigh/
 Op Goddelijcken troost.

7

6.

Welaen/ Isracliten/
 Verkozen Godts geslacht:
 Godts heyl sult ghy genieten:
 Alleen/ vertrouwt/ en wacht.

8

Bp hem is mede-lyden/
 Bp hem is vollen soen.
 Sijn Isr'el sal hy vzyden
 En alle schuldt upt-doen.

1.

Mijn hert/van ydel duncken reyn/Dooz Eegen-
 kundes kracht geplet / En in sijn laegheyt vast geset/
 Is in en by hem selven kleyn.

2.

Mijn hert en stouwt den voet niet aen
 Om/onbesint en radeloos/
 Verlocht dooz een verradigh Wroos/
 Te groote gangen te bestaen.

3.

Mijn hert en verghit de ooge niet
 Dat sy/ haers staets vergetelijck/
 Stout-stralend' en vermetelijck/
 Naer al te hooge dingen siet.

4.

Mijn minder acht ick niet geringe
 Mijn meerder wijck ick gaern het padt.
 Hoyt heb ick my onheusch gehad
 Off bats getoont in eenigh ding.

5.

Ghy weet/ Heer/ dat ick waerheyt segg;
 En/ recht als 'tnieuw-gespeende kindt
 'tHert aen de lieve Moeder bindt/
 Mijn gantsche ziel-lust op U leg.

6.

Een kindtjen/ dat/ versch aff-geweert/
 Van't Zapjen daermen eerst dooz leeft
 'tBedenck noch niet verlozen heeft/
 Naer staegh en graegh van 'tSelve geert:

7.

'tOnnoosel dier/ wat wil't? wat sal't?
 De Moeder is't daer't na verlanght;

De Moeder/ daer't alleen aen hangt/
Da ſteent/ na weent/ na reycht/ na valt/

8.

De domm' Natuy? upt't haer verſtandt/
En drijft het teere hertjen aen/
En doet de luffes der waerts gaen
Daer't ſich te voren beſt bevandt.

9.

Alſoo/ mijn Godt/ bevind ick my,
Met al mijn ſinnen en gemingedt
(Als 't kindtjen aen ſyn Moeder doet)
Soeck ick mijn heul alleen aen dy.

10.

Ken Dy: die my ter eeren brengh/
Beſtozt met allen oberbloedt/
Vertrooſt/ verquicht/ beſchermt/ behoedt/
Met Konings-ſtaff en kroon beſchenckt.

11.

Ken Dy: dooz wien ick 'tlicht bekenen/
In wien ick lees en my verrep/
Dan wien ick heb al wat ick heb/
upt wien ick ben al wat ick ben.

12.

3 Welaen/ Godts uptverkozen ſchaer/
Mijn Lantſlie' die uw' afkoomſt telt
Dan Iſrael den vromen heldt:
Siet hoe ick doe/ en volgh my naer.

13.

Radien't al Godts is watter is/
En hy'tgenot van alle goedt
Beſcheeren en vergunnen moet/
En weeren ramp en konnernis:

14.

Laet Godt/ laet Godt/ laet Godt alleen/
Laet Godt alleen dan ('tzy hoe't gaet)
Uw' trooſt zyn en uw' toeberlaet
Dan nu in aller eendwiche'en.

Den Cxxij. Psalm.

I.

Gedenck aen David en all' 't wee Dat sijne 1
 dagen heeft gequeelt; Die u sijn' Heere / Jacobs 2
 heldt / Een eedt en hert-gelofte de'e / Ontwaerdigh
 in 't vergeet gestelt.

2.
 Niet eer (sprack hy) laet ick de voet 3
 Den drempel van mijn hups betre en/
 Niet eer ga ick ten leger heen/
 Niet eer bevangt het slumner-soet / 4
 Niet eer de slaep mijn ooge-le'en?

3.
 Niet eer vergun ick 't lijff sijn rust /
 Dooz dat sich my een plaets vertoon' 5
 Daer Jacobs kracht / de Heer / in woon'.
 (Eens trouwen Dienaers' hooghste lust
 Is d'eere van sijn's Heeren thoon.)

4.
 't Gerucht hiel dat in Ephrata 6
 Dees plaetsse was. doch valsch. men sacht
 Vergaefts aldaer. maer / onbedocht /
 Soo vindtmen die een thdt daer na
 In 't bosch / in ongewaende locht.

5.
 Godts schicking schickt den goeden wel. 7
 Op / op ter tente van den Heer.
 Daer willen wy in ootmoedt ne'er /
 En bukken dooz sijn voet-schabel /

Sijn

Sijn hooge Godtlyckhepdt ter eer;

8 En ghy/o Godt/ die ſelfs een ſte'e
 6.
 Pa raedt uws diepen wijshepdt's vandt:
 Koom t' uwer ruſt. en 'theerlyck pandt
 Van uwe kracht (de Ark) ga me'e
 En neem aldaer een vaſten ſtandt.

9 Gerechtighepdt en ware deuchdt
 7.
 Zy uwen Prieſt' ren een gewaedt
 En onwaerdeerlyck hert-cieraet.
 Dw' hepligh volck ontſpring in bzeuchdt
 Die d'aerdt ſche veer te boven gaet.

10 Heeft David u opt trou geweeſt/
 8.
 Was David opt van u bemint:
 Dat dat 'tgeſalſde Davids kindt
 (Sulcks wenscht en bidt ons allet geeſt)
 Dw' aenſchijn niet afkeerigh vind'.

11 De Heer heeft David eedt gedaen/
 9.
 (En waerhepdt's rede neemt geen keer)
 Dit groote woordt ſprack hy wel eer:
 De vrucht uws lijfs ('kſal't ſoo doen gaen)
 Beſit na u den ſtoel van eer.

12 En hier ſtaet noch mijn gunſt niet ſtil:
 10.
 Het woordt van my doock ſijn geſlacht/
 Indien't maer op mijn reden acht
 En na mijn leere bukken wil/
 Ten eeuwigh-vaſten thronn gebzacht.

13 Gelijcke deuchdt/ gelijcke gonſt:
 11.
 ('t Is Godts onbzeekelyck beſlupt)
 Maer Sion munt voor allen upt;
 Daer toont ſyn hert ſich alder rontſt;

Die lieft hy als een waerde Blyndt :

12.

Daer is sijn hert/ daer is sijn sin/
Daer heeft sijn liefde standt gebat;
Die kiest hy tot een waerde stadt/
Die neemt hy tot sijn eygen in:
(O uytgenomen liefde-schat!)

13.

Hier ; (heeft sijn heyl' ge mondt gesept/
Des is 't verkozen volck bewust)
Hier/ hier de plaetse van mijn' rust/
Hier/ hier mijn woonst in eenwicheydt;
Hier houd ick ste'e/ hier is mijn lust:

14

14.

Hier sal/ dooz mijne segening/
Den Hemel d' Aerd'/ de Aerde d' handt
Die uyt-gesaept heeft en geplant
Met overbloedt van alle ding
Berijcken dooz het gantsche landt :

15

15.

Hier is het dat ick alles boegh ;
Hier raecht de arme uyt den noodt/
Hier bindt de ziel sich sat aen broodt/
Hier is het wenschelijck Genoegh/
Hier is mijn' gunst ten grootsten groot :

16.

Hier is mijn zegen om end' om.
Gelyck een kleedt rontsom de le'en/
Soo vloeyt de vult der saliche'en
Rondt som het heyligh Priesterdonn
Met hare milde stroomen heen:

16

17.

Hier sal een pegelijcke ziel
Die opt het wel-bedacht gemoedt/
Die opt den wel-gesetten voet
Op't padt van Godes wetten hiel'/
Met volle vrechtyde zyn dooz-voedt:

Hier

18.

17

Hier sal ick/als een spruyt die groeyt
 En naecht de vrychte meer en meer/
 Alsoo oock Davids roem en eer/
 Gestadelijcken aengegroeyt/
 Sich doen verheyden wijdt en veer :

19.

Hier/ hier heb ick een lamp bereydt/
 Een lamp voor't Godt-gesalve hooffdt
 Dat allen zegen is beloofst/
 Een lamp/ wiens glans/alom ver spreydt/
 In eeuwichheydt niet wordt gedaofst.

20.

18

Sijn haters sal ick over-ke'en
 Met dicke schand en vollen hoon/
 En over haer sijn waerde kroon
 (Hoe wel een wijl in schijn vertre'en)
 Doen bloeyen in haer schoonste schoon.

Den Cxxiiij. Psalm.

1.

1

H Heeft pemandt lust sijn oogen te verheyden
 En in een Beemdt van vrychdt te laten weyden:
 Heeft pemandt lust een fraeye saeck / Een rijcke
 byon van lieffelijck vermaeck / Een ding van on-
 waerderelijcker waerd' / Een Paradijs te sien
 op Aerd' :

2.
Die sie op't hups daer eens Daders samen
In stillen vreed' en eendracht t'samen-woonen:
Daer sich gelijkhepdt van gemoedt
Vermaeghschapt heeft met eenichepdt in't bloedt:
Daer hert aen hert/ verdeelt hepdt in verstandt
Der smelten doet in liefden-brandt.

3.
O' edel hups! daer onderlinge goet hepdt
De zielen koopt met eendwigh-soete soet hepdt:
Daer niemant sich de meeste acht/
Maer elck met lust eens ander's eer betracht.
O Godlijk heyl des Broeder-vreeds/waer by/
Waer by doch ver gelijk ick dy!

4.
Gelijcker-wijs het Balssem-vocht/ gegofet
Op A'rons hoofd/ ten hayt komt afgebloten
En sijnen gantschen baerdt benat/
En om end om met dichte druppels spat/
En neder-sijpt/ met sdel-geurigh sweet/
Tot in het hepligh Priester-kleedt:

5.
Alsoo deyt doch de Broederlijke Vrede
De vrucht sijns heyls aen al den sijnen mede,
En maecht/ als in een Eenigh lijff/
De leden rad tot onderling gerijff;
En sprejdt den geur sijns soetheits wijdt en verdt/
Heen tot in des aenschouwers hert.

6.
Gelijk de Dauw/ in frische Morgen-tijden/
De heel Natuer/ mildt-lavigh/ doet verblijden/
Als hy van Hermons toppen vliet t'
En't teere kruidt op Spons Bergh begiet
En over-sweemt het nieu-gebozen gras
Met dropsens daer't na dorstend' wag:

7.
Soo zijn doch Dze'e en Eendracht onder Broeders/
De hoesteraers/ de noodelijke voeders/

Het say/het pit van wisse rust;
 Het merck/ de ziel van wenschelijcke lust;
 De steun en stut van menschelijck geluck;
 Een tegen-kracht in ramp en dꝛuck.

8.

Te recht/ te recht magh hy sich saligh noemen
 En van de vult des heyls vol-mondigh roemen/
 Die leeft daer Broederlijcke vꝛe/
 Op Deuchdt gegront/ onwanchelijck houdt ste'et
 Daer spijt/ verwijt/ argsh-waen/ en alles sterft
 Wat lust upt-keert/ en rust verderft.

9.

't Is Wel-doens aert/ den Doender te bekroonen/
 En met sich selfs sich selven te beloonen:
 De Broeder-breed' / omset met Deuchdt/
 Is ingesult 't in sijne eppen vꝛeuchdt;
 En proeft/ dooz smaec hys soetheys vol-voeght/
 Wat mit en kracht Gendꝛacht toe-voeght.

10.

Hier by komt Godt (saa is hem Tweedꝛacht tegen!
 Saa lieft hy vꝛe!) en doet belost' van zegen;
 Dan voorszpoedt/ die lang-leventhepdt
 En soet gemack tot sijn geselschap leydt;
 Dan heyl en luck/ dat sijn geduring reekt
 En tot in alle eeuwen streckt.

Den Cxxxiij. Psalm.

I.

G hy die / den Heer' ten dienst gewijdt / Des
 nachts in sijnen hupse zyt En houdt aldaer de heyl' ge
 wacht/ Weloen/ stijgh op met uw' gedacht.

Stoxt

2.
Stoijt voor den Heer uws herten grondt
Met eereerijcken zegen-mondt/
En heft/ des' lobens nimmer moe/
D hepl'ge handen na hem toe.

3.
De stillheydt van de donck're nacht
Geeft in de ziel een d'yst en kracht
Om met des' geests inwendigh ooght
Te stijgen na het Godlyck hooght.

4.
Het zegen-woordt dat van u gaet
Heer we'er tot u met zegen-daet:
Hy zegen' u van Sion aff/
Die aerd' en Hemel wesen gaff.

Den C xxxv. Psalm.

K

Nechten Godts / verkozen tal / Wien de salen
zijn vertrouwt Daer de Heer sijn wooning houdt/
Doet den Heere loff-geschal. D'ijst hem. want hy
is ja goedt. Singt hem. want sijn naem is saet.

2.
Jacob heeft hy tot sijn deel/
Isrel heeft de miide Godt
Tot sijn eygen erff en lot
Sich verkozen wpt soo veel.
Groot de Heer; ('tlept klaer in my)
En geen Godtheydt heester by.

Na ij

Alx

6

Als sijn wil soo is sijn macht/
 Zepde repckens' eben beer;
 Niets en is den grooten Heer'
 Niets en is hem boven kracht/
 Niets in hemel/ aerde/ zee
 Dat sijn handt opt sluyten de'e.

7

Hy is't die van ^{4.}swereldts endt
 Dochste dampen stijgen doet/
 Die den sellen bliuen voedt/
 Die op aerde regen sendt
 En upt een verborzgen oozdt
 Bzenght geswinde winden voozt:

8

Die de eerst-geboozte sloegh/
 Sloegh en dood' aen mensch en beest/
 Sloegh en dood' in minst en meest
 Dien het gantsche Krahab droegh :
 Die het God-blijck sijn handt
 Op/ Egypt/ soo duydlijck sandt :

9

Op/ Egypt/ en Pharao
 Met sijn adelijck gesind :
 ('t Dogh in eygen dwaessheydt blindt
 Siet somwijls al siettet noo'.)
 Die der volcken/ dooz sijn kracht/
 Pele t' onder heeft gebzacht :

10

Die soo menigh groot tyran
 (Hier een Sichon Amozht/
 Elders Og den Basanzht)
 Sloegh dooz 'tgantsche Canaan/
 En haer landt (na dese straff)
 Men sijn volck ten erve gaff.

11

12

13

8.
 Heere die de klepne spaert
 En de grootse neder-smijt/

Groot/en nu en t' aller tijdt/
 Is uw' hoogen naem vermaert
 Leest by alle na-geſlacht
 Dwe glozy in 't gedacht.

^{9.}
 Want de Heer (ſoo goedt is hy) 14
 Sal eens treden ten gericht
 En ſyns volchs bedroeft geſicht
 Maken dooz ſyn klaerhepdt vly/
 Als hem nu het ongebal
 Syner knechten rouwen ſal.

^{10.}
 Maer wat is van 't hepdenſch beeltd/
 't Monſter/op een yd'len Wem/
 In het bygeloovigh bryen
 upt een wilden keur geteelt?
 Niet dan ſilber ofte goudt/
 Van een ſwaeken menſch gebouwt. 15

^{11.}
 Komt eens met uw' Goden hoorz : 16
 Daer is mondt/maer ſonder tael;
 Daer is ooggh/maer ſonder ſtrael;
 Daer is oorz/maer die niet hoorz; 17
 Daer is (wat's de menſch verbeest't!)
 Wind noch kracht die 'tlyff begeest't.

^{12.}
 Dwaeſhepdt zy haer ſelfs een loon ; 18
 O! (het is een rechte wenſch)
 O! dat peder ydel menſch/
 Maker van alſulcke Goon/
 En al wieſe neemt ten wijck/
 Synen dooden Goon gelyck.

^{13.}
 Iſt'els huys bemint geſlacht ; 19
 Arons huys/ gelwydde ſtam;
 Levis huys daer hy upt quam; 20
 Drome zielen/ die Godts acht
 En hem vreeſt upt repnen grondt:

Maecht den Heer met zegen-mandt.

14.

21

Hoogh-gezegent zy de Heer/
 Hoogh-geloofst van alle tong
 Die opt gunst van hem ont song.
 Went zy alle loff en eer
 Die in Sion woonning heeft.
 Loff den Heer / die eeuwigly leeft.

Den C xxxvj. Psalm.

1.

Loff den Heer. want hy is goetd. Loff / met
 lippen en gemoedt: Want sijn goetdhepdt streckt sich
 veer En duert immer-immermeer.

2. Loff den Heer / een Godt der Goon/
 Groot / en alderhooghst van thzoon
 Want sijn goetdhepdt streckt sich veer
 En duert immer-immermeer.

3. Loff den Heer / wiens heer schapp
 Alle and're stijght voozby:
 (Want sijn goetdhepdt streckt sich veer
 En duert immer-immermeer.)

4. Die alleen de daden doet
 Wier het oogly verwond'ren moet:
 (Want sijn goetdhepdt streckt sich veer
 En duert immer-immermeer.)

5. Die de Heem'len heeft gesticht
 En soo konstigh toe-gericht:
 (Want sijn goetdhepdt streckt sich veer
 En duert immer-immermeer.)

6.
Die de aerde uyt-gebrejdt
En op't water heeft gelept:
(Want sijn goedthepdt streckt sich veer
En duert immer-immermeer.)
7.
Die in't groot azuren veldt
Grootte lichten heeft gestelt;
(Want sijn goedthepdt streckt sich veer
En duert immer-immermeer.)
8.
Hier de heugelijcke Son
Die den dagh beheerschen kon/
(Want sijn goedthepdt streckt sich veer
En duert immer-immermeer.)
9.
Daer de Sterren met de Maen
Om den nacht ten licht' te staen:
(Want sijn goedthepdt streckt sich veer
En duert immer-immermeer.)
10.
Die de eerst-gebooz'ne sloegh
Welck' het gantsch' Egypten droegh;
(Want sijn goedthepdt streckt sich veer
En duert immer-immermeer.)
11.
En sijn uytverkopen schaer
Lejden uyt het mids van haer/
(Want sijn goedthepdt streckt sich veer
En duert immer-immermeer.)
12.
Door een meer-dan aerdesche macht
En een arm vol aller kracht:
(Want sijn goedthepdt streckt sich veer
En duert immer-immermeer.)
13.
Die daer kliefd' en depld' in twee.

- 'tWater van de roode zee/
 (Want sijn goedthepdt streckt sich veer
 En duert immer-immernmeer.)
14. En gaff Israel een pas
 Daer eerlang een afgrondt was;
 (Want sijn goedthepdt streckt sich veer
 En duert immer-immernmeer.)
15. En heeft Phara met sijn heyl
 Overswalpt in't roode meyl
 (Want sijn goedthepdt streckt sich veer
 En duert immer-immernmeer.)
16. Die sijn volck als metter handt
 Heeft gelepdt door 't woeste landt:
 (Want sijn goedthepdt streckt sich veer
 En duert immer-immernmeer.)
17. Die sog menigh vorst'lijck hoofdt
 Kroon en leven heeft ontroofst:
 (Want sijn goedthepdt streckt sich veer
 En duert immer-immernmeer.)
18. Die (hoewel van krachten groot)
 Menigh Koning bracht ter doodt;
 (Want sijn goedthepdt streckt sich veer
 En duert immer-immernmeer.)
19. Sihon/ onder wiens ontsaght
 't Landt der Amoziten laght
 (Want sijn goedthepdt streckt sich veer
 En duert immer-immernmeer.)
20. Og/ die Basans scepter had
 En een hoogen thoon betrad;
 (Want sijn goedthepdt streckt sich veer
 En duert immer-immernmeer.)

21.
 Hare landen depld' hy uyt/
 Depld' hy als een oorlooghs-buyt/
 (Want syn goedtheydt streckt sich veer
 En duert immer-immermeer.)

21

22.
 Depld' hy uyt/ ten erff en recht/
 Den Israel synen knecht:
 (Want syn goedtheydt streckt sich veer
 En duert immer-immermeer.)

22

23.
 Die sich goedtlijck in't gedaecht
 Onse klenghedyt heeft herbzacht;
 (Want syn goedtheydt streckt sich veer
 En duert immer-immermeer.)

23

24.
 Die ons heeft in't vyz geset
 En van ons' party geredt:
 (Want syn goedtheydt streckt sich veer
 En duert immer-immermeer.)

24

25.
 Die met spys Nature's eysch
 Mildt voldoet aen alle vleysch.
 (Want syn goedtheydt streckt sich veer
 En duert immer-immermeer.)

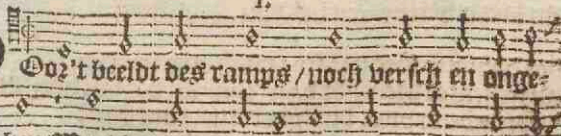
25

26.
 Gode loff/ die saligh leeft
 En ter woonst den Hemel heeft:
 Want syn goedtheydt streckt sich veer
 En duert immer-immermeer.

26

Den Cxxxvij. Psalm.

I.

Doz't beeldt des ramp's / noch versch en onge-
 woken / Dozt breuchds genot in 'smenschen geest ge-
 broken.

A a v

x broken: O droeben staet! doe wy aen 's waters kant
 Te Babylon/ ver van ons vaderlandt Dan peder
 mensch ver schoven en verlaten/ Soo hier soo daer by
 hoopen neder saten!

^{2.}
 Des heyls gedachtk doet dickmaels tranen blieten.
 Dat praefden wy gebangen Abzramiten/
 Dee ons aldaer 't ver-repckende gedacht
 Te voren we'er het schoone Sion bracht.
 Een tranen-bloedt bloedt neder langs de wangen.
 (Ach! beter geen dan hopeloos verlangen.)

^{3.}
 Een droebe ziel laet vrechden-geff'ning varen.
 Soo was't met ons, stom ragen onse swaren.
 Daer soect geluyt (soo vrechden-rijck wel-eer/
 Soo droebigh doe.) begalnid' ons ooz niet meer;
 Daer kon geen geest in onsen ving' ren komen;
 2. Elck nam sijn hary en hing's' aen Wilgen-boomen,

^{4.}
 Beshimpte ramp verdubbeling van lijden.
 't Onaerdigh volck dat ons in onheyls tijden
 Gebangen hiel' ont sloot (ach bitter lot!)
 Ont sloot den mondt ten goddeloosen spot/
 3. En sprack: Wel-op/verlustight onse ooren
 En laet ons eens een liet van Sion hooren,

^{5.}
 Hoe dommer spot hoe swaerder ongenoegeen.
 Wie eyschter vrechdt daer 'thuylen bet sou voegen?
 Sy deden't ons, dies yver 'thert ontstreck
 En onse tong dees stoute woorden sprack:

Schoon

Schoon 'tlusten ons/en keel en snaer stond vaerdigh
 Ten Godt-gesang: uw' oozen zijn's onwaerdigh.

6.

En wijse ziel haet ongerijmde dingen/
 Wp' s'Heeren liedt/ wp' s'Heeren liedt te singen 4
 In't vzeemd (ach sy) in't vzeemd onhepligh landt?
 In godloos volck? Jerusalein ter schandt?
 Noch nu noch opt. wech ver-verboolde satten/
 Een vast gemoedt ver set sich dooz geen spotten.

7.

Segronde lieffd' en wordt niet licht versineten.
 Eer moet mijn handt des harpen-spels vergeten: 5
 Eer kleeff de tong my spraekloos aen den raeck 6
 Dan dat ick u Jerusalein/vermaeck
 En lust mijns ziels/ verwerp upt mijn gedachten
 En't opper-wit der vzeenhden niet sou' achten.

8.

Daer straffe slaept rechtvaerdicht sich de boosheyt.
 Gedenck/ o Heer/ gedenck der goddeloosheyt/ 7
 Gedenck des hoons die ons van Esaus fram
 Soo onverdient en vzeed' lyck ober-quam/
 Ach! ober-quam/ doe Salems hooge dingen
 Dooz wight des ramps ter dzoever laeghte gingen.

9.

Geen swaer der pijn/ als 't luck is aen't verloopen/
 Dan dat elck een noch ramp tot ramp wil hoopen.
 O! vzeede tael upt booser menschen mondt!
 Sa (spraken sy) verdelght se tot den grondt.
 Geen steen op een. verne'ert de hooge daken.
 Wilt haren val gants onberijff' lyck maken.

10.

Daer macht ontbreect vzaet sich 'thert met wenschē, 8
 O Babel/ nest van hoogh-geherte menschen/
 Ten val gedoemt: gezegent wesen moet
 Die't u vergeld' en ons eens wzake doet;
 Die/ blindt en dooff op't moederlycke weenen 9
 Dw' kind'ren batt' en mozzfess' aen de steenen.

Den Eerxviii. Psalm.

1.

x Ik voel een bupz in mijn gemoedt / Dat my / Heer /
doet Uw' loff betrachten; Het wil / het moet / het
falder upt 't Geen ick besluyt In mijn gedachten.
Dooz menschen die op hoogen thoon Als aerdt sche
Goon Hier zijn geseten Sal ick / met onbeschroom-
den klanc Van klaren sanc / Uw' loff upt-meten.

2.

Het huys dat uw' hoogh-heyl'icheydt
Is toe-bereydt
Sal ick betreden /
En vallen u in diep' ootmoedt
Aldaer te voert
Met bupg're leden;
En uwen naem daer geben prijs
Dooz't mild bewijs
Der goedicheden /
Der heyl'ger Trouw die nopt beswijcht
En nimmer wijcht
Van waerhepdt's reden.

3.

Met recht. want ghy hebt selfs de saem
Van uwen naem
Sich upt doen bryden
En uwer woorden sterck gebrom

Dast

Dast em end om
Sich laten spreken.

Wu' daedt die stapt uwu' woordt voozby :

Het bleeck aen my

In quaden tijden

Ick riep; ghy hoorde / en hebt my kracht

In't hert gebracht

Ten troost in lijden.

3

4.

All' watter kroon off scepter heeft

En heerlyck leest

Aen allen oorden /

Laet' eer en loff ter herten myt

Op't lieff geluydt

Van uwe woorden.

Zy woo / en zing een lofflyck liedt

Wanneer het siet

Op uwe paden :

Want uwe groote heerlyckheydt

Is wydt verspreydt

Dooz uwe daden.

4

5

5.

Al is der Heeren grootste Heer

In roem / in eer /

In glans verheven :

Al staet syn thron in't hooghste hoogh :

Noch wil hy 'toogh

Ter laeghte geven :

Noch laet hy over groot en kleyn

In't algemeyn

Syn opsicht dalen :

Syn stoel is veer / syn oogh naby ;

Geen mensch / wie't zy /

Ontschuypt syn stralen.

6

6.

Schoon droeffenis myn padt ont-vangt

En 'thert beangt

7

Dooz

Dooz schrick van lyden:
 Doch sal u troost mijn leven zyn
 En mids in pijn
 De ziel verbljden.

Hoe sel mijns haters toorn ontbrandt:
 Met uwe handt
 Sult ghy hem denpen.
 Uw' kracht sal/ my ten heyl en baet/
 Van't dreygend quaedt
 De ader stempen.

8

^{7.}
 Ben ick in noodt/ ontbreeckt my pet:
 De Heer/ die't siet/
 Sal't all' vol-maken.
 Uw' goedthept streckt sich lang en veer;
 Pu wilt/ o Heer/
 Uw' werck niet stakent.

 Den Cxxxix. Psalmi.

1.

1. Ick heb/mijn Godt/noch in noch a' u Dat sich dijnt
 oog' ontshuplen kan. Al wat ick denck/besta/ber-
 richt/ Wordt mytgeput van uw' gesicht. Ick sit/
 2. ick sta/ick overlegge: Ghy weet het sonder woordt
 te seggen.

3

^{2.}
 Ick leg/ ick ga; ick rust/ ick loop;
 Ick reden-weegh; ick vrees/ ick hoep' :

Ghy

Ghy zyt en blyft my dicht ontrent
 Die't hert tot in syn diepste kent;
 Die al mijn gangen/ al myn poogen
 Daecht hebt vooz d' al-dooz stralend' ooggen.

3.
 Iek swijgh/ ick spreck: soo kleyn geen woordt 4
 En hoontet van de tonge voozt;
 Geen sae bedeckten tael-geluydt
 Laet immermeer de keele upt:
 Geen re'en soo kleen ont glydt den lippen/
 Die uw' gehooz voozby kan glippen.

4.
 Want ghy/ o Godt/ ghy zyt de geen 5
 Die alle dese mijne le'en
 Soo ober-konstigh hebt gewacht
 Dat ick/ daer ober upt-gedacht/ 6
 Mijn bezyn syn stouphuydt moet bekeemen
 En vuchteloose moept' ontweemen.

5.
 Waer vlucht ick heen? waer schuyt ick my? 7
 Waer ben ick vooz uw' aenschijn vyz?
 Waer berg ick my vooz uwen geest?
 Waer isser plaets? (off opt geweest)
 Daer sich de mensche kan vertrouwen
 't Gestrael t'ontgaen van uw' aenschouwen?

6.
 Stijgh ick ten hoogen Hemel-waert: 8
 Ghy zyt aldaer. Neem ick mijn vaert
 Ter dieper hell': ghy zytter me'e.
 Schoon my de Som' haer paerden de'e/ 9
 En ick ter wester zee-vaert vlade:
 Waer/ waer ontvlucht ick d'handt van Gode? 10

7.
 Maer dacht ick dan in donckerheuydt/
 Een dichtsten om my heen gespreydt/
 Dooz' uw' gesicht ter schuyt te gaen:
 Wat waer t? Een slecht en dwaes bestaen. 11

12 Want hoor u' Goddelijcken lusten
Is nacht/geen nacht; noch 'tdupster/dupster.

8.

13 Mijn hert hebt ghy in u' geweldt;
Ghy weet hoe 't binnen is gestelt/
Sijn alderdiepste heymlijckste 'en
Die noyt vergaenck lijk oogh bescheen/
Kontd ghy (die in Moers lijff my 'rweisen
Beschafte) in klare letters lesen.

9.

14 Ons lichaem/konst'lijck t'saem-gelafcht/
Gebeent/gefeent/geschickt/gepast/
Ge'ert/gespierd/ghemoocht/gemercht/
Gereedt tot wat de Geest het verght/
Is onder uwe wonderheden
Een wonder vol aenwetkens reden:

10.

15 Een wonder/vol van ulwen loff:
Want doe de onvolmaecte stoff'
Waer van dit lichaem is geteelt/
Dast in't verbozgen wierd gebeeldt;
En ick in 's Moeders lijff eerst stremden/
Dat my gelijck een grass beklemden:

11.

16 Eer ick was 't geen ick worden sou:
Niet/miet aen my/ hoe klepu/ hoe rou/
Hoe ongeboeght/hoe ongedaen/
Off uwe oogen sagen't aen.
Ghy kond't van alles oordeel geven
Als saeght ghy't in een boeck geschreven.

12.

17 Als ick my dit te bozen hou/
En niet verscherpt gesicht aenschoude
Dus wijshepdt's hoogh-bysonderhendt/
Dus maecksel's groote wonderhepdt/
Soo laet mijn ziele sich ontroeren
En in verwond' rings afgrondt voeren.

13.

Hoe veel is uwer wonderhe'en!
 Soud ickse tellen een vooz een/
 Deel eerder tel ick al het zandt
 Dat heen stuyst aen den dooren strandt.
 Al leesd' ick in gedurigh waken
 't Getal en mocht ick niet benaken.

18

14.

Ach! scheen/ mijn Godt/ ach! scheen die dagh
 Dat ick 't verderff der boosen sagh!
 Dat ghysse heerden wiens gemerct
 Inwendigh brandt na menschen bloedt;
 Die trotselijck te samen rotten/
 En sich uws Godthepdts yd'lijck spotten.

19

20

15.

Al die u haten/ draegh ick haet.
 De quaedt-gaerde wensch ick quaedt.
 Dw' vbandt/ Heere/ is de mijn.
 Dw' ontwil doet mijn ziele pijn.
 Ick haetse sterck, en dat 's de sake
 Dat sy soo na mijn onheyl haken.

21

22

16.

Vaer is mijn hert/ Godt; Nemet vooz
 Beproeuet dooz en wederdooz.
 Besie/ off ick/ van gronde repin/
 Mijn seggen ongevepust' lijck niem;
 Off oock mijn gang oyt sloegh ten quaden/
 En help my op des Levens paden.

23

24

Den Cxl. Psalm.

1.

Strucht my/ Godt/ den boosen mannen/ Den
 Menschen / slaven van het quaedt / Die hert-en
 herssen

B h

2

herffen-krachten spannen Tot alle goddeloofe daedt:

2.
Die dag'lijcks twist en krijgh berocken/
En dooz een diep-verscholen bondt
Het vuyt der schier-begraven wooken
Doen boncken met haer schalcken mond.

3.
3 Haer' tonge/ steecke-rad/ (ja radder
Als van een slang) in alle woozdt/
Draeght boos vergiff/ gelijk een adder/
En is een eer-en zielen-moozdt.

4.
Te swack zijn my hier alle menschen/
't Gevaer te swaer/ de ramp te groot:
Ghy/ Godt/ (dat is mijn beed' en wenschen)
Moet bystandt doen in sulcken noodt.

4.
4 Bewaert my van der boosen handen
Die mijne stappen gade slaen/
En/ uyt op enckel leet en schanden/
My listelijck rondt somme gaen.

5.
5 Der trotser menschen blinde netten
Zijn mijnen voeten dicht geset:
Ick moeder in: Wie kan 't beletten/
Soo ghy 't/ o Heere/ niet belet?

6.
6 Wat sal ick anders/ dan mijn reden
Aldus tot Godt te laten gaen?
Ghy zyt mijn Godt, verhoort mijn beden
Uyt diepen noodt tot u gedaen.

7.
7 Ghy/ Heer/ in wien mijn heyl sijn vasthepdt
Mijn leven sijn gewishepdt heest/

Ghy waert het die in hoogh-belaſtheydt/
Een dagh des ſtrydts/ myn heplandt bleeft.

9.
Dw' gunſt quamt ober my ſich ſtrecken
In 't nalen van d' onſek're kamp/
En ging (o trooſt!) mijn hoofdt bedecken
Dooz't doodlych treffen van den ramp.

10. 8
O! tu als doe: Aech! gunt den vdoſen
Sijn luſten niet. Aech! breeckt ſijn' raedt/
Op dat de monden der godloofen
Niet trotſen in't geluchte quaedt:

11. 9
Het onheyl dat in haer gedaechten
Vaſt broept en groept/ treſſ' haren hooꝑ.
(Die naer eens anders quaedt durff trachten
Te recht dymekt hy van 't ſelve ſoꝑ.)

12. 10
Alſoo ſal't gaen. Een byon van qualen
Wordt him haer eygen leugen-werck:
Het hemel-vuyz ſal op haer dalen.
(Omnydb're ſtraff godlooftheydts perck.)

13.
Godts wraeck ſal haer verſhael eens krygen/
En ſlaenſe ne'er ten ſulcken val
Daer immermeer geen weder-ſrijgen/
Geen op-geſil aen weſen ſal:

14. 11
De trouweloofse ydelheden
Eens leugenaers zyn ſonder ſtandt;
Daer is geen vaſtheydt in ſijn' treden/
Sijn Doen en heeft geen dier in't landt:

15.
Geweldenaers ſtaen onbeſtendig;
Gedurigh jaeght ſe 'romheyl na.
Hy maect ſijn leven broech ellendig
Die wt is om eens anders ſcha'.

16.

- 12 De Heer (des heb ick seker weten
In mijn van-Godt-geleert gemoedt)
En sal des armen niet vergeten
Schoon hy by wjlen lijden moet.

17.

Hy sal sijn rechte sake richten/
Trots alle trotse we' erparty.
O! daer Godts gunst haer glans laet lichten
Verkeert haest alle Dzoess in Bly.

18.

- 13 Hiectusschen wordt u van den bzoemen
Een heerlijck herten-loff gesept;
Sy sullen vaste plaets bekomen
In uwre tegenwoozdicheydt.

Den Cxlj. Psalm.

1.

1 I Ik roep u aen: laet u bewegen; Haest/Heer/tot
my. en neemt de klacht Van mijne dzoebe stem in
acht/ upt noodt tot uwen thzoon gestegen.

2.

- 2 Mijn be'e hou' ste'e/ en moet' u tressen/
En val u soet als reucke-bzandt;
Gelijck een late offerhandt
Behaeg' u/ Godt/ mijn handt-verheffen.

3.

Wel my/houd ick de sond maer buypen!
Waer sonde ruynt/ waer Godt in-gaet;
En waer de tong blijft in haer maet
Kan' thert sich licht vooz sonde sluypen.

Bewaert

4.
 Verwaert de deure mijner lippen/
 Set/ Heer/ een ſchild-wacht vooz mijn mondt, 3
 (Daer 't heer verdacht is vooz de ſondt
 Sal dwaefhepdt noyt ter tong aff glippen.)

5.
 Geeft my een voozſchyzift van gedachten/ 4
 Op dat my noyt het kanck' righ woorzdt
 uyt godt-vergeten mondt gehoozt
 Verruck ten toe-ſtem van haer trachten :

6.
 Op dat ick nimmer aen magh ſpannen/
 Off hebben boofhepdt & mede-ſmaeck/
 Off opt my aen den diſch vermaeck
 Dan aeu-de-ſond-gehechte mannen.

7.
 Ick ben niet als de teere ſinnen
 Die/ dooz een aderechtſche ſucht/
 Het vleyen lieben boven tucht.
 ('t Is wiſſe minn' het nut ſt te minnen.)

8.
 Veel ſachter ſullen ſlagen ballen 5
 Die een rechtvaerdigh menſch my doet/
 Van all' de woorzdtjes/ honigly-ſoet/
 Die gladde vleyer-monden kallen.

9.
 't Zyn ſlagen, ja; maer vzinde-ſlagen:
 Haer woorzdt heeft ſout; maer ſout vooz ſondt:
 Haer reden bijt; maer maeckt geen wondt:
 Het is een laſt; maer ſoet om dzagen :

10.
 't Is als een balſſem/ uytgegooten
 Op 't menſchen hoofdt; wiens ed'le geur/
 De Lucht bereuckend' deur en deur/
 Met aengenaemhepdt woorzdt genoten.

11.
 Een wiyl; en uyt is't met de dingen
 Van haer die baſt ſijn aen het quaedt :

Soo dat haer jammerlijcke staet
Mijn tong noch beden aff sal dwingen.

6 En als haer' leyders zijn gesmeten
Van d'opper-top eens' hoogen rotts' /
Dan sal den weder-strevers' Godts'
Mijn Woorzdt herleuen in't geweten :

13.
Dan sullen sy met smert besinnen/
Besinnen (maer mischien te spa'.)
Wat schat van weeld' en van gena
Dooz mijne woorzden was te winnen :

14.
Wat vooz een heymelijcke sachthepdt
De harde schoz's mijns aenspraecks' had /
Wat Liefflijck onder 't Bitter sat :
O droeve vuzcht der onbedacht hepdt !

15.
Helaes ! wat is de mensch ellendigh
Die op den mondt staet van het graff /
En meynit vooz wis hy moetter aff /
Ter donckerhepdt van't Dummer-endigh.

7 De schzick des' Doodts' / swaer om verdragen
Ontvoeght de voeghsels van de le'en
En rucht ons schier 'tgebeent van een
Dooz't dreygen van het endt der dagen :

17.
Siet anders' als in' in't bosch de tacken/
Van stam gescheen / van bladt berooft /
Gekurven en van een geklooft /
Siet gints' en herwaerts' henen smacken,

8 Waer heen met my ? op u mijn oogen,
Ohy / Heer daer al mijn hoop' op siet,
Ach ! quist mijn liebe ziele niet /
Ontjdelijck het lijff ontrogen,

19.

Bewaert my voor de wreede handen
 Daer my de strick van is geset.
 'tZijn boose menschen die haer net
 Soo looff' hick om my henen spanden.

9

20.

O moedt ! ick sie den tijdt gebozen
 Dat ick nach/ bupten ongeval/
 De boose selfs herstrickt sien sal
 In't garen voor mijn voet geschozen.

20

Den Cxliij. Psalm.

1.

T Ot Godt mijn stem/ mijn be'e/ mijn klacht/ De
 angsten van mijn diep gedacht. O daer de noodt op't
 hooghste gaet Is Godt de laetste toeverlaet.

2.

De geest is in den angst verwert.
 En nochtans/ Heer/ (ick spreek mijn hert)
 Is u mijns lebens gang bekend.
 Hoe reynder deuchd' hoe meer ellendt.

3

3.

Ick ga mijn padt : een heynlijck net
 Wordt my ter stondt van haer geset.
 Ick sie randt som : geen oogh op my.
 Ach ! menschen-troost/ bedriegery.

4.

Verwacht ick hulp : daer isser geen.
 Wil ick ter vlucht : s' is affgesue'en.
 O pdelhepdt in droeven staet/
 Van menschelijcke toeverlaet!

4

B b iiiij

Wat

5. **5** Wat dan? Tot u mijn stem/ o Godt.
Ghy/ghy mijn hoop/mijn deel/mijn lot/
Soo lang het lichaem adem-tooght.
Wel hem die op den hooghsten ooght.

6. **6** Deemt mijns en mijnes roepens acht/
Dooz angst byna op niet gebzacht.
Help van die na mijn leven staen:
Vermande roepen stercker aen.

7. **7** Ach bzencht my wnt de kornernis
Daer in mijn ziel gekerchert is:
Soo kryght mijn tonge pynsens stoff.
Hoe wissel hulp hoe bzeeder loff.

8. **8** Mijn heyl sal u ten eer-baech staen
Danneer de vrome 't ooge staen
Op mijns wel-levens trouwen loon:
Onsterflijck loff is wel-daedts kroon.

Den Cxliij. Psalm.

1.

M In dzoebe klacht / mijn ned'zigh sineecken/
Mijn wnt-geperste herten-spreken Dat ick tot u o
Heere/ doe/ Geess daer (ten blijckelijcken tecken Dat
Crouw en kecht) uw' oozen toe.

2. **2** Daer d'oogen staren op de sonden
Wozdt in 't gebedt geen smaech gebonden

Daer

Maer is gelijk een vuple stanck :
 Dies deekt de hatelijcke wonden/
 Soo stuyght mijn stem met veter klanc.

3.

En weeght/ o Godt/ mijn doen en leuen/
 Met al wat opt magh sijn bedzeuen/
 Niet op de schael van 't strenge recht.
 Ich ben een mensch. Wilt u niet geuen
 Ter stracker banck met uwen kneecht.

2

4.

Woudt ghy op't strengste vonnis strycken;
 Ach! niemandt aller sterffelijcken
 Die voor uw' aenschijn moght bestaen
 En noyt door onbedacht verkycken/
 Den muisten mis-tredt heeft gedaen.

5.

Al waecht de ziel in't sonde-mijden :
 Het Loffe kan soo licht verglyden!
 Een sael-greep is soo haest gedaen?
 Dies weest/ o Heer/ met my te lijden
 En hoorz mijn bede gunstigh aen.

6.

Ich bid; en 'tbidden heeft sijn reden :
 Want menschen vol der haet' ijckheden
 Gaen op mijn lijff/ staen na mijn doodt;
 Door haer ben ich ter aerd getreden
 En in een hooghsten levens noodt.

3

7.

In diepe holen moet ich schuylen
 En in de duysternis verbuylen.
 Ich leeff/ (helaes!) maer als een Lijck
 Dat in de onder-aerdt'sche kuylen
 Heen legt/ en legter eeuwigelijck.

8.

De geest/ gedurigh in benerthepdt/
 En siet geen ende van verwerthepdt;
 Het hert in't lijff/ beswyckelt en smelt.
 Ach wee der smert! daer moet en hert leyt

4

Is't deerlijck met den mensch gestelt,

9.

Een bange ziele soeckt een open,
 Oock selfs de Wanhoop' pozt tot hopen/
 En vindt een bonck van laeffenis/
 Wanneer se 't snel gedacht doet loopen
 En troost bespien in 'tgeen niet is.

10.

De soetheydt van het ver-voorzeden
 Ver sacht de bitterhepdt van heden.
 Ick liet den geest te rugge gaen
 En schouwde met het ooggh van heden
 De dagen van wel-eertijdt's aen.

11.

Ick gaff 't verstandt tot nau opmercken
 Van alle groote wonderwercken/
 Dooz kracht van uwe handt geschiedt.
 De geest kan meest in swachhepdt stercken
 Die meer dan tegenwoozdiggh siet.

12.

Al dus/ dooz 't soete beeldt bezzedicht
 En van mistrouwens last ontleedicht/
 Streck ick tot u en hert en handt.
 Mijne ziel/ met bitter Wee dooz-knedicht/
 Dozt naer u als een dooze landt.

13.

Mijn Godt/en weest niet traegh in't hoozen
 De geest heeft all' sijn kracht verlozen.
 Ach! laet den glans van u aenschijn/
 Ach! laet die Son/ ten troost gekozen/
 Niet langer achter aerde zyn.

14.

Vertraeght u handt in't quaedt te wenden;
 Soo smoozt het hert in sijn' ellenden;
 Soo moet de draedt mijns levens aff;
 Soo salmen 't lijff ten kuple senden/
 In't doncher hol/in't av're graff.

15.
 Aer goeder ure koorn mijn oorze
 't Geluydt van uw' gena te vore:
 Want opt mijn hert aen u sich hiel.
 Toont my een wisse wandel-spoze:
 Want t' uwaerts trecht mijn hert en ziel.

8

16.
 Geeft redding uyt de sware handen
 Van mijne lastige vanden:
 Want u heb ick mijn hepl vertrouwt.
 't Geluck heeft nergens vaster banden
 Van daer de hoop' aen Godt sich houdt.

9

17.
 De hoop en heeft geen vaste gronden
 Van daer 't niet meer en wordt gebonden
 Dat onhepls waren oorspronck is:
 Des onhepls oorspronck zijn de sonden;
 Der sonden herten-duyfternis:

18.
 De duyfternis wordt niet verdreeben
 Van daer Godts klaerhepdt maect van leben
 Da' twoor'schryft sijner wetten leert/
 En dat de mensch/ daer toe begeben/
 Wan't sondigh leven sich bekeert.

19.
 Komt hepl uyt deucht/ deucht uyt niet-dolen/
 Niet-dolen uyt des hemels scholen:
 Soo leert my dan, op dat ick doe
 't Geen ghy/ mijn Godt/ ons hebt bevolen.
 Het wijzen koemt den Wijsten toe.

10

20.
 Daelt neder/ Heer/ in mijn gedachten
 Met uwes geests onzichtb' re krachten:
 Soo krijght mijn voet een wissel tredt;
 Soo wort al mijn bedrijff en trachten
 Op vroomhepdt's vasten grondt geset.

21.
 Laet soo uw' geest mijn geest beraden

Dat

Wat heeft de mensch dat hē met recht hoobaerdicht? 3
Wat is hy/ Godt/ dat ghy u sijns ge waerdicht?

Wat is/ wat is het sterffelijck geslacht

Dat uwe hooght op sijne laecheudt acht?

De Mensch (helaes!) is een gants ydel wesen/ 4

Soo haest ter ne'er soo haest hy is geresen.

Gelijck een schim ver swindt sijns levens tijdt/

Hy heeft hem nauw' hy is hem weder quijt.

3.
Pu open/ Godt/ des Hemels hooge deuren.

En roertse aen en doet de bergen scheuren

Dat roock en damp stijgh uyt haer ingewandt;

Dat snelle vlam/ dat sellen hemel-brandt 6

Ver sla/ ver strop mijn harde hert-partijen.

O! laet vooz my/ o! laet uw' pijlen stry'en.

Verjaeght/ en plaeght/ en maectse tleven moe.

En repcht uw' handt my van den Hemel toe: 7

4.
Uw' handt/ o Godt/ die uyt de diepe stroomen

Des swarē ramps mijn hoofdt om hoogh doe komē:

Soo sie ick mijn onnooselhepdt bewaert 8

Dooz haer/ die slim zijn en verkeert van aert;

En asgericht op goddeloofse vonden

In't hert verdicht/ en dooz de stoute monden/

Daer niet en slaeght het openbaer geweldt/

Met blindt verraedt bedeckt in't werck gestelt.

5.
Dit doet/ o Godt. en vooz soo groote dingen

Sal ick wat nieuws en treffelijcks gaen singen/ 9

En/ onder des/ vermengen metten sanc

Tien-starigh spel van harp-en lupten-klanck.

Dy

- 10 Op/ Heer/ ter eer. die koningen bespessicht;
Die Davids' hoofdt vooz 'tmoozdich pser verplight/
En hem/ uw' knecht/ met gunst ter zynen gaet
En geest uw' kracht ten pylser van syn staet.

6.

- 11 Den smooden aert/ in vaderlandt en zeden
Ons ongelijck; der looser stinmicheden/
Der leug'nen vol: laet dien/ o Godt niet toe/
Dat hare handt aen ons haer lust vol-doe.
12 Gelijck in 't bosch de lauren-planten bloepen.
En tot vermaeck van 'smenschen ooge groepen:
Soo koom' by ons ten teel van menigh soon
Dooz uw' bescheer / de v'zichtbaerhepdt ter woon;

7.

- Der Maechden rey/ de v'zicht van onse leden/
Derheug' het ooght dooz- frische cierlijchheden
En sta te pronck/ als 'thoustigh wyt-gehoutw
En 'theerlijck werck van eenigh' schoon gebouwt;
13 Het rijck gewas vall' in tot onsen schuren
En koom' ons toe met voozraedt die maght duren
Dooz menigh jaer/ en spijf' op spijse schaff
Met sulche volt' als opt nature gaff.

8.

- 'tGezegend' bee gedyn ten grooten tale
En moet op 't dichtst langs onse wegen dwalen,
14 Het hoojn-gediert ga met het jock gela'en
En breng' ons veel' en mitten arbeypdt aen.
Geen siel verraedt moet' onse poozt in-laten.
Geen moozdt-geschreentw en galm op onse straten.
15 Geluckigh volck! dat/ by al sulck genot
Des vollen hepls / den heer hebt tot een Godt.

Den Cxlv. Psalm.

1.

H
Et lust mijn' Penn' / met alle konst en vlijt u/
die

die mijn Godt/ u/ die mijn Koning zijt/ In hoogen 1
 roem/ dooz treffelyck gedicht/ Te blinken doen dooz't
 sterffelyck gesicht. Iek ben bedacht/ en mi en t'allen 2
 dagen/ Soo lang de Aerd dit aerdt sche lijff sal dra-
 gen/ Den loff uws naems met onverniseyder talen
 Ten held'ren licht des klaren daghs te halen.

^{2.}
 O grootheydt Godts! geen sterffelyck geluydt 3
 Dat sijnen loff in voller waerden uyt't;
 Geen aerdt sch vernust dat sijne grootheydt peylt:
 Het is een Zee die niemant opt dooz-zeylt:
 Het is een diept die niemant aff kan meten;
 Het is een schat van niemant uyt-geweten;
 Al wat van des den sinnen en gedachten
 Opt wierd ont-heymt/ is maer een vanck te achten.

^{3.}
 Radien van/ Godt/ in dit gesheymenis
 Dooz onsen geest noch grondt noch endt en is;
 Radien de bron ons niet magh open staer:
 Soo willen wy tot haren uyt-bloedt gaen;
 Soo willen wy aff-sincken met de reden
 In't sienlijck doen van uwe wonderheden/
 Van 'twerck uws handts/ van uwe hooge krachten/
 Een well' van loff dooz allen na-geslachten. 4

^{4.}
 De glozp-strael/ de God-betaemlijckheydt 5
 Die!

Die/ om end om in all' uw' doen verspreydt/
 Een booz-glans geeft van't wesentlyck aenschijnt/
 Sal my in't hert en op de tonge zijn.

6 Uw' krachten/ die ons hert met grouwel treffen/
 Uw' groot/ sal ick en alle mondt verheffen.

7 Het ryck Geheugh sal synen schat ontsluyten
 En klinkend loff uws milden goedtheyds uyten.

5.
 Wel op/ mijn pen/en geess den geest een smaeck
 Van Godts natuer/ die hert en sin vermaeck.

8 Genadigh/ goedt/ lanckmoedigh. (en wat meer?)

Med-lydigh/ soet/en vziendlyck is de Heer/
 Men tal noch maet/ aen plaetse noch aen tijden/
 Men dit noch gunt bindt. sich syn mede-lyden.

9 All' wat van hem opt wesen heeft genoten
 Is met den stroom syns goedtheyts over-goten.

6.
 Geen bing so vast. schoon van de mont niet spreekt/
 Van't domme volck (dooz diender licht ontbreecht)
 Ent' uwen loff de lippen niet en rept :

10 't Spreekt all' o Godt/ wat ghy geschapen hebt.
 Hier by (dies 'tloffen ten hooghsten trap moet komen)
 Doeght sich de mondt/ de mondt van uwe vromen/
 De wyse mondt/ die/ vol van uwe wercken/
 Is een trompet tot ernstelyck op-mercken:

7.
 11 Is een trompet/ die 'tloffelich gerucht
 Uws heerschappys doet schat'ren dooz de lucht :
 Is een trompet/ die d'ongemeene kracht
 Uws grooten arms doet hechten in't gedacht :

12 Is een trompet/ die allen sterffelycken
 Dooz klare leer uw' mogentheydt doet blijcken;
 Die/ om uws rycks geboeghlyckheydt te toonen/
 Een in-dryck geeft aen allen menschen-sonen.

8.
 Wat tong en pyjst/ wat mensch en roemter niet
 Wanneer syn geest den stant uws Rycks dooz-siet!
 Geen aerdt-sche kroon wens luster alint straelt/
 Geen

Geen aerdtſche hooght die niet in't endt en daelt:
 Maer uwen thoon kan wancken noch verlagen/
 Uw' heerſchapp en kent geen endt der dagen;
 Uw' kroone blinckt dooz aller eeuw en tij en;
 Uw' ſcepter repcht dooz aller ſtammen ryeit.

13

9.

Uw' goedicheydt geeft allen ſich te nut;
 Uw' mogentheydt is d' algemeene ſtut.
 Ghy ſcherpt het op al wat in kracht verſtomp/
 Ghy richt het we'er all' wat ten valle kromt.
 O wijdt bevang van't Goddelijck vermogen!
 Op u Heer ſien/ op u Heer ſien de oogen
 Van alle Dier dat weſen is gegeven
 En adem heeſt ten ſterffelijcken leben;

14

15

10.

't Macht all' op u dat ziel dzaeght in ſijn bloedt
 En' lebens dupz dooz woedt ſel reken moet;
 Natupz ſoeckt hem die't eerſte weſen gaſt:
 En ſendt den epiſch na haren ooz ſprong aſt:
 Niet onderhoozt. een billijck medelijden
 Ontſluyt uw' handt / die/ op gepaſte tijden/
 Na wiſe heur van't heyligh wel-geballen/
 En ſpſe geeft en zadiging aen allen.

16

11.

All' voozt/ mijn geeft/ noch is des lofs al meer.
 Pach eens gedaelt ten aſfgrondt van Gods eer.
 Rechtvaerdigh hy/ rechtvaerdigh hy/ en goedt/
 't Zp wat hy wil/ 't zp wat hy laet off doet.
 't Is waer ſijn gunſt ſchiet algemeene ſtralen
 Van lieſd' en trouw/ en kooimt op allen dalen:
 Maer (o!) de deuchdt geniet de volle ader:
 Al-om een vziendt/ maer hier is hy een Vader.

17

12.

O! daer de ziel ſich gants ten goede geeft
 En 't Godt-geſach in ſupv're ſumen heeſt/
 Is Godt nabp/ en heeſt tot hare ſtem
 Een vaerdigh ooz. haer bidden ſtjght tot hem
 En kringht ſyn epiſch. hy bzingt den geeft tot ruſten

18

19

A c

En

En geeft genot van redelijke lusten.
 Hy koomt se toe met onbekrompen zegen/
 En schaft se heyl/ en verplicht hare wegen.

13.

- 20 Hy heeft sijn oogh daer 'thert sijn vrees in-laet/
 En sendt verder ff daer vroomhepdt bukten staet.
 In 't kort; dit 's' teen waer aen sich God verbindt:
 Hy haet die hem/ hy mint die hem bemint.
- 21 Dies sal mijn mondt ten vreeden roem uytbreken
 En 'twaerde loff des Heeren destigh spreken;
 Sijn' heylgen naem sal eer en prijs toe-stroomen
 Van alle vleysch/ en noyt ten eynde komen.

Den Cxlvj. Psalm.

1.

Loof/ mijn ziel/ lust u te loven: Blijft niet hangen
 aen de Aerdt/ Hest der sinnen strael na boven: Daer
 is 'tware lovens-waert. Doeghter vemant prijs off
 eer: D'alderhooghsten God' noch meer.

2.
 Op/ mijn ziel/ schep nieuwe krachten
 Tot een lieff'lyck loff-gedicht:
 Bregt de schatten der gedachten/
 Bregt se in het klare licht/
 Dat daer uyt/ den Heer' ten prijs/
 Treffelijck gesang errijs'.

3.

- 2
 'tGantsche duren van mijn leven
 Is in 't wel-bedacht gedacht
 Godes eer' alreeds gegeven

En in wille toe-gebracht.
 Dicht en tale/ sang en stem
 Zijn mijn dagen-lang voor hem.

4.

Wordt/ o mensche niet bedrogen
 Door den glimp van loosen schijn.
 Licht het deksel. Wijse oogten
 Sien de dingen soose zijn.
 't Is al ydel wat men siet.
 't Geen men maent en vindt mer niet.

5.

Stelt geen hoop' op groote luyden.
 Bindt u aen geen menschen kindt.
 Hare gunsten zijn maer buyden/
 En haer hulp is enckel windt.
 Soecht geen sek'ren toeverlaet
 Op die selfs onseker staet.

6.

Bloemen zijn't die dooren moeten.
 Bidt se nu de Morgen aen/
 D' Avondt treedt se licht met voeten.
 Soo geresen/ soo vergaen.
 Dwaes die sich vertrouwt op haet.
 D' ydelhepdt is Staets pilaer.

7.

Met de geest in sneller vaerde
 Heen gaet upt den aertschen klomp/
 Moet de aerde we'er tot aerde:
 En daer leyt de lompe romp.
 Die soo hoogh verheven was
 Gaet weer tot sijn eerste asch.

8.

All' sijn raden en gedachten/
 All' sijn menigh overleggh/
 All' sijn woelen/ all' sijn trachten
 Neemt een eenigh uurtje wech.
 't Heel gebouw van't groot beslagh
 Dalt daer heen op eenen dagh.

C c ij

Saligh

9.

5 Saligh dan der God-gesinden
 Wys en wel-beraden tal/
 Dat sijn hope niet gaet binden
 Men het weefflen van't Gebal/
 Maer met vollen toeberlaet
 Op den Heer/ sijn heplandt/ staet:

10.

6 Op den Heer/ der Isr' eliten
 Grooten Godt/ die dooz sijn kracht
 Al waer d'oogen stralen smjten
 (Aerd en Hemel) heeft gewzacht;
 Zee/ en alles watse heeft;
 Lucht/ en alles watse geest:

11.

7 Die de woorden sijner reden
 Eeuwigh aen de waerheydt hecht/
 En/ in haer verschobentheden/
 D'ober-krachtte helpt aen recht:
 Die sijn trouw bewijst in noodt
 En den honger helpt aen broodt:

12.

8 Die de banden kan ontluoopen
 Van den hard-gepzangden boet:
 Die der blinden oogen open
 (En het licht aenschouwen) doet.
 Die het ne'er-gekroude richt
 En 'tbouw-balligh stut en sticht:

13.

9 Diese lieff heeft die hem vreesen
 En beuaert den vzeemdeling:
 Die de Wedu/ die de Weesen
 Helpt upt haer vernedering/
 Die de boose doet vergaen
 Op haer goddeloose pa'en.

14.

10 Eeuwigh/ eeuwigh is hy Koning,
 Eeuwigh/ Sion/ heeft hy dy

Tot sijn uptberkozen wooning/
 Eeuwigh blijft sijn gunst u by;
 Wan geslacht tot in geslacht
 Heeft hy uwer dingen acht.

Den Cxlvij. Psalm.

1.

D En Heere prijs, dat eyscht de reden/ Dewyl hy 1
 is vol lieflijckheden; Het zijn betamelijcke dingen/
 Het loff van sijnen Godt te singen: Van sijnen heyl- 2
 landt: die't vervallen Jerusalem brenge in sijn'
 wallen / Brenge upt den roest/ brenge upt het duycker
 Ter hope van sijn ouden luster:

2.

Die't ballingschap der Abzramiten
 Sijn' goedthepdt eenmael laet verdzielen/
 En gaets' in verren landen soecken/
 En brenge se t'saem upt allen hoecken:
 Die/ in het nijpen van de smerten/
 De ne'er-geflagen droeve herten
 Haer weedom laest/ haer pijn genesen
 (En alles quaedt; een endt) doet wesen:

3

3.
 Die 'tmoet-getelde tal der sterren/
 Der Hemel-lichten (die van verren

Cc 19

Oms

Ons oogen-trotsen) al te samen
 En telt/ en noemt met hare namen.
 5 Want groot is Godt/ en rijk in krachten;
 Sijns wijshepds raden en gedachten
 Zijn dooz' tvernuft niet upt te binden
 En aen getal noch maect te binden.

6 De sacht-geaerde richt hy weder/
 De goddeloose werpt hy neder;
 Hier sendt hy plaegh/daer geeft hy zegen/
 Den goeden me'e/ den quaden tegen.
 7 Wel op dan/ God-geëpghde sinnen/
 Houdt Godes waerden loff niet binnen;
 Wel op met soeten sang en snaren
 Tot synes glozys openbaren.

8 Hy neemt den Hemel/^{5.}overtogen
 Met swart gewolck/ upt onsen oogen;
 Hy laest de aerd/ om vocht verlegen/
 Met druppen van bequamen regen/
 De bergen doet hy krupden geven;
 9 Met spijse reekt hy 'rvee sijn leven;
 Gock weten van sijn milde gaven
 De hooge nesten van den raven.

6.
 De teer-gebeckte raven-jongen/
 Wanneerse/ dooz den noodt gedzongen/
 (Op 't nest verlaten van de moeder
 Die upt is om haer epgen voeder)
 Om haer behoefte pijnlyck gieren
 En als tot Godt de stemme stieren/
 Verhoort hys/ en verschafte spijse
 Op wiss' en ongemeene wijse.

7.
 Daer menschen groot en veel van boogen
 Is kleyn en niets in Godes oogen;
 Sijn trachten is geen menschen-trachten;
 Sijn' wijse wil veracht haer achten.

Hem leydt niet aen de kracht van peerden/
 By trotse koppen hoogh in weerden;
 Of aen de heupen/ vast van pesen/
 Waer op een krijger hoen sal wesen.

8.

Maer dit is't eenigh dat hem raken
 En sijne Godthepdt kan vermaken:
 De wijse zielen van de vromen/
 Met sijne vycese ingenomen;
 Die op sijn wil en wegen letten
 En hare gangen daer na setten;
 Die sich aen hem in alles houden
 En sijne goedthepdt sterck vertrouwen.

9.

Au laet uw' stem/ o Salem rijzen;
 Cre'e toe om uwen Godt te prijzen/
 O Sion/ dien hy uptgelesen
 En sich veel-gunstigh heeft bewesen;
 Besiet wat ghy al hebt genoten:
 Hy geeft uw' poozten vaste sloten/
 Hy is/ in uw' bebang/ met zegen
 Op uwen kind'ren affgestegen.

10.

Het beste goedt/ den soeten vrede/
 Dat deylt hy uwen palen mede.
 Men 'tvoedsaem pit der acker-saden
 Laet hy uw' lusten sich versaden.
 Hy spreekt: en 'twoodt heeft snelle snede/
 De Aerde lustert na sijn rede/
 En past geswind op sijn geboden:
 O krachten van den Godt der Goden!

11.

Hy is een Heer: van lucht en weder:
 Den snee sendt hy als wolle neder.
 De heel natuyz moet op hem passen:
 Den houden rijn stroopt hy als aschen.
 De sterck' en snelle water-vallen
 Doet hy haer weechhepdt hard bestallen;

E c iij

De

10

11

12

13

14

15

16

17

De Wat'ren staen/ de koude bint'er.
 Wat stater vooz den sellen winter?

12.

Hy sprceekt : en strax is't ijs verdwenen.

Hy blaest : en 'twater vliedt we'er henen.

Op allen laet hy gunste dalen/

19 Maer Isr'el heeft de volle stralen :

20 Daer is sijn Wet/ daer is sijn oordeel/

Daer is sijn woordt. Daer heeft men voozdeel;

Daer bliinct een heerlyck liefde-teecken

Zen geenen volcken opt gebleken.

Den Cxlvij. Psalm.

1.

1 **G** Hy heyl' ge krepen/ die om hoogh Upt aller
 sterffelijcken oogh Blijff-plaets hebt in 'shemels
 2 hof Loofft God met Hemel-waerden loff. Loofft alle
 sijn geswinde boden/ Die vaerdigh staet tot sijn ge-
 boden. Loofft alle Hemelsch' oorloghs-macht En
 tasseloose ruyter-kracht.

2.

3 Looff/ schoone Son/ Natures' hzeughdt.
 Looff/ Mane/ die den nacht verheught.
 Looff/ Sterren die het aerdt sch gesicht
 Beschittert met uw' minder licht.

Loofft

Looft/ alle's Hemels ommegangen.
 Looft/ Wat'ren diemen los siet hangen
 En van de Aerd't sijn opgeblucht
 Tot boven in de lichte lucht.

4

^{3.}
 Looff/ alle Hemel-werck/ looff hem
 Die dooz den uyt-schal van sijn stem/
 D/ doe ghy in uwr' Niet noch laght/
 Soo konstbaerlijck heeft voort-gebracht;
 En noch alt'samen moet besturen/
 En noch in wesen doet geduren/
 En noch een vasten standt doet staen/
 En noch een wissel gang doet gaen.

5

6

^{4.}
 Looft Godt/ ten hooghsten lobens' waerd't/
 Ghy schepsels Op en Onder aerd't :
 Ghy Dyaken/ die/ diep wech-gekuyt/
 Dw' haet'lijck hooft vooz't dagh-licht schuyt :
 Ghy Walvisch/ die de diepe baren
 Met lampe vlinnen kooft dooz-baren:
 Ghy alle monsters in de zee.
 Ghy Hagel/ blixem/ voost/ en snee.

7

8

^{5.}
 Looff nebel/ roock-damp/ stozm en windt
 Die t'synen dienst u vaerdigh vindt :
 Ghy bergen/ heubels en geboomt/
 Daer vrucht/ en daerder geen van kooft:
 Ghy alle lebendige dieren/
 't'Zy datge dooz de lucht gaet swieren;
 Off d'Aerd't bekruppt; off in het woudt/
 Off in de beemden u onthoudt.

9

10

^{6.}
 Al wat/ gesceptert en gekroont/
 Een voztelijcke macht betoont;
 Al wat op aerden hoogh gestelt/
 Wet-recht verschaft/ en weert geweldt;
 Geradde knapen/ frische maeghden;
 Van klepne jaren/ en bedaeghden;

11

12

13

Al watter is: het moet alt' saem
Doen klinken 'tloff van Godes naem.

14

Hem kenn' alleen ^{7.} (en niemandt meer)
De Aerdt en Hemel voor sijn Heer:
Hem/die sijn volck met gunste d'zucht/
En metter hooghster eer bescheucht.
Dies Israel/ sijn toe-geswozen/
Van hem bysonderlijck verkozen/
Van hem gehert-liest boven al/
Sijn loff ten hemel heffen sal.

Den Cxlix. Psalm.

1.

1

W El op / loff-rijcke keel' en tongen: Den
Heer een liedt / nopt meer gesongen, Daer vrome
menschen sich versamen Wil 'tloben best betamen,
Dat Israel / van herten bly / In sijnen Schepper
vrijelijck zij; Dat Sions kind een hoogh vermaeck In
sinen Koning smaeck.

3

O! dat se 'tloff sijn's naems verbzep' en
Met boechelijcke eeren repen/
En mengen met den zang 'tghommel
Van herpen-spel en trommel.

De

De vzeuchde heeft haer reden in:
Want God heeft met een heyl'ge min
(Gestroomt upt goet'hepdt's diepen schat)
Sijn waerde volck om-bat.

4

^{3.}
De zielen der ver schobelingen
Sal hy tot heyl en eere bzingen.
De glozyp sal sijn vzienden tressen
En 'therte doen verheffen.
Als 'tlijff ter rust gelegen is
Sal haer des cer's verbeeltenis
Het hert beroeren ten geypt
Van heerlyck loff-gelupdt.

5

^{4.}
Haer loff-b're keelen zijn de wagen
Waer op Godt's eere wordt gedragen/
De glans van sijn verheventheden
Wlinckt upt in hare reden.
Haer handen/ tot Godt's wazake re'e/
Zebatten swaerden scherp van sne'e;
Dooz haer komt Godt met tucht en straff
Streng op den Heyden aff.

6

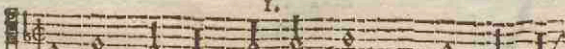
7

^{5.}
Wat noch? de vorstelijke handen
Die moeten in verachte banden;
De groote sien haer voet om-bangen
Met harde boepen-prangen.
Dus wordt het oordeel uptgeboert
Daer 'tschryftelyck geseym van roert;
Dit wordt sijn' wroom' een Son van eer.
Geloost/ geloost de Heer.

8

Den C L. Psalm.

1.

L **Oost den Heer die heerlyck leeft En ten stoel den** x
Hemel

Hemel heeft / Wiens verwulf / wijdt uyt gebreydt /
 2 Rust op syn Al-mogentheydt. Looft hem in de
 groote wercken / Doozmaels na de maet gewzacht
 Van syn ongemeten kracht / Deel / en waerdt om
 op te mercken.

- 3 Looft met alle spel en sanek/
 Looft hem met basunen klanck/
 Looft hem met het snaer geluydt
 Van den Psalter en de Luyt ;
- 4 Looft met trommen / en met reyen
 Van een heyl'ge Maeghden-kroon/
 Looft met snaren soet van toon/
 Mengter d'ozgel tusschen bep'en.
- 5 Looft hem met het hiel en schiel
 Dooz-dooz-dzingend cimbelspel:
 Cimbelspel / vermaeck van geest
 In triumph en zege-seest.
 Looft en singt / al wat kan singen.
 Looft / al wat de bozst beweeght
 En met adem vult en leeght:
 Looft den Heere aller dingen.

E Y N D E.

Register aller Psalmen.

A.

A Ghy Godt heb medeliffden.	6
Aen Godt mijn hert/ want tot mijn stem sijn ooz.	116
Al is de byard op de beenen.	20
Al die op aerd vercliff en wooning hebt.	49
Al die hier lebens adem schiept.	100

B.

Bewoer my/ Godt/ my/ die oyz u vertrou.	16
---	----

D.

Daer is geen Godt/ soo spreckt de dwaes in 't yert.	13
Dat sich de Koningh soo verbjoodt.	21
De Mensche magh in sacken gaen.	36
De stercke Godt der dingen hooghste Heer.	50
De Heere sprach wel eer tot mynen Heere.	110
De stercke siozmen mogen blasen.	125
Den Heer een liedt. een liedt/ bysonder.	98
Den Heere loff. sijn eere klincke.	105
Den Heere herten-danck. want hy.	106
Den Heere loff. want hy is goedigh.	118
Den wegh ter rust/ van menigh hert gesocht.	1
Den Heere prijs. het heeft sijn' reden.	147
Doe ick/ verneert/ mijn boose weeryacty.	39
Doe Israel/ de Godt-geliefde stam.	114
Doe nu de Heere Jacobs Godt.	126
Dooz't beelct des ramp's noch versch en ongedroeten.	137
Dooz' alle ry der boziger geslachten.	90

E.

En stercke liefd/ in 't diepst/ van 'thert geboren.	18
En ander soeck sijn stem gemeener oozen stoff.	89
En hepligh liedt/ niet van geringhe dinghen.	101
En trouwe ziel draecht pber tot den Heer.	115
En byse klacht is laeffenis in smert.	129
Erberm dy myns/ ach Godt. want daer is eer.	56

G.

Getwelvelijck geplaecht.	26
Getluckigh hy/ die d'armen in verbriet.	41
Geeff vonnis/ Godt. aenbaerd mijn sake.	43
Geeff oozen/ Godt/ tot mijne reden.	55
Geen volck/ hoe't oock verbeestight is.	76
Geen leedt dooz-ryckt de lengt van 'lebens tyd.	85
Getluckigh magh men hem wel noemen.	112
Getwisse troost eyscht ongemeenen danck.	124
Getluckigh haben maten.	128
Bedenck aen David en al 't we.	132
Geloof de Heer/ die my in wanck'le tyden.	144
Ghy die dooz schrift of tael.	10

Register.

Ghy die u ernstigh geeft ter deughden.	33
Ghy die daer sit om recht te spreken.	38
Ghy Godt mijn Godt. hoe gh soeck ick dy.	63
Ghy volcken menigh van getal.	117
Ghy heylige Keeyn/ die om hooght.	148
Ghy die/ den Heer ten dienst gewijdt.	134
Godt kracht en wacht van alles op der aerdt.	10
Godt sterckt en bolwerck van mijn leven.	28
Godt dien't noyt sepld' aen macht of sterckt.	54
Godt/ dien mijn ziel voor waren trooster keit.	57
Godt die ons scheurend' hebt verbert.	60
Godt rijf: en die hem byand zijn.	68
Godtwaerts ging mijn roep en reden.	77
Godt/ strenge Heer/ geduchte straffer.	94
Godt ernstighyt ten thron.	99
Groot-machtich Heer bestuurder aller dingen.	8
Groot is de Heer en eeren-rijck.	48
Gun mijn beed' een mildt verhooren.	102

H.

Heeft yemand lust sijn oogen te vermeyden.	133
Help/ Heer/ 'tis tijd. de Deught heeft afgenomen.	12
Het lust mijn Den/ met alle konst en blifft.	145
Het zy ick stil en ynt de weegh.	111
Het zijn gegroide dingen.	92
Het Herden-rondt en alle dingh.	24
Hoe trefte de ramp soo menighmael den bronnen.	79
Hoe lang ben ick van hulpe bloot.	13
Hoo: Verder der Israëlieten.	80
Hoo: Godt mijn stem en klaeglijck spreken.	64
Hoo: mijn roepen/ daer mijn bidden.	61
Hoo: Heer/ mijn waa:dt/ merck op mijn reden.	5
Hoo: toe/ mijn volck/ en geeft (om wei te hooren).	78
Hulp/ hulp/ ach Godt. 'kbegin in mijn ellend.	69

I.

Ick was in angst en kommerne.	121
Ick hoor: ick hoor: ! (o soet geschel)	122
Ick voel een buy: in mijn gemoedt.	138
Ick heb/ mijn Godt/ noch in noch art.	139
Ick roep u aen: laet u bewegen.	141
Jerusalem (de schoonste stad met reden).	87
Jilt u tee hulp en laets' o Godt.	70
In stillen aendacht der gemoeden.	65
In noodt houd' ick my/ Heer/ aen dy.	35
In swaer' belasthepd des benoytens.	7
Luycht hertijck gantsche werelde Gode.	66

K.

Koom by/ en laet ons altemael.	95
Knechten Gods/ verkozen tal.	135

Register.

L

Laet d'woebe nijd inwendigh u niet pijnen.	37
Laet stroomen van elsend en druck.	73
Looff den Heer/ want hy is goedt.	136
Looff Gode/ die en goedt is.	107
Looff-vaerdigh/ Godt/ staet mijn gemoedt.	108
Looff Godt/ mijn ziel/ en alles wat in my is.	103
Looft ghy die Godes knechten zijt.	113
Looft den Heer die heerlijk leeft.	150
Lust/ mijn ziel/ lust u te .oven.	146

M.

Maet eeren woorden wil ick dy beheffen.	30
Maet d'woefheydt oberfswommen.	130
Maet groot gedult wacht ick op Godt.	40
Mijn Godt/ ghy die d' onfondigheden.	4
Mijn Godt/ mijn Godt/ hoe is 't/ hoe komet hy.	22
Mijns levens Somn' her booz-licht op mijn paden.	27
Mijn hert ontfontket de Geest vol hooghe dinghen.	45
Mijn hert van ydel dencken reyt.	131
Mijn d'woebe klacht/ mijn ned' righ smeecken.	143

N.

Nadien ghy siet/ o Mensch/ dat de hope.	11
Nadien/ o Godt/ der menschen dinghen.	72
Nepgh u ooren tot mijn reden.	86
Niet meer soo stil. o' niet altoos.	83
Noch op schilden noch op swaerden.	25
Nu is de Heer/ vol aller heerijckhe en/	93
Nu is de Heer den t' rijk.	97
Nu ick van alle hulpe onteygh.	109
Nu ick/ uyt een soo diepen slaep ontwaecht.	51

O.

Ons hoop op Godt in vange sonden.	46
Ontfang Heer niet een buljek ooz.	17
Ontreck my/ Godt/ den woeden klautwen.	59
Ontreckt my/ Godt/ den boosen mannen.	140
Op/ wel op/ dat clek sich spoe.	29
Op ons Godes zegen en genaden.	67
Op u mijn hoop. noyt trest my schande.	71
O saligh hy/ wiens binnest onbestmet.	119

S.

Sy die om booz't Gemeente waken.	82
Singt/ alle werelbt/ singt den Heere.	96
Stoet uyt mijn geest/ mijn geest die swanger gaet.	104

T.

Tgeruchte heestet ons doen hoozen.	44
Tot neem hoe t' wil sijn rol.	34
Tot u mijn steame dagh en nacht.	88
Tot u wiens stoel des Heeris hooghste hoogh.	123
	Tot

Register.

Tot Godt mijn stem/ mijn de'e/ mijn klacht.	142
Trou hert-verlaet maecht lijdelijck lijden.	120
't wijl de sinnen sijn ontsteken.	38
't zy wat de mensch omhanden heeft.	127
't zy hoe de wer'ldt/ op my berwoet.	62

V.

Uyt ober-bolle zielen kracht.	9
W'ere heb' ick uytverkozen.	31
W'o Godt/ u lopen wy.	75
W'ergeefs bestoot de ramp my met sijn goibet.	23
Wolcken ober al.	47

W.

Waer toe verbaet het roeckeloose hopen?	14
Waerom/ o Godt/ zist ghy van ons verbert.	74
Wat is u hups/ heyl-scharen.	84
Wat zijt ghy grootert soo hooberdigh.	52
Wat is de mensch een ding.	3
Wat magh het zijn dat 't hepbendom herbaest.	2
Wel hem dien Godt uyt volheyt van genaden.	32
Wel op/ lofrijcke keel' en tongen.	149
Wie sijght soo hoogh in heyl en eer.	15
Wie sech en alles wat hy heeft.	91

Z.

Zegen-rijck geslacht.	81
-----------------------	----

Tafel van de Psalmen/ diemen op eenderlep stemme singt.

Den 5. ende den 64	Den 60. ende 108	Den 31. ende 72
Den 17. 63. ende 70	Den 66. 98. ende 118	Den 36. ende 62
Den 24. 62. 95. en III	Den 100. 131. en 142	Den 51. ende 69
Den 30. 76. ende 139	Den 14. ende 53	Den 74. ende 16
Den 33. ende 67	Den 18. ende 144	Den 77. ende 86
Den 46. ende 82	Den 28. ende 109	Den 78. ende 90